

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej

L 79

Wydanie polskie

Legislacja

Rocznik 66

17 marca 2023

Spis treści

I Akty ustawodawcze

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/588 z dnia 15 marca 2023 r. ustanawiające unijny program bezpiecznej łączności na lata 2023–2027 1

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2023/589 z dnia 10 stycznia 2023 r. zmieniające rozporządzenie delegowane (UE) 2016/127 w odniesieniu do wymogów dotyczących białka w preparatach do początkowego żywienia niemowląt i preparatach do dalszego żywienia niemowląt wytwarzanych z hydrolizatów białkowych ⁽¹⁾ 40
- ★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2023/590 z dnia 12 stycznia 2023 r. w sprawie sprostowania do łotewskiej wersji językowej rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/2035 uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do przepisów dotyczących zakładów utrzymujących zwierzęta lądowe i wylęgarni oraz identyfikowalności niektórych utrzymywanych zwierząt lądowych i jaj wylęgowych ⁽¹⁾ 46
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2023/591 z dnia 16 marca 2023 r. w sprawie przyjęcia wniosku o przyznanie statusu podmiotu traktowanego jako nowy producent eksportujący w odniesieniu do ostatecznych środków antydumpingowych wprowadzonych wobec przywozu rowerów elektrycznych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej oraz zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2019/73 49
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2023/592 z dnia 16 marca 2023 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2019/244 nakładające ostateczne cło wyrównawcze na przywóz biodiesla pochodzącego z Argentyny 52

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2023/593 z dnia 16 marca 2023 r. nakładające ponownie ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych rodzajów lekkiego papieru termoczułego pochodzących z Republiki Korei w odniesieniu do grupy Hansol i zmieniające cło rezydualne 54
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2023/594 z dnia 16 marca 2023 r. ustanawiające środki szczególne w zakresie zwalczania chorób w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń oraz uchylające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2021/605 ⁽¹⁾ 65
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2023/595 z dnia 16 marca 2023 r. w sprawie ustanowienia formularza sprawozdania dotyczącego zasobów własnych opartych na odpadach opakowaniowych z tworzyw sztucznych niepoddawanych recyklingowi na podstawie rozporządzenia Rady (UE, Euratom) 2021/770 151

DECYZJE

- ★ Decyzja Rady (UE) 2023/596 z dnia 13 marca 2023 r. w sprawie mianowania zastępcy członka Komitetu Regionów, zaproponowanego przez Królestwo Belgii 161
- ★ Decyzja Rady (UE) 2023/597 z dnia 13 marca 2023 r. w sprawie mianowania członka Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego zaproponowanego przez Republikę Portugalską 163
- ★ Decyzja Rady (WPZiB) 2023/598 z dnia 14 marca 2023 r. w sprawie zmiany decyzji (WPZiB) 2021/698 w celu uwzględnienia unijnego programu bezpiecznej łączności 165
- ★ Decyzja Rady (WPZiB) 2023/599 z dnia 16 marca 2023 r. w sprawie środka pomocy w ramach Europejskiego Instrumentu na rzecz Pokoju w celu wzmocnienia zdolności sił zbrojnych Republiki Macedonii Północnej 167
- ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2023/600 z dnia 13 marca 2023 r. zmieniająca decyzję wykonawczą (UE) 2019/1956 w odniesieniu do norm zharmonizowanych dotyczących ogrzewaczy pomieszczeń, opraw oświetleniowych akwariów, wyłączników i suszarek bębnowych ⁽¹⁾ 171
- ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2023/601 z dnia 13 marca 2023 r. zmieniająca decyzję wykonawczą (UE) 2022/1668 w odniesieniu do norm zharmonizowanych dotyczących projektowania i badania odkurzaczy przeznaczonych do użytku w atmosferach potencjalnie wybuchowych oraz wymagań metrologicznych i funkcjonalnych detektorów gazów palnych ⁽¹⁾ 176
- ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2023/602 z dnia 16 marca 2023 r. zmieniająca decyzję wykonawczą (UE) 2019/245 przyjmującą oferty zobowiązań złożone po nałożeniu ostatecznego cła wyrównawczego na przywóz biodiesla pochodzącego z Argentyny 179

AKTY PRZYJĘTE PRZEZ ORGANY UTWORZONE NA MOCY UMÓW MIĘDZYNARODOWYCH

- ★ Decyzja nr 1/2022 Wspólnego Komitetu ustanowionego na mocy Umowy między Unią Europejską a Republiką Mołdawii w sprawie transportu drogowego towarów z dnia 15 grudnia 2022 r. dotycząca przyjęcia jego regulaminu wewnętrznego [2023/603] 181
- ★ Decyzja nr 2/2022 Wspólnego Komitetu ustanowionego na mocy Umowy między Unią Europejską a Republiką Mołdawii w sprawie transportu drogowego towarów z dnia 15 grudnia 2022 r. dotycząca przedłużenia obowiązywania Umowy [2023/604] 185

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

I

(Akty ustawodawcze)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2023/588

z dnia 15 marca 2023 r.

ustanawiające unijny program bezpiecznej łączności na lata 2023–2027

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 189 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W konkluzjach z posiedzenia w dniach 19–20 grudnia 2013 r. Rada Europejska przyjęła z zadowoleniem prowadzone w ścisłej współpracy z państwami członkowskimi, Komisją i Europejską Agencją Kosmiczną (ESA) prace przygotowawcze w zakresie następnej generacji łączności satelitarnej dla władz publicznych. Łączność satelitarna dla władz publicznych została również uznana za jeden z elementów globalnej strategii na rzecz polityki zagranicznej i bezpieczeństwa Unii Europejskiej z czerwca 2016 r. Łączność satelitarna dla władz publicznych ma pomóc UE w reagowaniu na zagrożenia hybrydowe oraz wspierać strategię UE w zakresie bezpieczeństwa morskiego oraz politykę UE wobec Arktyki.
- (2) W konkluzjach z posiedzenia w dniach 21–22 marca 2019 r. Rada Europejska podkreśliła, że Unia musi poczynić postępy w rozwijaniu konkurencyjnej, bezpiecznej, inkluzywnej i etycznej gospodarki cyfrowej cechującej się łącznością światowej klasy.
- (3) W komunikacie Komisji z dnia 22 lutego 2021 r. pt. „Plan działania na rzecz synergii między przemysłem cywilnym, obronnym i kosmicznym” stwierdzono, że dzięki niemu „każda osoba w Europie będzie miała dostęp do szybkiej łączności, a ponadto Europa zyska odporny system łączności zapewniający jej łączność w każdych okolicznościach”.
- (4) W „Strategicznym Kompasie na rzecz bezpieczeństwa i obrony” przyjętym przez Radę w dniu 21 marca 2022 r. uznaje się, że infrastruktura kosmiczna Unii i jej państw członkowskich przyczynia się do naszej odporności i oferuje kluczowe usługi, które zastępują lub uzupełniają infrastrukturę naziemną do celów telekomunikacji. Dlatego w strategicznym Kompasie zaapelowano do Unii o podjęcie prac nad wnioskiem w sprawie unijnego globalnego systemu bezpiecznej łączności opartego na przestrzeni kosmicznej.

⁽¹⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 14 lutego 2023 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 7 marca 2023 r.

- (5) Jednym z komponentów Unijnego programu kosmicznego ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/696 ⁽²⁾ jest GOVSATCOM, którego celem jest zapewnienie długoterminowej dostępności niezawodnych, bezpiecznych, skalowalnych i efektywnych kosztowo usług łączności satelitarnej dla użytkowników GOVSATCOM. W rozporządzeniu (UE) 2021/696 przewidziano, że w pierwszej fazie tworzenia komponentu GOVSATCOM, trwającej do około 2025 r., istniejące zasoby byłyby łączone i współdzielone za pośrednictwem centrum GOVSATCOM.

W tym kontekście Komisja ma pozyskać zasoby GOVSATCOM od państw członkowskich mających systemy krajowe i potencjał w zakresie przestrzeni kosmicznej oraz od komercyjnych operatorów łączności satelitarnej lub dostawców usług satelitarnych, z uwzględnieniem podstawowych interesów Unii w zakresie bezpieczeństwa. W tej pierwszej fazie usługi GOVSATCOM mają być wprowadzane w oparciu o podejście etapowe w świetle zwiększania zdolności infrastruktury centrum GOVSATCOM. Podejście to opiera się również na założeniu, że jeżeli w pierwszej fazie szczegółowa analiza przyszłego popytu i przyszłej podaży wykaze, że jest ono niewystarczające do pokrycia zmieniającego się popytu, konieczne będzie przejście do drugiej fazy oraz opracowanie specjalnej dodatkowej infrastruktury kosmicznej lub pozyskanie dodatkowych zasobów w ramach współpracy z sektorem prywatnym, np. z operatorami satelitów z Unii.

- (6) W dniu 22 marca 2017 r. działający w Radzie Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa zatwierdził dokument „Potrzeby użytkowników cywilno-wojskowych wysokiego szczebla w zakresie rządowej łączności satelitarnej (GOVSATCOM)”, który został przygotowany przez Europejską Służbę Działań Zewnętrznych (ESDZ) i w którym ujęto wymagania użytkowników wojskowych określone przez Europejską Agencję Obrony we wspólnym celu sztabowym przyjętym w 2013 r. oraz potrzeby użytkowników cywilnych zebrane przez Komisję. Z przeprowadzonych następnie przez Komisję analiz wynika, że obecna oferta Unii w zakresie łączności satelitarnej, w oparciu o zasoby zapewniane przez państwa członkowskie mające systemy krajowe oraz przez sektor prywatny, nie jest w stanie sprostać nowym potrzebom władz publicznych, które dążą do rozwiązań zapewniających wyższy poziom bezpieczeństwa, małe opóźnienia i globalny zasięg. Potrzeby te należy monitorować i poddawać regularnej ocenie.
- (7) Najnowsze postępy techniczne umożliwiły powstanie konstelacji łączności na orbicie niegeostacjonarnej (NGSO), które stopniowo oferują usługi łączności o dużej szybkości i małych opóźnieniach. Aktualnie istnieje zatem możliwość zaspokojenia zmieniających się potrzeb użytkowników upoważnionych przez władze publiczne poprzez rozwój i rozmieszczenie dodatkowej infrastruktury, ponieważ Unia dysponuje obecnie rezerwacjami częstotliwości w ramach Międzynarodowego Związku Telekomunikacyjnego, które są niezbędne do świadczenia wymaganych usług. Jeżeli nie zostaną one wykorzystane, rezerwacje te staną się nieaktualne i zostaną przyznane innym podmiotom. W związku z tym, że częstotliwości oraz pozycje na orbicie są coraz bardziej ograniczonym zasobem, Komisja – na podstawie otwartej i przejrzystej procedury z udziałem państw członkowskich – powinna wykorzystać tę okazję i zawrzeć z państwami członkowskimi dysponującymi tymi rezerwacjami częstotliwości specjalne umowy licencyjne w celu świadczenia usług na rzecz władz publicznych opartych na infrastrukturze służącej potrzebom władz publicznych. Sektor prywatny odpowiada za uzyskanie praw dotyczących rezerwacji częstotliwości niezbędnych do świadczenia usług komercyjnych.
- (8) Ze strony władz publicznych w Unii rośnie zapotrzebowanie na bezpieczne i niezawodne usługi łączności satelitarnej oparte na infrastrukturze kosmicznej, w szczególności dlatego, że są one najbardziej wykonalną opcją w sytuacjach, w których naziemne systemy łączności nie istnieją, są zakłócane lub zawodne. Przystępny cenowo i efektywny kosztowo dostęp do łączności satelitarnej jest również niezbędny w obszarach, na których nie ma naziemnej infrastruktury sieciowej, w tym nad oceanami, w przestrzeni kosmicznej, w obszarach oddalonych i tam, gdzie naziemna infrastruktura sieciowa narażona jest na poważne awarie lub nie można na niej polegać w sytuacjach kryzysowych. Łączność satelitarna może zwiększyć ogólną odporność sieci łączności, na przykład stanowiąc alternatywę w przypadku ataków fizycznych lub cyberataków dotyczących lokalną naziemną infrastrukturę sieciową, wypadków, klęsk żywiołowych lub katastrof spowodowanych przez człowieka.
- (9) Unia powinna zapewnić odporne, globalne, bezpieczne, chronione, nieprzerwane, gwarantowane i elastyczne rozwiązania w zakresie łączności satelitarnej, które odpowiadają na zmieniające się potrzeby i wymagania władz publicznych i są oparte na unijnej bazie technologicznej i przemysłowej, w celu zwiększenia odporności działań państw członkowskich i instytucji unijnych.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/696 z dnia 28 kwietnia 2021 r. ustanawiające Unijny program kosmiczny i Agencję Unii Europejskiej ds. Programu Kosmicznego oraz uchylające rozporządzenia (UE) nr 912/2010, (UE) nr 1285/2013 i (UE) nr 377/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE (Dz.U. L 170 z 12.5.2021, s. 69).

- (10) W związku z tym należy ustanowić nowy program pod nazwą „unijny program bezpiecznej łączności” (zwany dalej „Programem”) w celu zapewnienia unijnej satelitarnej i wieloorbitalnej infrastruktury łączności na użytek władz publicznych, integrując i uzupełniając przy tym istniejące i przyszłe krajowe i europejskie zasoby w ramach komponentu GOVSATCOM oraz dalej rozwijając i stopniowo integrując inicjatywę europejskiej infrastruktury komunikacji kwantowej (EuroQCI) z systemem bezpiecznej łączności.
- (11) Program powinien zaspokoić nowe potrzeby władz publicznych w dziedzinie rozwiązań zapewniających wyższy poziom bezpieczeństwa, małe opóźnienia i globalny zasięg. Powinien on zapewniać – za pośrednictwem specjalnej infrastruktury służącej potrzebom władz publicznych integrującej i uzupełniającej zasoby GOVSATCOM – świadczenie bezpiecznych, autonomicznych, niezawodnych i efektywnych kosztowo usług łączności satelitarnej dla władz publicznych oraz długoterminowy, ogólnosięgowy, niezakłócony dostęp do tych usług, wspierając odporność i ochronę infrastruktury krytycznej, świadomość sytuacyjną, działania zewnętrzne, zarządzanie kryzysowe, a także zastosowania, które mają kluczowe znaczenie dla gospodarki, bezpieczeństwa i obrony Unii i państw członkowskich. Ponadto Program powinien priorytetowo traktować świadczenie usług na rzecz władz publicznych, a także umożliwiać świadczenie usług komercyjnych przez europejski sektor prywatny, z uwzględnieniem analizy rynku obejmującej konsultacje z użytkownikami upoważnionymi przez władze publiczne, za pośrednictwem infrastruktury komercyjnej.
- (12) W decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2481 ⁽³⁾ określono szereg celów i zadań, które mają służyć promowaniu rozwoju odpornej, bezpiecznej, wydajnej i zrównoważonej infrastruktury cyfrowej w Unii, w tym cel cyfrowy dla Komisji i państw członkowskich do zapewnienia wszystkim łączności gigabitowej do 2030 r. Program powinien umożliwić łączność w całej Unii i na całym świecie z korzyścią dla obywateli i przedsiębiorstw, w tym między innymi do zapewnienia dostępu do przystępnych cenowo szybkich sieci szerokopasmowych, które mogą pomóc w usuwaniu martwych stref łączności i zwiększaniu spójności w całej Unii, w tym w jej regionach najbardziej oddalonych, na obszarach wiejskich, peryferyjnych, oddalonych i odizolowanych oraz na wyspach. Usługi satelitarne nie mogą obecnie zastąpić działania sieci naziemnych, ale mogą zniwelować przepaść cyfrową, a nawet przyczynić się, w stosownych przypadkach, do wypełniania ogólnych celów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1972 ⁽⁴⁾.
- (13) Program powinien zatem obejmować działania w zakresie definicji, opracowania, rozwoju i walidacji oraz powiązane działania wdrożeniowe dotyczące budowy początkowej infrastruktury kosmicznej i naziemnej niezbędnej do świadczenia pierwszych usług na rzecz władz publicznych. Powinien następnie objąć stopniowe działania wdrożeniowe mające na celu ukończenie zarówno infrastruktury kosmicznej, jak i naziemnej niezbędnej do świadczenia zaawansowanych usług na rzecz władz publicznych, która to infrastruktura nie jest obecnie dostępna i wykracza poza najnowocześniejsze istniejące europejskie usługi łączności satelitarnej. Ponadto Program powinien wspierać rozwój terminali użytkownika zdolnych do korzystania z zaawansowanych usług łączności. Działania eksploatacyjne powinny rozpocząć się jak najszybciej od udostępnienia do 2024 r. pierwszych usług na rzecz władz publicznych, aby jak najszybciej zaspokoić potrzeby użytkowników upoważnionych przez władze publiczne. Program powinien następnie obejmować działania mające na celu ukończenie budowy zarówno infrastruktury kosmicznej, jak i naziemnej niezbędnej do osiągnięcia pełnej zdolności operacyjnej do 2027 r. Świadczenie usług na rzecz władz publicznych, eksploatacja, utrzymanie i ciągłe udoskonalanie infrastruktury kosmicznej i naziemnej po jej rozmieszczeniu, a także rozwój przyszłych generacji usług na rzecz władz publicznych powinny stanowić część działań eksploatacyjnych.
- (14) W czerwcu 2019 r. państwa członkowskie podpisały deklarację w sprawie europejskiej infrastruktury komunikacji kwantowej (EuroQCI) (zwaną dalej „Deklaracją”), zgadzając się na współpracę, wraz z Komisją i przy wsparciu ESA, na rzecz rozwoju infrastruktury komunikacji kwantowej obejmującej całą Unię. Zgodnie z Deklaracją EuroQCI ma na celu wdrożenie certyfikowanej bezpiecznej infrastruktury komunikacji kwantowej typu *end-to-end*, umożliwiającej przesyłanie i przechowywanie informacji i danych oraz będącej w stanie połączyć krytyczne aktywa komunikacji publicznej w całej Unii. Program przyczyni się do osiągnięcia celów Deklaracji poprzez rozwój infrastruktury kosmicznej i naziemnej EuroQCI zintegrowanej ze służącą potrzebom władz publicznych infrastrukturą Programu, a także poprzez rozwój i rozmieszczenie naziemnej infrastruktury sieciowej EuroQCI, która będzie własnością państw członkowskich. Infrastruktura kosmiczna, infrastruktura satelitarnych stacji naziemnych i naziemna infrastruktura sieciowa EuroQCI powinny być rozwijane w ramach Programu w dwóch głównych fazach: wstępnej fazie wali-

⁽³⁾ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2481 z dnia 14 grudnia 2022 r. ustanawiająca program polityki „Droga ku cyfrowej dekadzie” do 2030 r. (Dz.U. L 323 z 19.12.2022, s. 4).

⁽⁴⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1972 z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiająca Europejski kodeks łączności elektronicznej (Dz.U. L 321 z 17.12.2018, s. 36).

dacji, która może obejmować rozwój i walidację szeregu różnych technologii i protokołów komunikacyjnych, oraz w fazie pełnego rozmieszczenia, obejmującej odpowiednie rozwiązania dotyczące łączności międzysatelitarnej i przekazywania danych między satelitami, satelitarnymi stacjami naziemnymi i naziemną infrastrukturą sieciową.

- (15) Jedną z głównych funkcji EuroQCI będzie umożliwienie kwantowej dystrybucji kluczy kryptograficznych (QKD). Aktualnie technologia i produkty w zakresie kwantowej dystrybucji kluczy kryptograficznych nie są wystarczająco zaawansowane, aby można je było wykorzystywać do ochrony informacji niejawnych UE (EUCI). Rozwiązania nadal wymagają głównie kwestie dotyczące bezpieczeństwa kwantowej dystrybucji kluczy kryptograficznych, takie jak standaryzacja protokołów kwantowej dystrybucji kluczy kryptograficznych, analiza kanałów bocznych i metody oceny. Program powinien zatem wspierać EuroQCI i umożliwiać włączanie do niej zatwierdzonych produktów kryptograficznych, gdy będą dostępne.
- (16) Aby chronić informacje niejawne UE w sposób zapewniających ich zadowalające zabezpieczenie, podstawowymi rozwiązaniami w zakresie przeciwdziałania zagrożeniom stwarzanym przez obliczenia kwantowe powinny być rozwiązania konwencjonalne połączone z kryptografią postkwantową i ewentualnie z kwantową dystrybucją kluczy kryptograficznych w podejściach hybrydowych. W Programie należy zatem stosować takie podejścia w celu zapewnienia zarówno najnowocześniejszej kryptografii, jak i najnowocześniejszej dystrybucji klucza.
- (17) W celu zwiększenia przepustowości łączności satelitarnej Unii infrastruktura Programu powinna opierać się na infrastrukturze stworzonej na potrzeby komponentu GOVSATCOM oraz integrować i uzupełniać tę infrastrukturę. W szczególności infrastruktura naziemna Programu powinna opierać się – zgodnie z wymogami operacyjnymi i wymogami bezpieczeństwa – na centrach GOVSATCOM, stopniowo rozszerzanych – na podstawie potrzeb użytkowników – o inne aktywa segmentu naziemnego, w tym aktywa państw członkowskich, które chcą wnieść dodatkowy wkład.
- (18) Program powinien usprawnić bezpieczną łączność na obszarach geograficznych o znaczeniu strategicznym, takich jak Afryka i Arktyka, a także regiony Morza Bałtyckiego, Morza Czarnego, Morza Śródziemnego i Atlantyku. Usługi świadczone w ramach Programu powinny również przyczyniać się do odporności geopolitycznej poprzez oferowanie dodatkowej łączności zgodnie z celami politycznymi w tych regionach oraz ze wspólnym komunikatem Komisji i Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa z dnia 1 grudnia 2021 r. pt. „Strategia Global Gateway”.
- (19) Bez uszczerbku dla usług łączności satelity zbudowane na potrzeby Programu mogłyby być wyposażone w podsystemy, w tym w ładunki użytkowe, pozwalające na zwiększanie przepustowości i usług komponentów Unijnego programu kosmicznego, umożliwiając tym samym rozwój dodatkowych usług niezwiązanych z łącznością, o których decyduje komitet ds. Programu w odpowiednim składzie, jak określono w rozporządzeniu (UE) 2021/696, i które będą realizowane na warunkach określonych w niniejszym rozporządzeniu. W przypadku należytego stwierdzenia, z uwzględnieniem potrzeb użytkowników i ograniczeń budżetowych, że przyniesie to korzyść dla komponentów Unijnego programu kosmicznego, podsystemy te mogłyby być rozwijane, by oferować alternatywne usługi pozycjonowania, nawigacji i służby czasu uzupełniające system Galileo, zapewniać nadawanie komunikatów europejskiego systemu wspomagania satelitarnego (EGNOS) z mniejszym opóźnieniem, dostarczać czujniki do obserwacji obiektów kosmicznych oraz wspierać rozwój obecnych możliwości programu Copernicus, w szczególności na potrzeby służb ratunkowych i bezpieczeństwa cywilnego. Ponadto podsystemy te mogłyby świadczyć niezwiązane z łącznością usługi państwom członkowskim, pod warunkiem że nie będzie to miało wpływu na bezpieczeństwo i budżet Programu.
- (20) Zważywszy na znaczenie dla Programu naziemnej infrastruktury służącej potrzebom władz publicznych i jej wpływ na jego bezpieczeństwo, lokalizacja takiej infrastruktury powinna zostać określona przez Komisję zgodnie z ogólnymi wymogami bezpieczeństwa na podstawie otwartej i przejrzystej procedury w celu zapewnienia zrównoważonego rozdziału między państwami członkowskimi. W rozmieszczeniu naziemnej infrastruktury służącej potrzebom władz publicznych w ramach Programu, z którą zintegrowana jest również infrastruktura rozwijana w ramach komponentu GOVSATCOM, może być zaangażowana Agencja Unii Europejskiej ds. Programu Kosmicznego (zwana dalej „Agencją”) lub, w stosownych przypadkach, ESA w zakresie jej kompetencji.
- (21) Dla bezpieczeństwa Unii i jej państw członkowskich oraz dla zapewnienia bezpieczeństwa i integralności usług na rzecz władz publicznych kluczowe jest, aby aktywa kosmiczne Programu były wystrzelane z terytorium Unii. W wyjątkowych i należycie uzasadnionych okolicznościach powinno być możliwe wystrzelenie z terytorium państwa trzeciego. Oprócz ciężkich i średnich rakiet nośnych dodatkową elastyczność mogłyby zapewnić małe rakiety nośne i mikrorakiety nośne, co umożliwiłoby szybkie rozmieszczanie aktywów kosmicznych.

- (22) Istotne jest, aby Unia była właścicielem wszystkich aktywów materialnych i niematerialnych związanych z infrastrukturą służącą potrzebom władz publicznych rozwijaną w ramach Programu, z wyjątkiem naziemnej infrastruktury sieciowej EuroQCI, zapewniając jednocześnie poszanowanie postanowień Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, w tym jej art. 17. Mimo przysługującej Unii własności tych aktywów powinna ona mieć możliwość ich udostępniania stronom trzecim lub rozporządzania nimi, zgodnie z niniejszym rozporządzeniem oraz jeżeli zostanie to uznane za stosowne na podstawie oceny indywidualnych przypadków.
- (23) Ogólnounijne inicjatywy, takie jak inicjatywa na rzecz bezpiecznej łączności, są kształtowane przez szeroki udział pochodzących z całej Unii innowacyjnych małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP), przedsiębiorstw typu start-up i dużych przedsiębiorstw z segmentu kosmicznego (upstream) i segmentu wykorzystania danych (downstream). W ostatnich latach sektor kosmiczny stanął wobec wyzwania ze strony niektórych podmiotów działających w przestrzeni kosmicznej – w szczególności przedsiębiorstw typu start-up i MŚP, które opracowały innowacyjne technologie i aplikacje kosmiczne uwzględniające potrzeby rynku, czasami przy wykorzystaniu różnych modeli biznesowych. Aby zapewnić konkurencyjność unijnego ekosystemu kosmicznego, Program powinien zmaksymalizować wykorzystywanie innowacyjnych i przełomowych technologii, a także nowatorskich modeli biznesowych opracowanych przez europejski ekosystem kosmiczny, w tym New Space, w szczególności przez MŚP, spółki o średniej kapitalizacji i przedsiębiorstwa typu start-up, które opracowują nowatorskie technologie i aplikacje kosmiczne uwzględniające potrzeby rynku, obejmując przy tym cały łańcuch wartości w sektorze kosmicznym, włącznie z segmentem kosmicznym (upstream) i segmentem wykorzystania danych (downstream).
- (24) Konieczne jest zachęcanie sektora prywatnego do inwestycji poprzez odpowiednie zamówienia i łączenie umów o świadczenie usług, co zmniejszy niepewność i zapewni długoterminową widoczność i przewidywalność potrzeb sektora usług publicznych. Aby zapewnić konkurencyjność europejskiego przemysłu kosmicznego w przyszłości, Program powinien przyczynić się również do rozwoju zaawansowanych umiejętności w dziedzinach związanych z przestrzenią kosmiczną oraz wspierać działania edukacyjno-szkoleniowe, a także promować równe szanse, równoprawnienie płci i wzmocnienie pozycji kobiet, aby móc w pełni wykorzystać potencjał obywateli Unii w tej dziedzinie.
- (25) Zgodnie z celami przedstawionymi w komunikacie Komisji Europejskiej z dnia 11 grudnia 2019 r. pt. „Europejski Zielony Ład” Program powinien, w zakresie w jakim jest to możliwe, minimalizować swój wpływ na środowisko. Chociaż aktywa kosmiczne same w sobie nie emitują gazów cieplarnianych podczas użytkowania, ich produkcja i związana z nimi infrastruktura naziemna wywierają wpływ na środowisko. Należy przyjąć środki łagodzące ten wpływ. W tym celu w odniesieniu do zamówień, o których mowa w Programie, należy przewidzieć zasady i środki dotyczące zrównoważoności, takie jak przepisy mające na celu minimalizację i kompensację emisji gazów cieplarnianych generowanych w wyniku rozwoju, produkcji i rozmieszczania infrastruktury oraz środki zapobiegające zanieczyszczeniu światłem, które między innymi wpływa na prowadzone z Ziemi obserwacje astronomiczne.
- (26) Biorąc pod uwagę rosnącą liczbę statków kosmicznych i śmieci kosmicznych na orbicie, nowa europejska konstelacja powinna również spełniać kryteria zrównoważoności przestrzeni kosmicznej i stanowić przykład dobrych praktyk w zakresie zarządzania ruchem w przestrzeni kosmicznej oraz obserwacji i śledzenia obiektów kosmicznych, aby zmniejszyć ilość wytwarzanych śmieci kosmicznych, zapobiegać rozpadowi obiektów kosmicznych i kolizjom na orbicie oraz powinna zapewniać odpowiednie środki dotyczące wyeksploatowanych statków kosmicznych. Ze względu na uzasadnione obawy dotyczące ochrony środowiska kosmicznego będące obecnie przedmiotem dyskusji na forach międzynarodowych, takich jak forum Komitetu ONZ ds. Pokojowego Wykorzystania Przestrzeni Kosmicznej, jest niezwykle ważne, aby Unia odgrywała wiodącą rolę w działaniach na rzecz zrównoważoności przestrzeni kosmicznej. Zamówienia udzielane w ramach Programu powinny zapewniać, aby stosowana technologia umożliwiała osiągnięcie jak najwyższych standardów zrównoważoności, a także efektywności energetycznej i zasobooszczędności.
- (27) Wymogi operacyjne dotyczące usług na rzecz władz publicznych powinny opierać się na ocenie potrzeb użytkowników upoważnionych przez władze publiczne, a jednocześnie uwzględniać możliwości obecnej oferty rynkowej. Przy ocenie tych wymogów należy w jak największym stopniu wykorzystać obecne zdolności rynkowe. Na podstawie tych wymogów operacyjnych, w połączeniu z ogólnymi wymogami bezpieczeństwa i zmieniającym się zapotrzebowaniem na usługi na rzecz władz publicznych, należy opracować pakiet usług dotyczący usług na rzecz władz publicznych. W ramach tego pakietu należy określić mający zastosowanie poziom odniesienia dla usług na rzecz władz publicznych. Pakiet ten powinien również określać kategorie usług, które uzupełniają pakiet usług dotyczący usług GOVSATCOM ustanowiony w ramach rozporządzenia (UE) 2021/696. Komisja powinna zapewnić zgodność i spójność wymogów operacyjnych i wymogów bezpieczeństwa między komponentem GOVSATCOM a Programem. W celu utrzymania jak najlepszego dopasowania popytu i podaży usług, pakiet usług dotyczący usług na rzecz władz publicznych należy określić w 2023 r., a następnie regularnie go aktualizować – po konsultacji z państwami członkowskimi na podstawie tych wymogów operacyjnych i wymogów bezpieczeństwa.

- (28) Łączność satelitarna jest zasobem ograniczonym, uzależnionym od przepustowości satelitarnej, częstotliwości i zasięgu geograficznego. Aby uzyskać efektywność kosztową oraz czerpać korzyści skali, w ramach Programu należy zatem lepiej dopasować podaż usług na rzecz władz publicznych i popyt na te usługi oraz unikać nadwyżki przepustowości. Ponieważ popyt i potencjalna podaż zmieniają się z biegiem czasu, Komisja powinna monitorować potrzeby, by dostosować pakiet usług dotyczący usług na rzecz władz publicznych, gdy tylko okaże się to konieczne.
- (29) Państwa członkowskie, Rada, Komisja i ESDZ, a także agencje i organy Unii powinny móc zostać uczestnikami Programu, o ile postanowią upoważnić użytkowników usług na rzecz władz publicznych lub udostępnić zasoby, obiekty lub instalacje. Zważywszy, że do państw członkowskich należy decyzja odnośnie do upoważnienia krajowych użytkowników usług na rzecz władz publicznych, państwa członkowskie nie powinny być zobowiązane do wnoszenia wkładu do Programu ani do przyjęcia infrastruktury Programu.
- (30) Każdy uczestnik Programu powinien wyznaczyć właściwy organ ds. bezpiecznej łączności, który będzie monitorował, czy użytkownicy i inne podmioty krajowe uczestniczące w Programie przestrzegają mających zastosowanie przepisów oraz procedur bezpieczeństwa określonych w ogólnych wymogach bezpieczeństwa. Uczestnicy programu mogą powierzyć funkcje takiego organu istniejącemu organowi.
- (31) W niniejszym rozporządzeniu określono pulę środków finansowych na cały okres trwania Programu, która podczas corocznej procedury budżetowej ma stanowić dla Parlamentu Europejskiego i Rady główną kwotę odniesienia w rozumieniu pkt 18 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 16 grudnia 2020 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą Unii Europejskiej i Komisją Europejską w sprawie dyscypliny budżetowej, współpracy w kwestiach budżetowych i należytego zarządzania finansami oraz w sprawie nowych zasobów własnych, w tym również harmonogramu wprowadzania nowych zasobów własnych ⁽⁵⁾.
- (32) Cele Programu są spójne i komplementarne z celami innych programów Unii, w szczególności programu „Horyzont Europa” ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/695 ⁽⁶⁾ i decyzją Rady (UE) 2021/764 ⁽⁷⁾, programu „Cyfrowa Europa” ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/694 ⁽⁸⁾, Instrumentu Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej – „Globalny wymiar Europy” ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/947 ⁽⁹⁾, instrumentu „Łącząc Europę” ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1153 ⁽¹⁰⁾ oraz, w szczególności, Unijnego programu kosmicznego.
- (33) W ramach programu „Horyzont Europa” wydzielona część środków z komponentów z klastra „Technologie cyfrowe, przemysł i przestrzeń kosmiczna” zostanie przeznaczona na działania w zakresie badań naukowych i innowacji dotyczące rozwoju i walidacji systemu bezpiecznej łączności, w tym na potrzeby potencjalnych technologii, które będą rozwijane w ramach ekosystemu kosmicznego, w tym New Space. W ramach Instrumentu Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej – „Globalny wymiar Europy” wydzielona część środków zostanie przeznaczona na działania związane z eksploatacją systemu bezpiecznej łączności i świadczeniem usług na całym świecie, co pozwoli zaoferować szeroki wachlarz usług partnerom międzynarodowym. W ramach Unijnego programu

⁽⁵⁾ Dz.U. L 4331 z 22.12.2020, s. 28.

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/695 z dnia 28 kwietnia 2021 r. ustanawiające program ramowy w zakresie badań naukowych i innowacji „Horyzont Europa” oraz zasady uczestnictwa i upowszechniania obowiązujące w tym programie oraz uchylające rozporządzenia (UE) nr 1290/2013 i (UE) nr 1291/2013 (Dz.U. L 170 z 12.5.2021, s. 1).

⁽⁷⁾ Decyzja Rady (UE) 2021/764 z dnia 10 maja 2021 r. ustanawiająca program szczegółowy służący realizacji programu ramowego w zakresie badań naukowych i innowacji „Horyzont Europa” oraz uchylająca decyzję 2013/743/UE (Dz.U. L 1671 z 12.5.2021, s. 1).

⁽⁸⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/694 z dnia 29 kwietnia 2021 r. ustanawiające program „Cyfrowa Europa” oraz uchylające decyzję (UE) 2015/2240 (Dz.U. L 166 z 11.5.2021, s. 1).

⁽⁹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/947 z dnia 9 czerwca 2021 r. ustanawiające Instrument Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej – Globalny Wymiar Europy, zmieniające i uchylające decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 466/2014/UE oraz uchylające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1601 i rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 480/2009 (Dz.U. L 209 z 14.6.2021, s. 1).

⁽¹⁰⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1153 z dnia 7 lipca 2021 r. ustanawiające instrument „Łącząc Europę” i uchylające rozporządzenia (UE) nr 1316/2013 i (UE) nr 283/2014 (Dz.U. L 249 z 14.7.2021, s. 38).

kosmicznego wydzielona część środków z komponentu GOVSATCOM zostanie przeznaczona na działania związane z rozwojem centrum GOVSATCOM, które będzie stanowiło element infrastruktury naziemnej systemu bezpiecznej łączności. Finansowanie pochodzące z tych programów powinno być realizowane zgodnie z zasadami określonymi w tych programach.

- (34) Ze względu na nieodłączny wpływ na bezpieczeństwo Unii i jej państw członkowskich Program ma również wspólne cele i zasady z Europejskim Funduszem Obronnym ustanowionym rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/697 ⁽¹¹⁾. W związku z tym część środków z Europejskiego Funduszu Obronnego powinna zostać przeznaczona na finansowanie działań w ramach Programu, w szczególności działań związanych z rozmieszczeniem jego infrastruktury.
- (35) Aby zapewnić skuteczne wdrożenie Programu, należy zagwarantować dostępność wystarczających zasobów. Państwa członkowskie powinny móc wносить dodatkowy wkład w postaci swojej wiedzy technicznej, know-how i pomocy, w szczególności w dziedzinach bezpieczeństwa i ochrony, lub, w stosownych przypadkach i w miarę możliwości, udostępniając na rzecz Programu dane, informacje, usługi i infrastrukturę, którymi dysponują lub które znajdują się na ich terytorium. Program powinien mieć możliwość otrzymywania dodatkowych wkładów finansowych lub rzeczowych od stron trzecich, w tym agencji i organów Unii, państw członkowskich, państw trzecich uczestniczących w Programie lub organizacji międzynarodowych, zgodnie z odpowiednimi umowami.
- (36) Do Programu stosuje się rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 ⁽¹²⁾ (zwane dalej „rozporządzeniem finansowym”). Rozporządzenie finansowe określa zasady wykonania budżetu Unii, w tym zasady dotyczące dotacji, nagród, zamówień, zarządzania pośredniego, instrumentów finansowych, gwarancji budżetowych, pomocy finansowej oraz zwrotu kosztów poniesionych przez ekspertów zewnętrznych.
- (37) Zgodnie z art. 191 ust. 3 rozporządzenia finansowego w żadnych okolicznościach te same koszty nie mogą być dwukrotnie finansowane z budżetu Unii.
- (38) Komisja powinna mieć możliwość korzystania, w razie potrzeby i w niezbędnym zakresie, z pomocy technicznej niektórych podmiotów zewnętrznych, o ile chronione będą interesy Unii w zakresie bezpieczeństwa. Inne podmioty zaangażowane w publiczne zarządzanie Programem powinny mieć również możliwość korzystania z tej samej pomocy technicznej w wykonywaniu zadań powierzonych im na mocy niniejszego rozporządzenia.
- (39) Zamówienia publiczne dotyczące działań finansowanych z Programu udzielane w jego ramach powinny być zgodne z przepisami unijnymi. W tym kontekście Unia powinna być również odpowiedzialna za określenie celów, jakie mają być realizowane w odniesieniu do zamówień publicznych.
- (40) Program opiera się na złożonych i stale rozwijających się technologiach. Opieranie się na takich technologiach stwarza niepewność i ryzyko związane z zamówieniami publicznymi udzielanymi w ramach Programu, zwłaszcza że zamówienia te przewidują długoterminowe związanie się z dostawcą urzędzeń lub usług. Oprócz zasad ustanowionych w rozporządzeniu finansowym konieczne są zatem środki szczególne dotyczące zamówień publicznych. Powinno zatem być możliwe nałożenie obowiązku minimalnego zakresu podwykonawstwa. Jeżeli chodzi o ten ostatni element, należy w miarę możliwości dać pierwszeństwo przedsiębiorstwom typu start-up oraz MŚP, w szczególności w celu umożliwienia im transgranicznego udziału.
- (41) Aby zrealizowane zostały cele Programu, ważna jest możliwość wykorzystania, w stosownych przypadkach, potencjału oferowanego przez unijne podmioty publiczne i prywatne działające w dziedzinie przestrzeni kosmicznej, a także podjęcia współpracy na poziomie międzynarodowym z państwami trzecimi lub organizacjami międzynarodowymi. Z tego względu konieczne jest zapewnienie możliwości korzystania ze wszystkich odpowiednich narzędzi i z wszystkich metod zarządzania przewidzianych w Traktacie o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) i rozporządzeniu finansowym oraz z procedur wspólnego udzielania zamówień.

⁽¹¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/697 z dnia 29 kwietnia 2021 r. ustanawiające Europejski Fundusz Obronny i uchylające rozporządzenie (UE) 2018/1092 (Dz.U. L 170 z 12.5.2021, s. 149).

⁽¹²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1).

- (42) Współpraca publiczno-prywatna jest najbardziej odpowiednim systemem zapewniającym możliwość realizacji celów Programu. Powinna pozwolić na wykorzystywanie istniejącej technologicznej i przemysłowej bazy łączności satelitarnej Unii, w tym aktywów prywatnych, oraz zapewnić solidne i innowacyjne usługi na rzecz władz publicznych, a także umożliwić partnerom prywatnym uzupełnianie infrastruktury Programu o dodatkowe zdolności oferowania usług komercyjnych na warunkach rynkowych poprzez dodatkowe inwestycje własne. Taki system powinien ponadto zoptymalizować koszty rozmieszczenia i eksploatacji dzięki podziałowi kosztów rozwoju i rozmieszczenia komponentów wspólnych dla infrastruktury służącej potrzebom władz publicznych i infrastruktury komercyjnej, a także kosztów operacyjnych poprzez zapewnienie wysokiego poziomu współdzielenia zasobów. Współpraca tego rodzaju powinna również stymulować innowacyjność w europejskim ekosystemie kosmicznym, w tym w New Space, poprzez umożliwianie podziału ryzyka związanego z badaniami i rozwojem między partnerów publicznych i prywatnych.
- (43) Przy realizacji Programu należy stosować kluczowe zasady w odniesieniu do umów koncesji, umów w sprawie zamówień na dostawy, usługi, roboty budowlane lub zamówień mieszanych. W umowach tych należy określić jasny rozdział zadań i obowiązków między partnerów publicznych i prywatnych, wraz z wyraźnym podziałem ryzyka między nimi, w celu zapewnienia, aby wykonawcy ponosili odpowiedzialność za konsekwencje ewentualnych uchybień, za które odpowiadają. Umowy powinny zapewniać, by wykonawcy nie otrzymywali nadmiernej rekompensaty za świadczenie usług na rzecz władz publicznych, pozwalać na świadczenie usług komercyjnych, które zostaną utworzone przez sektor prywatny, oraz zapewniać odpowiednie ustalenie priorytetów w zakresie potrzeb użytkowników upoważnionych przez władze publiczne. W umowach należy zapewnić, by świadczenie usług w oparciu o infrastrukturę komercyjną odbywało się z zachowaniem ochrony podstawowych interesów Unii i służyło ogólnym i szczegółowym celom Programu. Ważne jest zatem, by istniały środki, które zapewnią ochronę tych podstawowych interesów i celów. W szczególności Komisja powinna mieć możliwość wprowadzenia środków niezbędnych do zapewnienia ciągłości świadczenia usług, w przypadku gdy wykonawca nie będzie w stanie wykonać swoich zobowiązań.

Umowy powinny zawierać odpowiednie zabezpieczenia zapobiegające m.in. konfliktom interesów i zakłóceniom konkurencji mogącym wyniknąć ze świadczenia usług komercyjnych, nieuzasadnionej dyskryminacji lub innym ukrytym korzyściom pośrednim. Takie zabezpieczenia mogą obejmować rozdział rachunkowości dotyczącej usług na rzecz władz publicznych od rachunkowości dotyczącej usług komercyjnych, w tym utworzenie na potrzeby świadczenia usług na rzecz władz publicznych podmiotu odrębnego pod względem strukturalnym i prawnym od operatora zintegrowanego pionowo, a także zapewnienie otwartego, sprawiedliwego, rozsądnego i niedyskryminacyjnego dostępu do infrastruktury niezbędnej do świadczenia usług komercyjnych. W związku z tym istniejący dostawcy usług naziemnych powinni mieć dostęp do usług komercyjnych na przejrzystych i niedyskryminacyjnych warunkach. Umowy powinny sprzyjać udziałowi przedsiębiorstw typu start-up i MSP w całym łańcuchu wartości i we wszystkich państwach członkowskich.

- (44) Jednym z ważnych celów Programu jest zapewnianie bezpieczeństwa Unii i państw członkowskich oraz wzmocnienie odporności we wszystkich kluczowych technologiach i łańcuchach wartości przy zachowaniu gospodarki otwartej. W określonych przypadkach osiągnięcie tego celu wymaga określenia warunków kwalifikowalności i uczestnictwa w celu zapewnienia ochrony integralności, bezpieczeństwa i odporności systemów operacyjnych Unii. Nie powinno to podważać potrzeby zapewnienia konkurencyjności i efektywności kosztowej.
- (45) Zgodnie z rozporządzeniem finansowym, rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013⁽¹³⁾ i rozporządzeniami Rady (WE, Euratom) nr 2988/95⁽¹⁴⁾, (Euratom, WE) nr 2185/96⁽¹⁵⁾ i (UE) 2017/1939⁽¹⁶⁾ interesy finansowe Unii należy chronić za pomocą proporcjonalnych środków, w tym środków w zakresie zapobiegania nieprawidłowościom – w tym nadużyciom finansowym – ich wykrywania, korygowania i prowadzenia w ich sprawie postępowań, odzyskiwania środków utraconych, nienależnie wypłaconych lub nieodpowiednio wykorzystanych oraz, w stosownych przypadkach, nakładania kar administracyjnych. W szczególności, zgodnie z rozporządzeniami (Euratom, WE) nr 2185/96 i (UE, Euratom) nr 883/2013, Europejski Urząd ds. Zwalczenia

⁽¹³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 z dnia 11 września 2013 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie Rady (Euratom) nr 1074/1999 (Dz.U. L 248 z 18.9.2013, s. 1).

⁽¹⁴⁾ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 312 z 23.12.1995, s. 1).

⁽¹⁵⁾ Rozporządzenie Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. w sprawie kontroli na miejscu oraz inspekcji przeprowadzanych przez Komisję w celu ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich przed nadużyciami finansowymi i innymi nieprawidłowościami (Dz.U. L 292 z 15.11.1996, s. 2).

⁽¹⁶⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2017/1939 z dnia 12 października 2017 r. wdrażające wzmocnioną współpracę w zakresie ustanowienia Prokuratury Europejskiej (Dz.U. L 283 z 31.10.2017, s. 1).

czania Nadużyć Finansowych (OLAF) jest uprawniony do prowadzenia dochodzeń administracyjnych, w tym kontroli na miejscu i inspekcji, w celu ustalenia, czy miały miejsce nadużycie finansowe, korupcja lub wszelka inna nielegalna działalność na szkodę interesów finansowych Unii.

Zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2017/1939 Prokuratura Europejska (EPPO) jest uprawniona do prowadzenia postępowań przygotowawczych oraz wnoszenia i popierania oskarżeń w sprawie przestępstw naruszających interesy finansowe Unii, jak przewidziano w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1371 ⁽¹⁷⁾.

Zgodnie z rozporządzeniem finansowym każda osoba lub podmiot, które otrzymują środki finansowe Unii, mają w pełni współpracować w celu ochrony interesów finansowych Unii, przyznać Komisji, OLAF, Trybunałowi Obrachunkowemu oraz, w przypadku państw członkowskich, które uczestniczą we wzmocnionej współpracy na podstawie rozporządzenia (UE) 2017/1939, EPPO niezbędne prawa i dostęp, a także zapewniać, aby wszelkie strony trzecie uczestniczące w wykonywaniu środków finansowych Unii przyznały tym organom równoważne prawa.

- (46) Aby zapewnić ochronę interesów finansowych Unii, należy zobowiązać państwa trzecie do przyznania właściwemu urzędnikowi zatwierdzającemu, OLAF oraz Trybunałowi Obrachunkowemu praw i dostępu niezbędnych do wykonywania w pełni ich odpowiednich kompetencji.
- (47) Aby zoptymalizować efektywność i wpływ Programu, należy podjąć działania promujące stosowanie i rozwój otwartych standardów, technologie otwartego oprogramowania oraz interoperacyjność w architekturze systemu bezpiecznej łączności. Bardziej otwarta koncepcja systemu mogłaby umożliwić lepszą synergię z innymi komponentami unijnego programu kosmicznego lub krajowymi usługami i aplikacjami, optymalizować koszty poprzez unikanie powielania prac nad rozwojem tej samej technologii oraz zwiększyć niezawodność, sprzyjać innowacjom i czerpać korzyści z szerokiej konkurencji.
- (48) Należyte publiczne zarządzanie Programem wymaga jasnego podziału obowiązków i zadań między różne zaangażowane podmioty w celu unikania niepotrzebnego nakładania się działań oraz w celu ograniczenia przekraczania kosztów i opóźnień. Wszystkie podmioty zarządzające powinny w zakresie swoich kompetencji i obowiązków wspierać realizację celów Programu.
- (49) Państwa członkowskie od dawna są aktywne w dziedzinie przestrzeni kosmicznej. Posiadają w tej dziedzinie systemy, infrastrukturę, krajowe agencje i organy. Mogą zatem wnieść znaczący wkład do Programu, zwłaszcza w zakresie jego realizacji. Mogłyby one współpracować z Unią w celu propagowania usług i aplikacji w ramach Programu oraz zapewnienia spójności między odpowiednimi inicjatywami krajowymi a Programem. Komisja mogłaby mieć możliwość uruchamiania środków do dyspozycji państw członkowskich, korzystania z pomocy państw członkowskich i powierzania im, na wspólnie uzgodnionych warunkach, zadań związanych z realizacją Programu. W stosownych przypadkach państwa członkowskie powinny dążyć do zapewnienia spójności i komplementarności swoich planów odbudowy i zwiększania odporności z Programem. Ponadto zainteresowane państwa członkowskie powinny podjąć wszelkie działania konieczne do zapewnienia ochrony infrastruktury naziemnej znajdującej się na ich terytorium. Państwa członkowskie powinny także móc zapewnić dostępność i odpowiedni poziom ochrony częstotliwości niezbędnych do celów Programu, tak by umożliwić pełny rozwój i wdrożenie aplikacji w oparciu o oferowane usługi, zgodnie z decyzją Parlamentu Europejskiego i Rady nr 243/2012/UE ⁽¹⁸⁾. Częstotliwości udostępniane na potrzeby Programu nie powinny mieć wpływu finansowego na Program.
- (50) Zgodnie z art. 17 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) i z uwagi na jej rolę jako promotora ogólnego interesu Unii do Komisji należy realizacja Programu, ponoszenie ogólnej odpowiedzialności za Program i propagowanie korzystania z niego. W celu optymalizacji zasobów i kompetencji poszczególnych zainteresowanych stron Komisja powinna mieć w uzasadnionych przypadkach możliwość powierzania niektórych zadań innym podmiotom. Komisja powinna określić główne wymogi techniczne i operacyjne niezbędne do wdrożenia ewolucji systemów i usług. Powinna tego dokonać po konsultacji z ekspertami z państw członkowskich, użytkownikami i innymi odpowiednimi publicznymi lub prywatnymi zainteresowanymi stronami. Ponadto zgodnie z art. 4 ust. 3 TFUE, wykonywanie kompetencji przez Unię nie uniemożliwia państwom członkowskim wykonywania ich odpowiednich kompetencji.

⁽¹⁷⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1371 z dnia 5 lipca 2017 r. w sprawie zwalczania za pośrednictwem prawa karnego nadużyć na szkodę interesów finansowych Unii (Dz.U. L 198 z 28.7.2017, s. 29).

⁽¹⁸⁾ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 243/2012/UE z dnia 14 marca 2012 r. w sprawie ustanowienia wieloletniego programu dotyczącego polityki w zakresie widma radiowego (Dz.U. L 81 z 21.3.2012, s. 7).

Jednak aby dobrze wykorzystać środki finansowe Unii, Komisja powinna zapewnić, na ile to możliwe, spójność działań prowadzonych w ramach Programu z działaniami państw członkowskich, nie powodując niepotrzebnego powielania wysiłków.

- (51) Art. 154 rozporządzenia finansowego stanowi, że na podstawie wyników oceny *ex ante* Komisja może korzystać z systemów i procedur osób lub podmiotów, którym powierzono wykonanie środków finansowych Unii. W razie potrzeby w odpowiedniej umowie o przyznanie wkładu określić należy specjalne dostosowania tych systemów i procedur (środki nadzoru) oraz należy zawrzeć postanowienia dotyczące obowiązujących umów.
- (52) Ze względu na swój ogólnosięwiatowy zasięg Program ma silny wymiar międzynarodowy. Partnerzy międzynarodowi oraz ich władze publiczne i obywatele będą odbiorcami szerokiego wachlarza usług świadczonych w ramach Programu, co przyniesie korzyści dla międzynarodowej współpracy Unii i państw członkowskich z tymi partnerami. W sprawach związanych z Programem Komisja może – w zakresie swoich kompetencji i w imieniu Unii – koordynować działania na arenie międzynarodowej.
- (53) Dzięki doświadczeniom zdobytym w minionych latach w zakresie zarządzania, eksploatacji i świadczenia usług związanych z komponentami Galileo i EGNOS Unijnego programu kosmicznego Agencja jest najbardziej odpowiednim organem do realizacji, pod nadzorem Komisji, wszystkich zadań związanych z eksploatacją infrastruktury służącej potrzebom władz publicznych i świadczeniem usług na rzecz władz publicznych. Powinna ona w związku z tym nadal rozwijać odpowiednie zdolności w tym zakresie. Następnie Agencji należy powierzyć świadczenie usług na rzecz władz publicznych i powinna ona być zdolna do przyjęcia całości lub części zarządzania operacyjnego infrastrukturą służącą potrzebom władz publicznych.
- (54) W odniesieniu do kwestii bezpieczeństwa, z uwagi na doświadczenie Agencji w tej dziedzinie, powinna ona być odpowiedzialna – za pośrednictwem Rady ds. Akredytacji Bezpieczeństwa – za zapewnianie akredytacji bezpieczeństwa usług na rzecz władz publicznych i infrastruktury służącej potrzebom władz publicznych. Ponadto, z zastrzeżeniem gotowości operacyjnej Agencji, zwłaszcza pod względem odpowiedniego poziomu zasobów ludzkich, Agencja powinna wykonywać zadania powierzone jej przez Komisję. W miarę możliwości Agencja powinna wykorzystywać swoją wiedzę fachową, na przykład w kontekście działań Europejskiego Globalnego Systemu Nawigacji Satelitarnej (EGNSS). Powierzając zadania Agencji, należy zapewnić odpowiednie zasoby ludzkie, administracyjne i finansowe, aby umożliwić jej pełne wykonywanie zadań i misji.
- (55) Aby zapewnić funkcjonowanie infrastruktury służącej potrzebom władz publicznych i ułatwić świadczenie usług na rzecz władz publicznych, Agencja powinna mieć możliwość zlecania, w drodze umów o przyznanie wkładu, określonych działań innym podmiotom, w obszarach ich odpowiednich kompetencji, na warunkach zarządzania pośredniego mających zastosowanie do Komisji, jak określono w rozporządzeniu finansowym.
- (56) ESA jest międzynarodową organizacją dysponującą rozległą wiedzą specjalistyczną w obszarze kosmosu, w tym łączności satelitarnej, i dlatego jest ważnym partnerem w realizacji różnych aspektów unijnej polityki kosmicznej. W tym zakresie ESA powinna być w stanie zapewnić Komisji wiedzę specjalistyczną, również na potrzeby opracowania specyfikacji technicznych aspektów Programu i przygotowania wdrożenia tych aspektów. W tym celu ESA należy powierzyć zadania dotyczące nadzoru nad działaniami Programu w zakresie rozwoju i walidacji i zapewniać wsparcie przy ocenie umów zawieranych w kontekście realizacji Programu.
- (57) Ze względu na znaczenie działań związanych z przestrzenią kosmiczną dla gospodarki unijnej i życia obywateli Unii osiągnięcie i utrzymanie wysokiego poziomu bezpieczeństwa powinno być jednym z głównych priorytetów Programu, w szczególności w celu ochrony interesów Unii i państw członkowskich, w tym w odniesieniu do informacji niejawnych i szczególnie chronionych informacji jawnych.
- (58) Ze względu na szczególną wiedzę fachową, jaką dysponuje ESDZ, oraz na regularne kontakty ESDZ z organami państw trzecich i z organizacjami międzynarodowymi ESDZ powinna być w stanie wspierać Komisję w realizacji niektórych zadań związanych z bezpieczeństwem Programu w dziedzinie stosunków zewnętrznych, zgodnie z decyzją Rady 2010/427/UE ⁽¹⁹⁾.

⁽¹⁹⁾ Decyzja Rady 2010/427/UE z dnia 26 lipca 2010 r. określająca organizację i zasady funkcjonowania Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych (Dz.U. L 201 z 3.8.2010, s. 30).

- (59) Bez uszczerbku dla wyłącznej odpowiedzialności państw członkowskich w zakresie bezpieczeństwa narodowego przewidzianej w art. 4 ust. 2 TUE, jak również dla prawa państw członkowskich do ochrony ich podstawowych interesów bezpieczeństwa zgodnie z art. 346 TFUE należy wprowadzić specjalne zarządzanie bezpieczeństwem, by zapewnić sprawną realizację Programu. Zarządzanie to powinno opierać się na trzech głównych zasadach. Po pierwsze, konieczne jest, aby szerokie, wyjątkowe doświadczenie państw członkowskich w zakresie bezpieczeństwa było uwzględniane w jak największym stopniu. Po drugie, w celu zapobiegania konfliktom interesów oraz wszelkim niedociągnięciom w stosowaniu przepisów bezpieczeństwa funkcje operacyjne powinny się oddzielić od funkcji związanych z akredytacją bezpieczeństwa. Po trzecie, podmiot odpowiedzialny za zarządzanie wszystkimi lub niektórymi elementami infrastruktury Programu jest również najbardziej odpowiedni, by zarządzać bezpieczeństwem powierzonych mu zadań. Bezpieczeństwo Programu będzie się opierało na doświadczeniu wyniesionym z realizacji Unijnego programu kosmicznego w ubiegłych latach. Należyte zarządzanie bezpieczeństwem wymaga także, by funkcje zostały odpowiednio rozdzielone pomiędzy różne podmioty. Z uwagi na to, że za Program odpowiedzialna jest Komisja, powinna ona, bez uszczerbku dla prerogatyw państw członkowskich w dziedzinie bezpieczeństwa narodowego, określić wraz z państwami członkowskimi ogólne wymogi bezpieczeństwa mające zastosowanie do Programu. W szczególności w dziedzinie informacji niejawnych zarządzanie bezpieczeństwem Programu powinno odzwierciedlać odpowiednie role i kompetencje Rady i państw członkowskich w zakresie oceny i zatwierdzania produktów kryptograficznych służących ochronie informacji niejawnych UE.
- (60) Cyberbezpieczeństwo i bezpieczeństwo fizyczne infrastruktury Programu, zarówno naziemnej, jak i kosmicznej, a także jej redundancja fizyczna mają kluczowe znaczenie dla zapewnienia ciągłości świadczenia usług i działania systemu. Przy określaniu ogólnych wymogów bezpieczeństwa należy zatem odpowiednio uwzględnić potrzebę ochrony systemu i jego usług przed cyberatakami i przed zagrożeniami dla satelitów, w tym poprzez wykorzystywanie nowych technologii oraz wspieranie reagowania na takie cyberataki i usuwania ich skutków.
- (61) Po przeprowadzeniu analizy ryzyka i zagrożeń Komisja powinna w stosownych przypadkach określić strukturę monitorowania bezpieczeństwa. Tę strukturę monitorowania bezpieczeństwa powinien stanowić podmiot, który wykonuje instrukcje opracowane w ramach zakresu stosowania decyzji Rady (WPZiB) 2021/698 ⁽²⁰⁾.
- (62) Bez uszczerbku dla prerogatyw państw członkowskich w dziedzinie bezpieczeństwa narodowego Komisja i Wysoki Przedstawiciel w zakresie swoich odpowiednich kompetencji powinni zapewniać bezpieczeństwo Programu zgodnie z niniejszym rozporządzeniem oraz, w stosownych przypadkach, z decyzją (WPZiB) 2021/698.
- (63) Usługi na rzecz władz publicznych świadczone w ramach Programu będą wykorzystywane przez władze publiczne Unii na potrzeby misji i operacji o kluczowym znaczeniu dla bezpieczeństwa, obronności i ochrony, a także dla ochrony infrastruktury krytycznej. Dlatego takie usługi i taka infrastruktura powinny podlegać akredytacji bezpieczeństwa.
- (64) Jest niezbędne, aby działania związane z akredytacją bezpieczeństwa były realizowane w oparciu o zbiorową odpowiedzialność za bezpieczeństwo Unii i jej państw członkowskich, poprzez dążenie do konsensusu i z udziałem wszystkich podmiotów zaangażowanych w kwestie bezpieczeństwa; należy również wdrożyć procedurę stałego monitorowania ryzyka. Konieczne jest również, aby działania techniczne związane z akredytacją bezpieczeństwa były prowadzone przez specjalistów mających odpowiednie kwalifikacje w zakresie akredytacji złożonych systemów i poświadczenie bezpieczeństwa osobowego na odpowiednim poziomie.
- (65) Na podstawie art. 17 TUE Komisja jest odpowiedzialna za zarządzanie programami, które zgodnie z zasadami określonymi w rozporządzeniu finansowym mogą być powierzane w drodze subdelegowania stronom trzecim w ramach zarządzania pośredniego. W tym kontekście konieczne jest zapewnienie przez Komisję, aby zadania wykonywane przez strony trzecie w celu realizacji Programu w ramach zarządzania pośredniego nie zagrażały bezpieczeństwu Programu, w szczególności w odniesieniu do kontroli informacji niejawnych. Należy zatem doprecyzować, że w przypadku gdy Komisja powierza ESA realizację zadań w ramach Programu, odpowiednie umowy o przyznanie wkładu powinny przewidywać, że wytworzone przez ESA informacje niejawne będą zgodnie z decyzją Rady 2013/488/UE ⁽²¹⁾ i decyzją Komisji (UE, Euratom) 2015/444 ⁽²²⁾ uznawane za informacje niejawne UE i będą powstawały z upoważnienia Komisji.

⁽²⁰⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2021/698 z dnia 30 kwietnia 2021 r. w sprawie bezpieczeństwa systemów i usług wdrażanych, udostępnianych i użytkowanych w ramach Unijnego programu kosmicznego, które mogą mieć wpływ na bezpieczeństwo Unii, oraz uchylecia decyzji 2014/496/WPZiB (Dz.U. L 170 z 12.5.2021, s. 178).

⁽²¹⁾ Decyzja Rady 2013/488/UE z dnia 23 września 2013 r. w sprawie przepisów bezpieczeństwa dotyczących ochrony informacji niejawnych UE (Dz.U. L 274 z 15.10.2013, s. 1).

⁽²²⁾ Decyzja Komisji (UE, Euratom) 2015/444 z dnia 13 marca 2015 r. w sprawie przepisów bezpieczeństwa dotyczących ochrony informacji niejawnych UE (Dz.U. L 72 z 17.3.2015, s. 53).

- (66) Usługi na rzecz władz publicznych w ramach Programu mogłyby być wykorzystywane przez podmioty Unii i państw członkowskich na potrzeby misji i operacji o krytycznym znaczeniu dla ochrony i bezpieczeństwa. W związku z tym, aby chronić podstawowe interesy Unii i jej państw członkowskich w zakresie bezpieczeństwa, konieczne jest zastosowanie – w odniesieniu do wszystkich elementów Programu – środków zapewniających niezbędny poziom niezależności od osób trzecich (państw trzecich i podmiotów z państw trzecich). Takie środki mogą obejmować technologie kosmiczne i naziemne na poziomie komponentu, podsystemu lub systemu, przemysł wytwórczy, właścicieli i operatorów systemów kosmicznych oraz fizyczną lokalizację komponentów systemów naziemnych.
- (67) Członkowie Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA), którzy są członkami Europejskiego Obszaru Gospodarczego (EOG), państwa przystępujące, kraje kandydujące i potencjalni kandydaci, a także państwa objęte europejską polityką sąsiedztwa i inne państwa trzecie mogą uczestniczyć w Programie wyłącznie na podstawie umowy zawartej zgodnie z art. 218 TFUE.
- (68) Zgodnie z decyzją Rady (UE) 2021/1764 ⁽²³⁾ osoby i podmioty z siedzibą w krajach lub terytoriach zamorskich kwalifikują się do finansowania z zastrzeżeniem zasad i celów Programu oraz ewentualnych uzgodnień mających zastosowanie do państwa członkowskiego, z którym dany kraj lub terytorium zamorskie są powiązane.
- (69) Zgodnie z pkt 22 i 23 porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa ⁽²⁴⁾ Program powinien być przedmiotem ewaluacji na podstawie informacji zgromadzonych zgodnie ze szczególnymi wymogami dotyczącymi monitorowania, przy czym należy unikać obciążeń administracyjnych, w szczególności dla państw członkowskich, a także nadmiernej regulacji. Wymogi te powinny, w stosownych przypadkach, obejmować mierzalne wskaźniki stanowiące podstawę oceny skutków Programu. Ocena Programu powinna uwzględniać wyniki oceny Unijnego programu kosmicznego w odniesieniu do komponentu GOVSATCOM, przeprowadzonej w ramach rozporządzenia (UE) 2021/696.
- (70) W celu zapewnienia stałej adekwatności wskaźników na potrzeby sprawozdawczości dotyczącej postępów Programu, a także ram monitorowania i oceny Programu, należy zgodnie z art. 290 TFUE przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów w odniesieniu do zmiany załącznika do niniejszego rozporządzenia w zakresie wskaźników, uzupełnienia niniejszego rozporządzenia o przepisy dotyczące ustanowienia ram monitorowania i oceny oraz uzupełnienia niniejszego rozporządzenia w drodze określenia charakterystyki bazy danych zasobów kosmicznych Programu, a także metodyki i procesów utrzymywania i aktualizacji tej bazy danych. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa. W szczególności, aby zapewnić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie udział na równych zasadach w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.
- (71) W interesie należytego zarządzania publicznego oraz zważywszy na synergie między Programem a komponentem GOVSATCOM, komitet ds. Programu ustanowiony w ramach rozporządzenia (UE) 2021/696 w składzie przewidzianym dla GOVSATCOM powinien również pełnić funkcję komitetu do celów Programu. W sprawach związanych z bezpieczeństwem Programu posiedzenia komitetu ds. Programu powinny odbywać się w składzie specjalnym zajmującym się bezpieczeństwem.

⁽²³⁾ Decyzja Rady (UE) 2021/1764 z dnia 5 października 2021 r. w sprawie stowarzyszenia krajów i terytoriów zamorskich z Unią Europejską, w tym stosunków między Unią Europejską, z jednej strony, a Grenlandią i Królestwem Danii, z drugiej strony (Decyzja w sprawie stowarzyszenia zamorskiego, łącznie z Grenlandią) (Dz.U. L 355 z 7.10.2021, s. 6).

⁽²⁴⁾ Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1.

- (72) Ponieważ należyte publiczne zarządzanie wymaga jednolitego zarządzania Programem, szybszego podejmowania decyzji i równego dostępu do informacji, przedstawiciele podmiotów, którym powierzono zadania związane z Programem, mogliby mieć możliwość uczestniczenia w charakterze obserwatorów w pracach komitetu ds. Programu utworzonego na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011⁽²⁵⁾. Z tych samych powodów przedstawiciele państw trzecich i organizacji międzynarodowych, które zawarły umowę międzynarodową z Unią w odniesieniu do Programu, mogliby mieć możliwość uczestniczenia w pracach komitetu ds. Programu pod warunkiem spełnienia wymogów bezpieczeństwa i zgodnie z postanowieniami takiej umowy. Przedstawiciele podmiotów, którym powierzono zadania związane z Programem, państw trzecich i organizacji międzynarodowych nie powinni mieć prawa do uczestniczenia w głosowaniach komitetu ds. Programu. Warunki uczestnictwa obserwatorów i uczestników ad hoc powinny zostać określone w regulaminie komitetu ds. Programu.
- (73) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze w odniesieniu do przyjmowania: szczegółowych przepisów dotyczących świadczenia usług na rzecz władz publicznych, wymogów operacyjnych dotyczących usług na rzecz władz publicznych, pakietu usług dotyczącego usług na rzecz władz publicznych, decyzji dotyczących wkładu w odniesieniu do umów o przyznanie wkładu, programów prac, a także do ustanawiania dodatkowych wymogów dotyczących udziału państw trzecich i organizacji międzynarodowych w Programie. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 182/2011.
- (74) Usługi na rzecz władz publicznych oparte na infrastrukturze służącej potrzebom władz publicznych powinny być co do zasady bezpłatne dla użytkowników upoważnionych przez władze publiczne. Przepustowość na potrzeby tych usług jest jednak ograniczona. Jeżeli po przeprowadzeniu analizy Komisja stwierdzi, że istnieją braki w przepustowości, powinna mieć możliwość – w należycie uzasadnionych przypadkach, gdy popyt przekracza możliwości w zakresie zapewnienia dostępu – przyjęcia, w ramach szczegółowych przepisów dotyczących świadczenia usług, polityki opłat, by dopasować podaż tych usług do popytu na nie. W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze w odniesieniu do przyjmowania takiej polityki opłat. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 182/2011.
- (75) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze w odniesieniu do określenia lokalizacji centrów należących do naziemnej infrastruktury służącej potrzebom władz publicznych. Przy dokonywaniu wyboru takich lokalizacji Komisja powinna mieć możliwość uwzględnienia wymogów operacyjnych i wymogów bezpieczeństwa, a także istniejącej infrastruktury. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 182/2011.
- (76) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze do określania ogólnych wymogów bezpieczeństwa w ramach Programu. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 182/2011. Państwa członkowskie powinny mieć możliwość sprawowania maksymalnej kontroli nad ogólnymi wymogami bezpieczeństwa w ramach Programu. Przyjmując akty wykonawcze w dziedzinie bezpieczeństwa Programu, Komisja powinna być wspomagana przez komitet ds. Programu zbierający się w specjalnym składzie zajmującym się bezpieczeństwem. Ze względu na wrażliwy charakter kwestii związanych z bezpieczeństwem przewodniczący komitetu ds. Programu powinien dążyć do wypracowania takich rozwiązań, które zyskałyby możliwie największe poparcie w ramach komitetu ds. Programu. Komisja nie powinna przyjmować aktów wykonawczych określających ogólne wymogi bezpieczeństwa w zakresie Programu w przypadkach, w których komitet ds. Programu nie wydał opinii. W przypadku gdy udział komitetu ds. Programu w składzie zajmującym się bezpieczeństwem jest przewidziany w inny sposób, taki udział powinien odbywać się zgodnie z regulaminem komitetu ds. Programu.
- (77) Program stanowi uzupełnienie istniejącego Unijnego programu kosmicznego poprzez integrację i rozszerzenie jego celów i działań na rzecz stworzenia dla Unii bezpiecznego systemu łączności opartego na infrastrukturze kosmicznej. Należy to uwzględnić w ocenie Programu.

⁽²⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

- (78) Ponieważ cele niniejszego rozporządzenia nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na rozmiary i skutki działań, które wykraczają poza możliwości finansowe i techniczne działającego pojedynczo państwa członkowskiego, możliwe jest ich lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 TUE. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.
- (79) Program należy ustanowić na okres pięciu lat w celu dostosowania czasu jego trwania do okresu obowiązywania wieloletnich ram finansowych na lata 2021–2027 określonych w rozporządzeniu Rady (UE, Euratom) 2020/2093 ⁽²⁶⁾ (zwanym dalej „WRF na lata 2021–2027”).
- (80) Aby umożliwić jak najszybsze rozpoczęcie wdrażania niniejszego rozporządzenia z myślą o osiągnięciu jego celów, powinno ono wejść w życie w trybie pilnym,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

Przepisy ogólne

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie ustanawia unijny program bezpiecznej łączności (zwany dalej „Programem”) na pozostały okres obowiązywania WRF na lata 2021–2027. Ustanawia ono cele Programu, budżet na lata 2023–2027, formy finansowania unijnego oraz zasady dotyczące przyznawania takiego finansowania, jak również zasady realizacji Programu, przy uwzględnieniu rozporządzenia (UE) 2021/696.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „statek kosmiczny” oznacza statek kosmiczny zdefiniowany w art. 2 pkt 1 rozporządzenia (UE) 2021/696;
- 2) „śmieci kosmiczne” oznaczają śmieci kosmiczne zdefiniowane w art. 2 pkt 4 rozporządzenia (UE) 2021/696;
- 3) „ładunek użytkowy” oznacza sprzęt przewożony przez statek kosmiczny w celu wykonania określonej misji w przestrzeni kosmicznej;
- 4) „ekosystem kosmiczny” oznacza sieć współdziałających przedsiębiorstw działających w łańcuchach wartości w sektorze kosmicznym, od najmniejszych przedsiębiorstw typu start-up po największe przedsiębiorstwa, obejmującą segment kosmiczny (upstream) i segment wykorzystania danych (downstream) rynku kosmicznego;
- 5) „europejska infrastruktura komunikacji kwantowej” lub „EuroQCI” oznacza wzajemnie połączoną infrastrukturę kosmiczną, infrastrukturę satelitarnych stacji naziemnych i naziemną infrastrukturę sieciową zintegrowaną z systemem bezpiecznej łączności, wykorzystującą technologię kwantową;
- 6) „centrum GOVSATCOM” oznacza centrum GOVSATCOM zdefiniowane w art. 2 pkt 23 rozporządzenia (UE) 2021/696;
- 7) „Agencja” oznacza Agencję Unii Europejskiej ds. Programu Kosmicznego ustanowioną rozporządzeniem (UE) 2021/696;

⁽²⁶⁾ Rozporządzenie Rady (UE, Euratom) 2020/2093 z dnia 17 grudnia 2020 r. określające wieloletnie ramy finansowe na lata 2021–2027 (Dz.U. L 433I z 22.12.2020, s. 11).

- 8) „informacje niejawne UE” oznaczają informacje niejawne UE lub EUCI zdefiniowane w art. 2 pkt 25 rozporządzenia (UE) 2021/696;
- 9) „szczególnie chronione informacje jawne” oznaczają szczególnie chronione informacje jawne zdefiniowane w art. 2 pkt 26 rozporządzenia (UE) 2021/696;
- 10) „działanie łączone” oznacza działanie łączone zdefiniowane w art. 2 pkt 27 rozporządzenia (UE) 2021/696.

Artykuł 3

Cele Programu

1. Program ma następujące cele ogólne:
 - a) zapewnienie użytkownikom upoważnionym przez władze publiczne świadczenia bezpiecznych, autonomicznych, charakteryzujących się wysoką jakością, niezawodnych i efektywnych kosztowo usług łączności satelitarnej dla władz publicznych oraz długoterminowego, nieprzerwanego dostępu do tych usług na terytorium Unii i na całym świecie poprzez ustanowienie wieloorbitalnego systemu bezpiecznej łączności pod kontrolą cywilną i poprzez wspieranie ochrony infrastruktury krytycznej w rozumieniu dyrektywy Rady 2008/114/WE ⁽²⁷⁾, świadomości sytuacyjnej, działań zewnętrznych, zarządzania kryzysowego oraz aplikacji o kluczowym znaczeniu dla gospodarki, środowiska, bezpieczeństwa i obrony, przy zwiększaniu tym samym odporności i autonomii Unii i państw członkowskich oraz wzmacnianiu ich technicznej i przemysłowej bazy łączności satelitarnej, i jednoczesnym unikaniu nadmiernego polegania na rozwiązaniach spoza Unii, w szczególności w odniesieniu do infrastruktury krytycznej i dostępu do przestrzeni kosmicznej;
 - b) umożliwienie świadczenia usług komercyjnych lub usług oferowanych użytkownikom upoważnionym przez władze publiczne w oparciu o infrastrukturę komercyjną na warunkach rynkowych przez sektor prywatny zgodnie z mającym zastosowanie unijnym prawem konkurencji z myślą o ułatwianiu, między innymi, dalszego rozwoju na całym świecie szybkich sieci szerokopasmowych oraz płynnej łączności, a także z myślą o usuwaniu martwych stref łączności i zwiększaniu spójności na terytoriach państw członkowskich, przy jednoczesnym niwelowaniu przepaści cyfrowej i przyczynianiu się, w stosownych przypadkach, do realizacji celów ogólnych, o których mowa w art. 3 dyrektywy (UE) 2018/1972.
2. Celami szczegółowymi Programu są:
 - a) uzupełnienie istniejących i przyszłych zasobów komponentu GOVSATCOM oraz zintegrowanie ich z systemem bezpiecznej łączności;
 - b) poprawa odporności, bezpieczeństwa i autonomii usług łączności Unii i państw członkowskich;
 - c) dalszy rozwój EuroQCI i stopniowe integrowanie tej infrastruktury z systemem bezpiecznej łączności;
 - d) zapewnienie prawa do wykorzystywania pozycji na orbicie i odpowiednich częstotliwości;
 - e) zwiększenie odporności usług łączności Unii i państw członkowskich oraz cyberodporności Unii poprzez rozwijanie redundancji, pasywnej, proaktywnej i reaktywnej cyberochrony oraz cyberbezpieczeństwa operacyjnego, środków ochrony przed cyberzagrożeniami oraz innych środków chroniących przed zagrożeniami elektromagnetycznymi;
 - f) umożliwianie, w stosownych przypadkach, rozwoju usług łączności i dodatkowych niezwiązanych z łącznością usług, w szczególności poprzez usprawnianie komponentów Unijnego programu kosmicznego, tworzenie synergii między nimi oraz rozszerzanie ich zdolności i świadczonych w ich ramach usług, a także rozwoju niezwiązanych z łącznością usług na rzecz państw członkowskich poprzez obsługę dodatkowych podsystemów satelitarnych, w tym ładunków użytkowych;
 - g) zachęcanie do innowacji, efektywności, a także do rozwijania i wykorzystywania przełomowych technologii i innowacyjnych modeli biznesowych w całym europejskim ekosystemie kosmicznym, w tym przez podmioty New Space, nowe podmioty, przedsiębiorstwa typu start-up i MŚP w celu wzmocnienia konkurencyjności unijnego sektora kosmicznego;
 - h) udoskonalanie bezpiecznej łączności na obszarach geograficznych o znaczeniu strategicznym, takich jak Afryka i Arktyka, a także regiony Morza Bałtyckiego, Morza Czarnego, Morza Śródziemnego i Atlantyku;

⁽²⁷⁾ Dyrektywa Rady 2008/114/WE z dnia 8 grudnia 2008 r. w sprawie rozpoznawania i wyznaczania europejskiej infrastruktury krytycznej oraz oceny potrzeb w zakresie poprawy jej ochrony (Dz.U. L 345 z 23.12.2008, s. 75).

- i) zwiększanie bezpieczeństwa i zrównoważonego charakteru działań w przestrzeni kosmicznej poprzez wdrażanie odpowiednich środków w celu zapewnienia i promowania odpowiedzialnego zachowania w przestrzeni kosmicznej w ramach realizacji Programu, w tym poprzez dążenie do zapobiegania rozprzestrzenianiu się śmieci kosmicznych.
3. Priorytetyzacja i rozwijanie dodatkowych niezwiązanych z łącznością usług, o których mowa w ust. 2 lit. f) niniejszego artykułu, oraz ich odpowiednie finansowanie są zgodne z celami rozporządzenia (UE) 2021/696 i poddawane analizie przez komitet ds. Programu zasiadający w odpowiednim składzie specjalnym przewidzianym w rozporządzeniu (UE) 2021/696.

Artykuł 4

Działania w ramach Programu

1. Świadczenie usług na rzecz władz publicznych, o których mowa w art. 10 ust. 1, zapewnia się poprzez realizację następujących etapowych działań, które uzupełniają komponent GOVSATCOM i integrują go z systemem bezpiecznej łączności:
- a) definicja, opracowanie, rozwój, walidacja i powiązane działania wdrożeniowe dotyczące budowy infrastruktury kosmicznej i naziemnej niezbędnej, by do 2024 r. rozpocząć świadczenie pierwszych usług na rzecz władz publicznych;
 - b) stopniowe działania wdrożeniowe w celu ukończenia infrastruktury kosmicznej i naziemnej niezbędnej do świadczenia zaawansowanych usług na rzecz władz publicznych w celu jak najszybszego zaspokojenia potrzeb użytkowników upoważnionych przez władze publiczne, z myślą o osiągnięciu pełnej zdolności operacyjnej do 2027 r.;
 - c) opracowanie i wdrożenie EuroQCI w celu jej stopniowej integracji z systemem bezpiecznej łączności;
 - d) działania eksploatacyjne umożliwiające świadczenie usług na rzecz władz publicznych obejmujące: obsługę, utrzymanie, stałe doskonalenie i ochronę infrastruktury kosmicznej i naziemnej, w tym uzupełnianie i zapobieganie dezaktualizacji;
 - e) opracowanie przyszłych generacji infrastruktury kosmicznej i naziemnej i rozwój usług na rzecz władz publicznych.
2. Świadczenie usług komercyjnych jest zapewniane przez wykonawców, o których mowa w art. 19.

Artykuł 5

Infrastruktura systemu bezpiecznej łączności

1. System bezpiecznej łączności ustanawia się poprzez zdefiniowanie, opracowanie, rozwój, budowę i obsługę wieloorbitalnej infrastruktury łączności, dostosowanej do ewolucji zapotrzebowania władz publicznych na łączność satelitarną i charakteryzującej się małym opóźnieniem. System ten ma charakter modułowy, aby osiągać cele, o których mowa w art. 3, oraz by ustanowić pakiet usług dotyczący usług na rzecz władz publicznych określony w art. 10 ust. 1. Uzupełnia on i integruje istniejące i przyszłe zdolności wykorzystywane w ramach komponentu GOVSATCOM. System ten składa się z infrastruktury służącej potrzebom władz publicznych, o której mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, i z infrastruktury komercyjnej, o której mowa w ust. 4 niniejszego artykułu.
2. Infrastruktura służąca potrzebom władz publicznych systemu bezpiecznej łączności obejmuje wszystkie powiązane aktywa naziemne i kosmiczne, które są niezbędne do świadczenia usług na rzecz władz publicznych określonych w art. 10 ust. 1 lit. a) i b) niniejszego rozporządzenia, w tym następujące aktywa:
- a) satelity albo podsystemy satelitarne, w tym ładunki użytkowe;
 - b) EuroQCI;
 - c) infrastrukturę do monitorowania bezpieczeństwa infrastruktury służącej potrzebom władz publicznych i usług na rzecz władz publicznych;
 - d) infrastrukturę naziemną służącą świadczeniu usług na rzecz użytkowników upoważnionych przez władze publiczne, w tym mającą ulec rozszerzeniu infrastrukturę segmentu naziemnego GOVSATCOM, o której mowa w art. 67 rozporządzenia (UE) 2021/696, w szczególności centra GOVSATCOM.

Infrastruktura służąca potrzebom władz publicznych obsługuje, w stosownych przypadkach, dodatkowe podsystemy satelitarne, w szczególności ładunki użytkowe, które mogą być wykorzystywane jako część infrastruktury kosmicznej komponentów Unijnego programu kosmicznego, o których mowa w art. 3 rozporządzenia (UE) 2021/696, na warunkach określonych w tym rozporządzeniu, a także podsystemy satelitarne wykorzystywane do świadczenia niezwiązanych z łącznością usług na rzecz państw członkowskich.

3. Komisja w drodze aktów wykonawczych przyjmuje, w razie potrzeby, środki wymagane do określenia – na podstawie otwartej i przejrzystej procedury – lokalizacji centrów należących do naziemnej infrastruktury służącej potrzebom władz publicznych, zgodnie z ogólnymi wymogami bezpieczeństwa, o których mowa w art. 30 ust. 3 niniejszego rozporządzenia. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 47 ust. 3 niniejszego rozporządzenia.

W celu ochrony interesów Unii i jej państw członkowskich w zakresie bezpieczeństwa centra, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, umieszcza się, w miarę możliwości, na terytorium państw członkowskich i reguluje umową w sprawie przyjęcia w formie umowy administracyjnej między Unią a danym państwem członkowskim.

Jeżeli nie jest możliwe umieszczenie centrów na terytorium państw członkowskich, Komisja może określić lokalizację takich centrów na terytorium państw należących do EFTA i będących członkami EOG, lub na terytorium innego państwa trzeciego, z zastrzeżeniem zawarcia umowy w sprawie przyjęcia między Unią a danym państwem trzecim zgodnie z art. 218 TFUE.

Niezależnie od akapitu pierwszego niniejszego artykułu lokalizację centrów GOVSATCOM określa się zgodnie z art. 67 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2021/696.

4. Infrastruktura komercyjna systemu bezpiecznej łączności obejmuje wszystkie aktywa kosmiczne i naziemne inne niż te, które stanowią część infrastruktury służącej potrzebom władz publicznych. Infrastruktura komercyjna nie może negatywnie wpływać na działanie lub bezpieczeństwo infrastruktury służącej potrzebom władz publicznych. Infrastruktura komercyjna wraz z wszelkim powiązaniem ryzykiem jest finansowana w całości przez wykonawców, o których mowa w art. 19, z myślą o realizacji celu, o którym mowa w art. 3 ust. 1 lit. b).

5. W celu ochrony interesów Unii w zakresie bezpieczeństwa aktywa kosmiczne infrastruktury służącej potrzebom władz publicznych są wynoszone w przestrzeń kosmiczną przez istniejących i przyszłych dostawców usług, w tym stosujących małe rakiety nośne i mikrorakiety nośne, którzy spełniają warunki kwalifikowalności i uczestnictwa określone w art. 22, i jedynie w wyjątkowych, uzasadnionych okolicznościach są wynoszone w przestrzeń kosmiczną z terytorium państwa trzeciego.

Artykuł 6

Własność i używanie aktywów

1. Unia jest właścicielem wszystkich aktywów materialnych i niematerialnych stanowiących część rozwijanej w ramach Programu infrastruktury służącej potrzebom władz publicznych, o której mowa w art. 5 ust. 2 i art. 19 ust. 10, z wyjątkiem naziemnej infrastruktury sieciowej EuroQCI, która jest własnością państw członkowskich. Komisja zapewnia w tym celu, by odpowiednie umowy, porozumienia i inne uzgodnienia dotyczące działań, które mogą doprowadzić do wytworzenia lub rozwinięcia takich aktywów, zawierały postanowienia zapewniające Unii własność tych aktywów.

2. Komisja zapewnia, aby Unia miała następujące prawa:

- a) prawo do korzystania z częstotliwości wymaganych do transmisji sygnałów generowanych w ramach infrastruktury służącej potrzebom władz publicznych, zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami ustawowymi i wykonawczymi oraz odpowiednimi umowami licencyjnymi, które to częstotliwości zostały zapewnione w ramach odpowiednich rezerwacji częstotliwości przez państwa członkowskie i za które państwa członkowskie pozostają odpowiedzialne;
- b) prawo do nadania pierwszeństwa świadczeniu usług na rzecz władz publicznych w stosunku do usług komercyjnych, na warunkach określonych w umowach, o których mowa w art. 19, i z uwzględnieniem potrzeb użytkowników upoważnionych przez władze publiczne, o których mowa w art. 12 ust. 1.

3. Komisja dąży do zawarcia umów, porozumień lub innych uzgodnień ze stronami trzecimi, w tym z wykonawcami, o których mowa w art. 19, w odniesieniu do:

- a) istniejących wcześniej praw własności dotyczących aktywów materialnych i niematerialnych stanowiących część infrastruktury służącej potrzebom władz publicznych;
- b) nabycia praw własności lub praw licencyjnych dotyczących innych aktywów materialnych i niematerialnych niezbędnych do wdrożenia infrastruktury służącej potrzebom władz publicznych.

4. W przypadku gdy aktywa, o których mowa w ust. 1, 2 i 3, obejmują prawa własności intelektualnej, Komisja zarządza tymi prawami w sposób możliwie najbardziej efektywny, z uwzględnieniem:

- a) konieczności ochrony aktywów i nadania im wartości;
- b) uzasadnionych interesów wszystkich zainteresowanych stron;
- c) potrzeby zapewnienia konkurencyjnych i dobrze funkcjonujących rynków oraz opracowania nowych technologii;
- d) potrzeby zapewnienia ciągłości usług świadczonych w ramach Programu.

5. Komisja zapewnia, w stosownych przypadkach, aby odpowiednie umowy, porozumienia i inne uzgodnienia przewidywały możliwość przeniesienia tych praw własności intelektualnej na strony trzecie lub udzielenia licencji na te prawa stronom trzecim, w tym twórcom własności intelektualnej, oraz aby te strony trzecie mogły w razie potrzeby swobodnie korzystać z tych praw w celu wykonywania swoich zadań na podstawie niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 7

Działania wspierające innowacyjny i konkurencyjny unijny ekosystem kosmiczny

1. Zgodnie z celem, o którym mowa w art. 3 ust. 2 lit. g) niniejszego rozporządzenia, Program wspiera innowacyjny i konkurencyjny unijny ekosystem kosmiczny, w tym New Space, a w szczególności działania określone w art. 6 rozporządzenia (UE) 2021/696.

2. Komisja przez cały czas trwania Programu pobudza innowacje w unijnym ekosystemie kosmicznym, w tym w New Space, poprzez:

- a) określenie kryteriów udzielania zamówień w formie umów, o których mowa w art. 19, zapewniając jak najszerszy udział przedsiębiorstw typu start-up oraz MŚP z całej Unii i z całego łańcucha wartości;
- b) wymaganie, zgodnie z art. 21, aby wykonawcy, o których mowa w art. 19, przedstawili plan maksymalizacji włączenia nowych podmiotów, przedsiębiorstw typu start-up i MŚP z całej Unii w działania objęte umowami, o których mowa w art. 19;
- c) wymaganie w umowach, o których mowa w art. 19, aby nowe podmioty, przedsiębiorstwa typu start-up, MŚP oraz spółki o średniej kapitalizacji z całej Unii były w stanie świadczyć własne usługi na rzecz użytkowników końcowych;
- d) promowanie wykorzystywania i rozwijania otwartych standardów, technologii open source i interoperacyjności w architekturze systemu bezpiecznej łączności, aby umożliwić synergę, optymalizować koszty, zwiększyć niezawodność, sprzyjać innowacjom i czerpać korzyści z szerokiej konkurencji;
- e) promowanie rozwijania i produkcji w Unii technologii krytycznych, niezbędnych do korzystania z usług na rzecz władz publicznych.

3. Oprócz powyższego Komisja:

- a) wspiera udzielanie zamówień i łączenie umów o świadczenie usług na potrzeby Programu w celu lewarowania i stymulowania inwestycji prywatnych w perspektywie długoterminowej, w tym poprzez wspólne udzielanie zamówień;

- b) promuje większy udział kobiet i zachęca do niego oraz określa w dokumentacji przetargowej cele w zakresie równości i włączenia społecznego;
- c) przyczynia się do rozwoju zaawansowanych umiejętności w dziedzinach związanych z przestrzenią kosmiczną oraz do działań szkoleniowych.

Artykuł 8

Zrównoważoność środowiska i przestrzeni kosmicznej

1. Program jest realizowany z myślą o zapewnieniu zrównoważoności środowiska i przestrzeni kosmicznej. Umowy i procedury, o których mowa w art. 19, zawierają w tym celu postanowienia dotyczące:
 - a) minimalizacji emisji gazów cieplarnianych generowanych w wyniku rozwoju, produkcji i rozmieszczania infrastruktury;
 - b) ustanowienia systemu kompensacji pozostałych emisji gazów cieplarnianych;
 - c) odpowiednich środków redukcji widocznego i niewidocznego zanieczyszczenia promieniowaniem powodowanym przez statki kosmiczne, które może utrudniać obserwacje astronomiczne lub innego rodzaju badania i obserwacje;
 - d) stosowania odpowiednich technologii zapobiegania kolizjom statków kosmicznych;
 - e) przedłożenia i wdrożenia, przed fazą rozmieszczenia, kompleksowego planu zmniejszania ilości śmieci kosmicznych, uwzględniającego dane dotyczące pozycji na orbicie, by zapewnić unikanie kolizji satelitów danej konstelacji ze śmieciami kosmicznymi.
2. Umowy i procedury, o których mowa w art. 19 niniejszego rozporządzenia, przewidują obowiązek przekazywania danych, w szczególności danych dotyczących efemeryd i planowanych manewrów, podmiotom odpowiedzialnym za tworzenie informacji SST w rozumieniu art. 2 pkt 10 rozporządzenia (UE) 2021/696 i świadczenie usług SST, o których mowa w art. 55 tego rozporządzenia.
3. Komisja zapewnia, aby prowadzono kompleksową bazę danych zasobów kosmicznych Programu, zawierającą w szczególności dane dotyczące aspektów zrównoważoności środowiska i przestrzeni kosmicznej.
4. Komisja przyjmuje zgodnie z art. 45 akty delegowane w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez określenie charakterystyki bazy danych, o której mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, oraz ustanowienie metodyki i procedur utrzymywania i aktualizacji tej bazy danych.
5. Zakres aktów delegowanych przyjmowanych zgodnie z ust. 4 jest ograniczony do:
 - a) aktywów kosmicznych będących własnością Unii, o których mowa w art. 5 ust. 2 i art. 19 ust. 10;
 - b) aktywów kosmicznych, o których mowa w art. 5 ust. 4 i art. 19 ust. 10, będących własnością wykonawców, o których mowa w art. 19.

ROZDZIAŁ II

Usługi i uczestnicy

Artykuł 9

Usługi na rzecz władz publicznych

1. Usługi na rzecz władz publicznych świadczone są na rzecz uczestników Programu, o których mowa w art. 11 ust. 1, 2 i 3.

2. Komisja przyjmuje, w drodze aktów wykonawczych, szczegółowe przepisy dotyczące świadczenia usług na rzecz władz publicznych z uwzględnieniem art. 66 rozporządzenia (UE) 2021/696, w oparciu o określone wspólnie z państwami członkowskimi bieżące i przewidywane zapotrzebowanie na różne usługi, dynamiczny przydział zasobów i priorytetyzację usług na rzecz władz publicznych w odniesieniu do różnych uczestników Programu według istotności i krytycznego znaczenia potrzeb użytkowników oraz, w stosownych przypadkach, efektywności kosztowej.

3. Usługi na rzecz władz publicznych, o których mowa w art. 10 ust. 1, są świadczone bezpłatnie użytkownikom upoważnionym przez władze publiczne.

4. Komisja nabywa usługi, o których mowa w art. 10 ust. 2, na warunkach rynkowych, zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami rozporządzenia finansowego, w celu zagwarantowania, by usługi te były świadczone na rzecz wszystkich państw członkowskich. Dokładną przepustowość i przydział środków budżetowych na te usługi ustala się w akcie wykonawczym, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, na podstawie informacji przekazanych przez państwa członkowskie.

5. Na zasadzie odstępstwa od ust. 3 niniejszego artykułu Komisja – w należycie uzasadnionych przypadkach, jeżeli jest to absolutnie niezbędne w celu dopasowania podaży i popytu w odniesieniu do usług na rzecz władz publicznych – przyjmuje, w drodze aktów wykonawczych, politykę opłat, spójną z polityką opłat, o której mowa w art. 63 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2021/696.

Przyjmując politykę opłat, Komisja zapewnia, aby świadczenie usług na rzecz władz publicznych nie zakłócało konkurencji, aby nie występował niedobór usług na rzecz władz publicznych oraz aby ustalona cena nie skutkowałą nadmierną rekompensatą dla wykonawców, o których mowa w art. 19.

6. Akty wykonawcze, o których mowa w ust. 2 i 5 niniejszego artykułu, przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 47 ust. 3.

7. Stopniowe świadczenie usług na rzecz władz publicznych zapewnia się zgodnie z pakietem usług, o którym mowa w art. 10 ust. 1, z zastrzeżeniem dostępności infrastruktury systemu bezpiecznej łączności, po wdrożeniu działań określonych w art. 4 ust. 1 lit. a) i b) oraz, w stosownych przypadkach, w oparciu o istniejące usługi i zdolności oraz przy ich wykorzystaniu.

8. Zapewnia się równe traktowanie państw członkowskich przy świadczeniu im usług na rzecz władz publicznych odpowiednio do ich potrzeb, o których mowa w art. 25 ust. 7.

Artykuł 10

Pakiet usług dotyczący usług na rzecz władz publicznych

1. Pakiet usług dotyczący usług na rzecz władz publicznych ustanawia się zgodnie z ust. 4 niniejszego artykułu. Obejmuje on co najmniej następujące kategorie usług i uzupełnia pakiet usług GOVSATCOM, o którym mowa w art. 63 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2021/696:

- a) usługi zarezerwowane dla użytkowników upoważnionych przez władze publiczne świadczone w oparciu o infrastrukturę służącą potrzebom władz publicznych, która wymaga wysokiego poziomu bezpieczeństwa i jest nieodpowiednia dla usług określonych w ust. 2 niniejszego artykułu, takie jak odporne, ogólnościatowe usługi o małym opóźnieniu lub pewne przekazywanie danych satelitarnych;
- b) usługi łączności kwantowej, takie jak usługi kwantowej dystrybucji kluczy kryptograficznych.

2. Pakiet usług dotyczący usług na rzecz władz publicznych obejmuje również usługi na rzecz użytkowników upoważnionych przez władze publiczne świadczone w oparciu o infrastrukturę komercyjną, takie jak gwarantowane na całym świecie usługi o małym opóźnieniu lub ogólnościatowe usługi wąskopasmowe.

3. Pakiet usług dotyczący usług na rzecz władz publicznych obejmuje również specyfikacje techniczne dla każdej kategorii usług, takie jak zasięg geograficzny, częstotliwość, szerokość pasma, urządzenia użytkownika i zabezpieczenia.

4. Komisja przyjmuje, w drodze aktów wykonawczych, pakiet usług dotyczący usług na rzecz władz publicznych. Te akty wykonawcze są oparte na wymogach operacyjnych, o których mowa w ust. 5 niniejszego artykułu, na informacjach przekazanych przez państwa członkowskie oraz na ogólnych wymogach bezpieczeństwa, o których mowa w art. 30 ust. 3.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 47 ust. 3.

5. Komisja przyjmuje, w drodze aktów wykonawczych, wymogi operacyjne dotyczące usług na rzecz władz publicznych w formie specyfikacji technicznych i planów wdrażania dotyczących w szczególności zarządzania kryzysowego, świadomości sytuacyjnej, zarządzania kluczową infrastrukturą, z uwzględnieniem sieci łączności dyplomatycznej i łączności w zakresie obrony, a także innych potrzeb użytkowników upoważnionych przez władze publiczne. Te wymogi operacyjne przyjmowane są w oparciu o wymogi użytkowników Programu, są dostosowywane do potwierdzonego zapotrzebowania i uwzględniają wymogi wynikające z istniejących urządzeń użytkownika oraz z istniejących sieci, jak również wymogi operacyjne dotyczące usług GOVSATCOM przyjęte zgodnie z art. 63 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2021/696. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 47 ust. 3 niniejszego rozporządzenia.

6. Warunki świadczenia usług za pośrednictwem infrastruktury komercyjnej oraz powiązane ryzyko określa się w umowach, o których mowa w art. 19.

Artykuł 11

Uczestnicy Programu i właściwe organy ds. Programu

1. Uczestnikami Programu są państwa członkowskie, Rada, Komisja i ESDZ, o ile upoważniają one użytkowników usług na rzecz władz publicznych lub udostępniają zasoby, obiekty lub instalacje.
2. Agencje i organy Unii mogą zostać uczestnikami Programu, w zakresie w jakim jest to niezbędne do realizacji ich zadań oraz zgodne ze szczegółowymi przepisami określonymi w porozumieniu administracyjnym zawartym między daną agencją lub danym organem a instytucją Unii, która tę agencję lub ten organ nadzoruje.
3. Państwa trzecie i organizacje międzynarodowe mogą zostać uczestnikami Programu zgodnie z art. 39.
4. Każdy uczestnik Programu wyznacza jeden właściwy organ ds. bezpiecznej łączności.

Uznaje się, że uczestnicy Programu spełnili wymóg, o którym mowa w ust. 1, jeżeli spełniają oni oba następujące warunki:

- a) są również uczestnikami GOVSATCOM zgodnie z art. 68 rozporządzenia (UE) 2021/696;
- b) wyznaczyli właściwy organ zgodnie z art. 68 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2021/696.

5. Priorytety w świadczeniu usług na rzecz władz publicznych użytkownikom upoważnionym przez danego uczestnika Programu ustala i wdraża sam uczestnik.

6. Właściwy organ ds. bezpiecznej łączności, o którym mowa w ust. 4, zapewnia, aby:

- a) korzystanie z usług na rzecz władz publicznych było zgodne z ogólnymi wymogami bezpieczeństwa, o których mowa w art. 30 ust. 3;
- b) określono prawa dostępu do usług na rzecz władz publicznych i zarządzano tymi prawami;
- c) korzystanie z urządzeń niezbędnych do posługiwania się usługami na rzecz władz publicznych i związanych z nimi połączeń w ramach łączności elektronicznej i informacji oraz zarządzanie tymi urządzeniami, połączeniami i informacjami odbywało się zgodnie z ogólnymi wymogami bezpieczeństwa, o których mowa w art. 30 ust. 3;
- d) ustanowiono centralny punkt kontaktowy, który w razie konieczności ma pomagać w zgłaszaniu ryzyka i zagrożeń dla bezpieczeństwa, a w szczególności w wykrywaniu potencjalnie szkodliwych zakłóceń elektromagnetycznych wpływających na usługi świadczone w ramach Programu.

Artykuł 12

Użytkownicy usług na rzecz władz publicznych

1. Do korzystania z usług na rzecz władz publicznych mogą zostać upoważnione następujące podmioty:
 - a) organ publiczny Unii lub państwa członkowskiego lub organ, któremu powierzono sprawowanie władzy publicznej;
 - b) osoba fizyczna lub prawna działająca w imieniu i pod kontrolą podmiotu, o którym mowa w lit. a).
2. Użytkownicy usług na rzecz władz publicznych, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, muszą zostać odpowiednio upoważnieni przez uczestników Programu, o których mowa w art. 11, do korzystania z usług na rzecz władz publicznych oraz muszą spełniać ogólne wymogi bezpieczeństwa, o których mowa w art. 30 ust. 3.

ROZDZIAŁ III

Wkład z budżetu i mechanizmy finansowania

Artykuł 13

Budżet

1. Pula środków finansowych na realizację Programu na okres od dnia 1 stycznia 2023 r. do dnia 31 grudnia 2027 r. oraz na pokrycie powiązanego ryzyka, wynosi 1,65 mld EUR w cenach bieżących.

Kwotę, o której mowa w akapicie pierwszym, pochodzącą z WRF na lata 2021–2027, rozdziela się orientacyjnie w następujący sposób:

- a) 1 mld EUR z działu 1 (Jednolity rynek, innowacje i gospodarka cyfrowa);
- b) 0,5 mld EUR z działu 5 (Bezpieczeństwo i obrona);
- c) 0,15 mld EUR z działu 6 (Sąsiedztwo i świat).

2. Program uzupełnia się kwotą 0,75 mld EUR wdrażaną w ramach programu „Horyzont Europa”, komponentu GOVSATCOM oraz Instrumentu Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej (ISWMR) – odpowiednio w wysokości maksymalnych orientacyjnych kwot: 0,38 mld EUR, 0,22 mld EUR i 0,15 mld EUR. Finansowanie to wdraża się z zachowaniem zgodności z celami, zasadami i procedurami określonymi odpowiednio w rozporządzeniu (UE) 2021/695, decyzji (UE) 2021/764 i w rozporządzeniach (UE) 2021/696 i (UE) 2021/947.

3. Kwotę, o której mowa w ust. 1 akapit pierwszy niniejszego artykułu, wykorzystuje się na pokrycie kosztów wszystkich działań wymaganych do osiągnięcia celów, o których mowa w art. 3 ust. 1 lit. a) i na zakup usług, o których mowa w art. 9 ust. 4. Wydatki takie mogą również obejmować:

- a) przeprowadzanie badań i organizowanie spotkań ekspertów, w szczególności w celu oceny spełnienia wymogów kosztowych i czasowych;
- b) działania informacyjne i komunikacyjne, w tym komunikację instytucjonalną dotyczącą priorytetów politycznych Unii, o ile mają one bezpośredni związek z celami niniejszego rozporządzenia, ze szczególnym uwzględnieniem tworzenia synergii z innymi dziedzinami polityki Unii;
- c) sieci informatyczne służące przetwarzaniu i wymianie informacji oraz środki zarządzania administracyjnego, w tym w dziedzinie bezpieczeństwa, wdrażane przez Komisję;
- d) pomoc techniczną i administracyjną na potrzeby realizacji Programu, taką jak działania przygotowawcze, monitorowanie, kontrola, audyt i ocena, w tym w zakresie instytucjonalnych systemów informatycznych.

4. Działania, które otrzymują finansowanie skumulowane z różnych programów Unii, poddaje się audytowi tylko jeden raz, obejmując nim wszystkie programy, których to dotyczy, oraz obowiązujące w ich ramach odnośne zasady.
5. Zobowiązania budżetowe z tytułu działań trwających dłużej niż jeden rok budżetowy można rozłożyć na kilka lat w ratach rocznych.
6. Zasoby przydzielone państwom członkowskim w ramach zarządzania dzielonego mogą, na wniosek zainteresowanego państwa członkowskiego, zostać przesunięte do Programu z zastrzeżeniem warunków określonych w art. 26 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1060⁽²⁸⁾. Komisja wykonuje te zasoby bezpośrednio zgodnie z art. 62 ust. 1 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia finansowego lub pośrednio zgodnie z lit. c) tego akapitu. Zasoby te wykorzystuje się na rzecz zainteresowanego państwa członkowskiego.

Artykuł 14

Finansowanie skumulowane i alternatywne

Działanie, które otrzymało wkład z innego programu unijnego, w tym środki objęte zarządzaniem dzielonym, może również otrzymać wkład na podstawie Programu, pod warunkiem że wkłady te nie będą pokrywały tych samych kosztów. Zasady odnośnego programu Unii mają zastosowanie do odpowiedniego wkładu w działanie. Finansowanie skumulowane nie może przekraczać łącznych kosztów kwalifikowalnych działania. Wsparcie w ramach poszczególnych programów Unii może być obliczane proporcjonalnie, zgodnie z dokumentami określającymi warunki wsparcia.

Artykuł 15

Dodatkowe wkłady na rzecz Programu

1. Program może otrzymywać dodatkowe wkłady finansowe lub wkłady rzeczowe następujących podmiotów:
 - a) agencji i organów Unii;
 - b) państw członkowskich zgodnie z odpowiednimi umowami;
 - c) państw trzecich uczestniczących w Programie zgodnie z odpowiednimi umowami;
 - d) organizacji międzynarodowych zgodnie z odpowiednimi umowami.
2. Dodatkowy wkład finansowy, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, oraz dochody na podstawie art. 9 ust. 5 niniejszego rozporządzenia traktuje się jako zewnętrzne dochody przeznaczone na określony cel zgodnie z art. 21 ust. 5 rozporządzenia finansowego.

Artykuł 16

Wkład ESA

ESA, zgodnie ze swoimi wewnętrznymi zasadami i procedurami, może wносить – za pośrednictwem programów opcjonalnych ESA – wkład w działania rozwojowe i walidacyjne Programu wynikające z podejścia w zakresie zamówień, o którym mowa w art. 19 ust. 1, przy uwzględnieniu ochrony podstawowych interesów Unii i jej państw członkowskich w zakresie bezpieczeństwa.

⁽²⁸⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1060 z dnia 24 czerwca 2021 r. ustanawiające wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego Plus, Funduszu Spójności, Funduszu na rzecz Sprawiedliwej Transformacji i Europejskiego Funduszu Morskiego, Rybackiego i Akwakultury, a także przepisy finansowe na potrzeby tych funduszy oraz na potrzeby Funduszu Azylu, Migracji i Integracji, Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Instrumentu Wsparcia Finansowego na rzecz Zarządzania Granicami i Polityki Wizowej (Dz.U. L 231 z 30.6.2021, s. 159).

*Artykuł 17***Wkład sektora prywatnego**

Wykonawcy, o których mowa w art. 19, w całości finansują infrastrukturę komercyjną, o której mowa w art. 5, z myślą o realizacji celu określonego w art. 3 ust. 1 lit. b).

*Artykuł 18***Realizacja i formy finansowania unijnego**

1. Program jest realizowany w ramach zarządzania bezpośredniego zgodnie z rozporządzeniem finansowym lub w ramach zarządzania pośredniego z podmiotami, o których mowa w art. 62 ust. 1 akapit pierwszy lit. c) rozporządzenia finansowego.
2. Program może zapewniać finansowanie w dowolnej formie przewidzianej w rozporządzeniu finansowym, w szczególności w postaci dotacji, nagród i zamówień. Program może również zapewniać finansowanie w formie instrumentów finansowych w ramach działań łączonych.

ROZDZIAŁ IV

Realizacja Programu*Artykuł 19***Model realizacji**

1. Program realizowany jest, w stosownych przypadkach, w oparciu o podejście etapowe do momentu ukończenia działań określonych w art. 4. Komisja, w koordynacji z państwami członkowskimi, zapewnia, aby podejście dotyczące zamówień pozwalało na jak najszerszą konkurencję w celu wspierania odpowiedniego udziału całego przemysłowego łańcucha wartości w przypadku umów dotyczących świadczenia usług, o których mowa w art. 10 ust. 1, i umów dotyczących zakupu usług, o których mowa w art. 10 ust. 2.
2. Działania określone w art. 4 niniejszego rozporządzenia są realizowane w drodze szeregu umów zawieranych zgodnie z rozporządzeniem finansowym i zasadami dotyczącymi zamówień określonymi w art. 20 niniejszego rozporządzenia, które to umowy mogą mieć formę umów koncesji, zamówień na dostawy, usługi lub roboty budowlane lub zamówień mieszanych.
3. Umowy, o których mowa w niniejszym artykule, są zawierane w ramach zarządzania bezpośredniego lub pośredniego i mogą być zawierane w drodze międzyinstytucjonalnego udzielania zamówienia, o którym mowa w art. 165 ust. 1 rozporządzenia finansowego, między Komisją a Agencją, przy czym Komisja przyjmuje rolę głównej instytucji zamawiającej.
4. Podejście w zakresie zamówień, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu i umowy, o których mowa w niniejszym artykule, są zgodne z aktami wykonawczymi, o których mowa w art. 9 ust. 2 i w art. 10 ust. 4 i 5.
5. Jeżeli w wyniku podejścia do udzielania zamówień, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, zawierana jest umowa koncesji, w umowie tej określa się architekturę infrastruktury służącej potrzebom władz publicznych systemu bezpiecznej łączności, role, obowiązki, system finansowy i podział ryzyka między Unią a wykonawcą, przy uwzględnieniu systemu własności na mocy art. 6 i finansowania Programu na podstawie rozdziału III.
6. Jeśli zamówienie nie jest udzielane w formie umowy koncesji, Komisja zapewnia optymalną realizację celu, o którym mowa w art. 3 ust. 1 lit. a), poprzez udzielenie zamówień, odpowiednio, na dostawy, usługi lub roboty budowlane lub w formie zamówienia mieszanego.
7. Komisja podejmuje niezbędne środki w celu zapewnienia ciągłości usług na rzecz władz publicznych, jeśli wykonawcy, o których mowa w niniejszym artykule, nie są w stanie wykonać swoich zobowiązań.

8. W stosownych przypadkach postępowania o udzielenie zamówienia dotyczące umów, o których mowa w niniejszym artykule, mogą również mieć formę wspólnych zamówień z państwami członkowskimi, zgodnie z art. 165 ust. 2 rozporządzenia finansowego.

9. W umowach, o których mowa w niniejszym artykule, zapewnia się w szczególności, by świadczenie usług w oparciu o infrastrukturę komercyjną odbywało się z zachowaniem ochrony podstawowych interesów Unii i służyło ogólnym i szczegółowym celom Programu, o których mowa w art. 3. Umowy te zawierają też odpowiednie zabezpieczenia w celu uniknięcia nadmiernej rekompensaty dla wykonawców, o których mowa w niniejszym artykule, zakłóceń konkurencji, konfliktów interesów, nieuzasadnionej dyskryminacji oraz wszelkich innych ukrytych korzyści pośrednich. Takie zabezpieczenia mogą obejmować obowiązek oddzielenia rachunkowości dotyczącej świadczenia usług na rzecz władz publicznych od rachunkowości dotyczącej świadczenia usług komercyjnych, w tym utworzenie na potrzeby świadczenia usług na rzecz władz publicznych podmiotu odrębnego pod względem strukturalnym i prawnym od operatora zintegrowanego pionowo, a także zapewnienie otwartego, sprawiedliwego, rozsądnego i niedyskryminacyjnego dostępu do infrastruktury niezbędnej do świadczenia usług komercyjnych. Umowy przewidują również wymóg utrzymania ciągłości spełniania warunków określonych w art. 22 przez cały okres obowiązywania tych umów.

10. W przypadku gdy w celu zapewnienia synergii usługi na rzecz władz publicznych i usługi komercyjne opierają się na wspólnych podsystemach lub interfejsach, w umowach, o których mowa w niniejszym artykule, określa się również – w celu zapewnienia ochrony interesów Unii i jej państw członkowskich w zakresie bezpieczeństwa – które z tych interfejsów i wspólnych podsystemów stanowią część infrastruktury służącej potrzebom władz publicznych.

Artykuł 20

Zasady dotyczące zamówień

1. Zamówienia publiczne w ramach Programu udzielane są zgodnie z przepisami dotyczącymi zamówień zawartymi w rozporządzeniu finansowym.
2. W prowadzonych na potrzeby Programu postępowaniach o udzielenie zamówienia publicznego instytucja zamawiająca, w uzupełnieniu zasad określonych w rozporządzeniu finansowym, działa zgodnie z następującymi zasadami:
 - a) propagowanie we wszystkich państwach członkowskich w całej Unii i w całym łańcuchu dostaw możliwie jak najszerszego i otwartego udziału podmiotów gospodarczych, a w szczególności nowych podmiotów, przedsiębiorstw typu start-up i MŚP, w tym w przypadku korzystania z podwykonawstwa przez oferentów;
 - b) zapewnienie skutecznej konkurencji w procedurze przetargowej, i, w miarę możliwości, unikanie polegania na jednym dostawcy, w szczególności w odniesieniu do urządzeń i usług o krytycznym znaczeniu, z jednoczesnym uwzględnieniem celów, jakimi są niezależność technologiczna i ciągłość świadczenia usług;
 - c) przestrzeganie zasad otwartego dostępu i konkurencji poprzez prowadzenie przetargów na podstawie przejrzystych i aktualnych informacji, przekazywanie jasnych informacji na temat mających zastosowanie zasad i procedur dotyczących zamówień, kryteriów wyboru i udzielania zamówień oraz wszelkich innych istotnych informacji umożliwiających zapewnienie równych szans wszystkim potencjalnym oferentom;
 - d) ochrona bezpieczeństwa i interesu publicznego Unii i jej państw członkowskich, w tym przez wzmocnienie strategicznej autonomii Unii, w szczególności pod względem technologicznym, poprzez przeprowadzanie ocen ryzyka i wdrażanie środków zmniejszających ryzyko zakłóceń, na przykład gdy dostępny jest tylko jeden dostawca;
 - e) spełnianie ogólnych wymogów bezpieczeństwa, o których mowa w art. 30 ust. 3, i przyczynianie się do ochrony podstawowych interesów Unii i jej państw członkowskich w zakresie bezpieczeństwa;
 - f) na zasadzie odstępstwa od art. 167 rozporządzenia finansowego, korzystanie, w stosownych przypadkach, z wielu źródeł zaopatrzenia w celu zapewnienia lepszej ogólnej kontroli nad Programem, jego kosztami i harmonogramem;
 - g) wspieranie dostępności, ciągłości i niezawodności usług;
 - h) zwiększanie bezpieczeństwa i zrównoważoności działań w przestrzeni kosmicznej poprzez wdrożenie odpowiednich środków zgodnie z przepisami określonymi w art. 8;
 - i) zapewnianie skutecznego propagowania równych szans dla wszystkich oraz włączanie i uwzględnianie aspektu płci, a także dążenie do wyeliminowania przyczyn braku równowagi płci, ze zwróceniem szczególnej uwagi na zapewnianie równowagi płci w panelach oceniających.

Artykuł 21

Podwykonawstwo

1. Aby zachęcić do udziału nowe podmioty, przedsiębiorstwa typu start-up oraz MŚP z całej Unii oraz do podejmowania przez nie aktywności transgranicznej, a także zapewnić możliwie jak największy zasięg geograficzny, chroniąc przy tym autonomię Unii, instytucja zamawiająca nakłada na oferenta wymóg zlecenia realizacji części zamówienia w ramach podwykonawstwa w trybie przetargu konkurencyjnego, na stosownych poziomach podwykonawstwa, przedsiębiorstwom innym niż przedsiębiorstwa należące do grupy oferenta.
2. W przypadku umów o wartości powyżej 10 mln EUR instytucja zamawiająca zapewnia, aby co najmniej 30 % wartości zamówienia było zlecane w ramach podwykonawstwa w trybie przetargu konkurencyjnego na różnych poziomach podwykonawstwa przedsiębiorstwom spoza grupy głównego oferenta, w szczególności w celu umożliwienia podjęcia przez MŚP aktywności transgranicznej w ekosystemie kosmicznym.
3. Oferent musi przedstawić powody niespełnienia wymogu przewidzianego w ust. 1 lub nieosiągnięcia wartości procentowej, o której mowa w ust. 2.
4. Komisja informuje komitet ds. Programu, o którym mowa w art. 47, o osiągnięciu celów, o których mowa w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, w odniesieniu do umów podpisanych po dniu 20 marca 2023 r.

Artykuł 22

Warunki kwalifikowalności i uczestnictwa dotyczące ochrony bezpieczeństwa, integralności i odporności unijnych systemów operacyjnych

W procedurach udzielania zamówień prowadzonych w ramach realizacji Programu stosuje się warunki kwalifikowalności i uczestnictwa, jeżeli jest to konieczne i właściwe do ochrony bezpieczeństwa, integralności i odporności unijnych systemów operacyjnych, jak określono w art. 24 rozporządzenia (UE) 2021/696, przy uwzględnieniu celu, jakim jest promowanie strategicznej autonomii Unii, w szczególności pod względem technologii we wszystkich kluczowych technologiach i łańcuchach wartości, przy zachowaniu gospodarki otwartej.

Artykuł 23

Ochrona interesów finansowych Unii

W przypadku gdy państwo trzecie uczestniczy w Programie na podstawie decyzji przyjętej na mocy umowy międzynarodowej lub na podstawie innego instrumentu prawnego, przyznaje ono właściwemu urzędnikowi zatwierdzającemu, OLAF i Trybunałowi Obrachunkowemu prawa i dostęp niezbędne do wykonywania w pełni ich odpowiednich kompetencji. W przypadku OLAF takie prawa obejmują prawo do prowadzenia dochodzeń, w tym kontroli na miejscu i inspekcji, przewidzianych w rozporządzeniu (UE, Euratom) nr 883/2013.

ROZDZIAŁ V

Zarządzanie Programem

Artykuł 24

Zasady zarządzania

Zarządzanie Programem opiera się na następujących zasadach:

- a) jasny rozdział zadań i obowiązków pomiędzy podmioty zaangażowane w realizację Programu;
- b) zapewnianie adekwatności struktury zarządzania do szczególnych potrzeb Programu i środków, stosownie do przypadku;

- c) rygorystyczna kontrola Programu, obejmująca ściśle przestrzeganie kosztów, harmonogramu i wykonania przez wszystkie podmioty, zgodnie z ich odpowiednimi rolami i wyznaczonymi im zadaniami, zgodnie z niniejszym rozporządzeniem;
- d) przejrzyste i racjonalne pod względem kosztów zarządzanie;
- e) ciągłość usług i niezbędna ciągłość infrastruktury, w tym monitorowanie bezpieczeństwa i zarządzanie nim, a także ochrona przed odnośnymi zagrożeniami;
- f) systematyczne i uporządkowane uwzględnianie potrzeb użytkowników danych, informacji i usług świadczonych przez Program oraz odpowiednich zmian w obszarze nauki i technologii;
- g) ciągłość starań na rzecz kontroli i ograniczania ryzyka.

Artykuł 25

Rola państw członkowskich

1. Państwa członkowskie mogą wносить wkład w postaci swojej wiedzy technicznej, know-how i pomocy, w szczególności w dziedzinie bezpieczeństwa i ochrony, lub, w stosownych przypadkach i w miarę możliwości, udostępniając na rzecz Programu dane, informacje, usługi i infrastrukturę, którymi dysponują lub które znajdują się na ich terytorium.
2. Państwa członkowskie dążą w miarę możliwości do zapewnienia, by odpowiednie działania opracowywane w ramach ich planów odbudowy i zwiększania odporności na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/241 ⁽²⁹⁾ były spójne i komplementarne z Programem, oraz by zdolności tworzone dzięki tym planom były interoperacyjne z Programem.
3. Państwa członkowskie podejmują wszelkie niezbędne działania w celu zapewnienia sprawnego funkcjonowania Programu.
4. Państwa członkowskie mogą udzielać pomocy w zabezpieczeniu i ochronie, na odpowiednim poziomie, zakresów częstotliwości niezbędnych do celów Programu.
5. Państwa członkowskie i Komisja mogą współpracować w celu rozszerzenia upowszechniania usług na rzecz władz publicznych świadczonych w ramach Programu.
6. W dziedzinie bezpieczeństwa państwa członkowskie wykonują zadania, o których mowa w art. 42 rozporządzenia (UE) 2021/696.
7. Państwa członkowskie podają swoje potrzeby operacyjne w celu skonsolidowania zasobów i dalszego szczegółowego określenia specyfikacji ich usług na rzecz władz publicznych. Doradzają one również Komisji w kwestiach wchodzących w zakres ich odpowiednich kompetencji, w szczególności poprzez wkład w przygotowywanie aktów wykonawczych.
8. Komisja może powierzyć, w drodze umów o przyznanie wkładu, określone zadania organizacjom państwa członkowskiego, w przypadku gdy takie organizacje zostały wyznaczone przez dane państwo członkowskie. Komisja – w drodze aktów wykonawczych – przyjmuje decyzje dotyczące wkładu w odniesieniu do umów o przyznanie wkładu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 47 ust. 2.

Artykuł 26

Rola Komisji

1. Komisja ponosi ogólną odpowiedzialność za realizację Programu, w tym w dziedzinie bezpieczeństwa, bez uszczerbku dla prerogatyw państw członkowskich w dziedzinie bezpieczeństwa narodowego. Komisja zgodnie z niniejszym rozporządzeniem określa priorytety i ewolucję Programu, zgodnie z odpowiednio ustalonymi wymogami użytkowników, oraz nadzoruje jego realizację, bez uszczerbku dla innych dziedzin polityki Unii.

⁽²⁹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/241 z dnia 12 lutego 2021 r. ustanawiające Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności (Dz.U. L 57 z 18.2.2021, s. 17).

2. Komisja zapewnia przejrzysty podział zadań i obowiązków między poszczególne podmioty zaangażowane w Program i koordynuje działania tych podmiotów. Komisja zapewnia również, aby wszystkie podmioty, którym powierzono zadania, zaangażowane w realizację Programu, chroniły interesy Unii, gwarantowały należyte zarządzanie środkami finansowymi Unii oraz przestrzegały przepisów rozporządzenia finansowego i niniejszego rozporządzenia.

3. Komisja przeprowadza postępowania o udzielenie zamówienia oraz udziela zamówień i podpisuje w ich sprawie umowy, o których mowa w art. 19.

4. Komisja może powierzyć zadania dotyczące Programu Agencji i ESA w ramach zarządzania pośredniego zgodnie z ich odpowiednimi rolami i obowiązkami określonymi w art. 27 i 28. Aby ułatwić osiągnięcie celów, o których mowa w art. 3, i promować najskuteczniejszą współpracę między Komisją, Agencją i ESA, Komisja może z każdym z podmiotów, którym powierzono zadania, zawrzeć umowy o przyznanie wkładu.

Komisja – w drodze aktów wykonawczych – przyjmuje decyzje dotyczące wkładu w odniesieniu do umów o przyznanie wkładu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 47 ust. 2.

5. Bez uszczerbku dla zadań wykonawców, o których mowa w art. 19, Agencji lub innych podmiotów, którym powierzono zadania, Komisja zapewnia upowszechnianie i wykorzystywanie usług na rzecz władz publicznych. Zapewnia ona komplementarność, spójność, synergię i powiązania pomiędzy Programem a innymi działaniami i programami unijnymi.

6. W stosownych przypadkach Komisja zapewnia spójność działań prowadzonych w ramach Programu z działaniami prowadzonymi już w dziedzinie przestrzeni kosmicznej na poziomach unijnym, krajowym lub międzynarodowym. Zachęca ona do współpracy między państwami członkowskimi, wspiera interoperacyjność ich zdolności technologicznych i prac rozwojowych w dziedzinie przestrzeni kosmicznej oraz, w przypadku gdy jest to istotne dla Programu, dąży do zapewnienia, by system bezpiecznej łączności był spójny z odpowiednimi działaniami w ramach krajowych planów odbudowy i zwiększania odporności oraz interoperacyjny ze zdolnościami tworzonymi dzięki tym planom.

7. Komisja informuje Parlament Europejski oraz komitet ds. Programu, o którym mowa w art. 47 ust. 1, o pośrednich i końcowych wynikach oceny postępowań o udzielenie zamówienia oraz o umowach, w tym o podwykonawstwo, z podmiotami prywatnymi i publicznymi.

Artykuł 27

Rola Agencji

1. Zadaniem własnym Agencji jest zapewnienie, za pośrednictwem Rady ds. Akredytacji Bezpieczeństwa, akredytacji bezpieczeństwa infrastruktury służącej potrzebom władz publicznych i usług na rzecz władz publicznych zgodnie z tytułem V rozdział II rozporządzenia (UE) 2021/696.

2. Komisja powierza Agencji, w drodze co najmniej jednej umowy o przyznanie wkładu – z zastrzeżeniem gotowości operacyjnej Agencji, w szczególności pod względem odpowiedniego poziomu zasobów ludzkich – następujące zadania:

- a) pełne lub częściowe zarządzanie operacyjne służącą potrzebom władz publicznych infrastrukturą Programu;
- b) bezpieczeństwo operacyjne infrastruktury służącej potrzebom władz publicznych, w tym analizę ryzyka i zagrożeń, monitorowanie bezpieczeństwa, w szczególności określanie specyfikacji technicznych i procedur operacyjnych, oraz monitorowanie ich zgodności z ogólnymi wymogami bezpieczeństwa, o których mowa w art. 30 ust. 3;
- c) świadczenie usług na rzecz władz publicznych, w szczególności za pośrednictwem centrum GOVSATCOM;
- d) zarządzanie umowami, o których mowa w art. 19, po ich zawarciu i podpisaniu;
- e) nadrzędną koordynację związanych z użytkownikami aspektów usług na rzecz władz publicznych w ścisłej współpracy z państwami członkowskimi, odpowiednimi agencjami Unii, ESDZ i innymi podmiotami;
- f) podejmowanie działań związanych z upowszechnianiem wśród użytkowników usług oferowanych w ramach Programu bez wpływu na działania realizowane przez wykonawców na podstawie umów, o których mowa w art. 19.

3. Komisja może powierzyć Agencji, w drodze co najmniej jednej umowy o przyznanie wkładu, inne zadania w oparciu o potrzeby Programu.
4. W przypadku gdy działania powierzane są Agencji, zapewnia się odpowiednie zasoby finansowe, ludzkie i administracyjne konieczne do ich realizacji. W tym celu Komisja może przeznaczyć część budżetu na działania powierzone Agencji na finansowanie zasobów ludzkich koniecznych do realizacji tych działań.
5. Na zasadzie odstępstwa od art. 62 ust. 1 rozporządzenia finansowego i z zastrzeżeniem przeprowadzenia przez Komisję oceny ochrony interesów Unii Agencja może powierzyć, w drodze umów o przyznanie wkładu, określone działania innym podmiotom, w obszarach ich odpowiednich kompetencji, na warunkach zarządzania pośredniego mających zastosowanie do Komisji.

Artykuł 28

Rola ESA

1. Pod warunkiem że chronione są interesy Unii, ESA powierza się – w granicach jej wiedzy fachowej – następujące zadania:
 - a) nadzór – na warunkach uzgadnianych w ramach umów o przyznanie wkładu, o których mowa w art. 26 ust. 4 – nad prowadzonymi w ramach umów, o których mowa w art. 19, działaniami w zakresie rozwoju, walidacją i powiązаныmi działaniami wdrożeniowymi, o których mowa w art. 4 ust. 1 lit. a), nad rozwojem infrastruktury i ewolucją usług, o którym mowa w art. 4 ust. 1 lit. e) – przy zapewnieniu koordynacji między zadaniami i budżetem powierzonymi ESA na mocy niniejszego artykułu a ewentualnym wkładem ESA, o którym mowa w art. 16;
 - b) służenie Komisji swoją wiedzą specjalistyczną, w tym do celów opracowania specyfikacji i wdrożenia technicznych aspektów Programu;
 - c) udzielanie wsparcia przy ocenie umów zawieranych na podstawie art. 19;
 - d) zadania związane z segmentem kosmicznym i powiązany segmentem naziemnym EuroQCI, o której mowa w art. 4 ust. 1 lit. c).
2. Na podstawie przeprowadzonej przez Komisję oceny ESA mogą być powierzone inne zadania w oparciu o potrzeby Programu, pod warunkiem że zadania te nie będą powielały działań wykonywanych w ramach Programu przez inne podmioty oraz pod warunkiem że ich celem będzie poprawa efektywności realizacji działań Programu.

ROZDZIAŁ VI

Bezpieczeństwo Programu

Artykuł 29

Zasady bezpieczeństwa

Do Programu zastosowanie ma art. 33 rozporządzenia (UE) 2021/696.

Artykuł 30

Zarządzanie bezpieczeństwem

1. Komisja, w zakresie swoich kompetencji i przy wsparciu Agencji, zapewnia wysoki stopień bezpieczeństwa w szczególności w odniesieniu do:
 - a) ochrony infrastruktury, zarówno naziemnej, jak i kosmicznej, oraz świadczenia usług, zwłaszcza w przypadku ataków fizycznych lub cyberataków, a także zakłócania strumieni danych;
 - b) kontroli transferów technologii i zarządzania nimi;

- c) rozwoju i zatrzymywania w Unii zdobytych kompetencji i know-how;
- d) ochrony szczególnie chronionych informacji jawnych i informacji niejawnych.

2. Komisja konsultuje się z Radą i państwami członkowskimi odnośnie do specyfikacji i projektowania wszelkich aspektów infrastruktury EuroQCI, w szczególności kwantowej dystrybucji kluczy kryptograficznych związanej z ochroną informacji niejawnych UE.

Ocena i zatwierdzanie produktów kryptograficznych służących ochronie informacji niejawnych UE odbywa się z poszanowaniem odpowiednich ról i zakresów kompetencji Rady i państw członkowskich.

Organ ds. akredytacji bezpieczeństwa weryfikuje w ramach procesu akredytacji bezpieczeństwa, czy stosowane są wyłącznie zatwierdzone produkty kryptograficzne.

3. Do celów ust. 1 niniejszego artykułu Komisja zapewnia przeprowadzenie analizy ryzyka i zagrożeń w odniesieniu do infrastruktury służącej potrzebom władz publicznych, o której mowa w art. 5 ust. 2. Na podstawie tej analizy Komisja określa, w drodze aktów wykonawczych, ogólne wymogi bezpieczeństwa. Czyniąc to, Komisja uwzględnia wpływ tych wymogów na sprawne funkcjonowanie infrastruktury służącej potrzebom władz publicznych, w szczególności pod względem kosztów, zarządzania ryzykiem i harmonogramu, oraz zapewnia, aby nie obniżył się ogólny poziom bezpieczeństwa, by nie wystąpiły zakłócenia w funkcjonowaniu urzędów, i by zostało uwzględnione ryzyko w cyberprzestrzeni. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 47 ust. 3.

4. Do Programu zastosowanie ma art. 34 ust. 3–7 rozporządzenia (UE) 2021/696. Do celów niniejszego rozporządzenia termin „komponent” w art. 34 rozporządzenia (UE) 2021/696 odczytuje się jako „infrastruktura służąca potrzebom władz publicznych” łącznie z usługami na rzecz władz publicznych, a wszystkie odesłania do art. 34 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2021/696 traktuje się jako odesłania do ust. 3 niniejszego artykułu.

Artykuł 31

Bezpieczeństwo systemu i wprowadzonych usług

We wszystkich przypadkach, gdy eksploatacja systemu lub świadczenie usług na rzecz władz publicznych może mieć wpływ na bezpieczeństwo Unii lub jej państw członkowskich, zastosowanie ma decyzja (WPZiB) 2021/698.

Artykuł 32

Organ ds. akredytacji bezpieczeństwa

Rada ds. Akredytacji Bezpieczeństwa utworzona w ramach Agencji na podstawie art. 72 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) 2021/696 jest organem ds. akredytacji bezpieczeństwa w odniesieniu do infrastruktury służącej potrzebom władz publicznych Programu i powiązanych usług na rzecz władz publicznych.

Artykuł 33

Ogólne zasady akredytacji bezpieczeństwa

Działania w zakresie akredytacji bezpieczeństwa związane z Programem są prowadzone zgodnie z zasadami określonymi w art. 37 lit. a)–j) rozporządzenia (UE) 2021/696. Do celów niniejszego rozporządzenia termin „komponent” w art. 37 rozporządzenia (UE) 2021/696 odczytuje się jako „infrastruktura służąca potrzebom władz publicznych”, a wszystkie odesłania do art. 34 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2021/696 traktuje się jako odesłania do art. 27 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 34***Zadania i skład Rady ds. Akredytacji Bezpieczeństwa**

1. Do Programu zastosowanie ma art. 38, z wyjątkiem ust. 2 lit. c)–f) i ust. 3 lit. b), oraz art. 39 rozporządzenia (UE) 2021/696.
2. W uzupełnieniu ust. 1 Rada ds. Akredytacji Bezpieczeństwa ma następujące zadania:
 - a) analizowanie oraz zatwierdzanie – z wyjątkiem dokumentów, które Komisja ma przyjąć na podstawie art. 30 ust. 3 – wszelkiej dokumentacji dotyczącej akredytacji bezpieczeństwa;
 - b) doradzanie, w ramach swoich kompetencji, Komisji przy sporządzaniu projektów aktów, o których mowa w art. 30 ust. 3, w tym przy ustanawianiu procedur bezpiecznej eksploatacji systemu, oraz przedstawianie oświadczenia ze swoim stanowiskiem końcowym;
 - c) analizowanie oraz zatwierdzanie oceny ryzyka dla bezpieczeństwa, sporządzonej zgodnie z procesem monitorowania, o którym mowa w art. 37 lit. h) rozporządzenia (UE) 2021/696, oraz analizy ryzyka i zagrożeń sporządzonej zgodnie z art. 30 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, a także współpraca z Komisją w celu określenia środków zmniejszających ryzyko.
3. W uzupełnieniu ust. 1 i w wyjątkowych przypadkach do udziału w posiedzeniach Rady ds. Akredytacji Bezpieczeństwa w charakterze obserwatorów mogą także zostać zaproszeni – w odniesieniu do spraw bezpośrednio związanych z danymi wykonawcami – jedynie przedstawiciele wykonawców zaangażowanych w działania dotyczące infrastruktury służącej potrzebom władz publicznych i świadczenie usług na rzecz władz publicznych. Uzgodnienia i warunki udziału wykonawców określa regulamin wewnętrzny Rady ds. Akredytacji Bezpieczeństwa.

*Artykuł 35***Zasady głosowania w Radzie ds. Akredytacji Bezpieczeństwa**

W odniesieniu do zasad głosowania Rady ds. Akredytacji Bezpieczeństwa zastosowanie ma art. 40 rozporządzenia (UE) 2021/696.

*Artykuł 36***Komunikacja i znaczenie decyzji Rady ds. Akredytacji Bezpieczeństwa**

1. Do decyzji Rady ds. Akredytacji Bezpieczeństwa zastosowanie ma art. 41 ust. 1–4 rozporządzenia (UE) 2021/696. Do celów niniejszego rozporządzenia termin „komponent” w art. 41 rozporządzenia (UE) 2021/696 odczytuje się jako „infrastruktura służąca potrzebom władz publicznych”
2. Harmonogram prac Rady ds. Akredytacji Bezpieczeństwa nie może utrudniać realizacji harmonogramu działań przewidzianych w programach prac, o których mowa w art. 41 ust. 1.

*Artykuł 37***Rola państw członkowskich w zakresie akredytacji bezpieczeństwa**

Do Programu zastosowanie ma art. 42 rozporządzenia (UE) 2021/696.

*Artykuł 38***Ochrona informacji niejawnych**

1. Do informacji niejawnych związanych z Programem zastosowanie ma art. 43 rozporządzenia (UE) 2021/696.
2. Z zastrzeżeniem postanowień umowy w sprawie bezpieczeństwa i wymiany informacji niejawnych między instytucjami Unii a ESA, ESA może wytwarzać informacje niejawne UE w związku z zadaniami powierzonymi jej na podstawie art. 28 ust. 1 i 2.

ROZDZIAŁ VII

Stosunki międzynarodowe

Artykuł 39

Uczestnictwo państw trzecich i organizacji międzynarodowych w Programie

1. Zgodnie z warunkami określonymi w szczególnych umowach zawartych zgodnie z art. 218 TFUE obejmujących uczestnictwo państwa trzeciego lub organizacji międzynarodowej w programie Unii w Programie mogą uczestniczyć członkowie EFTA będący członkami EOG, a także następujące państwa trzecie:

- a) państwa przystępujące, państwa kandydujące i potencjalni kandydaci, zgodnie z ogólnymi zasadami i ogólnymi warunkami uczestnictwa tych państw w programach Unii, określonymi w odpowiednich umowach ramowych i decyzjach rad stowarzyszenia lub w podobnych porozumieniach oraz zgodnie ze szczegółowymi warunkami określonymi w porozumieniach między Unią a tymi państwami;
- b) państwa objęte europejską polityką sąsiedztwa, zgodnie z ogólnymi zasadami i ogólnymi warunkami uczestnictwa tych państw w programach Unii, określonymi w odpowiednich umowach ramowych i decyzjach rad stowarzyszenia lub w podobnych porozumieniach oraz zgodnie ze szczegółowymi warunkami określonymi w porozumieniach między Unią a tymi państwami;
- c) państwa trzecie inne niż państwa trzecie objęte lit. a) i b).

2. W Programie mogą uczestniczyć organizacje międzynarodowe zgodnie ze szczególnymi umowami zawartymi zgodnie z art. 218 TFUE.

3. Szczególna umowa, o której mowa w ust. 1 i 2:

- a) zapewnia sprawiedliwą równowagę w odniesieniu do wkładów finansowych i korzyści państwa trzeciego lub organizacji międzynarodowej uczestniczących w programach Unii;
- b) określa warunki uczestnictwa w programach, w tym sposób obliczania wkładów finansowych do poszczególnych programów, i związane z tymi programami koszty administracyjne;
- c) nie przyznaje państwu trzeciemu ani organizacji międzynarodowej jakichkolwiek uprawnień decyzyjnych w odniesieniu do programu Unii;
- d) gwarantuje prawa Unii do zapewnienia należytego zarządzania finansami i ochrony jej interesów finansowych.

4. Bez uszczerbku dla warunków określonych w ust. 1, 2 i 3 oraz w interesie bezpieczeństwa Komisja może, w drodze aktów wykonawczych, określić dodatkowe wymogi dotyczące uczestnictwa państw trzecich i organizacji międzynarodowych w Programie w zakresie zgodnym z istniejącymi umowami, o których mowa w ust. 1 i 2.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 47 ust. 3.

Artykuł 40

Dostęp państw trzecich i organizacji międzynarodowych do usług na rzecz władz publicznych

Państwa trzecie i organizacje międzynarodowe mogą mieć dostęp do usług na rzecz władz publicznych, pod warunkiem że:

- a) zawarły umowę, zgodnie z art. 218 TFUE, określającą warunki dostępu do usług na rzecz władz publicznych;
- b) spełniają wymogi art. 43 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2021/696.

Do celów niniejszego rozporządzenia odesłania do „Programu” w art. 43 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2021/696 traktuje się jako odesłania do Programu ustanowionego niniejszym rozporządzeniem.

ROZDZIAŁ VIII

Programowanie, monitorowanie, ocena i kontrola

Artykuł 41

Programowanie, monitorowanie i sprawozdawczość

1. Program jest realizowany w ramach programów prac, o których mowa w art. 110 rozporządzenia finansowego. Programy prac określają działania i powiązany budżet niezbędne do osiągnięcia celów Programu oraz, w stosownych przypadkach, całkowitą kwotę zarezerwowaną na działania łączone. Programy te uzupełniają programy prac dotyczące komponentu GOVSATCOM, o których to programach mowa w art. 100 rozporządzenia (UE) 2021/696.

Komisja przyjmuje te programy prac w drodze aktów wykonawczych. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 47 ust. 3.

2. Wskaźniki na potrzeby sprawozdawczości dotyczącej postępów Programu w realizacji celów ogólnych i szczegółowych, o których mowa w art. 3, zawarto w załączniku.

3. Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 45 aktów delegowanych w celu zmiany załącznika w odniesieniu do wskaźników, w przypadku gdy uznaje to za konieczne, a także w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia o przepisy dotyczące ustanowienia ram monitorowania i oceny.

4. W przypadku gdy jest to uzasadnione szczególnie pilną potrzebą, do aktów delegowanych przyjmowanych na podstawie niniejszego artykułu ma zastosowanie procedura przewidziana w art. 46.

5. System sprawozdawczości dotyczącej wykonania zapewnia efektywne, skuteczne i terminowe gromadzenie danych na potrzeby monitorowania realizacji i rezultatów Programu.

W tym celu na odbiorców środków finansowych Unii oraz, w stosownych przypadkach, na państwa członkowskie, nakłada się proporcjonalne wymogi dotyczące sprawozdawczości.

6. Do celów ust. 2 odbiorcy środków finansowych Unii przekazują odpowiednie informacje. Dane niezbędne do zweryfikowania wykonania gromadzone są w efektywny, skuteczny i terminowy sposób.

Artykuł 42

Ocena

1. Komisja przeprowadza oceny Programu w terminie pozwalającym na uwzględnienie ich wyników w procesie decyzyjnym.

2. Do dnia 21 marca 2024 r., a następnie co roku Komisja informuje Parlament Europejski i Radę o głównych ustaleniach dotyczących wstępnego wdrożenia Programu, w tym w zakresie zakończenia działań dotyczących definiowania, konsolidacji potrzeb użytkowników i planów wdrażania, a także o opiniach odpowiednich zainteresowanych stron na szczeblu unijnym i krajowym.

3. Do dnia 30 czerwca 2026 r. Komisja oceni realizację Programu w świetle celów, o których mowa w art. 3. W tym celu Komisja oceni:

a) wydajność systemu bezpiecznej łączności i usług świadczonych w ramach Programu, w szczególności w zakresie małego opóźnienia, niezawodności, autonomii i dostępu na całym świecie;

- b) modele zarządzania i wdrażania oraz ich efektywność;
- c) ewolucję potrzeb użytkowników Programu;
- d) synergię i komplementarność Programu z innymi programami Unii, w szczególności z GOVSATCOM i innymi komponentami Unijnego programu kosmicznego;
- e) ewolucję dostępnej przepustowości, innowacje oraz rozwój nowych technologii w ekosystemie kosmicznym;
- f) udział przedsiębiorstw typu start-up i MŚP z całej Unii;
- g) wpływ Programu na środowisko, z uwzględnieniem kryteriów określonych w art. 8;
- h) wszelkie przekroczenia kosztów, dotrzymywanie ustalonych terminów projektów oraz skuteczność zarządzania i administrowania Programem;
- i) skuteczność, efektywność, adekwatność, spójność i unijną wartość dodaną działań podejmowanych w ramach Programu.

W stosownych przypadkach do oceny dołącza się odpowiedni wniosek.

4. Ocena Programu uwzględnia wyniki oceny komponentu GOVSATCOM przeprowadzonej zgodnie z art. 102 rozporządzenia (UE) 2021/696.
5. Komisja przekazuje wnioski z tych ocen, opatrzone własnymi komentarzami, Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu i Komitetowi Regionów.
6. Podmioty zaangażowane w wykonanie niniejszego rozporządzenia dostarczają Komisji dane i informacje niezbędne do przeprowadzenia oceny, o której mowa w ust. 1.
7. Dwa lata po osiągnięciu pełnej zdolności operacyjnej, a następnie co dwa lata Agencja, po konsultacji z odpowiednimi zainteresowanymi stronami, przedstawia sprawozdanie rynkowe na temat wpływu Programu na unijny komercyjny przemysł satelitarny w segmencie kosmicznym (upstream) i w segmencie wykorzystania danych satelitarnych (downstream), z myślą o zapewnieniu jak najmniejszego wpływu na konkurencję i utrzymaniu zachęt do wprowadzania innowacji.

Artykuł 43

Audyty

Audyty dotyczące wykorzystania wkładu Unii przeprowadzane przez osoby lub podmioty, w tym przez osoby lub podmioty inne niż te, które zostały upoważnione przez instytucje lub organy Unii, stanowią podstawę ogólnej pewności na podstawie art. 127 rozporządzenia finansowego.

Artykuł 44

Ochrona danych osobowych i prywatności

Wszelkie przetwarzanie danych osobowych w związku z zadaniami i działaniami określonymi w niniejszym rozporządzeniu, w tym przez Agencję, odbywa się zgodnie z obowiązującymi przepisami dotyczącymi ochrony danych osobowych, w szczególności z rozporządzeniami Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679⁽³⁰⁾ oraz (UE) 2018/1725⁽³¹⁾.

⁽³⁰⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

⁽³¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39).

ROZDZIAŁ IX

Akty delegowane i wykonawcze

Artykuł 45

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 8 ust. 4 i art. 41 ust. 3, powierza się Komisji do dnia 31 grudnia 2028 r.
3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 8 ust. 4 i art. 41 ust. 3, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.
4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.
5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 8 ust. 4 lub art. 41 ust. 3 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 46

Tryb pilny

1. Akty delegowane przyjęte w trybie niniejszego artykułu wchodzi w życie niezwłocznie i mają zastosowanie, o ile nie zostanie wyrażony sprzeciw zgodnie z ust. 2. Przekazując akt delegowany Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, podaje się powody zastosowania trybu pilnego.
2. Parlament Europejski lub Rada mogą wyrazić sprzeciw wobec aktu delegowanego zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 45 ust. 6. W takim przypadku Komisja uchyla akt natychmiast po powiadomieniu jej przez Parlament Europejski lub Radę o decyzji o wniesieniu sprzeciwu.

Artykuł 47

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga komitet ds. Programu ustanowiony na mocy art. 107 rozporządzenia (UE) 2021/696, w składzie zajmującym się GOVSATCOM. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Do celów przyjmowania aktów wykonawczych, o których mowa w art. 5 ust. 3 i art. 30 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, komitet ds. Programu, o którym mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, zbiera się w składzie zajmującym się bezpieczeństwem, o którym to składzie mowa w art. 107 ust. 1 lit. e) rozporządzenia (UE) 2021/696.

Do celów przyjmowania aktów wykonawczych, o których mowa w art. 9 ust. 2 i art. 10 ust. 4 niniejszego rozporządzenia, angażuje się odpowiednio komitet ds. Programu w składzie zajmującym się bezpieczeństwem, o którym to składzie mowa w art. 107 ust. 1 lit. e) rozporządzenia (UE) 2021/696.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 4 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
4. W przypadku gdy komitet ds. Programu nie wyda opinii w sprawie projektu aktu wykonawczego, o którym mowa w art. 30 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, Komisja nie przyjmuje projektu aktu wykonawczego i stosuje się art. 5 ust. 4 akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

ROZDZIAŁ X

Przepisy przejściowe i końcowe

Artykuł 48

Informacja, komunikacja i promocja

1. Odbiorcy finansowania unijnego podają informacje o pochodzeniu tych środków oraz zapewniają eksponowanie finansowania unijnego, w szczególności podczas promowania działań i ich rezultatów, poprzez dostarczanie spójnych, skutecznych i proporcjonalnych ukierunkowanych informacji przeznaczonych dla różnych grup odbiorców, w tym dla mediów i opinii publicznej.
2. Komisja prowadzi działania informacyjne i komunikacyjne związane z Programem oraz realizowanymi w jego ramach działaniami i uzyskanymi rezultatami.
3. Zasoby finansowe przydzielone na Program przyczyniają się również do komunikacji instytucjonalnej na temat priorytetów politycznych Unii, w zakresie, w jakim priorytety te są związane z celami, o których mowa w art. 3.

Artykuł 49

Ciągłość świadczenia usług po 2027 r.

W razie potrzeby w budżecie Unii obejmującym okres po 2027 r. mogą zostać zapisane środki na pokrycie wydatków niezbędnych do realizacji celów, o których mowa w art. 3, aby umożliwić zarządzanie działaniami, które nie zostaną ukończone przed zakończeniem Programu, a także na pokrycie kosztów krytycznych działań operacyjnych i świadczenia usług.

Artykuł 50

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 15 marca 2023 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodnicząca
R. METSOLA

W imieniu Rady
Przewodnicząca
J. ROSWALL

ZAŁĄCZNIK

WSKAŹNIKI DO CELÓW OCENY PROGRAMU

Program będzie ściśle monitorowany w oparciu o zestaw wskaźników mających na celu określenie stopnia realizacji celów szczegółowych Programu, oraz z myślą o zminimalizowaniu obciążeń administracyjnych i kosztów. W tym celu gromadzone będą dane dotyczące poniższego zestawu podstawowych wskaźników.

1. Cel ogólny, o którym mowa w art. 3 ust. 1 lit. a):

- Wskaźnik 1.1: Władze publiczne państw członkowskich oraz instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii mają dostęp do pierwszego zestawu usług na rzecz władz publicznych w 2024 r.
- Wskaźnik 1.2: Władze publiczne państw członkowskich oraz instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii mają w 2027 r. dostęp do pełnej zdolności operacyjnej odpowiadającej potrzebom użytkowników i zapotrzebowaniu określonym w pakiecie usług
- Wskaźnik 1.3: Dostępność (w procentach) usługi na rzecz władz publicznych dla każdej uruchomionej usługi na rzecz władz publicznych
- Wskaźnik 1.4: Prędkość, szerokość pasma i opóźnienie dla każdej wprowadzonej usługi na rzecz władz publicznych na całym świecie
- Wskaźnik 1.5: Dostępność geograficzna (w procentach) wszystkich wprowadzonych usług na rzecz władz publicznych na terytoriach państw członkowskich
- Wskaźnik 1.6: Procent uruchomionych usług z pakietu usług
- Wskaźnik 1.7: Dostępna przepustowość (w procentach) dla każdej uruchomionej usługi
- Wskaźnik 1.8: Koszt ukończenia
- Wskaźnik 1.9: Uczestnicy programu i liczba państw trzecich i organizacji międzynarodowych uczestniczących w Programie zgodnie z art. 39.
- Wskaźnik 1.10: Ewolucja przepustowości satelitów nabywanej przez instytucje Unii od podmiotów spoza Unii
- Wskaźnik 1.11: Liczba wyniesień na orbitę wykonanych spoza terytorium Unii lub spoza terytorium członków EFTA będących członkami EOG
- Wskaźnik 1.12: Liczba użytkowników upoważnionych przez władze publiczne w Unii

2. Cel ogólny, o którym mowa w art. 3 ust. 1 lit. b):

- Wskaźnik 2.1: Dostępność (w procentach) usługi komercyjnej
- Wskaźnik 2.2: Prędkość, szerokość pasma, niezawodność i opóźnienie komercyjnej szerokopasmowej usługi satelitarnej na całym świecie
- Wskaźnik 2.3: Martwe strefy łączności (w procentach) na terytoriach państw członkowskich
- Wskaźnik 2.4: Kwota zainwestowana przez sektor prywatny

3. Cel szczegółowy, o którym mowa w art. 3 ust. 2 lit. a):

- Wskaźnik 3.1: Centra GOVSATCOM mogą świadczyć usługi wynikające z systemu bezpiecznej łączności
- Wskaźnik 3.2: Pełna integracja istniejącej przepustowości z puli unijnej poprzez integrację infrastruktury naziemnej GOVSATCOM

4. Cel szczegółowy, o którym mowa w art. 3 ust. 2 lit. b):

Wskaźnik 4.1: Roczna liczba poważnych przerw w funkcjonowaniu sieci telekomunikacyjnych w państwach członkowskich wywołanych sytuacjami kryzysowymi, które udało się złagodzić dzięki usługom na rzecz władz publicznych oferowanym przez system bezpiecznej łączności

Wskaźnik 4.2: Zadowolenie użytkowników upoważnionych przez władze publiczne z działania systemu bezpiecznej łączności mierzone za pomocą corocznej ankiety

Wskaźnik 4.3: Walidacja i akredytacja poszczególnych technologii i protokołów komunikacyjnych

5. Cel szczegółowy, o którym mowa w art. 3 ust. 2 lit. c):

Wskaźnik 5.1: Liczba operacyjnych satelitów na orbicie potrzebnych do funkcjonowania EuroQCI

6. Cel szczegółowy, o którym mowa w art. 3 ust. 2 lit. d):

Wskaźnik 6.1: Liczba satelitów przypadająca na poszczególne pozycje na orbicie w latach 2025, 2026, 2027

7. Cel szczegółowy, o którym mowa w art. 3 ust. 2 lit. e):

Wskaźnik 7.1: Infrastruktura służąca potrzebom władz publicznych i powiązane usługi na rzecz władz publicznych, które uzyskały akredytację bezpieczeństwa

Wskaźnik 7.2: Roczna liczba incydentów związanych z cyberbezpieczeństwem i dotkliwość ich skutków oraz liczba zakłóceń elektromagnetycznych związanych z systemem bezpiecznej łączności (informacje niejawne)

8. Cel szczegółowy, o którym mowa w art. 3 ust. 2 lit. f):

Wskaźnik 8.1: Liczba podsystemów satelitarnych, w tym ładunków użytkowych, obsługujących inne komponenty Unijnego programu kosmicznego

9. Cel szczegółowy, o którym mowa w art. 3 ust. 2 lit. g):

Wskaźnik 9.1: Liczba przedsiębiorstw typu start-up, MŚP i spółek o średniej kapitalizacji zaangażowanych w Program oraz odpowiadające im procenty wartości zamówienia

Wskaźnik 9.2: Całkowita wartość (w procentach) zamówień zleconych przez głównych oferentów w ramach podwykonawstwa MŚP innym niż MŚP powiązane z grupą oferenta oraz jaką część stanowi ich uczestnictwo w wymiarze transgranicznym

Wskaźnik 9.3: Liczba państw członkowskich, z których pochodzą przedsiębiorstwa typu start-up i MŚP zaangażowane w Program

10. Cel szczegółowy, o którym mowa w art. 3 ust. 2 lit. h):

Wskaźnik 10.1: Liczba nowych użytkowników łączności satelitarnej na znajdujących się poza Unią obszarach geograficznych o znaczeniu strategicznym

Wskaźnik 10.2: Dostępność geograficzna (w procentach) wymaganych usług na znajdujących się poza Unią obszarach o znaczeniu strategicznym

Wskaźnik 10.3: Liczba krajów, w których konsumenci mają dostęp do szerokopasmowej łączności satelitarnej

11. Cel szczegółowy, o którym mowa w art. 3 ust. 2 lit. i):

Wskaźnik 11.1: Ślad węglowy rozwoju, produkcji i wdrażania Programu

Wskaźnik 11.2: Liczba aktywnych satelitów, satelitów wycofanych z eksploatacji i odzyskanych

Wskaźnik 11.3: Liczba śmieci kosmicznych wytworzonych przez konstelację

Wskaźnik 11.4: Liczba bliskich spotkań

Wskaźnik 11.5: Dane dotyczące efemerydy satelitów współdzielonych z unijnym konsorcjum na rzecz SST

Wskaźnik 11.6: Odpowiedni pomiar wpływu odbić świetlnych na obserwacje astronomiczne

W odniesieniu do niniejszego aktu złożone zostały dwa oświadczenia, które są dostępne w Dz.U. C 101 z 17.3.2023, s. 1 oraz pod następującym linkiem:

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2023/589

z dnia 10 stycznia 2023 r.

zmieniające rozporządzenie delegowane (UE) 2016/127 w odniesieniu do wymogów dotyczących białka w preparatach do początkowego żywienia niemowląt i preparatach do dalszego żywienia niemowląt wytwarzanych z hydrolizatów białkowych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 609/2013 z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie żywności przeznaczonej dla niemowląt i małych dzieci oraz żywności specjalnego przeznaczenia medycznego i środków spożywczych zastępujących całodzienną dietę, do kontroli masy ciała oraz uchylające dyrektywę Rady 92/52/EWG, dyrektywy Komisji 96/8/WE, 1999/21/WE, 2006/125/WE i 2006/141/WE, dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/39/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 41/2009 i (WE) nr 953/2009⁽¹⁾, w szczególności jego art. 11 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2016/127⁽²⁾ ustanowiono między innymi szczegółowe wymogi dotyczące składu preparatów do początkowego żywienia niemowląt i preparatów do dalszego żywienia niemowląt wytwarzanych z hydrolizatów białkowych. Stanowi ono, że preparaty do początkowego żywienia niemowląt i preparaty do dalszego żywienia niemowląt wytwarzane z hydrolizatów białkowych muszą spełniać wymogi dotyczące zawartości białka, źródła białka i przetwarzania białka, jak również wymogi dotyczące niezbędnych i względnie niezbędnych aminokwasów i L-karnityny określone w pkt 2.3 załącznika I i pkt 2.3 załącznika II do tego rozporządzenia.
- (2) Jak stwierdzono w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2016/127, w swej opinii z dnia 24 lipca 2014 r. w sprawie zasadniczego składu preparatów do początkowego żywienia niemowląt i preparatów do dalszego żywienia niemowląt⁽³⁾ Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności („Urząd”) zauważył, że bezpieczeństwo i stosowność każdego konkretnego preparatu zawierającego hydrolizaty białkowe należy ustalić w drodze oceny klinicznej w populacji docelowej. Dotychczas Urząd pozytywnie ocenił dwa hydrolizaty białkowe stosowane w preparatach do początkowego żywienia niemowląt i preparatach do dalszego żywienia niemowląt. Skład obu hydrolizatów białkowych odpowiada wymogom określonym obecnie w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2016/127. Wymogi te można jednak aktualizować, aby umożliwić wprowadzanie na rynek – po indywidualnej ocenie bezpieczeństwa i stosowności przeprowadzonej przez Urząd – preparatów wytwarzanych z hydrolizatów białkowych o składzie różniącym się od składu preparatów, które już uzyskały pozytywną ocenę.

⁽¹⁾ Dz.U. L 181 z 29.6.2013, s. 35.

⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2016/127 z dnia 25 września 2015 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 609/2013 w odniesieniu do szczegółowych wymogów dotyczących składu preparatów do początkowego żywienia niemowląt i preparatów do dalszego żywienia niemowląt oraz informacji na ich temat, a także w odniesieniu do informacji dotyczących żywienia niemowląt i małych dzieci (Dz.U. L 25 z 2.2.2016, s. 1).

⁽³⁾ Panel EFSA NDA (panel EFSA ds. produktów dietetycznych, żywienia i alergii), 2014. Opinia naukowa dotycząca zasadniczego składu preparatów do początkowego żywienia niemowląt i preparatów do dalszego żywienia niemowląt. *Dziennik EFSA* 2014;12(7):3760.

- (3) W dniu 6 lutego 2019 r. Komisja otrzymała od przedsiębiorstwa meyer.science GmbH, w imieniu HIPP-Werk Georg Hipp OHG oraz Arla Foods Ingredients, wniosek o dokonanie przez Urząd oceny bezpieczeństwa i stosowności preparatu do początkowego żywienia niemowląt i preparatu do dalszego żywienia niemowląt wytwarzanych z hydrolizatu białkowego, których skład nie jest zgodny z wymogami określonymi w pkt 2.3 załącznika I i pkt 2.3 załącznika II do rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/127.
- (4) Na wniosek Komisji w dniu 9 marca 2022 r. Urząd wydał opinię naukową w sprawie bezpieczeństwa żywieniowego i stosowności wspomnianych preparatów do początkowego żywienia niemowląt i do dalszego żywienia niemowląt (*). W opinii tej Urząd stwierdził, że przedmiotowy hydrolizat białkowy jest bezpiecznym pod względem żywieniowym i stosownym źródłem białka do stosowania w preparatach do początkowego żywienia niemowląt i preparatach do dalszego żywienia niemowląt, o ile preparat, w którym jest stosowany, zawiera co najmniej 0,45 g/100 kJ (1,9 g/100 kcal) białka i spełnia pozostałe kryteria dotyczące składu określone w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2016/127, a także jest zgodny z wzorem aminokwasu zawartym w sekcji A załącznika III do tego rozporządzenia.
- (5) Uwzględniając wnioski Urzędu, należy zezwolić na wprowadzanie na rynek preparatów do początkowego żywienia niemowląt i preparatów do dalszego żywienia niemowląt wytwarzanych z danego hydrolizatu białkowego. W związku z tym wymogi dotyczące hydrolizatów białkowych określone w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2016/127 należy zaktualizować i dostosować w celu uwzględnienia również wymogów dotyczących tego hydrolizatu białkowego.
- (6) Należy zatem odpowiednio zmienić załączniki I, II i III do rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/127,
- (7) Rozporządzenie delegowane (UE) 2016/127 ma zastosowanie do preparatów do początkowego żywienia niemowląt i preparatów do dalszego żywienia niemowląt wytwarzanych z hydrolizatów białkowych od dnia 22 lutego 2022 r. Aby umożliwić wprowadzanie na rynek bez zbędnej zwłoki preparatów do początkowego żywienia niemowląt i preparatów do dalszego żywienia niemowląt wytwarzanych z hydrolizatu białkowego zgodnie z wymogami określonymi w niniejszym rozporządzeniu, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie w trybie pilnym,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załącznikach I, II i III do rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/127 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 stycznia 2023 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN

(*) Panel EFSA NDA (panel EFSA ds. żywienia, nowej żywności i alergenów pokarmowych), 2022. Bezpieczeństwo żywieniowe i stosowność określonego hydrolizatu białkowego pochodzącego z koncentratu białek serwatkowych i stosowanego w preparatach do początkowego żywienia niemowląt i preparatach do dalszego żywienia niemowląt wytwarzanych z hydrolizatu białkowego przez HIPP-Werk Georg Hipp OHG (dokumentacja przedłożona przez meyer.science GmbH), *Dziennik EFSA* 2022;20(3):7141.

ZAŁĄCZNIK

W załącznikach I, II i III do rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/127 wprowadza się następujące zmiany:

1) w załączniku I pkt 2.3 otrzymuje brzmienie:

„2.3. Preparaty do początkowego żywienia niemowląt wytwarzane z hydrolizatów białkowych

Preparaty do początkowego żywienia niemowląt wytwarzane z hydrolizatów białkowych muszą być zgodne z wymogami dotyczącymi białek określonymi w pkt 2.3.1, 2.3.2 lub 2.3.3.

2.3.1. Wymogi dotyczące białka – grupa A

2.3.1.1. Zawartość białka

Minimalna	Maksymalna
0,44 g/100 kJ	0,67 g/100 kJ
(1,86 g/100 kcal)	(2,8 g/100 kcal)

2.3.1.2. Źródło białka

Zdemineralizowane słodkie białka serwatkowe otrzymywane z mleka krowiego po enzymatycznym strąceniu kazein przy użyciu podpuszczki, składające się z:

- 63 % izolatu białek serwatkowych niezawierającego kazeino-glikomakropeptydów, o minimalnej zawartości białka wynoszącej 95 % masy suchej i denaturacji białka poniżej 70 %, a także o zawartości popiołu nieprzekraczającej 3 %; oraz
- 37 % koncentratu słodkich białek serwatkowych o minimalnej zawartości białka wynoszącej 87 % masy suchej i denaturacji białka poniżej 70 %, a także o zawartości popiołu nieprzekraczającej 3,5 %.

2.3.1.3. Przetwarzanie białka

Dwustopniowy proces hydrolizy przy użyciu preparatu trypsyny, z obróbką cieplną (3–10 minut w temperaturze 80–100 °C) dokonywaną między dwoma etapami hydrolizy.

2.3.1.4. Niezbędne i względnie niezbędne aminokwasy oraz L-karnityna

Przy równej wartości energetycznej preparat do początkowego żywienia niemowląt wytwarzany z hydrolizatów białkowych musi zawierać dostępną ilość każdego niezbędnego i względnie niezbędnego aminokwasu co najmniej równą ilości zawartej w białku wzorcowym, określonej w załączniku III sekcja B. Niemniej do celów obliczeniowych stężenia metioniny i cysteiny można zsumować, jeżeli stosunek zawartości metioniny do cysteiny nie przekracza 2, a stężenia fenyloalaniny i tyrozyny można zsumować, jeżeli stosunek zawartości tyrozyny do fenyloalaniny nie przekracza 2. Stosunek zawartości metioniny do cysteiny i stosunek zawartości tyrozyny do fenyloalaniny mogą przekraczać 2, pod warunkiem że wykazano stosowność danego produktu dla niemowląt zgodnie z art. 3 ust. 3.

Zawartość L-karnityny wynosi co najmniej 0,3 mg/100 kJ (1,2 mg/100 kcal).

2.3.2. Wymogi dotyczące białka – grupa B

2.3.2.1. Zawartość białka

Minimalna	Maksymalna
0,55 g/100 kJ	0,67 g/100 kJ
(2,3 g/100 kcal)	(2,8 g/100 kcal)

2.3.2.2. Źródło białka

Białka serwatkowe otrzymywane z mleka krowiego, składające się z:

- a) 77 % kwaśnej serwatki otrzymywanej z koncentratu białek serwatkowych o zawartości białka 35–80 %;
- b) 23 % słodkiej serwatki otrzymywanej ze zdemineralizowanej słodkiej serwatki o minimalnej zawartości białka 12,5 %.

2.3.2.3. Przetwarzanie białka

Materiał źródłowy jest uwadniany i podgrzewany. Po etapie obróbki cieplnej hydroliza jest przeprowadzana przy pH 7,5–8,5 i w temperaturze 55–70 °C przy użyciu mieszaniny enzymów endopeptydazy serynowej i kompleksu proteazy/peptydazy. Enzymy spożywcze są inaktywowane na etapie obróbki cieplnej (od 2 do 10 sekund w temperaturze 120–150 °C) podczas procesu produkcji.

2.3.2.4. Niezbędne i względnie niezbędne aminokwasy oraz L-karnityna

Przy równej wartości energetycznej preparat do początkowego żywienia niemowląt wytwarzany z hydrolizatów białkowych musi zawierać dostępną ilość każdego niezbędnego i względnie niezbędnego aminokwasu co najmniej równą ilości zawartej w białku wzorcowym, określonej w załączniku III sekcja A. Niemniej do celów obliczeniowych stężenia metioniny i cysteiny można zsumować, jeśli stosunek zawartości metioniny do cysteiny nie przekracza 2, a stężenia fenyloalaniny i tyrozyny można zsumować, jeśli stosunek zawartości tyrozyny do fenyloalaniny nie przekracza 2. Stosunek zawartości metioniny do cysteiny i stosunek zawartości tyrozyny do fenyloalaniny mogą przekraczać 2, pod warunkiem że wykazano stosowność danego produktu dla niemowląt zgodnie z art. 3 ust. 3.

Zawartość L-karnityny wynosi co najmniej 0,3 mg/100 kJ (1,2 mg/100 kcal).

2.3.3. Wymogi dotyczące białka – grupa C

2.3.3.1. Zawartość białka

Minimalna	Maksymalna
0,45 g/100 kJ	0,67 g/100 kJ
(1,9 g/100 kcal)	(2,8 g/100 kcal)

2.3.3.2. Źródło białka

Białka serwatkowe otrzymywane z mleka krowiego, składające się ze 100 % koncentratu słodkich białek serwatkowych o minimalnej zawartości białka wynoszącej 80 %.

2.3.3.3. Przetwarzanie białka

Materiał źródłowy jest uwadniany i podgrzewany. Przed hydrolizą pH reguluje się do 6,5–7,5 w temperaturze 50–65 °C. Hydrolizę przeprowadza się przy użyciu mieszaniny enzymów endopeptydazy serynowej i metaloproteazy. Enzymy spożywcze są inaktywowane na etapie obróbki cieplnej (od 2 do 10 sekund w temperaturze 110–140 °C) podczas procesu produkcji.

2.3.3.4. Niezbędne i względnie niezbędne aminokwasy oraz L-karnityna

Przy równej wartości energetycznej preparat do początkowego żywienia niemowląt wytwarzany z hydrolizatów białkowych musi zawierać dostępną ilość każdego niezbędnego i względnie niezbędnego aminokwasu co najmniej równą ilości zawartej w białku wzorcowym, określonej w załączniku III sekcja A. Niemniej do celów obliczeniowych stężenia metioniny i cysteiny

można zsumować, jeśli stosunek zawartości metioniny do cysteiny nie przekracza 2, a stężenia fenyloalaniny i tyrozyny można zsumować, jeśli stosunek zawartości tyrozyny do fenyloalaniny nie przekracza 2. Stosunek zawartości metioniny do cysteiny i stosunek zawartości tyrozyny do fenyloalaniny mogą przekraczać 2, pod warunkiem że wykazano stosowność danego produktu dla niemowląt zgodnie z art. 3 ust. 3.

Zawartość L-karnityny wynosi co najmniej 0,3 mg/100 kJ (1,2 mg/100 kcal).”;

2) w załączniku II pkt 2.3 otrzymuje brzmienie:

„2.3. Preparaty do dalszego żywienia niemowląt wytwarzane z hydrolizatów białkowych

Preparaty do dalszego żywienia niemowląt wytwarzane z hydrolizatów białkowych muszą być zgodne z wymogami dotyczącymi białek określonymi w pkt 2.3.1, 2.3.2 lub 2.3.3.

2.3.1. Wymogi dotyczące białka – grupa A

2.3.1.1. Zawartość białka

Minimalna	Maksymalna
0,44 g/100 kJ	0,67 g/100 kJ
(1,86 g/100 kcal)	(2,8 g/100 kcal)

2.3.1.2. Źródło białka

Zdemineralizowane słodkie białka serwatkowe otrzymywane z mleka krowiego po enzymatycznym strąceniu kazein przy użyciu podpuszczki, składające się z:

- 63 % izolatu białek serwatkowych niezawierającego kazeino-glikomakropeptydów, o minimalnej zawartości białka wynoszącej 95 % masy suchej i denaturacji białka poniżej 70 %, a także o zawartości popiołu nieprzekraczającej 3 %; oraz
- 37 % koncentratu słodkich białek serwatkowych o minimalnej zawartości białka wynoszącej 87 % masy suchej i denaturacji białka poniżej 70 %, a także o zawartości popiołu nieprzekraczającej 3,5 %.

2.3.1.3. Przetwarzanie białka

Dwustopniowy proces hydrolizy przy użyciu preparatu trypsyny, z obróbką cieplną (3–10 minut w temperaturze 80–100 °C) dokonywaną między dwoma etapami hydrolizy.

2.3.1.4. Niezbędne i względnie niezbędne aminokwasy

Przy równej wartości energetycznej preparat do dalszego żywienia niemowląt wytwarzany z hydrolizatów białkowych musi zawierać dostępną ilość każdego niezbędnego i względnie niezbędnego aminokwasu co najmniej równą ilości zawartej w białku wzorcowym, określonej w załączniku III sekcja B. Niemniej do celów obliczeniowych stężenia metioniny i cysteiny oraz stężenia fenyloalaniny i tyrozyny można zsumować.

2.3.2. Wymogi dotyczące białka – grupa B

2.3.2.1. Zawartość białka

Minimalna	Maksymalna
0,55 g/100 kJ	0,67 g/100 kJ
(2,3 g/100 kcal)	(2,8 g/100 kcal)

2.3.2.2. Źródło białka

Białka serwatkowe otrzymywane z mleka krowiego, składające się z:

- 77 % kwaśnej serwatki otrzymywanej z koncentratu białek serwatkowych o zawartości białka 35–80 %;

b) 23 % słodkiej serwatki otrzymywanej ze zdemineralizowanej słodkiej serwatki o minimalnej zawartości białka 12,5 %.

2.3.2.3. Przetwarzanie białka

Materiał źródłowy jest uwadniany i podgrzewany. Po etapie obróbki cieplnej hydroliza jest przeprowadzana przy pH 7,5–8,5 i w temperaturze 55–70 °C przy użyciu mieszaniny enzymów endopeptydazy serynowej i kompleksu proteazy/peptydazy. Enzymy spożywcze są inaktywowane na etapie obróbki cieplnej (od 2 do 10 sekund w temperaturze 120–150 °C) podczas procesu produkcji.

2.3.2.4. Niezbędne i względnie niezbędne aminokwasy

Przy równej wartości energetycznej preparat do dalszego żywienia niemowląt wytwarzany z hydrolizatów białkowych musi zawierać dostępną ilość każdego niezbędnego i względnie niezbędnego aminokwasu co najmniej równą ilości zawartej w białku wzorcowym, określonej w załączniku III sekcja A. Niemniej do celów obliczeniowych stężenia metioniny i cysteiny oraz stężenia fenyloalaniny i tyrozyny można zsumować.

2.3.3. Wymogi dotyczące białka – grupa C

2.3.3.1. Zawartość białka

Minimalna	Maksymalna
0,45 g/100 kJ	0,67 g/100 kJ
(1,9 g/100 kcal)	(2,8 g/100 kcal)

2.3.3.2. Źródło białka

Białka serwatkowe otrzymywane z mleka krowiego, składające się ze 100 % koncentratu słodkich białek serwatkowych o minimalnej zawartości białka wynoszącej 80 %.

2.3.3.3. Przetwarzanie białka

Materiał źródłowy jest uwadniany i podgrzewany. Przed hydrolizą pH reguluje się do 6,5–7,5 w temperaturze 50–65 °C. Hydrolizę przeprowadza się przy użyciu mieszaniny enzymów endopeptydazy serynowej i metaloproteazy. Enzymy spożywcze są inaktywowane na etapie obróbki cieplnej (od 2 do 10 sekund w temperaturze 110–140 °C) podczas procesu produkcji.

2.3.3.4. Niezbędne i względnie niezbędne aminokwasy

Przy równej wartości energetycznej preparat do dalszego żywienia niemowląt wytwarzany z hydrolizatów białkowych musi zawierać dostępną ilość każdego niezbędnego i względnie niezbędnego aminokwasu co najmniej równą ilości zawartej w białku wzorcowym, określonej w załączniku III sekcja A. Niemniej do celów obliczeniowych stężenia metioniny i cysteiny oraz stężenia fenyloalaniny i tyrozyny można zsumować.”;

3) w załączniku III sekcja A formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„Do celów pkt 2.1, 2.2, 2.3.2 i 2.3.3 załączników I i II niezbędne oraz względnie niezbędne aminokwasy w mleku kobiecym wyrażone w mg na 100 kJ i 100 kcal są następujące:”.

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2023/590**z dnia 12 stycznia 2023 r.****w sprawie sprostowania do łotewskiej wersji językowej rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/2035 uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do przepisów dotyczących zakładów utrzymujących zwierzęta lądowe i wylęgarni oraz identyfikowalności niektórych utrzymywanych zwierząt lądowych i jaj wylęgowych****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie przenośnych chorób zwierząt oraz zmieniające i uchylające niektóre akty w dziedzinie zdrowia zwierząt („Prawo o zdrowiu zwierząt”) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 3 ust. 5, art. 87 ust. 3, art. 94 ust. 3, art. 97 ust. 2, art. 101 ust. 3, art. 106 ust. 1, art. 118 ust. 1 i 2, art. 119 ust. 1, art. 122 ust. 2, art. 271 ust. 2 i art. 279 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Łotewska wersja językowa rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/2035 ⁽²⁾ zawiera błędy w tytule i w motywie 1 w odniesieniu do przepisów dotyczących zakładów utrzymujących zwierzęta lądowe i wylęgarni, w motywie 2 w odniesieniu do zatwierdzania wylęgarni, w motywie 11 w odniesieniu do wylęgarni ptaków żyjących w niewoli i wylęgarni drobiu. Rozporządzenie to zawiera również kilka błędów, które mają wpływ na zakres następujących przepisów: w art. 1 ust. 3 w odniesieniu do wylęgarni ptaków żyjących w niewoli; w art. 1 ust. 3 akapit drugi lit. b) w odniesieniu do jaj wylęgowych z wylęgarni; w art. 1 ust. 6 lit. b) w odniesieniu do obowiązków informacyjnych właściwego organu w odniesieniu do rejestrów wylęgarni; w art. 1 ust. 9 w odniesieniu do zarejestrowanych lub zatwierdzonych wylęgarni drobiu; w części II tytuł I tytuł rozdziału 2 w odniesieniu do wylęgarni; w art. 7 tytuł i zdanie wprowadzające w odniesieniu do wymogów dotyczących zatwierdzania wylęgarni, z których jaja wylęgowe drobiu lub jednodniowe pisklęta mają być przemieszczane do innego państwa członkowskiego; w art. 18 tytuł i zdanie wprowadzające w odniesieniu do rejestrów zakładów utrzymujących zwierzęta lądowe i wylęgarni; w części II tytuł III tytuł rozdziału 2 w odniesieniu do wylęgarni; w art. 33 tytuł, zdanie wprowadzające i lit. a) w odniesieniu do obowiązków w zakresie prowadzenia dokumentacji przez operatorów wylęgarni; w załączniku I część 3 tytuł w odniesieniu do wymogów dotyczących zatwierdzania wylęgarni; w załączniku I część 3 pkt 1 zdanie wprowadzające oraz lit. a) i b) w odniesieniu do wymogów dotyczących środków bioasekuracji w wylęgarniach; w załączniku I część 3 pkt 2 zdanie wprowadzające oraz lit. b) w odniesieniu do wymogów dotyczących nadzoru nad wylęgarniami; w załączniku I część 3 pkt 3 zdanie wprowadzające oraz lit. a), c) i f) w odniesieniu do wymogów dotyczących obiektów oraz sprzętu w wylęgarniach; w załączniku I część 3 pkt 5 zdanie wprowadzające oraz lit. a) ppkt (i) w odniesieniu do wymogów dotyczących nadzoru nad wylęgarniami; w załączniku I część 4 pkt 1 lit. a) ppkt (ii) w odniesieniu do wymagań dotyczących środków bioasekuracji w zakładach utrzymujących drób; w załączniku I część 4 pkt 2 lit. b) w odniesieniu do wymagań dotyczących nadzoru w zakładach utrzymujących drób; w załączniku I część 4 pkt 3 lit. b) ppkt (iii) i pkt 3 lit. e) w odniesieniu do wymagań dotyczących obiektów oraz sprzętu w zakładach utrzymujących drób; w załączniku II tytuł dotyczący programu kontroli mikrobiologicznej w wylęgarniach i programów nadzoru nad chorobami w zakładach utrzymujących drób i w wylęgarniach; w załączniku II część 1 tytuł w odniesieniu do programu kontroli mikrobiologicznej w wylęgarniach; w załączniku II część 2 tytuł dotyczący nadzoru chorób w wylęgarniach i zakładach utrzymujących drób; w załączniku II część 2 pkt 2.4 lit. b) zdanie wprowadzające oraz ppkt (iv) w odniesieniu do wymogów dotyczących schematu pobierania próbek; w załączniku II część 2 pkt 2.5 lit. b) zdanie pierwsze oraz ppkt (i) i (ii) w odniesieniu do wymogów dotyczących operatu próby i częstotliwości pobierania próbek.
- (2) Należy zatem odpowiednio sprostować łotewską wersję językową rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/2035. Sprostowanie nie ma wpływu na pozostałe wersje językowe,

⁽¹⁾ Dz.U. L 84 z 31.3.2016, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/2035 z dnia 28 czerwca 2019 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do przepisów dotyczących zakładów utrzymujących zwierzęta lądowe i wylęgarni oraz identyfikowalności niektórych utrzymywanych zwierząt lądowych i jaj wylęgowych (Dz.U. L 314 z 5.12.2019, s. 115).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

(Nie dotyczy wersji polskiej.)

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 stycznia 2023 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2023/591**z dnia 16 marca 2023 r.****w sprawie przyjęcia wniosku o przyznanie statusu podmiotu traktowanego jako nowy producent eksportujący w odniesieniu do ostatecznych środków antydumpingowych wprowadzonych wobec przywozu rowerów elektrycznych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej oraz zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2019/73**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/73 z dnia 17 stycznia 2019 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz rowerów elektrycznych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej ⁽²⁾, w szczególności jego art. 1 ust. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. OBOWIĄZUJĄCE ŚRODKI

- (1) 17 stycznia 2019 r. rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2019/73 („rozporządzenie pierwotne”) Komisja nałożyła ostateczne cło antydumpingowe na przywóz do Unii rowerów elektrycznych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL”) („produkt objęty postępowaniem”).
- (2) W pierwotnym dochodzeniu wobec producentów eksportujących z Chińskiej Republiki Ludowej zastosowano kontrolę wyrwykową zgodnie z art. 17 rozporządzenia (UE) 2016/1036.
- (3) Komisja nałożyła na przywóz rowerów elektrycznych od objętych próbą producentów eksportujących z Chińskiej Republiki Ludowej indywidualne stawki cła antydumpingowego wynoszące od 10,3 % do 62,1 %. Na współpracujących producentów eksportujących, którzy nie zostali włączeni do próby (z wyjątkiem przedsiębiorstw objętych stawką cła wyrównawczego dla wszystkich pozostałych przedsiębiorstw w równoległym rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2019/72 ⁽³⁾), nałożono średnią ważoną stawkę cła w wysokości 24,2 %. Współpracujący producenci eksportujący nieobjęci próbą są wymienieni w załączniku I do rozporządzenia pierwotnego. Nałożono średnią ważoną stawkę cła w wysokości 16,2 % na pozostałe współpracujące przedsiębiorstwa nieobjęte próbą (objęte stawką cła wyrównawczego dla wszystkich pozostałych przedsiębiorstw w równoległym rozporządzeniu wykonawczym (UE) 2019/72). Zostały one wymienione w załączniku II do rozporządzenia pierwotnego. Ponadto ogólnokrajowa stawka celna w wysokości 70,1 % została nałożona na rowery elektryczne z przedsiębiorstw w Chińskiej Republice Ludowej, które albo nie zgłosiły się, albo nie współpracowały w dochodzeniu antydumpingowym, ale współpracowały w równoległym dochodzeniu antysubsydyjnym (wymienione w załączniku III do rozporządzenia pierwotnego).
- (4) Zgodnie z art. 1 ust. 6 rozporządzenia pierwotnego ust. 2 tego artykułu może zostać zmieniony poprzez dodanie nowego producenta eksportującego do odpowiedniego załącznika wraz ze współpracującymi przedsiębiorstwami nieobjętymi próbą, a zatem podlegającymi odpowiedniej średniej ważonej stawce cła antydumpingowego, jeżeli ten nowy producent eksportujący w Chińskiej Republice Ludowej przedstawi Komisji wystarczające dowody na to, że:
 - a) nie prowadził wywozu do Unii produktu objętego postępowaniem w okresie objętym dochodzeniem, które było podstawą wprowadzenia środków, czyli od 1 października 2016 r. do 30 września 2017 r. („okres objęty pierwotnym dochodzeniem”);

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21.⁽²⁾ Dz.U. L 16 z 18.1.2019, s. 108.⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/72 z dnia 17 stycznia 2019 r. nakładające ostateczne cło wyrównawcze na przywóz rowerów elektrycznych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 16 z 18.1.2019, s. 5).

- b) nie jest powiązany z żadnym eksporterem ani producentem w Chińskiej Republice Ludowej, który podlega środkom antydumpingowym wprowadzonym rozporządzeniem pierwotnym oraz
- c) faktycznie dokonywał wywozu produktu objętego postępowaniem do Unii po upływie okresu objętego pierwotnym dochodzeniem lub stał się stroną nieodwołalnego zobowiązania umownego do wywozu do Unii znaczącej ilości wspomnianego produktu.

2. WNIOSEK O PRYZNANIE STATUSU NOWEGO PRODUCENTA EKSPORTUJĄCEGO

- (5) Przedsiębiorstwo Zhejiang Jollo Technology Co., Ltd („wnioskodawca”) przedłożyło Komisji wniosek o przyznanie statusu podmiotu traktowanego jako nowy producent eksportujący („NEPT”), a zatem o zastosowanie względem niego stawki cła mającej zastosowanie do nieobjętych próbą współpracujących przedsiębiorstw w Chińskiej Republice Ludowej, objętych stawką cła wyrównawczego dla wszystkich pozostałych przedsiębiorstw, tj. 16,2 %, twierdząc, że spełniło wszystkie warunki określone w art. 1 ust. 6 rozporządzenia pierwotnego.
- (6) W celu ustalenia, czy wnioskodawca spełnia warunki przyznania statusu nowego producenta eksportującego, jak określono w art. 1 ust. 6 rozporządzenia pierwotnego („warunki przyznania statusu nowego producenta eksportującego”), Komisja przesłała najpierw wnioskodawcy kwestionariusz, w którym zwróciła się o przedstawienie dowodów potwierdzających spełnienie warunków przyznania statusu nowego producenta eksportującego. Wnioskodawca udzielił odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.
- (7) Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszelkie informacje, które uznała za niezbędne do ustalenia, czy wnioskodawca spełnia warunki przyznania statusu nowego producenta eksportującego.

3. ANALIZA WNIOSKU

- (8) W odniesieniu do warunku określonego w art. 1 ust. 6 rozporządzenia pierwotnego, zgodnie z którym wnioskodawca miał nie dokonywać wywozu do Unii produktu objętego postępowaniem w okresie objętym dochodzeniem, które było podstawą wprowadzenia środków, czyli od 1 października 2016 r. do 30 września 2017 r. („okres objęty pierwotnym dochodzeniem”), Komisja ustaliła w trakcie dochodzenia, że wnioskodawca nie mógł dokonywać wywozu rowerów elektrycznych do Unii w okresie objętym dochodzeniem, ponieważ wnioskodawca przedstawił dowody na to, że przedsiębiorstwo założono w 2021 r.
- (9) W odniesieniu do warunku określonego w art. 1 ust. 6 rozporządzenia pierwotnego, zgodnie z którym wnioskodawca miał nie być powiązany z żadnymi eksporterami lub producentami, którzy podlegają środkom antydumpingowym wprowadzonym rozporządzeniem pierwotnym, Komisja ustaliła w trakcie dochodzenia, że wnioskodawca nie jest powiązany z żadnymi eksporterami lub producentami w Chińskiej Republice Ludowej, którzy podlegają środkom antydumpingowym wprowadzonym rozporządzeniem pierwotnym i którzy mogli współpracować w dochodzeniu pierwotnym.
- (10) W odniesieniu do warunku określonego w art. 1 ust. 6 rozporządzenia pierwotnego, zgodnie z którym wnioskodawca faktycznie miał dokonywać wywozu produktu objętego postępowaniem do Unii po upływie okresu objętego pierwotnym dochodzeniem lub stać się stroną nieodwołalnego zobowiązania umownego do wywozu do Unii znaczącej ilości wspomnianego produktu, w trakcie dochodzenia Komisja ustaliła, że z dowodu w postaci dokumentu wynika, iż wnioskodawca faktycznie dokonywał wywozu rowerów elektrycznych do Unii po okresie objętym dochodzeniem. Wnioskodawca przedstawił dokumentację sprzedaży dotyczącą transakcji wywozu do Hiszpanii (czerwiec 2021 r.) i Włoch (sierpień 2022 r.).
- (11) W konsekwencji Komisja stwierdziła, że wnioskodawca spełnia warunek określony w art. 1 ust. 6 rozporządzenia pierwotnego.
- (12) Wnioskodawca spełnia zatem wszystkie trzy warunki przyznania statusu podmiotu traktowanego jako nowy producent eksportujący, zgodnie z art. 1 ust. 6 rozporządzenia pierwotnego, w związku z czym wniosek powinien zostać przyjęty. W rezultacie wnioskodawca powinien zostać objęty cłem antydumpingowym w wysokości 16,2 %, stosowanym wobec współpracujących przedsiębiorstw nieobjętych próbą podczas dochodzenia pierwotnego i objętych stawką cła wyrównawczego dla wszystkich pozostałych przedsiębiorstw w równoległym rozporządzeniu wykonawczym (UE) 2019/72.

4. UJAWNIENIE

- (13) Wnioskodawca i przemysł Unii zostali poinformowani o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których uznano, że wobec przedsiębiorstwa Zhejiang Jollo Technology Co., Ltd należy zastosować stawkę cła antidumpingowego mającą zastosowanie do przedsiębiorstw współpracujących niewłączonych do próby podczas dochodzenia pierwotnego.
- (14) Strony otrzymały możliwość zgłoszenia uwag. Nie otrzymano żadnych uwag.
- (15) Niniejsze rozporządzenie jest zgodne z opinią Komitetu ustanowionego na mocy art. 15 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku II do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/73 do wykazu współpracujących przedsiębiorstw nieobjętych próbą dodaje się następujące przedsiębiorstwo:

Przedsiębiorstwo	Dodatkowy kod TARIC
Zhejiang Jollo Technology Co., Ltd	899 A

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 16 marca 2023 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2023/592**z dnia 16 marca 2023 r.****zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2019/244 nakładające ostateczne cło wyrównawcze na przywóz biodiesla pochodzącego z Argentyny**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1037 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 24 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Przywóz biodiesla pochodzącego z Argentyny jest objęty ostatecznym cłem wyrównawczym nałożonym rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2019/244 ⁽²⁾ („pierwotne dochodzenie”).
- (2) Oleaginosa Moreno Hermanos S.A.C.I.F.I. y A („wnioskodawca”), argentyński producent eksportujący, dodatkowy kod TARIC ⁽³⁾ C497, podlegający indywidualnej stawce cła wyrównawczego w wysokości 25,0 %, poinformował Komisję 23 maja 2022 r., że zmienił nazwę na Viterra Argentina S.A.
- (3) Przedsiębiorstwo uznało, że zmiana nazwy nie wpływa na jego prawa do korzystania z indywidualnej stawki cła wyrównawczego stosowanej wobec niego pod jego poprzednią nazwą i zwróciło się do Komisji o potwierdzenie tego stanowiska.
- (4) Europejskie stowarzyszenie producentów biodiesla („EBB”) nie zgodziło się z wnioskodawcą, twierdząc, że przeszedł on bardziej złożone zmiany strukturalne mające wpływ na jego prawo do dalszego korzystania z poziomu środków określonego w pierwotnym dochodzeniu.
- (5) Komisja zgromadziła informacje i zbadała dowody dostarczone przez wnioskodawcę i uznała, że zmiana nazwy została prawidłowo zarejestrowana przez właściwe organy i nie doprowadziła do powstania żadnych nowych stosunków z innymi grupami przedsiębiorstw, które nie zostały zbadane przez Komisję w pierwotnym dochodzeniu.
- (6) Dowody zawarte w aktach sprawy potwierdziły oświadczenie wnioskodawcy, że zmiana nazwy została zatwierdzona przez publiczny rejestr handlowy Argentyny 3 maja 2022 r. oraz przez Federalną Administrację ds. Dochodów Publicznych 1 lipca 2022 r. W związku z tym Komisja stwierdziła, że zmiana nazwy nie ma wpływu na ustalenia zawarte w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2019/244, a w szczególności na mającą do tego przedsiębiorstwa zastosowanie stawkę cła wyrównawczego.
- (7) W związku z powyższym zmiana nazwy powinna wejść w życie z dniem, w którym przedsiębiorstwo zaczęło prowadzić działalność pod nową nazwą, tj. od 1 lipca 2022 r.
- (8) Przemysł Unii („EBB”) w swoich uwagach do ujawnienia powtórzył argumenty przedstawione początkowo w związku z wnioskiem o zmianę nazwy. Twierdził on, że zmiana nazwy ukrywała bardziej złożoną zmianę strukturalną, że wnioskodawca zwiększył swoją działalność w zakresie biodiesla poprzez różne przejęcia, zmienił dyrektora generalnego, stał się liderem w sektorze rolnym w Argentynie oraz że był w jakiś sposób powiązany z innym producentem eksportującym, który ogłosił upadłość.
- (9) Przypomina się, że wszyscy producenci eksportujący w Argentynie podlegają zobowiązaniu cenowemu, zgodnie z którym muszą przestrzegać minimalnej ceny importowej i dokonywać wywozu produkowanego przez siebie biodiesla do Unii w ilości nieprzekraczającej progu wielkości, który jest corocznie korygowany dla całego państwa.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 55.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/244 z dnia 11 lutego 2019 r. nakładające ostateczne cło wyrównawcze na przywóz biodiesla pochodzącego z Argentyny (Dz.U. L 40 z 12.2.2019, s. 1).

⁽³⁾ Zintegrowana Taryfa Unii Europejskiej.

- (10) Komisja zbadała powyższe zarzuty i zauważyła, że przemysł nie przedstawił wystarczających dowodów potwierdzających jego twierdzenia. Komisja nie znalazła dowodów wskazujących na wpływ działalności wnioskodawcy na sektor rolny ani na wpływ rzekomego wzrostu jego zdolności produkcyjnych na obecnie obowiązujące środki. Sama zmiana nazwy nie pozwoli wnioskodawcy na wywóz większej ilości do Unii ani na sprzedaż poniżej ceny minimalnej okresowo ustalonej przez Komisję, a zatem nie może wpływać na obecnie obowiązujące środki ani ich podważać. Argumenty przedstawione przez przemysł Unii nie mogły zostać uwzględnione i w związku z tym zostały odrzucone.
- (11) Biorąc pod uwagę ustalenia przedstawione w powyższych motywach, Komisja uznała za stosowne zmienić rozporządzenie wykonawcze (UE) 2019/244 w celu odzwierciedlenia zmienionej nazwy przedsiębiorstwa, któremu przypisano wcześniej dodatkowy kod TARIC C497.
- (12) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 15 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 (*),

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. W art. 1 rozporządzenia wykonawczego 2019/244 wprowadza się następujące zmiany:

„Oleaginosa Moreno Hermanos S.A.C.I.F.I. y A	25,0 %	C497”
--	--------	-------

otrzymuje brzmienie:

„Viterrra Argentina S.A.	25,0 %	C497”.
--------------------------	--------	--------

2. Dodatkowy kod TARIC C497 wcześniej przypisany przedsiębiorstwu Oleaginosa Moreno Hermanos S.A.C.I.F.I. y A ma zastosowanie do przedsiębiorstwa Viterrra Argentina S.A. od 1 lipca 2022 r. Wszelkie cło ostateczne zapłacone od przywozu produktów wytwarzanych przez Viterrra Argentina S.A. przekraczające cło wyrównawcze ustanowione w art. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/244 w odniesieniu do Oleaginosa Moreno Hermanos S.A.C.I.F.I. y A podlega zwrotowi lub umorzeniu zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami prawa celnego.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 16 marca 2023 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej (tekst jednolity) (Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21).

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2023/593**z dnia 16 marca 2023 r.****nakładające ponownie ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych rodzajów lekkiego papieru termoczułego pochodzących z Republiki Korei w odniesieniu do grupy Hansol i zmieniające cło rezydualne**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej ⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 9 ust. 4 oraz art. 14 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA

- (1) Po przeprowadzeniu dochodzenia antydumpingowego zgodnie z art. 5 rozporządzenia podstawowego 2 maja 2017 r. Komisja przyjęła rozporządzenie wykonawcze (UE) 2017/763 ⁽²⁾ nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz do Unii niektórych rodzajów lekkiego papieru termoczułego („LWTP”) pochodzących z Republiki Korei („państwo, którego dotyczy postępowanie”) („sporne rozporządzenie”). Środki przyjęły formę stałych stawek celnych: 104,46 EUR za tonę netto zarówno dla grupy Hansol, jak i dla wszystkich pozostałych przedsiębiorstw.

1.1. Wyroki w sprawach T-383/17 ⁽³⁾ i C-260/20 P ⁽⁴⁾

- (2) Grupa Hansol (Hansol Paper Co. Ltd. i Hansol Artone Paper Co. Ltd.) („Hansol”) wniosła do Sądu skargę na sporne rozporządzenie. 2 kwietnia 2020 r. Sąd wydał wyrok w sprawie T-383/17, w którym stwierdził nieważność rozporządzenia wykonawczego (UE) 2017/763 w zakresie, w jakim dotyczyło ono Hansol. 11 czerwca 2020 r. Komisja odwołała się od wyroku Sądu (sprawa C-260/20 P). 12 maja 2022 r. Trybunał Sprawiedliwości odrzucił to odwołanie.
- (3) Sąd stwierdził, że Komisja popełniła błąd przy ustalaniu wartości normalnej dla co najmniej jednego rodzaju produktu sprzedawanego przez Hansol Artone Paper Co. Ltd. („Artone”). Wobec braku sprzedaży krajowej tego rodzaju produktu Komisja, zgodnie z art. 2 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, skonstruowała wartość normalną w odniesieniu do Artone na podstawie kosztów produkcji Artone. Jako że przedsiębiorstwo Hansol Paper Co. Ltd. („Hansol Paper”) wykazywało reprezentatywną sprzedaż krajową tego rodzaju produktu w zwykłym obrocie handlowym, Sąd stwierdził, że Komisja powinna była zastosować cenę sprzedaży krajowej tej strony jako wartość normalną zgodnie z art. 2 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.
- (4) Sąd stwierdził również, że Komisja popełniła oczywisty błąd w ocenie w zakresie ważenia sprzedaży dużych rolek w Unii Europejskiej klientom niezależnym w stosunku do sprzedaży na rzecz powiązanych przetwórców w celu przetworzenia tych rolek na małe rolki. Komisja zastosowała ten współczynnik ważenia, aby właściwie odzwierciedlić ogólne praktyki dumpingowe Hansol, podczas gdy przedsiębiorstwu Hansol, na jego wniosek, przyznano zwolnienie z obowiązku wypełnienia kwestionariusza w odniesieniu do trzech powiązanych przetwórców. Sąd stwierdził, że przez nieuwzględnienie określonej wielkości odsprzedaży Schades Nordic, jednego z tych trzech powiązanych przetwórców w Unii, Komisja nie doceniła wagi sprzedaży przez Hansol dużych rolek niezależnym klientom, charakteryzującej się znacznie niższym marginesem dumpingu niż sprzedaż powiązanim przetwórcom w celu odsprzedaży w postaci małych rolek niezależnym przedsiębiorstwom handlowym. Komisja naruszyła zatem art. 2 ust. 11 rozporządzenia podstawowego, ponieważ obliczenia dokonane przez Komisję nie odzwierciedlały pełnego zakresu praktyk dumpingowych grupy Hansol.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/763 z dnia 2 maja 2017 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe oraz stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych rodzajów lekkiego papieru termoczułego pochodzących z Republiki Korei (Dz.U. L 114 z 3.5.2017, s. 3).

⁽³⁾ ECLI:EU:T:2020:139.

⁽⁴⁾ ECLI:EU:C:2022:370.

- (5) Sąd stwierdził ponadto, że błąd w zakresie ważenia opisany w motywie 4 miał również wpływ na obliczenie podjęcia cenowego i marginesu szkody, ponieważ Komisja wykorzystała do tych obliczeń tę samą wagę. Dlatego też Sąd uznał, że Komisja naruszyła art. 3 ust. 2 i 3 rozporządzenia podstawowego.
- (6) Te ustalenia podtrzymał Trybunał Sprawiedliwości ⁽⁵⁾.

1.2. Wykonanie wyroków

- (7) Zgodnie z art. 266 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej („TFUE”) instytucje Unii są zobowiązane do zastosowania środków, które zapewnią wykonanie wyroków sądów Unii. W przypadku unieważnienia aktu przyjętego przez instytucje Unii w kontekście procedury administracyjnej, takiej jak w tym przypadku dochodzenie antydumpingowe, wykonanie wyroku Sądu polega na zastąpieniu unieważnionego aktu nowym aktem, w którym wyeliminowano niezgodność z prawem wskazaną przez Sąd ⁽⁶⁾.
- (8) Zgodnie z orzecznictwem Sądu i Trybunału Sprawiedliwości procedura zastąpienia unieważnionego aktu może zostać wznowiona dokładnie od momentu, w którym wystąpiła niezgodność z prawem ⁽⁷⁾. Oznacza to w szczególności, że w sytuacji, w której stwierdza się nieważność aktu kończącego procedurę administracyjną, unieważnienie to niekoniecznie wpływa na akty przygotowawcze, takie jak wszczęcie postępowania antydumpingowego. Gdy na przykład stwierdza się nieważność rozporządzenia nakładającego ostateczne środki antydumpingowe, oznacza to, że w następstwie unieważnienia postępowanie jest nadal otwarte, ponieważ akt kończący postępowanie został usunięty z unijnego porządku prawnego ⁽⁸⁾, z wyjątkiem sytuacji, w której niezgodność z prawem pojawiła się na etapie wszczęcia postępowania. Wznowienie procedury administracyjnej polegające na ponownym nałożeniu ceł antydumpingowych na przywóz, który odbył się w okresie stosowania uchylonego rozporządzenia, nie jest sprzeczne z zasadą niedziałania prawa wstecz ⁽⁹⁾.
- (9) W niniejszej sprawie Sąd unieważnił sporne rozporządzenie w odniesieniu do Hansol z powodów wymienionych w motywach 3–5.
- (10) Ustalenia zawarte w spornym rozporządzeniu, które nie zostały zakwestionowane lub które zostały zakwestionowane, ale zaskarżenie zostało odrzucone przez Sąd lub które nie zostały zbadane przez Sąd, a zatem nie doprowadziły do unieważnienia przedmiotowego rozporządzenia, były wciąż w pełni zasadne ⁽¹⁰⁾.
- (11) W następstwie wyroku Trybunału Sprawiedliwości w sprawie C-260/20 P Komisja podjęła decyzję o częściowym wznowieniu dochodzenia antydumpingowego dotyczącego przywozu niektórych rodzajów lekkiego papieru termoczułego, które doprowadziło do przyjęcia spornego rozporządzenia, oraz o wznowieniu dochodzenia od momentu, w którym wystąpiły odnotowane nieprawidłowości. 30 czerwca 2022 r. w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* opublikowano zawiadomienie („zawiadomienie o wznowieniu”) ⁽¹¹⁾. Zakres wznowienia był ograniczony do wykonania wyroku Trybunału Sprawiedliwości w odniesieniu do przedsiębiorstwa Hansol.

⁽⁵⁾ Trybunał Sprawiedliwości stwierdził, że Sąd naruszył prawo, gdy uznał, iż Komisja błędnie zdecydowała o odliczeniu kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz marży zysku z tytułu odsprzedaży produktu objętego postępowaniem przez Schades niezależnym klientom w celu ustalenia cen eksportowych tego produktu w kontekście ustalenia szkody.

⁽⁶⁾ Sprawy połączone 97, 193, 99 i 215/86, Asteris AE i in. oraz Republika Grecka/Komisja, Rec. 1988, s. 2181, pkt 27 i 28; Sprawa T-440/20, Jindal Saw/Komisja Europejska [2022], EU:T:2022:318, pkt 77–81.

⁽⁷⁾ Sprawa C-415/96 Hiszpania/Komisja, ECR s. I-6993, pkt 31; sprawa C-458/98 P Industrie des Poudres Spheriques/Rada, Rec. 2000, s. I-8147, pkt 80–85; sprawa T-301/01 Alitalia/Komisja, Rec. 2008, s. II-1753, pkt 99 i 142; sprawy połączone T-267/08 i T-279/08 Region Nord-Pas de Calais/Komisja [2011], ECLI:EU:T:2011:209, pkt 83.

⁽⁸⁾ Sprawa C-415/96 Hiszpania/Komisja, ECR s. I-6993, pkt 31; sprawa C-458/98 P Industrie des Poudres Spheriques/Rada, Rec. [2000], s. I-8147, pkt 80–85.

⁽⁹⁾ Sprawy C-256/16 Deichmann SE/Hauptzollamt Duisburg, 2018, ECLI:EU:C:2018:187, pkt 79; sprawa C-612/16 C & J Clark International Ltd/Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs [2019], ECLI:EU:C:2019:508, pkt 58 oraz sprawa T-440/20 Jindal Saw przeciwko Komisji Europejskiej [2022], EU:T:2022:318, pkt 59.

⁽¹⁰⁾ Sprawa T-650/17, Jinan Meide Casting Co. Ltd [2019], ECLI:EU:T:2019:644, pkt 333–342.

⁽¹¹⁾ Zawiadomienie o wznowieniu dochodzenia antydumpingowego w odniesieniu do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2017/763 nakładającego ostateczne cło antydumpingowe oraz stanowiącego o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych rodzajów lekkiego papieru termoczułego pochodzących z Republiki Korei w następstwie wyroku Sądu z dnia 2 kwietnia 2020 r. w sprawie T-383/17, podtrzymanego przez Trybunał Sprawiedliwości w sprawie C-260/20 P (Dz.U. C 248 z 30.6.2022, s. 152).

- (12) Jednocześnie Komisja podjęła decyzję o poddaniu rejestracji przywozu niektórych rodzajów lekkiego papieru termoczułego pochodzących z Republiki Korei i produkowanych przez Hansol oraz zwróciła się do krajowych organów celnych o oczekiwanie na publikację odpowiedniego rozporządzenia wykonawczego Komisji ponownie nakładającego cła przed podjęciem decyzji w sprawie wszelkich wniosków o zwrot i umorzenie ceł antydumpingowych w zakresie przywozu dotyczącego produktów Hansol⁽¹²⁾ („rozporządzenie w sprawie rejestracji”).
- (13) Komisja poinformowała zainteresowane strony o wznowieniu i zachęciła je do przedstawienia uwag.

2. UWAGI ZAINTERESOWANYCH STRON PO WZNOWIENIU

- (14) Komisja otrzymała uwagi od Hansol oraz stowarzyszenia europejskich producentów papieru termoczułego („ETPA”) i jego członków.
- (15) Przedsiębiorstwo Hansol zauważyło, że w rozporządzeniu w sprawie rejestracji Komisja oparła się na wyrokach Sądu w sprawach T-440/20 i T-441/20 („Jindal Saw”) ⁽¹³⁾ i stwierdziła, że rejestracja jest narzędziem umożliwiającym późniejsze zastosowanie środków wobec przywozu od daty rejestracji. Przedsiębiorstwo Hansol wskazało, że wyroki te nie są jeszcze prawomocne i nie mają zastosowania do obecnej sytuacji, ponieważ w sprawie T-383/17 Sąd stwierdził, że rozporządzenie jest niezgodne z prawem, podczas gdy w sprawach T-440/20 i T-441/20 tego nie stwierdził. Przedsiębiorstwo Hansol argumentowało również, że w sprawie dotyczącej Jindal Saw przedsiębiorstwo objęte postępowaniem, Jindal Saw, było jednym z kilku producentów eksportujących i że było kilka państw, których dotyczyło postępowanie, natomiast w przedmiotowej sprawie Hansol jest jedynym producentem eksportującym, a sprawa dotyczy tylko Korei. Na tej podstawie przedsiębiorstwo Hansol stwierdziło, że Komisja nie może zatem powoływać się na orzeczenia w sprawie dotyczącej Jindal Saw w celu odniesienia się z mocą wsteczną do ostatecznego zobowiązania do zapłaty ceł antydumpingowych nałożonych na przywóz produktu objętego postępowaniem wytwarzanego przez Hansol.
- (16) W odniesieniu do faktu, że od wyroku w sprawie dotyczącej Jindal Saw nadal można się odwołać, ETPA stwierdziło, że w wyrokach tych powielono utrwalone orzecznictwo. ETPA zakwestionowało również sugerowane przez Hansol różnice między wyrokami w sprawie dotyczącej Jindal Saw a wyrokiem w sprawie T-383/17, ponieważ w sentencji wyroków w sprawach T-300/16 i T-301/16 (sprawy poprzedzające T-440/20 i T-441/20, w których unieważniono pierwotne rozporządzenia w sprawie Jindal Saw), podobnie jak w sprawie T-383/17, Sąd unieważnił zaskarżone rozporządzenie w całości, w zakresie, w jakim dotyczy ono wnioskodawcy. Według ETPA fakt, że w wyroku stwierdzono nieważność spornego rozporządzenia tylko w odniesieniu do przedsiębiorstwa Hansol, oznacza również, że – wbrew twierdzeniu Hansol – rozporządzenie to nadal stanowi część porządku prawnego Unii.
- (17) W tym względzie Komisja zauważyła, że fakt, iż wyrok w sprawie T-440/20 nie był jeszcze prawomocny w chwili publikacji rozporządzenia w sprawie rejestracji, nie oznacza, że w tym przypadku rejestracja nie była możliwa. Sąd w tej sprawie poparł praktykę Komisji polegającą na rejestrowaniu przywozu w ramach wykonywania wyroków, przez co potwierdził fakt, że Komisja rzeczywiście może rejestrować przywóz w takich sytuacjach. Sąd stwierdził, że art. 14 rozporządzenia podstawowego, w którym uprawniono Komisję do żądania od organów krajowych podjęcia odpowiednich kroków w celu rejestrowania przywożonych produktów, ma zastosowanie ogólne. W szczególności Sąd zauważył, że art. 14 ust. 5 tego rozporządzenia nie podlega żadnym ograniczeniom co do okoliczności, w których Komisja jest uprawniona do żądania od krajowych organów celnych rejestrowania towarów. Sąd stwierdził ponadto, że pozbawienie Komisji prawa do odwołania się do rejestracji w ramach postępowania w sprawie ponownego nałożenia ostatecznego cła antydumpingowego może podważyć skuteczność rozporządzeń, które mogą prowadzić do takiego ponownego nałożenia. W każdym razie wyrok stał się w międzyczasie prawomocny. W związku z tym argument ten odrzucono.
- (18) W odniesieniu do argumentu przedsiębiorstwa Hansol, że sporne rozporządzenie nie ma już racji bytu, ponieważ Hansol, w stosunku do którego stwierdzono jego nieważność, był jedynym producentem eksportującym, którego dotyczyło to rozporządzenie, Komisja zauważyła, że argument ten, bez wnikania w jego znaczenie prawne, jest niezgodny z faktami. Fakt, że nie zidentyfikowano innych producentów z Republiki Korei dokonujących wywozu do Unii w okresie objętym dochodzeniem, nie oznacza bowiem, że rozporządzenie wykonawcze (UE) 2017/763 ma zastosowanie wyłącznie do przedsiębiorstwa Hansol. W rzeczywistości w spornym rozporządzeniu Komisja nałożyła również cła na innych producentów eksportujących w postaci cła rezydualnego ⁽¹⁴⁾. Ponadto Sąd unieważnił zaskarżone rozporządzenie jedynie „w zakresie[,] w jakim dotyczy ono Hansol Paper Co. Ltd.”. W związku z tym argument ten odrzucono.

⁽¹²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2022/1041 z dnia 29 czerwca 2022 r. w sprawie poddania rejestracji przywozu niektórych rodzajów lekkiego papieru termoczułego pochodzących z Republiki Korei w następstwie wznowienia dochodzenia w celu wykonania wyroku Sądu z dnia 2 kwietnia 2020 r. w sprawie T-383/17, podtrzymanego przez Trybunał Sprawiedliwości w sprawie C-260/20 P, w odniesieniu do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2017/763 (Dz.U. L 173 z 30.6.2022, s. 64).

⁽¹³⁾ Sprawa T-440/20, Jindal Saw/Komisja Europejska [2022], ECLI:EU:T:2022:318, pkt 154–159.

⁽¹⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2017/763, motywy 129 i 133.

- (19) Przedsiębiorstwo Hansol wyraziło ponadto obawę, że Komisja prawdopodobnie nie zrozumie prawidłowo, w jaki sposób należy skorygować kwestię wagi. Przedsiębiorstwo Hansol twierdziło, że zgodnie z wyrokiem Sądu odsetek odpowiadający odsprzedaży dużych rolek przez Schades Ltd. w całkowitej sprzedaży dużych rolek przez Hansol Paper, Artone i powiązane z nimi przedsiębiorstwo handlowe Hansol Europe na rzecz powiązanego z nim przedsiębiorstwa handlowego Schades Ltd. należy zastosować do ilości sprzedaży dużych rolek powiązanych z nim przetwórców (Schades Nordic, Heipa i R+S) w celu odsprzedaży. Otrzymałą w ten sposób ilość należy dodać do ilości sprzedaży dużych rolek (bezpośredniej i pośredniej) stosowanej do obliczenia marginesu dumpingu i odjąć od ilości sprzedaży dużych rolek przedsiębiorstwom Schades Nordic, Heipa i R+S w celu przetworzenia. Na tej podstawie przedsiębiorstwo Hansol przedstawiło ponowne obliczenie wagi między bezpośrednią i pośrednią sprzedażą dużych rolek niezależnym klientom a sprzedażą powiązanych przetwórców w celu odsprzedaży w postaci małych rolek na rzecz niezależnych klientów. ETPA podkreśliło, że w trakcie dochodzenia, oprócz Schades Ltd., jedynym przetwórcą powiązanych z Hansol, który również odsprzedawał duże rolki, był Schades Nordic, i dlatego już tylko z tego powodu takie podejście nie byłoby zgodne z dowodami dostępnymi Komisji. ETPA zaznaczyło również, że chociaż Sąd wskazał pewne błędy w podejściu przyjętym przez Komisję w pierwotnym dochodzeniu, nie narzucił podejścia do zmienionego obliczania wagi i wyjaśnił, że to Komisja decyduje, jakie środki są odpowiednie, aby zapewnić zgodność z wyrokiem.
- (20) Jeżeli chodzi o tę kwestię, Komisja zauważyła, że metoda zaproponowana przez Hansol różni się zasadniczo od metody zastosowanej przez Komisję przy obliczaniu dumpingu w odniesieniu do spornego rozporządzenia. W obliczeniach, w których ustalono marginesy dla Hansol, Komisja określiła ilościowo całkowitą bezpośrednią i pośrednią sprzedaż dużych rolek niepowiązanym klientom przez całą grupę Hansol zgodnie z odpowiedziami na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielonymi przez poszczególne podmioty należące do grupy w tabelach sprzedaży. Na tej podstawie Komisja ustaliła wagę takiej sprzedaży w porównaniu z wagą dużych rolek przeznaczonych do przetworzenia na małe rolki. Propozycja Hansol, aby zastosować obliczony udział odsprzedaży dużych rolek przez Schades Ltd. w porównaniu z całkowitą wielkością zakupów Schades Ltd. w odniesieniu do pozostałych trzech powiązanych przetwórców, jest zasadniczo inną i mniej dokładną metodą, biorąc pod uwagę wielkość odsprzedaży dużych rolek przez trzech powiązanych przetwórców, którzy nie udzielili odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, jak poinformowało przedsiębiorstwo Hansol w trakcie postępowania.
- (21) Komisja wyjaśniła ponadto, że chociaż Sąd uznał, iż Komisja popełniła błąd, gdy nie uwzględniła w obliczeniach wielkości odsprzedaży dużych rolek zgłoszonej w postępowaniu przez Schades Nordic⁽¹⁵⁾, nie zdyskwalifikował samej metodyki Komisji. W związku z tym Komisja ściśle zastosowała się do wyroku Sądu, zachowując w niezmięnionej postaci metodykę ustalania odpowiedniej wagi, z wyjątkiem faktu, że dodała teraz wielkość sprzedaży dużych rolek przez Schades Nordic, Heipa i R+S zgodnie z wymogami Sądu. Obliczenia te wyjaśniono dokładniej w ograniczonym ujawnieniu informacji odnoszących się do danego przedsiębiorstwa.

3. PONOWNE ZBADANIE KWESTII WSKAZANYCH PRZEZ SĄD I PODTRZYMANE PRZEZ TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

3.1. Margines dumpingu

3.1.1. Wartość normalna

- (22) W przypadku dwóch rodzajów produktów wywożonych do Unii przez Artone Komisja, podczas obliczania dumpingu, skonstruowała wartość normalną przy braku reprezentatywnej sprzedaży krajowej tej strony. W pkt 148 i 152–158 wyroku w sprawie T-383/17 oraz w pkt 79 i 85 wyroku w sprawie C-260/20 P sądy Unii stwierdziły, że zgodnie z brzmieniem i strukturą art. 2 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia podstawowego to cenę faktycznie zapłaconą lub należną w zwykłym obrocie handlowym należy uwzględnić w pierwszej kolejności w celu ustalenia wartości normalnej. W przypadku gdy eksporter nie sprzedaje produktu podobnego na rynku krajowym, wartość normalną należy ustalić w pierwszej kolejności na podstawie cen innych sprzedawców lub producentów, a nie na podstawie kosztów produkcji przedsiębiorstwa objętego postępowaniem.
- (23) Jeden z dwóch rodzajów produktów, o których mowa w motywie 22, rzeczywiście jest sprzedawany na rynku krajowym w reprezentatywnych ilościach i w zwykłym obrocie handlowym przez powiązane przedsiębiorstwo Hansol Paper, dlatego też Sąd uznał, że Komisja naruszyła art. 2 ust. 1 rozporządzenia podstawowego w kontekście obliczania wartości normalnej dla Artone.

⁽¹⁵⁾ Pkt 86 i 87 wyroku Sądu w sprawie T-383/17, pkt 62–64 wyroku Trybunału Sprawiedliwości w sprawie C-260/20 P.

- (24) Komisja dokonała zatem przeglądu obliczenia wartości normalnej dla tego rodzaju produktu i zastąpiła konstruowaną wartość normalną dla Artone wartością normalną dla Hansol Paper w odniesieniu do tego rodzaju produktu.
- (25) W przypadku drugiego rodzaju produktu wywożonego przez Artone, dla którego skonstruowano wartość normalną, przedsiębiorstwo Hansol Paper również nie prowadziło reprezentatywnej sprzedaży krajowej. W rzeczywistości wielkość sprzedaży krajowej Hansol Paper spadła znacznie poniżej progu 5 % określonego w art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. W związku z tym i zgodnie z art. 2 ust. 3 rozporządzenia podstawowego także dla Hansol Paper skonstruowano wartość normalną tego rodzaju produktu. Wobec braku reprezentatywnych cen sprzedaży w zwykłym obrocie handlowym innych sprzedawców lub producentów w państwie wywozu utrzymano zatem konstrukcję wartości normalnej tego rodzaju produktu dla Artone.

3.1.2. Ważenie

- (26) W dochodzeniu prowadzącym do przyjęcia spornego rozporządzenia Komisja otrzymała odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu od przedsiębiorstw Hansol, Artone, Hansol Europe (powiązanego przedsiębiorstwa handlowego w Unii) oraz Schades UK Ltd., powiązanego przedsiębiorstwa handlowego/przetwórcy z siedzibą w Unii. Trzech przetwórców mających siedzibę w Unii i powiązanych z grupą Hansol, tj. Schades Nordic, Heipa i R+S, złożyło wnioski o zwolnienie z obowiązku wypełnienia kwestionariusza dla przedsiębiorstw powiązanych z producentem eksportującym (załącznik I do kwestionariusza). Strony te przetwarzały produkt objęty postępowaniem w celu jego odsprzedaży, w małych rolkach, niezależnym klientom. Komisja przyjęła ich wnioski o zwolnienie, ze względu na brak lub ograniczoną wielkość sprzedaży produktu objętego postępowaniem przez te strony.
- (27) Zgodnie z art. 2 ust. 11 rozporządzenia podstawowego Komisja jest zobowiązana do uwzględnienia wszystkich transakcji wywozowych do Unii przy obliczaniu marginesu dumpingu. W celu uwzględnienia w obliczeniach dumpingu znacznej wielkości sprzedaży dokonywanej przez grupę Hansol na rzecz powiązanych przetwórców, których zwolniono z wypełniania kwestionariusza, Komisja rozszerzyła wyniki obliczenia dumpingu przez zastosowanie wag marginesów dumpingu obliczonych na podstawie zweryfikowanych odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielonych przez Hansol Paper, Artone, Hansol Europe i Schades UK Ltd. W tym celu Komisja przypisała wagę od 15 do 25 % marginesowi dumpingu ustalonemu dla sprzedaży bezpośredniej i sprzedaży produktu objętego postępowaniem przez przedsiębiorstwa powiązane oraz wagę od 75 do 85 % marginesowi dumpingu ustalonemu dla sprzedaży powiązanym przetwórcom w celu odsprzedaży w postaci małych rolek niepowiązanym stronom ⁽¹⁶⁾.
- (28) Sąd i Trybunał Sprawiedliwości uznały, że Komisja naruszyła art. 2 ust. 11 i art. 9 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. Stwierdzono, że zastosowana waga była obciążona oczywistym błędem, ponieważ pominięto pewną ilość produktu objętego postępowaniem odsprzedaną przez Schades Nordic. Przy obliczaniu wagi zaniżono zatem wielkość bezpośredniej i pośredniej sprzedaży produktu objętego postępowaniem, a w konsekwencji pełny zakres dumpingu nie został odzwierciedlony w obliczeniach ⁽¹⁷⁾.
- (29) W świetle ustaleń sądów Unii podsumowanych w motywie 28 Komisja dokonała przeglądu obliczenia wagi. Zrobiła to przez dodanie do wielkości bezpośredniej i pośredniej sprzedaży produktu objętego postępowaniem, przyjętej do obliczeń, wielkości odsprzedaży dużych rolek przez Hansol za pośrednictwem Schades Nordic zgłoszonej przez Hansol podczas dochodzenia. W konsekwencji waga bezpośredniej i pośredniej sprzedaży produktu objętego postępowaniem przez Hansol w porównaniu z całkowitą sprzedażą tego produktu do Unii wzrosła o 0,7 punktu procentowego, podczas gdy waga sprzedaży tego produktu powiązanym przetwórcom w celu odsprzedaży w postaci małych rolek niepowiązanym stronom zmniejszyła się o ten sam odsetek.

3.1.3. Margines dumpingu

- (30) Komisja ponownie obliczyła margines dumpingu dla Hansol i zastąpiła konstruowaną wartość normalną jednego rodzaju produktu sprzedawanego przez Artone wartością normalną na podstawie ceny sprzedaży krajowej tego rodzaju produktu uzyskanej przez Hansol Paper, jak wyjaśniono w motywie 24, oraz zmieniła wagi ustalonych marginesów dumpingu dla dwóch rodzajów sprzedaży, jak wyjaśniono w motywie 29.

⁽¹⁶⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/2005 z dnia 16 listopada 2016 r. nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz niektórych rodzajów lekkiego papieru termoczułego pochodzącego z Republiki Korei (Dz.U. L 310 z 17.11.2016, s. 1), motywy 45 i 46.

⁽¹⁷⁾ Sprawa T-383/17, pkt 83 i 87–92 oraz sprawa C-260/20 P, pkt 63.

- (31) Na tej podstawie zmieniony ostateczny średni ważony margines dumpingu grupy Hansol, wyrażony jako wartość procentowa ceny CIF na granicy Unii przed ocleniem, obniżono z 10,3 % do 10,2 %.

3.2. Margines podcięcia i analiza skutków

- (32) W spornym rozporządzeniu do obliczenia marginesu podcięcia dla Hansol zastosowano tę samą wagę, którą zastosowano z jednej strony do marginesów dumpingu dla sprzedaży bezpośredniej i pośredniej produktu objętego postępowaniem, a z drugiej strony dla sprzedaży powiązanim przetwórcom w celu odsprzedaży w postaci małych rolek niepowiązanim stronom.
- (33) Sądy Unii uznały, że błąd mający wpływ na obliczenie wagi sprzedaży miał również wpływ na obliczenie podcięcia cenowego i ocenę wpływu przywozu towarów po cenach dumpingowych na produkty podobne przemysłu Unii ⁽¹⁸⁾.
- (34) Jeżeli chodzi o obliczenie podcięcia cenowego, Komisja wykonała wyrok Trybunału Sprawiedliwości i zastosowała zmienione wskaźniki ważenia, jak wyjaśniono w motywie 29, również do marginesów podcięcia – z jednej strony dla sprzedaży bezpośredniej i pośredniej produktu objętego postępowaniem, a z drugiej strony dla sprzedaży powiązanim przetwórcom w celu odsprzedaży w postaci małych rolek niepowiązanim stronom.
- (35) Wynikiem porównania, wyrażonym jako odsetek obrotów objętych próbą producentów unijnych w okresie objętym dochodzeniem, był średni ważony margines podcięcia cenowego wynoszący 9,3 %.
- (36) Margines podcięcia cenowego ustalony podczas dochodzenia prowadzącego do przyjęcia spornego rozporządzenia wynosił 9,4 %. W świetle znikomej różnicy między tym marginesem a zmienionym marginesem podcięcia Komisja stwierdziła, że zmiana ta nie uzasadnia ponownej oceny szkody ani analizy związku przyczynowego. Dlatego też potwierdziła ustalenia w tym zakresie podsumowane w sekcjach 4 i 5 rozporządzenia nakładającego środki tymczasowe ⁽¹⁹⁾ oraz w motywie 102 spornego rozporządzenia.

4. UJAWNIENIE

- (37) 14 listopada 2022 r. Komisja poinformowała wszystkie zainteresowane strony o powyższych ustaleniach, w związku z którymi zamierzała przedstawić wniosek o ponowne nałożenie cła antydumpingowego na przywóz niektórych rodzajów lekkiego papieru termoczułego pochodzących z Republiki Korei i produkowanych przez Hansol oraz dostosowanie cła rezydualnego na podstawie faktów zgromadzonych i przedstawionych w toku pierwotnego dochodzenia. Po ostatecznym ujawnieniu otrzymano uwagi od Hansol, ETPA i rządu Republiki Korei („rząd Korei”).
- (38) Rząd Korei wyraził obawy dotyczące sposobu, w jaki Komisja wykonała wyroki sądów Unii, ponieważ jego zdaniem w zmienionych obliczeniach dotyczących dumpingu nie skorygowano w pełni błędów wskazanych w tych wyrokach. Rząd Korei nie sprecyzował jednak, w jakim sensie Komisja popełniła błąd.
- (39) ETPA zdecydowanie poparło kierunek działania obrany przez Komisję.
- (40) W uwagach dotyczących ujawnienia przedsiębiorstwo Hansol stwierdziło, że Komisja nie poprawiła błędu w odniesieniu do obliczenia wartości normalnej. Przedsiębiorstwo Hansol stwierdziło także, że Komisja nie skorygowała błędu w zakresie ważenia, który został wskazany przez Sąd i potwierdzony przez Trybunał Sprawiedliwości.

4.1. Wartość normalna

- (41) Przedsiębiorstwo Hansol stwierdziło, że zgadza się z faktem, iż Komisja wykonała wyroki sądów Unii, gdy wykorzystała do porównania z ceną eksportową Artone cenę sprzedaży krajowej Hansol Paper dla rodzaju produktu, który strona ta sprzedawała na rynku krajowym w reprezentatywnych ilościach i w zwykłym obrocie handlowym (zob. motywy 23 i 24). Przedsiębiorstwo Hansol nie zgodziło się jednak z faktem, że Komisja, jak wyjaśniono w motywie 25, nie uczyniła tego w odniesieniu do innego rodzaju produktu, którego przedsiębiorstwo Artone nie sprzedawało na rynku krajowym.

⁽¹⁸⁾ Sprawa T-383/17, pkt 211 i 212 oraz sprawa C-260/20 P, pkt 112.

⁽¹⁹⁾ Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2016/2005.

- (42) Przedsiębiorstwo Hansol twierdziło, że Komisja powinna była jednak wykorzystać stosowane przez Hansol Paper ceny sprzedaży tego rodzaju produktu, zwanego dalej również „rodzajem produktu X” (rzeczywisty numer rodzaju produktu jest poufny). Przedsiębiorstwo to argumentowało, że Sąd orzekł, iż Komisja powinna „w pierwszej kolejności” wykorzystać ceny sprzedaży innych stron, jeżeli takie ceny są dostępne. W związku z tym twierdziło ono, że cała sprzedaż krajowa rodzaju produktu X dokonywana przez Hansol Paper przynosiła zysk, a zatem konstruowana wartość normalna tego rodzaju produktu dla Hansol Paper była równa wartości normalnej na podstawie cen sprzedaży. Ponieważ konstruowana wartość normalna była równa cenie sprzedaży, przedsiębiorstwo Hansol stwierdziło, że Komisja ma obowiązek zastosować cenę sprzedaży Hansol Paper.
- (43) Komisja nie zgodziła się z tym twierdzeniem. Po pierwsze wyjaśniła, że Sąd potwierdził, iż zgodnie z art. 2 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia podstawowego, w przypadku gdy sprzedaż produktu podobnego w zwykłym obrocie handlowym nie istnieje lub jest niewystarczająca, Komisja odstępuje od zasady stosowania cen sprzedaży w celu ustalenia wartości normalnej i opiera wartość normalną na cenach innych sprzedawców lub producentów lub, jeżeli nie są one dostępne, oblicza wartość normalną na podstawie kosztów produkcji. W pkt 150 wyroku w sprawie T-383/17 Sąd określił, że niewystarczająca sprzedaż obejmuje sytuację, w której sprzedaż produktu podobnego w państwie wywozu stanowi mniej niż 5 % wielkości sprzedaży produktu objętego postępowaniem do Unii. Sąd potwierdził zatem, że w takim scenariuszu Komisja nie powinna stosować cen sprzedaży krajowej⁽²⁰⁾. W tym przypadku wielkość sprzedaży krajowej rodzaju produktu X przez Hansol Paper stanowiła mniej niż 1 % sprzedaży tego rodzaju produktu do Unii, czyli znacznie poniżej progu 5 %, o którym mowa w art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, a zatem Komisja skonstruowała wartość normalną tego rodzaju produktu. Przypomniano również, iż podczas dochodzenia przedsiębiorstwo Hansol nigdy nie twierdziło, że Komisja nie powinna była konstruować wartości normalnej tego rodzaju produktu dla Hansol Paper. Wobec braku innego współpracującego producenta, z uwagi na to, że Komisja skonstruowała wartość normalną rodzaju produktu X dla Hansol Paper, jak wyjaśniono powyżej, i w związku z tym nie była dostępna żadna alternatywna cena sprzedaży krajowej tego rodzaju produktu, Komisja skonstruowała wartość normalną rodzaju produktu X dla Artone.
- (44) Po drugie, sam fakt, że konstruowana wartość normalna danego rodzaju produktu jest identyczna z jego ceną sprzedaży, nie powoduje, iż staje się ona wartością normalną na podstawie cen sprzedaży. Wartość normalna ustalona na podstawie art. 2 ust. 3 rozporządzenia podstawowego jest konstruowaną wartością normalną. Dlatego też w celu obliczenia dumpingu nie można wykorzystać tej konstruowanej wartości normalnej do porównania z cenami eksportowymi innych stron, ponieważ w rozporządzeniu podstawowym nie przewidziano takiej możliwości. Odrzucono zatem twierdzenie Hansol, że w wyrokach sądów Unii zobowiązano Komisję do wykorzystania ceny sprzedaży krajowej Hansol Paper w obliczeniu dumpingu Artone dla tego konkretnego rodzaju produktu.

4.2. Ważenie

- (45) Co więcej, przedsiębiorstwo Hansol twierdziło, że Komisja nie zrozumiała prawidłowo metody, którą powinna przyjąć w celu skorygowania błędu w zakresie ważenia. Powołało się ono na pkt 86 wyroku w sprawie T-383/17 oraz pkt 64 wyroku w sprawie C-260/20 P i twierdziło, że Komisja powinna była odzwierciedlić część sprzedaży Schades UK Ltd. bez przetworzenia w sprzedaży Hansol na rzecz innych powiązanych przedsiębiorstw handlowych, a nie po prostu dodać wielkość sprzedaży Schades Nordic bez przetworzenia do bezpośredniej i pośredniej sprzedaży Hansol na rzecz niezależnych klientów. Przedsiębiorstwo Hansol przedstawiło również argument, że gdyby Sąd uznał, iż Komisja skoryguje błąd w zakresie ważenia, jak wyjaśniono w motywie 29, to ze względu na ograniczony wpływ nie doszłyby do wniosku, że ten błąd w zakresie ważenia mógł mieć wpływ na obliczenie podcięcia cenowego i ocenę wpływu przywozu towarów po cenach dumpingowych na produkty podobne przemysłu Unii.
- (46) Na wstępie twierdzenie przedsiębiorstwa Hansol sugeruje, że Komisja zastosowała kontrolę wyrywkową, tj. że zastosowała art. 17 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, gdy postanowiła wykorzystać dane Schades UK Ltd. w celu obliczenia marginesu dumpingu dla sprzedaży produktu objętego postępowaniem powiązaniem przetwórcom. Komisja zauważyła, że w pkt 63–69 wyroku w sprawie T-383/17 Sąd oddalił to samo twierdzenie. W istocie Komisja postanowiła obliczyć margines dumpingu dla sprzedaży Hansol na rzecz pozostałych trzech powiązanych przetwórców na podstawie danych dotyczących cen eksportowych pochodzących od Schades UK Ltd., ponieważ uznano, że przedsiębiorstwo to jest w stanie dostarczyć najdokładniejsze dane liczbowe dotyczące większości sprzedaży grupy Hansol na rzecz powiązanych przetwórców w Unii w celu późniejszej odsprzedaży w postaci małych rolek niepowiązanym klientom⁽²¹⁾. Do celów obliczenia dumpingu grupy Hansol Komisja przyjęła stanowisko, że Schades UK Ltd. jest jedynym przetwórcą powiązaniem z grupą Hansol, który odsprzedawał produkt objęty postępowaniem niezależnym klientom. Sądy Unii uznały ten wniosek za nieprawidłowy w świetle dowodów dostępnych w aktach sprawy dotyczących Schades Nordic.

⁽²⁰⁾ Sprawa T-383/17, pkt 150 i 152.

⁽²¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2017/763, motyw 32.

- (47) Komisja zauważyła, że w pierwotnym dochodzeniu przedsiębiorstwo Hansol poinformowało Komisję, iż przedsiębiorstwo Schades Nordic odsprzedało niezależnym klientom [170–190] ton bez przetworzenia. Przedsiębiorstwo Hansol poinformowało także, że dwóch pozostałych powiązanych przetwórców, których objęto zwolnieniem, Heipa i R+S, nie wykazało odsprzedaży bez przetworzenia⁽²²⁾. Przedsiębiorstwo Hansol nie przedstawiło żadnych dowodów na sprzedaż dużych rolek przez Heipa lub R+S. Dlatego też twierdzenie przedsiębiorstwa Hansol było bezpośrednio sprzeczne z informacjami, które przedstawiło podczas dochodzenia.
- (48) W wyroku w sprawie C-260/20 P Trybunał Sprawiedliwości wyraźnie stwierdził, że Komisja nie może wykluczyć informacji udostępnionych przez zainteresowane strony tylko na tej podstawie, że zostały one przekazane poza odpowiedzią na pytania zawarte w kwestionariuszu dotyczącym cel antydumpingowych⁽²³⁾. Komisja, po wznowieniu dochodzenia, zastosowała się do tego ustalenia, ponieważ uwzględniła w dochodzeniu dostarczone przez Hansol informacje dotyczące odsprzedaży dużych rolek przez Schades Nordic, Heipa i R+S. Ponieważ przedsiębiorstwo Hansol poinformowało, że przedsiębiorstwa Heipa i R+S nie odsprzedają produktu objętego postępowaniem, nie było potrzeby wprowadzania korekty w odniesieniu do wielkości ustalonych dla tych stron.
- (49) Ponadto przedsiębiorstwo Hansol oparło swoje twierdzenie, że Komisja powinna zastosować część sprzedaży Schades UK Ltd. bez przetworzenia do trzech innych powiązanych przedsiębiorstw handlowych przedsiębiorstwa Hansol, w szczególności na treści pkt 86 wyroku w sprawie T-383/17, który brzmi: „[...] należy zauważyć, że Komisja postanowiła wykorzystać dane Schades (UK Ltd.) w celu obliczenia marginesu dumpingu w odniesieniu do sprzedaży dokonanej przez wnioskodawcę na rzecz trzech innych powiązanych przetwórców [...]”. W tym zakresie powyższe przedsiębiorstwo powołało się również na następujące stwierdzenie Trybunału Sprawiedliwości zawarte w pkt 64 wyroku w sprawie C-260/20 P: „Jak [...] wynika z pkt 85 i 86 zaskarżonego wyroku, Komisja postanowiła wykorzystać dane spółki Schades (UK Ltd.) do obliczenia marginesu dumpingu dla sprzedaży dokonywanej przez spółkę Hansol na rzecz pozostałych trzech powiązanych przetwórców [...]. Biorąc pod uwagę fakt, że Komisja wiedziała, iż spółka Schades (Nordic) odsprzedała pewne ilości rozpatrywanego produktu klientom niezależnym bez przetworzenia, Sąd uznał, że powinna ona być odzwierciedlić tę sytuację na poziomie sprzedaży rozpatrywanych produktów innym powiązanym przetwórcom [...]”.
- (50) Komisja uznała, że przedsiębiorstwo Hansol błędnie zrozumiało stwierdzenia sądów Unii. W rzeczywistości dane Schades UK Ltd. wykorzystano do obliczenia marginesu dumpingu dla sprzedaży przedsiębiorstwa Hansol na rzecz trzech pozostałych powiązanych przetwórców, ponieważ margines dumpingu ustalony dla sprzedaży przez Schades UK Ltd. dużych rolek przetworzonych na małe rolki zastosowano do odpowiednich ilości produktów pochodzenia koreańskiego przeznaczonych do przetworzenia sprzedanych trzem pozostałym powiązanym przetwórcom. W pkt 64 Trybunał Sprawiedliwości zauważył jednak, że reprezentatywny charakter danych Schades UK Ltd. „w żaden sposób nie wyklucza bowiem, że obliczenia oparte na tych danych są błędne z uwagi na nieuwzględnienie wszystkich istotnych w tym względzie danych”. Innymi słowy, Trybunał Sprawiedliwości stwierdził, że wykorzystanie danych Schades UK Ltd. jako reprezentatywnych dla sprzedaży przedsiębiorstwa Hansol na rzecz pozostałych powiązanych przetwórców nie oznacza, że Komisja może pominąć dowody znajdujące się w aktach sprawy dotyczące sprzedaży dużych rolek niezależnym klientom, zgłoszone przez Schades Nordic. Nie wymagał od Komisji odzwierciedlenia ani uwzględnienia tej samej części sprzedaży Schades Ltd. bez przetworzenia w sprzedaży przedsiębiorstwa Hansol na rzecz innych powiązanych przedsiębiorstw handlowych. Byłoby to sprzeczne z rzeczywistymi dowodami znajdującymi się w aktach sprawy, których przedsiębiorstwo Hansol nie zakwestionowało. Przez ponowne otwarcie dochodzenia, inaczej niż miało to miejsce poprzednio, Komisja w pełni uwzględniła ilości dużych rolek sprzedanych powiązanym przetwórcom Hansol w Unii, którzy odsprzedawali duże rolki bez przetworzenia.
- (51) W odniesieniu do 170–190 ton odsprzedaży produktu objętego postępowaniem niezależnym klientom przez Schades Nordic Sąd i Trybunał Sprawiedliwości stwierdziły błąd, ponieważ Komisja nie uwzględniła tych odsprzedaży, które przedsiębiorstwo Hansol zgłosiło w ramach procedury w inny sposób niż za pośrednictwem odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Zostało to skorygowane, jak wyjaśniono w motywie 29, przez dodanie do wielkości bezpośredniej i pośredniej sprzedaży produktu objętego postępowaniem wspomnianej wielkości odsprzedaży dużych rolek przez Hansol za pośrednictwem Schades Nordic zgłoszonej przez Hansol podczas dochodzenia. Nie było potrzeby dokonywania dalszych dostosowań, ponieważ przedsiębiorstwo Hansol poinformowało, że przetwórcy Heipa i R+S nie dokonywali odsprzedaży produktu objętego postępowaniem niezależnym klientom.

⁽²²⁾ Wiadomość e-mail od Hansol przekazana 19 lutego 2016 r., numer Sherlock t16.002026.

⁽²³⁾ Sprawa C-260/20 P, pkt 50–53.

- (52) Co więcej, Komisja odrzuciła stwierdzenie, że fakt, iż korekta dokonana przez Komisję ma niewielki wpływ jedynie na margines podcięcia cenowego oraz nie ma wpływu na analizę szkody i związku przyczynowego, miałby świadczyć o tym, że Komisja źle zrozumiała wyroki sądów Unii. W wyroku Sądu stwierdzono, że „nie można było wykluczyć”, że błąd Komisji *mógł mieć* wpływ, a nie że miał wpływ na analizę szkody i związku przyczynowego ⁽²⁴⁾. Podobnie Trybunał Sprawiedliwości zauważył w pkt 62: „Fakt, że w świetle tych danych było co najmniej możliwe, że Komisja przypisała zbyt dużą wagę sprzedaży powiązanim przetwórcom w celu przetworzenia na małe rolki, zwiększając w ten sposób rzeczywisty dumping stosowany przez spółkę Hansol, był wystarczający, aby zakwestionować wiarygodność i obiektywny charakter dokonanej przez Komisję oceny dumpingu stosowanego przez spółkę Hansol”. Dlatego fakt, że korekta wagi miała niewielki wpływ na skorygowane podcięcie cenowe, nie świadczy o niczym innym, jak o tym, że błąd wskazany przez Sąd nie miał znaczenia. W związku z tym argument ten został odrzucony.

5. POZIOM ŚRODKÓW

- (53) Wskazany przez Sąd i podtrzymany przez Trybunał Sprawiedliwości błąd dotyczący ważenia sprzedaży miał również wpływ na obliczenie marginesu szkody. Komisja wykonała wyroki sądów Unii i zastosowała zmienione wskaźniki ważenia, jak wyjaśniono w motywie 29, również do marginesów szkody – z jednej strony dla sprzedaży bezpośredniej i pośredniej produktu objętego postępowaniem, a z drugiej strony dla sprzedaży powiązanim przetwórcom w celu odsprzedaży w postaci małych rolek niepowiązanim stronom.
- (54) W wyniku porównania margines szkody dla Hansol wyniósł 36,9 %, podczas gdy margines szkody ustalony w toku dochodzenia prowadzącego do przyjęcia spornego rozporządzenia wynosił 37 % ⁽²⁵⁾. Mając na uwadze, że ponownie ustalony margines dumpingu jest niższy od marginesu szkody, zgodnie z mającymi zastosowanie zasadami stawkę cła antydumpingowego należy ustalić na poziomie ustalonego dumpingu. W związku z tym ponownie nałożona stawka cła antydumpingowego dla Hansol wynosi 10,2 %.
- (55) Komisja przypomniała, że cło antydumpingowe nałożono jako stałą kwotę w EUR/t netto. Zmieniona stawka cła ostatecznego w wysokości 10,2 % stanowi stałą stawkę celną w wysokości 103,16 EUR za tonę netto.
- (56) Komisja przypomniała również, że poziom współpracy w tym przypadku był wysoki, ponieważ przywóz przedsiębiorstwa Hansol stanowił całość wywozu do Unii w okresie objętym dochodzeniem. W związku z tym rezydualne cło antydumpingowe ustalono na poziomie przedsiębiorstwa współpracującego. W związku z tym stawkę rezydualnego cła ostatecznego, mającą zastosowanie do wszystkich pozostałych przedsiębiorstw, zmieniono na stałą stawkę cła wynoszącą 103,16 EUR za tonę netto.
- (57) Zmieniony poziom cła antydumpingowego ma zastosowanie bez jakichkolwiek ograniczeń czasowych od momentu wejścia w życie spornego rozporządzenia (tj. od dnia 4 maja 2017 r.). Organy celne otrzymały instrukcje pobrania odpowiedniej kwoty w przypadku przywozu w odniesieniu do produktów Hansol i dokonania zwrotu wszelkich nadmiernych kwot pobranych do tej pory zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami prawa celnego.
- (58) Zgodnie z art. 109 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 ⁽²⁶⁾, gdy kwotę należy zwrócić w następstwie wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, do wypłaty należnych odsetek stosuje się stopę oprocentowania stosowaną przez Europejski Bank Centralny w odniesieniu do jego podstawowych operacji refinansujących, opublikowaną w serii C *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, obowiązującą pierwszego kalendarzowego dnia każdego miesiąca.

⁽²⁴⁾ Sprawa T-383/17, pkt 212.

⁽²⁵⁾ Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2017/763, motyw 126.

⁽²⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1).

6. WNIOSEK

- (59) W związku z powyższym Komisja uznała za stosowne ponowne nałożenie ostatecznego cła antydumpingowego na przywóz niektórych rodzajów lekkiego papieru termoczułego o wadze 65 g/m² lub mniejszej; w rolkach o szerokości co najmniej 20 cm, o wadze rolki (wraz z papierem) wynoszącej co najmniej 50 kg i średnicy rolki (wraz z papierem) wynoszącej co najmniej 40 cm („duże rolki”); z powłoką bazową lub bez niej z jednej lub z obu stron; powleczonego termoczułą substancją po jednej lub obu stronach oraz z warstwą zewnętrzną lub bez niej, obecnie objętego kodami CN ex 4809 90 00, ex 4811 90 00, ex 4816 90 00 oraz ex 4823 90 85 (kody TARIC: 4809 90 00 10, 4811 90 00 10, 4816 90 00 10, 4823 90 85 20), pochodzącego z Republiki Korei, objętego stałą stawką celną w wysokości 103,16 EUR za tonę.
- (60) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ustanowionego na mocy art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/1036,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych rodzajów lekkiego papieru termoczułego o wadze 65 g/m² lub mniejszej, w rolkach o szerokości co najmniej 20 cm, o wadze rolki (wraz z papierem) wynoszącej co najmniej 50 kg i średnicy rolki (wraz z papierem) wynoszącej co najmniej 40 cm („duże rolki”); z powłoką bazową lub bez niej z jednej lub z obu stron; powleczonego termoczułą substancją po jednej lub obu stronach oraz z warstwą zewnętrzną lub bez niej, obecnie objętego kodami CN ex 4809 90 00, ex 4811 90 00, ex 4816 90 00 oraz ex 4823 90 85 (kody TARIC: 4809 90 00 10, 4811 90 00 10, 4816 90 00 10, 4823 90 85 20), pochodzącego z Republiki Korei, od 4 maja 2017 r.
2. Stawkę ostatecznego cła antydumpingowego mającą zastosowanie do produktu opisanego w ust. 1 ustala się na stałą kwotę wynoszącą 103,16 EUR za tonę netto.
3. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

1. Wszelkie ostateczne cło antydumpingowe w odniesieniu do produktów Hansol uiszczone na podstawie rozporządzenia wykonawczego (UE) 2017/763 w stopniu przekraczającym ostateczne cło antydumpingowe określone w art. 1 podlega zwrotowi lub umorzeniu.
2. Wnioski o zwrot lub umorzenie składa się do krajowych organów celnych zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa celnego. Wszelkie kwoty zwrotu dokonane po wydaniu wyroku Trybunału Sprawiedliwości w sprawie C-260/20 P Hansol Paper podlegają odzyskaniu przez organy, które dokonały danego zwrotu, do poziomu określonego w art. 1 ust. 2.

Artykuł 3

Ostateczne cło antydumpingowe nałożone w art. 1 podlega poborowi również w przypadku przywozu zarejestrowanego zgodnie z art. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2022/1041 w sprawie poddania rejestracji przywozu niektórych rodzajów lekkiego papieru termoczułego pochodzących z Republiki Korei w następstwie wznowienia dochodzenia w celu wykonania wyroku Sądu z dnia 2 kwietnia 2020 r. w sprawie T-383/17, podtrzymanego przez Trybunał Sprawiedliwości w sprawie C-260/20 P, w odniesieniu do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2017/763.

Artykuł 4

Organom celnym poleca się zaprzestanie rejestracji przywozu ustanowionej zgodnie z art. 1 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2022/1041, które niniejszym traci moc.

Artykuł 5

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 16 marca 2023 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2023/594**z dnia 16 marca 2023 r.****ustanawiające środki szczególne w zakresie zwalczania chorób w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń oraz uchylające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2021/605****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie przenośnych chorób zwierząt oraz zmieniające i uchylające niektóre akty w dziedzinie zdrowia zwierząt („Prawo o zdrowiu zwierząt”) (¹), w szczególności jego art. 71 ust. 3 i art. 259 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Afrykański pomór świń jest zakaźną chorobą wirusową dotykającą świnię utrzymywane i dzikie i może mieć poważny wpływ na odnośną populację zwierząt i rentowność hodowli, powodując zakłócenia w przemieszczaniu przesyłek tych zwierząt i pozyskanych od nich lub z nich produktów w Unii oraz w wywozie do państw trzecich.
- (2) W rozporządzeniu (UE) 2016/429 ustanowiono ramy prawne w zakresie zapobiegania chorobom przenoszonym na zwierzęta lub ludzi oraz zwalczania tych chorób. Afrykański pomór świń wchodzi w zakres definicji choroby umieszczonej w wykazie w tym rozporządzeniu i podlega ustanowionym w nim przepisom dotyczącym zapobiegania chorobom i ich zwalczania. Ponadto w załączniku do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2018/1882 (²) afrykański pomór świń umieszczono w wykazie jako chorobę kategorii A, D i E dotykającą świńniowate, natomiast rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2020/687 (³) uzupełnia przepisy dotyczące zwalczania chorób kategorii A, B i C określone w rozporządzeniu (UE) 2016/429, w tym środki zwalczania chorób w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń.
- (3) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 (⁴) ustanawia przepisy w zakresie zdrowia zwierząt dla produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego w celu zapobieżenia ryzyku stwarzanemu przez te produkty uboczne dla zdrowia zwierząt oraz zminimalizowania tego ryzyka. Ponadto w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 142/2011 (⁵) ustanowiono niektóre przepisy dotyczące zdrowia zwierząt w odniesieniu do produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego objętych zakresem rozporządzenia (WE) nr 1069/2009, w tym przepisy dotyczące wymogów w zakresie certyfikacji w odniesieniu do przemieszczania przesyłek tych produktów ubocznych w Unii. Te rozporządzenia nie obejmują wszystkich szczegółowych informacji i aspektów związanych z rozprzestrzenianiem się afrykańskiego pomoru świń poprzez produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego pozyskane od lub ze świń utrzymywanych na obszarach objętych ograniczeniami II i III oraz produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego pozyskane od lub z dzikich świń z obszarów objętych ograniczeniami I, II i III. Należy zatem ustanowić w niniejszym rozporządzeniu środki szczególne w zakresie zwalczania chorób związane z tymi produktami ubocznymi pochodzenia zwierzęcego oraz przemieszczania przesyłek takich produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego z obszarów objętych ograniczeniami I, II i III.

(¹) Dz.U. L 84 z 31.3.2016, s. 1.

(²) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/1882 z dnia 3 grudnia 2018 r. w sprawie stosowania niektórych przepisów dotyczących zapobiegania chorobom oraz ich zwalczania do kategorii chorób umieszczonych w wykazie oraz ustanawiające wykaz gatunków i grup gatunków, z którymi wiąże się znaczne ryzyko rozprzestrzeniania się chorób umieszczonych w tym wykazie (Dz.U. L 308 z 4.12.2018, s. 21).

(³) Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2020/687 z dnia 17 grudnia 2019 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do przepisów dotyczących zapobiegania niektórym chorobom umieszczonym w wykazie oraz ich zwalczania (Dz.U. L 174 z 3.6.2020, s. 64).

(⁴) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określające przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego), Dz.U. L 300 z 14.11.2009, s. 1.

(⁵) Rozporządzenie Komisji (UE) nr 142/2011 z dnia 25 lutego 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, oraz w sprawie wykonania dyrektywy Rady 97/78/WE w odniesieniu do niektórych próbek i przedmiotów zwolnionych z kontroli weterynaryjnych na granicach w myśl tej dyrektywy, Dz.U. L 54 z 26.2.2011, s. 1.

- (4) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/605 ⁽⁶⁾ zostało przyjęte w ramach rozporządzenia (UE) 2016/429 i ustanawia na czas określony środki szczególne w zakresie zwalczania chorób w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń, które mają być stosowane przez państwa członkowskie wymienione w załączniku I do tego rozporządzenia na obszarach objętych ograniczeniami I, II i III wymienionych w tym załączniku. Zasady ustanowione w tym rozporządzeniu wykonawczym zostały w jak największym stopniu dostosowane do norm międzynarodowych, takich jak normy określone w rozdziale 15.1 „Zakażenie wirusem afrykańskiego pomoru świń” Kodeksu zdrowia zwierząt lądowych Światowej Organizacji Zdrowia Zwierząt ⁽⁷⁾ (kodeks WOAH).
- (5) Niniejsze rozporządzenie powinno również zapewnić podejście oparte na regionalizacji, które należy stosować oprócz środków zwalczania chorób ustanowionych w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2020/687, oraz powinno zawierać wykaz obszarów objętych ograniczeniami w państwach członkowskich, w których wystąpiły ogniska afrykańskiego pomoru świń lub narażonych na ryzyko z powodu bliskości takich ognisk (zainteresowane państwa członkowskie). Te obszary objęte ograniczeniami powinny być zróżnicowane w zależności od sytuacji epidemiologicznej w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń i poziomu ryzyka oraz sklasyfikowane jako obszary objęte ograniczeniami I, II i III, przy czym obszar objęty ograniczeniami III obejmuje obszary, które charakteryzuje najwyższy poziom ryzyka rozprzestrzeniania się tej choroby i najbardziej dynamiczna sytuacja w zakresie choroby u utrzymywanych świń. Ponadto te obszary objęte ograniczeniami powinny zostać wymienione w załączniku I do niniejszego rozporządzenia z uwzględnieniem informacji przekazanych przez właściwe organy zainteresowanych państw członkowskich w odniesieniu do sytuacji w zakresie choroby, naukowo udowodnionych zasad i kryteriów geograficznego określania regionalizacji ze względu na afrykański pomór świń oraz wytycznych Unii uzgodnionych z państwami członkowskimi w ramach Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz oraz publicznie dostępnych na stronie internetowej Komisji ⁽⁸⁾, a także poziomu ryzyka rozprzestrzeniania się afrykańskiego pomoru świń i ogólnej sytuacji epidemiologicznej w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń w zainteresowanym państwie członkowskim oraz, w stosownych przypadkach, w sąsiednich państwach członkowskich lub państwach trzecich. Ponadto wszelkie późniejsze zmiany granic obszarów objętych ograniczeniami I, II i III w załączniku I do niniejszego rozporządzenia powinny opierać się na ustaleniach podobnych do tych, które wykorzystano przy sporządzaniu wykazu, oraz powinny uwzględniać normy międzynarodowe, takie jak kodeks WOAH, poprzez wskazanie braku choroby przez okres co najmniej dwunastu miesięcy w danej strefie lub danym kraju. W niektórych sytuacjach, biorąc pod uwagę uzasadnienie przedstawione przez właściwy organ zainteresowanego państwa członkowskiego oraz zasady opierające się na podstawach naukowych i kryteria geograficznego określania regionalizacji ze względu na afrykański pomór świń oraz wytyczne dostępne na poziomie Unii, okres ten należy skrócić do trzech miesięcy.
- (6) Od dnia przyjęcia rozporządzenia wykonawczego (UE) 2021/605 sytuacja epidemiologiczna w Unii uległa zmianie, a państwa członkowskie zebrały nowe doświadczenia i zdobyły wiedzę na temat epidemiologii afrykańskiego pomoru świń. Należy zatem dokonać przeglądu obecnych środków szczególnych w zakresie zwalczania chorób w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń ustanowionych w tym rozporządzeniu wykonawczym i dostosować je do tych zmian, aby zapobiec rozprzestrzenianiu się tej choroby w Unii. W związku z tym środki szczególne w zakresie zwalczania chorób określone w niniejszym rozporządzeniu powinny uwzględniać doświadczenia zdobyte podczas stosowania rozporządzenia wykonawczego (UE) 2021/605.
- (7) W rozporządzeniu wykonawczym (UE) 2021/605 określono środki szczególne w zakresie zwalczania chorób w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń, które to środki zasadniczo mają zastosowanie do przemieszczania z obszarów objętych ograniczeniami I, II i III przesyłek świń utrzymywanych na tych obszarach oraz pozyskanych od nich lub z nich produktów. Przemieszczanie przesyłek świń utrzymywanych na obszarach objętych ograniczeniami I, II i III oraz pozyskanych od nich lub z nich produktów w obrębie obszarów objętych ograniczeniami jednak także wiąże się z ryzykiem związanym z rozprzestrzenieniem się tej choroby oraz przyczynia się do długotrwałej obecności choroby na tych obszarach objętych ograniczeniami. W związku z tym, biorąc pod uwagę sytuację epidemiologiczną w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń w zainteresowanych państwach członkowskich, należy ustanowić szczególne zakazy i środki zmniejszające ryzyko w odniesieniu do przemieszczania przesyłek utrzymywanych świń w obrębie tych obszarów objętych ograniczeniami oraz odpowiednio rozszerzyć zakres obecnych środków szczególnych w zakresie zwalczania chorób określonych w przepisach unijnych.
- (8) W przeszłości, aby zapewnić skuteczną i szybką reakcję na pojawiające się ryzyko, takie jak potwierdzenie wystąpienia ogniska afrykańskiego pomoru świń w państwie członkowskim lub na obszarze uprzednio uznawanych za wolne od choroby, w stosownych przypadkach przyjmowano indywidualne decyzje wykonawcze Komisji w celu szybkiego określenia na poziomie Unii obszaru objętego ograniczeniami w związku z ogniskami afrykańskiego pomoru świń u utrzymywanych świń, który obejmował obszary zapowietrzzone i zagrożone lub strefę objętą zakażeniem w przypadku wystąpienia ogniska tej choroby u dzikich świń, zgodnie z rozporządzeniem delegowanym

⁽⁶⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/605 z dnia 7 kwietnia 2021 r. ustanawiające szczególne środki zwalczania afrykańskiego pomoru świń (Dz.U. L 129 z 15.4.2021, s. 1).

⁽⁷⁾ Kodeks zdrowia zwierząt lądowych, Światowa Organizacja Zdrowia Zwierząt, 2022 r.

⁽⁸⁾ https://ec.europa.eu/food/animals/animal-diseases/control-measures/asf_en

(UE) 2020/687. Dla zapewnienia jasności i przejrzystości przepisów unijnych warto zauważyć, że po potwierdzeniu wystąpienia ogniska afrykańskiego pomoru świń u utrzymywanych lub dzikich świń w państwie członkowskim lub na obszarze uprzednio uznawanych za wolne od choroby, dane obszary należy określać na poziomie Unii jako obszary zapowietrzone i zagrożone lub, w przypadku dzikich świń, jako strefy objęte zakażeniem i wymienić w załączniku II do niniejszego rozporządzenia, ze wskazaniem czasu obowiązywania tej regionalizacji. W celu zapewnienia ciągłości terytorialnej obszarów objętych ograniczeniami w odniesieniu do utrzymywanych lub dzikich świń, w określonych sytuacjach oraz z uwzględnieniem oceny ryzyka, w stosownych przypadkach, możliwe powinno być ponadto umieszczenie obszarów uprzednio uznawanych za wolne od choroby, po potwierdzeniu ogniska afrykańskiego pomoru świń, w wykazie obszarów objętych ograniczeniami II lub III w załączniku I do niniejszego rozporządzenia zamiast umieszczania tych obszarów w wykazie w załączniku II do niniejszego rozporządzenia.

- (9) Zważywszy na zmieniającą się sytuację epidemiologiczną w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń u dzikich świń w Unii, oprócz środków określonych w art. 63–66 rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/687 zastosowanie w strefach objętych zakażeniem wymienionych w załączniku II do niniejszego rozporządzenia powinny mieć również środki szczególne w zakresie zwalczania chorób, w tym odpowiednie odstępstwa, mające zastosowanie do obszarów objętych ograniczeniami II i określone w niniejszym rozporządzeniu. Z uwagi jednak na bezpośrednie ryzyko dalszego rozprzestrzeniania się tej choroby, w przypadku jej wykrycia u dzikich świń, nie należy zezwalać na przemieszczanie przesyłek utrzymywanych świń i pozyskanych od nich lub z nich produktów do innych państw członkowskich i państw trzecich ze stref objętych zakażeniem wymienionych w załączniku II do niniejszego rozporządzenia.
- (10) W art. 16 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2021/605 przewidziano odstępstwo od wymogu posiadania ogrodzenia dla zwierząt w przypadku niektórych zakładów, w których utrzymywane są świny, przez okres trzech miesięcy od potwierdzenia pierwszego ogniska afrykańskiego pomoru świń w danym państwie członkowskim, pod określonymi warunkami. Biorąc pod uwagę szczególną sytuację w państwach członkowskich, w których z przyczyn technicznych i administracyjnych takich ogrodzeń dla zwierząt nie można zbudować w krótkim czasie, należy przewidzieć w niniejszym rozporządzeniu przedłużony okres sześciu miesięcy w celu zapewnienia właściwego wdrożenia przepisów szczególnych w zakresie zwalczania chorób w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń w państwie członkowskim lub na obszarze uprzednio uznawanych za wolne od choroby.
- (11) W art. 166 i 167 rozporządzenia (UE) 2016/429 zawarto wymóg przemieszczania przesyłek zawierających produkty pochodzenia zwierzęcego pozyskane od lub ze zwierząt lądowych, wyprodukowane lub przetworzone w zakładach, przedsiębiorstwach spożywczych lub strefach podlegających środkom nadzwyczajnym lub ograniczeniom przemieszczania wraz z odpowiednimi świadectwami zdrowia zwierząt. W art. 19 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2021/605 określono obowiązki podmiotów w zakresie świadectw zdrowia zwierząt do celów przemieszczania przesyłek świeżego mięsa i produktów mięsnych, w tym osłonek, pozyskanych od lub ze świń na obszarach objętych ograniczeniami I, II i III i wymieniono przesyłki, w przypadku których świadectwa zdrowia zwierząt można zastąpić znakami jakości zdrowotnej lub znakami identyfikacyjnymi do celów przemieszczania niektórych przesyłek z tych obszarów objętych ograniczeniami. Aby zapewnić wdrożenie przepisów szczególnych w zakresie zwalczania chorób w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń, konieczne jest ustanowienie w niniejszym rozporządzeniu dostosowanych przepisów dotyczących wykazu zakładów, w przypadku których właściwy organ danego państwa członkowskiego może zastąpić świadectwo zdrowia zwierząt znakiem jakości zdrowotnej lub znakiem identyfikacyjnym do celów przemieszczania niektórych przesyłek.
- (12) W art. 10 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2021/605 ustanowiono Szczegółowe zakazy dotyczące przemieszczania przesyłek materiału biologicznego pozyskanego od lub ze świń utrzymywanych na obszarach objętych ograniczeniami II i III poza te obszary objęte ograniczeniami. Ponadto art. 31 tego rozporządzenia wykonawczego ustanawia szczegółowe warunki stosowania odstępstw zezwalających na przemieszczanie przesyłek zawierających materiał biologiczny pozyskany od lub ze świń utrzymywanych na obszarze objętym ograniczeniami II poza ten obszar objęty ograniczeniami na terytorium tego samego zainteresowanego państwa członkowskiego. Uwzględniając wysoki poziom środków bezpieczeństwa biologicznego obowiązujących w zatwierdzonych zakładach zajmujących się materiałem biologicznym, w niniejszym rozporządzeniu należy określić szczegółowe warunki stosowania odstępstw zezwalających na przemieszczanie przesyłek zawierających materiał biologiczny pozyskany od lub ze świń utrzymywanych na obszarze objętym ograniczeniami III poza ten obszar objęty ograniczeniami na terytorium tego samego zainteresowanego państwa członkowskiego. Należy między innymi wprowadzić warunek, aby właściwy organ danego państwa członkowskiego mógł zezwolić na takie przemieszczanie tylko w przypadku, gdy świny będące samcami-dawcami i samicami-dawczyniami były utrzymywane w zatwierdzonych zakładach zajmujących się materiałem biologicznym od urodzenia lub przez okres co najmniej trzech miesięcy przed pobraniem materiału biologicznego, zgodnie z kodeksem WOA. Zgodnie z kodeksem WOA należy również ustanowić obowiązek badania, co najmniej raz w roku, pod kątem afrykańskiego pomoru świń wszystkich świń utrzymywanych w zatwierdzonych zakładach zajmujących się materiałem biologicznym, które są upoważnione do przemieszczania przesyłek materiału biologicznego z obszarów objętych ograniczeniami III.

- (13) W art. 14 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2021/605 określono ogólne warunki odstępstw od szczegółowych zakazów dotyczących przemieszczania przesyłek świń utrzymywanych na obszarach objętych ograniczeniami I, II i III poza te obszary. Art. 14 ust. 1 lit. a) tego rozporządzenia odnosi się do ogólnego warunku określonego w art. 28 ust. 2 lit. a) rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/687, zgodnie z którym wszystkie przemieszczenia na obszarze zapowietrzonym, na które udzielono zezwolenia, muszą być realizowane wyłącznie wyznaczonymi drogami. Uwzględniając inne środki zmniejszające ryzyko wprowadzone w odniesieniu do przemieszczania przesyłek świń utrzymywanych na obszarach objętych ograniczeniami I, II i III przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu oraz w celu uniknięcia niepotrzebnych ograniczeń, odesłanie do ogólnych warunków przyznawania odstępstw od zakazów obowiązujących na obszarze zapowietrzonym zawartych w art. 28 rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/687 należy zastąpić odesłaniem do ogólnych warunków przyznawania odstępstw od zakazów obowiązujących na obszarze zagrożonym zawartych w art. 43 tego rozporządzenia delegowanego, w którym wymaga się między innymi, aby wszystkie przemieszczenia, na które udzielono zezwolenia, były realizowane w pierwszej kolejności z wykorzystaniem głównych autostrad lub głównych połączeń kolejowych.
- (14) W art. 35 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2021/605 określono szczegółowe warunki udzielania zezwolenia na przemieszczanie przesyłek materiałów kategorii 3 pozyskanych od lub ze świń utrzymywanych na obszarach objętych ograniczeniami II poza te obszary objęte ograniczeniami w obrębie tego samego państwa członkowskiego w celu przetworzenia produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego w drodze sterylizacji ciśnieniowej lub za pomocą niektórych metod alternatywnych, w celu produkcji karmy dla zwierząt domowych oraz w celu przetworzenia produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych w biogaz lub kompost, jak przewidziano w rozporządzeniu (WE) nr 1069/2009. Zważywszy na skuteczność odpowiednich metod przetwarzania w zmniejszaniu ryzyka wystąpienia afrykańskiego pomoru świń, w niniejszym rozporządzeniu należy także określić szczegółowe warunki udzielania zezwolenia na przemieszczanie przesyłek materiałów kategorii 3 pozyskanych od lub ze świń utrzymywanych na obszarze objętym ograniczeniami III poza ten obszar objęty ograniczeniami w obrębie tego samego państwa członkowskiego w celu przetworzenia produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego w drodze sterylizacji ciśnieniowej lub za pomocą niektórych metod alternatywnych, w celu produkcji karmy dla zwierząt domowych oraz w celu przetworzenia produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych w biogaz lub kompost.
- (15) W art. 44 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2021/605 przewidziano specjalne znaki jakości zdrowotnej lub, w stosownych przypadkach, znaki identyfikacyjne dla niektórych produktów pochodzenia zwierzęcego. Produkty te powinny być oznakowane specjalnym znakiem jakości zdrowotnej lub, w stosownych przypadkach, znakiem identyfikacyjnym, który nie jest owalny i którego nie można pomylić ze znakiem jakości zdrowotnej ani znakiem identyfikacyjnym przewidzianym w art. 5 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady (*). Biorąc pod uwagę zasady ustanowione w tym rozporządzeniu, a także w celu skutecznego stosowania przepisów szczególnych w zakresie zwalczania chorób w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń dotyczących przemieszczania w obrębie obszarów objętych ograniczeniami lub z tych obszarów niektórych przesyłek świeżego mięsa i produktów mięsnych uzyskanych z utrzymywanych lub dzikich świń, jak również w celu zachowania jasności w niniejszym rozporządzeniu należy określić konkretny kształt specjalnych znaków, tak aby zapewnić kompleksowy zestaw środków technicznych do zwalczania tej choroby. Ponadto należy wprowadzić okres przejściowy dla wprowadzenia zharmonizowanego kształtu takich specjalnych znaków, aby uwzględnić szczególną sytuację właściwych organów i podmiotów prowadzących przedsiębiorstwa spożywcze w państwach członkowskich, w których występuje afrykański pomór świń i które muszą wprowadzić niezbędne ustalenia w celu zapewnienia zgodności z niniejszym rozporządzeniem.
- (16) Doświadczenie zdobyte w zwalczaniu afrykańskiego pomoru świń w Unii pokazuje, że pewne środki zmniejszające ryzyko i wzmocnione środki bioasekuracji są konieczne w celu zapobiegania tej chorobie w zakładach, w których utrzymywane są świny. Środki te należy określić w załączniku III do niniejszego rozporządzenia i powinny one obejmować zakłady podlegające odstępstwom ustanowionym w odniesieniu do przemieszczania przesyłek świń utrzymywanych na obszarach objętych ograniczeniami I, II i III.
- (17) Od dnia przyjęcia rozporządzenia wykonawczego (UE) 2021/605 sytuacja epidemiologiczna w Unii uległa dalszej zmianie w związku z występowaniem afrykańskiego pomoru świń w kilku państwach członkowskich, w szczególności wśród populacji dzikich świń, które w znacznym stopniu przyczyniły się do przenoszenia i utrzymywania się wirusa tej choroby w Unii. Mimo wprowadzenia przez państwa członkowskie środków w zakresie zwalczania chorób zgodnie z przepisami Unii, dzikie świny nadal stanowią główne źródło przenoszenia i utrzymywania się tej choroby w Unii. Ogniska tej choroby u świń wiążą się z ryzykiem również dla państw członkowskich uznawanych za wolne od choroby w związku z przemieszczaniem się dzikich świń lub w kontekście rozprzestrzeniania się choroby za pośrednictwem człowieka przez zakażone materiały. Biorąc pod uwagę obecną sytuację epidemiologiczną w Unii w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń, państwa członkowskie powinny wprowadzić dobrze skoordynowane i spójne środki w zakresie zwalczania tej choroby. W przedstawionej przez Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) opinii naukowej z dnia 12 czerwca 2018 r. dotyczącej afrykańskiego pomoru świń u dzików⁽¹⁰⁾ oraz w sprawozdaniu naukowym z dnia 18 grudnia 2019 r. w sprawie analiz epidemiologicznych dotyczących afrykańskiego pomoru świń w Unii Europejskiej⁽¹¹⁾ zalecono również zastosowanie środków szczególnych w zakresie zwalczania chorób jeszcze przed wprowadzeniem wirusa afrykańskiego pomoru świń.

(*) Rozporządzenie (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego, Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 55.

⁽¹⁰⁾ Dziennik EFSA 2018; 16(7):5344.

⁽¹¹⁾ Dziennik EFSA 2020; 18(1):5996.

- (18) W związku z tym w celu uniknięcia rozprzestrzeniania się afrykańskiego pomoru świń przez dzikie świnie kluczowe jest, aby państwa członkowskie wprowadziły dobrze skoordynowane środki, które pozwolą zapobiec powielaniu działań. W związku z powyższym w niniejszym rozporządzeniu należy nałożyć na państwa członkowskie obowiązki ustanowienia krajowych planów działania dotyczących dzikich świń, aby uniknąć rozprzestrzeniania się afrykańskiego pomoru świń w Unii, dzięki zapewnieniu skoordynowanego i spójnego podejścia we wszystkich państwach członkowskich (krajowe plany działania). W minimalnych wymaganiach dotyczących krajowych planów działania należy uwzględnić porady naukowe dostarczone przez EFSA, w szczególności dotyczące środków zapobiegawczych mających na celu zmniejszenie i ustabilizowanie zageszczenia pogłowia dzików przed wprowadzeniem tej choroby, nadzoru biernego, środków bioasekuracji podczas polowań na dzikie świnie, w celu zapewnienia zharmonizowanego podejścia w państwach członkowskich. Wspomniane krajowe plany działania i roczne wyniki ich realizacji należy przedstawić Komisji i pozostałym państwom członkowskim.
- (19) Środki zarządzania dzikimi świniami wdrożone w kontekście krajowych planów działania powinny być zgodne, w stosownych przypadkach, z unijnymi przepisami dotyczącymi ochrony środowiska, w tym z wymogami ochrony przyrody, określonymi w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE⁽¹²⁾ i dyrektywie Rady 92/43/EWG⁽¹³⁾.
- (20) Aby uwzględnić niedawne zmiany sytuacji epidemiologicznej w zakresie afrykańskiego pomoru świń w Unii, nowe doświadczenia i wiedzę zebrane w Unii, oraz proaktywnie zwalczać ryzyko związane z rozprzestrzenianiem się tej choroby, w niniejszym rozporządzeniu należy ustanowić zmienione i rozszerzone przepisy szczególne w zakresie zwalczania chorób. Należy zatem uchylić rozporządzenie wykonawcze (UE) 2021/605 i zastąpić je niniejszym rozporządzeniem.
- (21) Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2021/605 stosuje się do dnia 20 kwietnia 2028 r. Biorąc pod uwagę obecną sytuację epidemiologiczną w zakresie afrykańskiego pomoru świń w Unii, konieczne jest utrzymanie do tego czasu środków szczególnych w zakresie zwalczania chorób ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu.
- (22) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEDMIOT, ZAKRES I DEFINICJE

Artykuł 1

Przedmiot i zakres

1. W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się następujące przepisy:
- a) środki szczególne w zakresie zwalczania chorób w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń, które mają być stosowane przez państwa członkowskie⁽¹⁴⁾, które są wymienione lub których obszary są wymienione w załączniku I i II (zainteresowane państwa członkowskie).

Te środki szczególne w zakresie zwalczania chorób stosuje się w odniesieniu do utrzymywanych i dzikich świń oraz do produktów pozyskanych od lub ze świń w uzupełnieniu środków stosowanych na obszarach zapowietrzonych, zagrożonych i buforowych oraz w strefach objętych zakażeniem ustanowionych przez właściwe organy zainteresowanych państw członkowskich zgodnie z art. 21 ust. 1 i art. 63 rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/687.

⁽¹²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (Dz.U. L 20 z 26.1.2010, s. 7).

⁽¹³⁾ Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz.U. L 206 z 22.7.1992, s. 7).

⁽¹⁴⁾ Zgodnie z Umową o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej, w szczególności z art. 5 ust. 4 Protokołu w sprawie Irlandii/Irlandii Północnej w związku z załącznikiem 2 do tego protokołu, do celów niniejszego rozporządzenia odniesienia do państw członkowskich obejmują „Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Irlandii Północnej”.

- b) umieszczenie w wykazie na poziomie Unii w załączniku I obszarów objętych ograniczeniami I, II i III w następstwie wystąpienia ognisk afrykańskiego pomoru świń;
 - c) umieszczenie w wykazie na poziomie Unii w załączniku II w następstwie wystąpienia ogniska afrykańskiego pomoru świń w państwie członkowskim lub strefie uprzednio uznawanych za wolne od choroby:
 - (i) obszarów objętych ograniczeniami, które obejmują obszary zapowietrzzone i zagrożone, w przypadku wystąpienia ogniska afrykańskiego pomoru świń u utrzymywanych świń;
 - (ii) stref objętych zakażeniem, w przypadku wystąpienia ognisk tej choroby u dzikich świń.
2. W niniejszym rozporządzeniu ustanowiono również przepisy dotyczące środków szczególnych w zakresie zwalczania chorób w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń, które mają być stosowane na czas określony przez wszystkie państwa członkowskie.
3. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do:
- a) przemieszczania przesyłek:
 - (i) świń utrzymywanych w zakładach znajdujących się na obszarach objętych ograniczeniami I, II i III oraz w strefach objętych zakażeniem, o których mowa w ust. 1 lit. c) ppkt (ii);
 - (ii) materiału biologicznego, produktów pochodzenia zwierzęcego i produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego pozyskanych od lub z utrzymywanych świń, o których mowa w lit. a) ppkt (i);
 - (iii) świeżego mięsa i produktów mięsnych, w tym osłonek, z obszarów objętych ograniczeniami I, II i III lub stref objętych zakażeniem, o których mowa w ust. 1 lit. c) ppkt (ii), w przypadku gdy takie mięso lub produkty mięsne zostały uzyskane ze świń trzymanyh na obszarach poza tymi obszarami objętymi ograniczeniami i strefami objętymi zakażeniem oraz poddanych ubojowi
 - w rzeźniach znajdujących się na obszarach objętych ograniczeniami I, II lub III lub w strefach objętych zakażeniem, o których mowa w ust. 1 lit. c) ppkt (ii); albo
 - w rzeźniach znajdujących się poza tymi obszarami objętymi ograniczeniami i strefami objętymi zakażeniem;
 - b) przemieszczania:
 - (i) przesyłek dzikich świń we wszystkich państwach członkowskich;
 - (ii) przesyłek, w tym na własny użytek przez myśliwych, produktów pochodzenia zwierzęcego i produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego pozyskanych od lub z dzikich świń na obszarach objętych ograniczeniami I, II i III lub przetwarzanych w zakładach znajdujących się na tych obszarach objętych ograniczeniami;
 - c) podmiotów prowadzących przedsiębiorstwo spożywcze zajmujących się przesyłkami, o których mowa w lit. a) i b);
 - d) wszystkich państw członkowskich w zakresie podnoszenia świadomości na temat afrykańskiego pomoru świń;
 - e) wszystkich państw członkowskich w zakresie krajowych planów działania dotyczących dzikich świń w celu uniknięcia rozprzestrzeniania się afrykańskiego pomoru świń w Unii.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się definicje określone w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2020/687.

Zastosowanie mają ponadto następujące definicje:

- a) „świnia” oznacza zwierzę z gatunków zwierząt kopytnych należących do rodziny świniowatych wymienione w załączniku III do rozporządzenia (UE) 2016/429;
- b) „materiał biologiczny” oznacza nasienie, oocyty i zarodki świń pozyskane od lub z utrzymywanych świń do celów sztucznego rozrodu;
- c) „obszar objęty ograniczeniami I” oznacza obszar o precyzyjnie wyznaczonych granicach geograficznych w państwie członkowskim wymieniony w załączniku I część I, objęty środkami szczególnymi w zakresie zwalczania chorób i graniczący z obszarami objętymi ograniczeniami II lub III;
- d) „obszar objęty ograniczeniami II” oznacza obszar państwa członkowskiego wymieniony w części II załącznika I ze względu na ognisko afrykańskiego pomoru świń u dzikiej świni, o precyzyjnie wyznaczonych granicach geograficznych objęty środkami szczególnymi w zakresie zwalczania chorób;

- e) „obszar objęty ograniczeniami III” oznacza obszar państwa członkowskiego wymieniony w części III załącznika I ze względu na ognisko afrykańskiego pomoru świń u świń utrzymywanej, o precyzyjnie wyznaczonych granicach geograficznych objętych środkami szczególnymi w zakresie zwalczania chorób;
- f) „państwo członkowskie lub strefa uprzednio uznawane za wolne od choroby” oznacza państwo członkowskie lub strefę, w których w okresie poprzednich dwunastu miesięcy u utrzymywanych albo dzikich świń nie potwierdzono afrykańskiego pomoru świń;
- g) „obszar wymieniony w załączniku II” oznacza obszar państwa członkowskiego wymieniony w załączniku II:
 - (i) w jego części A jako strefa objęta zakażeniem w następstwie potwierdzenia wystąpienia ogniska afrykańskiego pomoru świń u dzikich świń w państwie członkowskim lub strefie uprzednio uznawanych za wolne od choroby; lub
 - (ii) w jego części B jako obszar objęty ograniczeniami obejmujący obszary zapowietrzane i zagrożone w następstwie wystąpienia ogniska afrykańskiego pomoru świń u utrzymywanych świń w państwie członkowskim lub strefie uprzednio uznawanych za wolne od choroby;
- h) „materiały kategorii 2” oznaczają produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego, o których mowa w art. 9 rozporządzenia (WE) nr 1069/2009, pozyskane od lub z utrzymywanych świń;
- i) „materiały kategorii 3” oznaczają produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego, o których mowa w art. 10 rozporządzenia (WE) nr 1069/2009, pozyskane od lub z utrzymywanych świń;
- j) „zakład zatwierdzony w odniesieniu do produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego” oznacza zakład, który został zatwierdzony przez właściwy organ zgodnie z art. 24 rozporządzenia (WE) nr 1069/2009;
- k) „zatwierdzony zakład zajmujący się materiałem biologicznym” oznacza zakład zdefiniowany w art. 2 pkt 2 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2020/686 ⁽¹³⁾;
- l) „zarejestrowany zakład zajmujący się materiałem biologicznym” oznacza zakład określony w art. 2 pkt 1 rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/686.

ROZDZIAŁ II

PRZEPISY SZCZEGÓLNE DOTYCZĄCE USTANAWIANIA OBSZARÓW OBJĘTYCH OGRANICZENIAMI I STREF OBJĘTYCH ZAKAŻENIEM W PRZYPADKU WYSTĄPIENIA OGNISKA AFRYKAŃSKIEGO POMORU ŚWIŃ

Artykuł 3

Przepisy szczególne dotyczące natychmiastowego ustanowienia obszarów objętych ograniczeniami i stref objętych zakażeniem w przypadku wystąpienia ogniska afrykańskiego pomoru świń u świń utrzymywanych lub dzikich

W przypadku wystąpienia ogniska afrykańskiego pomoru świń u utrzymywanych lub dzikich świń właściwy organ państwa członkowskiego natychmiast ustanawia:

- a) w przypadku wystąpienia ogniska choroby u utrzymywanych świń obszar objęty ograniczeniami zgodnie z art. 21 ust. 1 rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/687 i zgodnie z warunkami określonymi w tym artykule; albo
- b) w przypadku wystąpienia ogniska choroby u dzikich świń strefę objętą zakażeniem zgodnie z art. 63 rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/687.

Artykuł 4

Przepisy szczególne dotyczące ustanawiania dodatkowego obszaru objętego ograniczeniami w przypadku wystąpienia ogniska afrykańskiego pomoru świń u utrzymywanych lub dzikich świń

1. W przypadku wystąpienia ogniska afrykańskiego pomoru świń u utrzymywanych lub dzikich świń właściwy organ państwa członkowskiego może ustanowić, na podstawie kryteriów i zasad wyznaczania granic geograficznych obszarów objętych ograniczeniami określonych w art. 64 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/429, dodatkowy obszar objęty ograniczeniami graniczący z ustanowionym obszarem objętym ograniczeniami lub ustanowioną strefą objętą zakażeniem, o której mowa w art. 3 niniejszego rozporządzenia, w celu odgraniczenia obszaru objętego ograniczeniami lub strefy objętej zakażeniem od obszarów nieobjętych ograniczeniami.

⁽¹³⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2020/686 z dnia 17 grudnia 2019 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do zatwierdzania zakładów zajmujących się materiałem biologicznym oraz wymagań w zakresie identyfikowalności i zdrowia zwierząt dotyczących przemieszczania w obrębie terytorium Unii materiału biologicznego niektórych utrzymywanych zwierząt lądowych (Dz.U. L 174 z 3.6.2020, s. 1).

2. Właściwy organ zainteresowanego państwa członkowskiego zapewnia, aby dodatkowy obszar objęty ograniczeniami, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, odpowiadał obszarowi objętemu ograniczeniami I wymienionemu w załączniku I część I zgodnie z art. 5.

Artykuł 5

Przepisy szczególne dotyczące umieszczania w wykazie obszarów objętych ograniczeniami I w przypadku wystąpienia ogniska afrykańskiego pomoru świń u utrzymywanych lub dzikich świń na obszarze państwa członkowskiego graniczącym z obszarem, na którym oficjalnie nie potwierdzono ogniska afrykańskiego pomoru świń

1. Po wystąpieniu ogniska afrykańskiego pomoru świń u utrzymywanych lub dzikich świń na obszarze państwa członkowskiego graniczącym z obszarem, na którym oficjalnie nie potwierdzono żadnego ogniska afrykańskiego pomoru świń u utrzymywanych lub dzikich świń, obszar, na którym nie potwierdzono żadnego ogniska, umieszcza się w wykazie, w stosownych przypadkach, w załączniku I część I jako obszar objęty ograniczeniami I.
2. Właściwy organ zainteresowanego państwa członkowskiego zapewnia, aby po umieszczeniu obszaru w wykazie w części I załącznika I do niniejszego rozporządzenia jako obszaru objętego ograniczeniami I niezwłocznie dostosowano dodatkowy obszar objęty ograniczeniami ustanowiony zgodnie z art. 64 ust. 1 rozporządzenia 2016/429, aby obejmował co najmniej odpowiedni obszar objęty ograniczeniami I wymieniony w załączniku I do niniejszego rozporządzenia dla tego państwa członkowskiego.
3. Właściwy organ państwa członkowskiego niezwłocznie ustanawia odpowiedni dodatkowy obszar objęty ograniczeniami zgodnie z art. 64 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/429, jeśli obszar objęty ograniczeniami I wymieniono w wykazie w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 6

Przepisy szczególne dotyczące umieszczania w wykazie obszarów objętych ograniczeniami II lub stref objętych zakażeniem w przypadku wystąpienia ogniska afrykańskiego pomoru świń u dzikich świń w państwie członkowskim

1. Po wystąpieniu ogniska afrykańskiego pomoru świń u dzikich świń na obszarze państwa członkowskiego obszar ten umieszcza się w wykazie w części II w załączniku I do niniejszego rozporządzenia jako obszar objęty ograniczeniami II, z wyjątkiem sytuacji, gdy obszar ten podlega wpisowi do wykazu zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu.
2. Po wystąpieniu ogniska afrykańskiego pomoru świń u dzikich świń w państwie członkowskim lub strefie uprzednio uznawanych za wolne od choroby, obszar ten umieszcza się w wykazie w części A załącznika II jako strefę objętą zakażeniem, z wyjątkiem sytuacji, gdy ze względu na bliskość obszaru objętego ograniczeniami II oraz w celu zapewnienia ciągłości terytorialnej tego obszaru, obszar ten podlega wpisowi do wykazu jako obszar objęty ograniczeniami II zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu.
3. Właściwy organ zainteresowanego państwa członkowskiego zapewnia niezwłoczne dostosowanie strefy objętej zakażeniem ustanowionej zgodnie z art. 63 rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/687, aby obejmowała ona co najmniej w przypadku tego państwa członkowskiego odpowiednio:
 - a) obszar objęty ograniczeniami II wymieniony w załączniku I do niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do tego państwa członkowskiego;
lub
 - b) strefę objętą zakażeniem wymienioną w części A załącznika II do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 7

Przepisy szczególne dotyczące umieszczania w wykazie obszarów objętych ograniczeniami w przypadku wystąpienia ogniska afrykańskiego pomoru świń u utrzymywanych świń w państwie członkowskim

1. Po wystąpieniu ogniska afrykańskiego pomoru świń u utrzymywanych świń na obszarze państwa członkowskiego obszar ten umieszcza się w wykazie w załączniku I część III jako obszar objęty ograniczeniami III, z wyjątkiem sytuacji, gdy obszar ten podlega wpisowi do wykazu zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu.
2. Po wystąpieniu pierwszego i pojedynczego ogniska afrykańskiego pomoru świń u utrzymywanych świń w państwie członkowskim lub strefie uprzednio uznawanych za wolne od choroby, obszar ten umieszcza się w wykazie w części B załącznika II jako obszar objęty ograniczeniami obejmujący obszary zapowietrzzone i zagrożone, z wyjątkiem sytuacji, gdy ze względu na bliskość obszaru objętego ograniczeniami III oraz w celu zapewnienia ciągłości terytorialnej tego obszaru, obszar ten podlega wpisowi do wykazu jako obszar objęty ograniczeniami III zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu.

3. Właściwy organ zainteresowanego państwa członkowskiego zapewnia niezwłoczne dostosowanie obszaru objętego ograniczeniami ustanowionego zgodnie z art. 21 ust. 1 rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/687, aby obejmowała ona co najmniej w przypadku tego państwa członkowskiego odpowiednio:

- a) obszar objęty ograniczeniami III wymieniony w załączniku I do niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do tego państwa członkowskiego;
lub
- b) obszar objęty ograniczeniami, który obejmuje obszary zapowietrzony i zagrożony, wymieniony w części B załącznika II do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 8

Ogólne i szczegółowe stosowanie środków szczególnych w zakresie zwalczania chorób na obszarach objętych ograniczeniami I, II i III oraz w strefach objętych zakażeniem wymienionych w załączniku II

1. Zainteresowane państwa członkowskie stosują środki szczególne w zakresie zwalczania chorób określone w niniejszym rozporządzeniu na obszarach objętych ograniczeniami I, II i III oprócz środków zwalczania chorób, które należy stosować zgodnie z rozporządzeniem delegowanym (UE) 2020/687:

- a) na obszarach objętych ograniczeniami ustanowionych zgodnie z art. 21 ust. 1 rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/687;
- b) w strefach objętych zakażeniem ustanowionych zgodnie z art. 63 rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/687.

2. Oprócz środków określonych w art. 63–66 rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/687 zainteresowane państwa członkowskie stosują środki szczególne w zakresie zwalczania chorób określone w niniejszym rozporządzeniu, mające zastosowanie do obszarów objętych ograniczeniami II, także na obszarach wymienionych jako strefy objęte zakażeniem w części A załącznika II do niniejszego rozporządzenia.

3. Właściwy organ zainteresowanego państwa członkowskiego zakazuje przemieszczania przesyłek utrzymywanych świń i pozyskanych od nich lub z nich produktów do innych państw członkowskich i państw trzecich ze strefy objętej zakażeniem danego państwa członkowskiego, wymienionej w części A załącznika II.

4. Właściwy organ zainteresowanego państwa członkowskiego może zdecydować, że zakaz przewidziany w ust. 3 nie ma zastosowania do przemieszczania przesyłek produktów mięsnych, w tym osłonek, pozyskanych od lub ze świń utrzymywanych w strefie objętej zakażeniem wymienionej w części A załącznika II, które to produkty poddano odpowiedniej obróbce zmniejszającej ryzyko zgodnie z załącznikiem VII do rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/687.

ROZDZIAŁ III

ŚRODKI SZCZEGÓLNE W ZAKRESIE ZWALCZANIA CHOROBY MAJĄCE ZASTOSOWANIE DO PRZESYŁEK ŚWIŃ UTRZYMYWANYCH NA OBSZARACH OBJĘTYCH OGRANICZENIAMI I, II I III ORAZ POZYSKANYCH OD NICH LUB Z NICH PRODUKTÓW W ZAINTERESOWANYCH PAŃSTWACH CZŁONKOWSKICH

SEKCJA 1

STOSOWANIE SZCZEGÓŁOWYCH ZAKAZÓW W ODNIESIENIU DO PRZEMIESZCZANIA PRZESYŁEK UTRZYMYWANYCH ŚWIŃ I POZYSKANYCH OD NICH LUB Z NICH PRODUKTÓW W ZAINTERESOWANYCH PAŃSTWACH CZŁONKOWSKICH

Artykuł 9

Szczegółowe zakazy dotyczące przemieszczania przesyłek świń utrzymywanych na obszarach objętych ograniczeniami I, II i III w obrębie tych obszarów objętych ograniczeniami i poza nie

1. Właściwy organ zainteresowanego państwa członkowskiego zakazuje przemieszczania przesyłek świń utrzymywanych na obszarach objętych ograniczeniami I, II i III w obrębie tych obszarów objętych ograniczeniami i poza nie.

2. Właściwy organ zainteresowanego państwa członkowskiego może zdecydować, że zakaz przewidziany w ust. 1 nie ma zastosowania do:
- przemieszczania przesyłek świń utrzymywanych na obszarze objętym ograniczeniami I do zakładów znajdujących się na tych samych lub innych obszarach objętych ograniczeniami I, na obszarach objętych ograniczeniami II i III lub poza tymi obszarami, pod warunkiem że zakład przeznaczenia znajduje się na terytorium tego samego zainteresowanego państwa członkowskiego;
 - przesyłek świń utrzymywanych w zakładach odizolowanych znajdujących się na obszarach objętych ograniczeniami I, II i III, pod warunkiem że:
 - właściwy organ zainteresowanego państwa członkowskiego przeprowadził ocenę ryzyka wynikającego z takiego przemieszczania, a z oceny tej wynika, że ryzyko rozprzestrzenienia się afrykańskiego pomoru świń jest znikome;
 - świnie są przemieszczane wyłącznie do innego zakładu odizolowanego znajdującego się w tym samym zainteresowanym państwie członkowskim.
3. Na zasadzie odstępstwa od zakazów przewidzianych w ust. 1 niniejszego artykułu właściwy organ zainteresowanego państwa członkowskiego może zezwolić na przemieszczanie przesyłek świń utrzymywanych na obszarach objętych ograniczeniami I, II i III w obrębie tych obszarów objętych ograniczeniami i poza nie w przypadkach objętych art. 22–31 pod warunkiem spełnienia szczególnych warunków określonych w tych artykułach.

Artykuł 10

Szczegółowe zakazy dotyczące przemieszczania przesyłek materiału biologicznego pozyskanego od lub ze świń utrzymywanych na obszarach objętych ograniczeniami II i III poza te obszary

1. Właściwy organ zainteresowanego państwa członkowskiego zakazuje przemieszczania przesyłek materiału biologicznego pozyskanego od lub ze świń utrzymywanych na obszarach objętych ograniczeniami II i III poza te obszary.
2. Właściwy organ zainteresowanego państwa członkowskiego może zdecydować, że zakaz przewidziany w ust. 1 nie ma zastosowania do przemieszczania przesyłek materiału biologicznego świń utrzymywanych w zakładach odizolowanych znajdujących się na obszarach objętych ograniczeniami II i III, pod warunkiem że:
- właściwy organ zainteresowanego państwa członkowskiego przeprowadził ocenę ryzyka wynikającego z takiego przemieszczania, a z oceny tej wynika, że ryzyko rozprzestrzenienia się afrykańskiego pomoru świń jest znikome;
 - materiał biologiczny jest przemieszczany wyłącznie do innego zakładu odizolowanego znajdującego się w tym samym zainteresowanym państwie członkowskim.
3. Na zasadzie odstępstwa od zakazów przewidzianych w ust. 1 niniejszego artykułu właściwy organ zainteresowanego państwa członkowskiego może zezwolić na przemieszczanie przesyłek materiału biologicznego pozyskanego od lub ze świń utrzymywanych na obszarach objętych ograniczeniami II i III poza te obszary, w przypadkach objętych art. 32, 33 i 34 pod warunkiem spełnienia szczególnych warunków określonych w tych artykułach.

Artykuł 11

Szczegółowe zakazy dotyczące przemieszczania przesyłek produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego pozyskanych od lub ze świń utrzymywanych na obszarach objętych ograniczeniami II i III poza te obszary objęte ograniczeniami

1. Właściwy organ zainteresowanego państwa członkowskiego zakazuje przemieszczania przesyłek produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego pozyskanych od lub ze świń utrzymywanych na obszarach objętych ograniczeniami II i III poza te obszary.
2. Właściwy organ zainteresowanego państwa członkowskiego może zdecydować, że zakaz przewidziany w ust. 1 nie ma zastosowania do przemieszczania przesyłek produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego pozyskanych od lub ze świń utrzymywanych poza obszarami objętymi ograniczeniami II i III i poddanych ubojowi w rzeźniach znajdujących się na obszarach objętych ograniczeniami II i III, pod warunkiem że te produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego w zakładach i podczas transportu są wyraźnie oddzielone od produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego pozyskanych od lub ze świń utrzymywanych na obszarach objętych ograniczeniami II i III.

3. Na zasadzie odstępstwa od zakazów przewidzianych w ust. 1 niniejszego artykułu właściwy organ zainteresowanego państwa członkowskiego może zezwolić na przemieszczanie przesyłek produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego pozyskanych od lub ze świń utrzymywanych na obszarach objętych ograniczeniami II i III poza te obszary, w przypadkach objętych art. 35–40 pod warunkiem spełnienia szczególnych warunków określonych w tych artykułach.

Artykuł 12

Szczegółowe zakazy dotyczące przemieszczania przesyłek świeżego mięsa i produktów mięsnych, w tym osłonek, pozyskanych od lub ze świń utrzymywanych na obszarach objętych ograniczeniami II i III poza te obszary

1. Właściwy organ zainteresowanego państwa członkowskiego zakazuje przemieszczania przesyłek świeżego mięsa i produktów mięsnych, w tym osłonek, pozyskanych od lub ze świń utrzymywanych na obszarach objętych ograniczeniami II i III poza te obszary.

2. Właściwy organ zainteresowanego państwa członkowskiego może zdecydować, że zakaz przewidziany w ust. 1 niniejszego artykułu nie ma zastosowania do przemieszczania przesyłek produktów mięsnych, w tym osłonek, pozyskanych od lub ze świń utrzymywanych na obszarach objętych ograniczeniami II i III, które to produkty poddano odpowiedniej obróbce zmniejszającej ryzyko zgodnie z załącznikiem VII do rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/687 w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń w zakładach wyznaczonych zgodnie z art. 44 ust. 1 niniejszego rozporządzenia.

3. Na zasadzie odstępstwa od zakazów przewidzianych w ust. 1 niniejszego artykułu właściwy organ zainteresowanego państwa członkowskiego może zezwolić na przemieszczanie przesyłek świeżego mięsa i produktów mięsnych, w tym osłonek, pozyskanych od lub ze świń utrzymywanych na obszarach objętych ograniczeniami II i III poza te obszary, w przypadkach objętych art. 41, 42 i 43 pod warunkiem spełnienia szczególnych warunków określonych w tych artykułach.

Artykuł 13

Ogólne zakazy dotyczące przemieszczania przesyłek utrzymywanych świń i pozyskanych od nich lub z nich produktów, które uznaje się za powodujące ryzyko rozprzestrzenienia się afrykańskiego pomoru świń

Właściwy organ zainteresowanego państwa członkowskiego może zakazać w obrębie terytorium tego samego państwa członkowskiego przemieszczania przesyłek utrzymywanych świń i produktów pozyskanych od lub z utrzymywanych świń, jeżeli właściwy organ uzna, że zachodzi ryzyko rozprzestrzenienia się afrykańskiego pomoru świń na te utrzymywane świny bądź pozyskane od nich lub z nich produkty, z nich lub za ich pośrednictwem.

SEKCJA 2

OGÓLNE I SZCZEGÓŁOWE WARUNKI STOSOWANIA ODSTĘPSTW ZEZWALAJĄCYCH NA PRZEMIESZCZANIE PRZESYŁEK ŚWIŃ UTRZYMYWANYCH NA OBSZARACH OBJĘTYCH OGRANICZENIAMI I, II I III POZA TE OBSZARY OBJĘTE OGRANICZENIAMI

Artykuł 14

Ogólne warunki odstępstw od szczegółowych zakazów dotyczących przemieszczania przesyłek świń utrzymywanych na obszarach objętych ograniczeniami I, II i III w obrębie tych obszarów objętych ograniczeniami i poza nie

1. Na zasadzie odstępstwa od szczegółowych zakazów dotyczących przemieszczania przesyłek świń utrzymywanych na obszarach objętych ograniczeniami I, II i III w obrębie tych obszarów objętych ograniczeniami i poza nimi, ustanowionych w art. 9 ust. 1, właściwy organ danego państwa członkowskiego może zezwolić na takie przemieszczanie w przypadkach objętych art. 22–25 oraz art. 28, 29 i 30, pod warunkiem spełnienia szczegółowych warunków przewidzianych w tych artykułach oraz następujących warunków:

a) zgodnie z ogólnymi warunkami określonymi w art. 43 ust. 2–7 rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/687; oraz

- b) zgodnie z dodatkowymi ogólnymi warunkami dotyczącymi:
- (i) w stosownych przypadkach przemieszczania przesyłek utrzymywanych świń w obrębie obszarów objętych ograniczeniami I, II i III określonych w art. 15 i poza nie;
 - (ii) zakładów, w których utrzymywane są świny, znajdujących się na obszarach objętych ograniczeniami I, II i III określonych w art. 16;
 - (iii) środków transportu stosowanych do przewożenia utrzymywanych świń z obszarów objętych ograniczeniami I, II i III określonych w art. 17.
2. Przed udzieleniem zezwoleń przewidzianych w art. 22–25 i art. 28–31 właściwy organ zainteresowanego państwa członkowskiego przeprowadza ocenę ryzyka wynikającego z takich zezwoleń, a z oceny tej musi wynikać, że ryzyko rozprzestrzenienia się afrykańskiego pomoru świń jest znikome.
3. Właściwy organ zainteresowanego państwa członkowskiego może zdecydować, że dodatkowe ogólne warunki, określone w art. 15 i 16, nie mają zastosowania do przemieszczania przesyłek świń utrzymywanych w rzeźniach znajdujących się na obszarach objętych ograniczeniami I, II i III, pod warunkiem że:
- a) utrzymywane świny muszą zostać przeniesione do innej rzeźni ze względu na wyjątkowe okoliczności, takie jak poważna awaria w rzeźni;
 - b) rzeźnia przeznaczenia znajduje się:
 - (i) na obszarach objętych ograniczeniami I, II lub III położonych w tym samym państwie członkowskim; albo
 - (ii) w wyjątkowych okolicznościach, takich jak brak rzeźni, o których mowa w lit. b) ppkt (i), poza obszarami objętymi ograniczeniami I, II lub III na terytorium tego samego państwa członkowskiego;
 - c) na przemieszczenie zezwala właściwy organ zainteresowanego państwa członkowskiego.

Artykuł 15

Dodatkowe ogólne warunki dotyczące przemieszczania przesyłek świń utrzymywanych i materiału biologicznego pozyskanego na obszarach objętych ograniczeniami I, II i III w obrębie tych obszarów objętych ograniczeniami i poza nie

1. Właściwy organ zainteresowanego państwa członkowskiego zatwierdza przemieszczanie przesyłek świń utrzymywanych na obszarach objętych ograniczeniami I, II i III lub materiału biologicznego tych zwierząt pobranego na obszarach objętych ograniczeniami II i III w obrębie tych obszarów objętych ograniczeniami i poza nimi, w przypadkach objętych art. 22–25 oraz art. 28–34, pod warunkiem spełnienia szczegółowych warunków przewidzianych w tych artykułach oraz następujących dodatkowych warunków ogólnych:
- a) świny utrzymywano w zakładzie dokonującym wysyłki i nie przemieszczano ich z tego zakładu przez okres co najmniej 30 dni poprzedzających datę przemieszczenia lub od urodzenia, jeśli są młodsze niż 30 dni, a w tym okresie nie wprowadzono żadnych innych utrzymywanych świń z zakładów znajdujących się na obszarach objętych ograniczeniami II, które nie spełniają dodatkowych warunków ogólnych określonych w niniejszym artykule i w art. 16, ani z zakładów znajdujących się na obszarach objętych ograniczeniami III do:
 - (i) zakładu dokonującego wysyłki; albo
 - (ii) jednostki epidemiologicznej, w której całkowicie odseparowano świny, które mają być przemieszczone. Właściwy organ zainteresowanego państwa członkowskiego określa, po przeprowadzeniu oceny ryzyka, granice takiej jednostki epidemiologicznej, potwierdzając, że struktura, rozmiar i odległość między różnymi jednostkami epidemiologicznymi oraz prowadzone działania zapewniają oddzielne obiekty do zakwaterowania, utrzymywania i karmienia utrzymywanych świń, tak aby wirus afrykańskiego pomoru świń nie mógł rozprzestrzeniać się z jednej jednostki epidemiologicznej do drugiej;
 - b) badanie kliniczne świń utrzymywanych w zakładzie dokonującym wysyłki, w tym tych zwierząt, które mają być przemieszczane lub wykorzystane do pobrania materiału biologicznego, z pozytywnymi wynikami w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń przeprowadził:
 - (i) urzędowy lekarz weterynarii;

- (ii) w okresie ostatnich 24 godzin poprzedzających:
 - przemieszczanie przesyłki świń lub
 - pobranie materiału biologicznego; oraz
 - (iii) zgodnie z art. 3 ust. 1 i 2 rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/687 oraz częścią A.1 załącznika I do tego rozporządzenia;
- c) w razie konieczności zgodnie z instrukcjami właściwego organu przed datą przemieszczenia tych przesyłek z zakładu dokonującego wysyłki lub przed datą pobrania materiału biologicznego przeprowadzono badania w kierunku identyfikacji patogenów:
- (i) po badaniu klinicznym, o którym mowa w lit. b), w odniesieniu do świń utrzymywanych w zakładzie dokonującym wysyłki, w tym tych świń, które mają być przemieszczane lub wykorzystane do pobrania materiału biologicznego; oraz
 - (ii) zgodnie z pkt A.2 załącznika I do rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/687.

2. Właściwy organ zainteresowanego państwa członkowskiego uzyskuje, w stosownych przypadkach, negatywne wyniki badań w kierunku identyfikacji patogenów, o których mowa w ust. 1 lit. c), przed udzieleniem zezwolenia na przemieszczenie przesyłek świń lub przed datą pobrania materiału biologicznego.

3. Właściwy organ zainteresowanego państwa członkowskiego może zdecydować, że w przypadku przemieszczania przesyłek utrzymywanych świń z zakładów dokonujących wysyłki znajdujących się na obszarach objętych ograniczeniami I i II w obrębie tych obszarów objętych ograniczeniami i poza nie do zakładów znajdujących się w obrębie tego samego zainteresowanego państwa członkowskiego, badanie kliniczne, o którym mowa w ust. 1 lit. b):

a) przeprowadza się wyłącznie w odniesieniu do świń, które mają zostać przemieszczone; lub

b) nie musi zostać przeprowadzone, pod warunkiem że:

- (i) urzędowy lekarz weterynarii przeprowadzał wizyty w zakładzie dokonującym wysyłki z częstotliwością, o której mowa w art. 16 ust. 1 lit. a) ppkt (i), i wszystkie wizyty urzędowego lekarza weterynarii w okresie co najmniej dwunastu miesięcy poprzedzających datę przemieszczenia przesyłki świń zakończyły się korzystnym wynikiem, wskazującym, że:
 - w zakładzie dokonującym wysyłki wdrożono wymagania w zakresie bioasekuracji, o których mowa w art. 16 ust. 1 lit. b),
 - urzędowy lekarz weterynarii przeprowadził podczas tych wizyt badanie kliniczne z wynikiem korzystnym w kierunku afrykańskiego pomoru świń w odniesieniu do świń utrzymywanych w zakładzie dokonującym wysyłki zgodnie z art. 3 ust. 1 i 2 rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/687 oraz częścią A.1 załącznika I do tego rozporządzenia;
- (ii) w zakładzie dokonującym wysyłki stosowano ciągły nadzór, o którym mowa w art. 16 ust. 1 lit. c), w okresie co najmniej dwunastu miesięcy poprzedzających datę przemieszczenia przesyłki świń.

4. Właściwy organ zainteresowanego państwa członkowskiego może zdecydować, że w przypadku przemieszczania przesyłek utrzymywanych świń z zakładu dokonującego wysyłki znajdującego się na obszarze objętym ograniczeniami III do zakładów znajdujących się w obrębie tego obszaru objętego ograniczeniami III lub w obrębie obszarów objętych ograniczeniami I lub II w tym samym zainteresowanym państwie członkowskim, badanie kliniczne, o którym mowa w ust. 1 lit. b):

a) przeprowadza się wyłącznie w odniesieniu do świń, które mają zostać przemieszczone; lub

b) nie musi zostać przeprowadzone, pod warunkiem że:

- (i) urzędowy lekarz weterynarii przeprowadzał wizyty w zakładzie dokonującym wysyłki z częstotliwością, o której mowa w art. 16 ust. 1 lit. a) ppkt (ii), i wszystkie wizyty urzędowego lekarza weterynarii w okresie co najmniej dwunastu miesięcy poprzedzających datę przemieszczenia zakończyły się korzystnym wynikiem, wskazującym, że:
 - w zakładzie dokonującym wysyłki wdrożono wymagania w zakresie bioasekuracji, o których mowa w art. 16 ust. 1 lit. b),

- urzędowy lekarz weterynarii przeprowadził podczas tych wizyt badanie kliniczne z wynikiem korzystnym w kierunku afrykańskiego pomoru świń w odniesieniu do świń utrzymywanych w zakładzie dokonującym wysyłki zgodnie z art. 3 ust. 1 i 2 rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/687 oraz częścią A.1 załącznika I do tego rozporządzenia;
 - (ii) w zakładzie dokonującym wysyłki stosowano ciągły nadzór, o którym mowa w art. 16 ust. 1 lit. c), w okresie co najmniej dwunastu miesięcy poprzedzających datę przemieszczenia.
5. Właściwy organ zainteresowanego państwa członkowskiego może zdecydować, że w przypadku przemieszczania przesyłek materiału biologicznego pozyskanego na obszarach objętych ograniczeniami II i III do zakładów znajdujących się w obrębie tego samego zainteresowanego państwa członkowskiego lub w innych państwach członkowskich, przeprowadzenie badania klinicznego, o którym mowa w ust. 1 lit. b), nie jest wymagane, pod warunkiem że
- a) urzędowy lekarz weterynarii przeprowadzał wizyty w zakładzie dokonującym wysyłki z częstotliwością, o której mowa w art. 16 ust. 1 lit. a) ppkt (ii), i wszystkie wizyty urzędowego lekarza weterynarii w okresie co najmniej dwunastu miesięcy poprzedzających datę pobrania materiału biologicznego zakończyły się korzystnym wynikiem, wskazującym, że:
 - (i) w zakładzie dokonującym wysyłki wdrożono wymagania w zakresie bioasekuracji, o których mowa w art. 16 ust. 1 lit. b),
 - (ii) urzędowy lekarz weterynarii przeprowadził podczas tych wizyt badanie kliniczne z wynikiem korzystnym w kierunku afrykańskiego pomoru świń w odniesieniu do świń utrzymywanych w zakładzie dokonującym wysyłki zgodnie z art. 3 ust. 1 i 2 rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/687 oraz częścią A.1 załącznika I do tego rozporządzenia;
 - (iii) w zakładzie dokonującym wysyłki stosowano ciągły nadzór, o którym mowa w art. 16 ust. 1 lit. c), w okresie co najmniej dwunastu miesięcy poprzedzających datę pobrania materiału biologicznego.

Artykuł 16

Dodatkowe ogólne warunki związane z zakładami, w których utrzymywane są świny, znajdującymi się na obszarach objętych ograniczeniami I, II i III

1. Właściwy organ zainteresowanego państwa członkowskiego zatwierdza wyłącznie przemieszczanie przesyłek świń utrzymywanych w zakładach znajdujących się na obszarach objętych ograniczeniami I, II lub III lub przesyłek materiału biologicznego pozyskanego na obszarach objętych ograniczeniami II lub III w obrębie tych obszarów objętych ograniczeniami i poza nimi, w przypadkach objętych art. 22–25 oraz art. 28–34, pod warunkiem spełnienia szczegółowych warunków przewidzianych w tych artykułach oraz następujących dodatkowych warunków ogólnych:
- a) urzędowy lekarz weterynarii przeprowadził wizytę w zakładzie dokonującym wysyłki co najmniej raz po umieszczeniu obszarów objętych ograniczeniami I, II i III w wykazie w załączniku I do niniejszego rozporządzenia lub w okresie trzech miesięcy poprzedzających datę przemieszczenia przesyłki, a urzędowi lekarze weterynarii przeprowadzają w zakładzie regularne wizyty, jak przewidziano w art. 26 ust. 2 rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/687, w następujący sposób:
 - (i) na obszarach objętych ograniczeniami I i II: co najmniej dwa razy do roku, w odstępach co najmniej czterech miesięcy między takimi wizytami;
 - (ii) na obszarze objętym ograniczeniami III: przynajmniej raz na trzy miesiące.
 - b) zakład dokonujący wysyłki wdraża wymagania w zakresie bioasekuracji w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń:
 - (i) zgodnie z wzmocnionymi środkami bioasekuracji określonymi w załączniku III; oraz
 - (ii) zgodnie z ustaleniami zainteresowanego państwa członkowskiego;
 - c) w zakładzie dokonującym wysyłki stosuje się ciągły nadzór poprzez badania w kierunku identyfikacji patogenów wywołujących afrykański pomór świń:
 - (i) zgodnie z art. 3 ust. 2 rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/687 oraz załącznikiem I do tego rozporządzenia; oraz
 - (ii) z wynikiem negatywnym w każdym tygodniu na co najmniej dwóch pierwszych martwych utrzymywanych świńniach w wieku powyżej 60 dni lub, w przypadku braku takich martwych zwierząt w wieku powyżej 60 dni, na wszystkich martwych utrzymywanych świniami po odsadzeniu, w każdej jednostce epidemiologicznej; oraz

- (iii) co najmniej w okresie monitorowania afrykańskiego pomoru świń określonym w załączniku II do rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/687 przed przemieszczeniem przesyłki z zakładu dokonującego wysyłki. lub
 - (iv) w stosownych przypadkach, zgodnie z instrukcjami właściwego organu, zgodnie z art. 15 ust. 1 lit. c), jeżeli w okresie monitorowania afrykańskiego pomoru świń, o którym mowa w lit. c) ppkt (iii) niniejszego ustępu, w zakładzie nie ma padłych utrzymywanych świń.
2. Właściwy organ może podjąć decyzję o przeprowadzaniu wizyt w zakładzie dokonującym wysyłki na obszarze objętym ograniczeniami III, o którym mowa w ust. 1 lit. a) ppkt (ii), z częstotliwością, o której mowa w ust. 1 lit. a) ppkt (i), na podstawie korzystnego wyniku ostatniej wizyty po umieszczeniu obszarów objętych ograniczeniami I, II i III w wykazie w załączniku I lub w okresie trzech miesięcy poprzedzających datę przemieszczenia, wskazując że:
- a) wdrożone są wymogi w zakresie bioasekuracji, o których mowa w ust. 1 lit. b) oraz
 - b) w zakładzie tym stosuje się ciągły nadzór, o którym mowa w ust. 1 lit. c).
3. Właściwy organ zainteresowanego państwa członkowskiego może zdecydować, że ogrodzenie dla zwierząt, przewidziane w pkt 2 lit. h) załącznika III, o którym mowa w ust. 1 lit. b) ppkt (i) niniejszego artykułu, nie jest wymagane:
- a) w przypadku zakładów, w których utrzymywane są świny, przez okres sześciu miesięcy od daty potwierdzenia pierwszego ogniska afrykańskiego pomoru świń w państwie członkowskim lub strefie uprzednio wolnych od choroby, pod warunkiem że:
 - (i) właściwy organ państwa członkowskiego przeprowadził ocenę ryzyka wynikającego z takiej decyzji, a z oceny tej wynika, że ryzyko rozprzestrzenienia się afrykańskiego pomoru świń jest znikome;
 - (ii) wprowadzono alternatywny system zapewniający odseparowanie świń utrzymywanych w zakładach od dzikich świń w państwach członkowskich, w których występuje populacja dzikich świń;
 - (iii) utrzymywane świny z tych zakładów nie są przemieszczane do innego państwa członkowskiego.
 - (iv) świny nie są utrzymywane w tych zakładach tymczasowo ani na stałe na zewnątrz; lub
 - b) jeśli w wyniku odpowiedniego i ciągłego nadzoru nie wykazano dowodów na stałą obecność dzikich świń w tym państwie członkowskim; lub
 - c) w przypadku zakładów, w których utrzymywane są świny, przez okres sześciu miesięcy od daty publikacji niniejszego rozporządzenia, jeżeli przesyłki świń utrzymywanych na obszarach objętych ograniczeniami I, II i III oraz pozyskane od nich lub z nich produkty są przemieszczane wyłącznie w obrębie tych obszarów objętych ograniczeniami zgodnie z art. 22, 23, 24, 28 lub 30 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 17

Dodatkowe ogólne warunki związane ze środkami transportu stosowanymi do przewożenia świń utrzymywanych na obszarach objętych ograniczeniami I, II i III w obrębie tych obszarów objętych ograniczeniami i poza nie

Właściwy organ zainteresowanego państwa członkowskiego zezwala wyłącznie na przemieszczanie przesyłek świń utrzymywanych na obszarach objętych ograniczeniami I, II i III w obrębie tych obszarów objętych ograniczeniami i poza nie, jeśli środki transportu stosowane do przewożenia tych przesyłek:

- a) spełniają wymogi określone w art. 24 ust. 1 rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/687; oraz

- b) są czyszczone i odkażane zgodnie z art. 24 ust. 2 rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/687 pod kontrolą lub nadzorem właściwego organu zainteresowanego państwa członkowskiego.

SEKCJA 3

OBOWIĄZKI PODMIOTÓW W ZAKRESIE ŚWIADECTW ZDROWIA ZWIERZĄT

Artykuł 18

Obowiązki podmiotów w zakresie świadectw zdrowia zwierząt do celów przemieszczania przesyłek świń utrzymywanych na obszarach objętych ograniczeniami I, II i III poza te obszary objęte ograniczeniami

Podmioty przemieszczają przesyłki świń utrzymywanych na obszarach objętych ograniczeniami I, II i III poza te obszary objęte ograniczeniami wyłącznie w obrębie zainteresowanego państwa członkowskiego lub do innego państwa członkowskiego w przypadkach objętych art. 22–25 i art. 28–31 niniejszego rozporządzenia, jeśli przesyłkom tym towarzyszy świadectwo zdrowia zwierząt przewidziane w art. 143 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2016/429, które zawiera co najmniej jedno z następujących poświadczeń zgodności z wymogami określonymi w niniejszym rozporządzeniu:

- a) „Świnie utrzymywane na obszarze objętym ograniczeniami I przy zastosowaniu środków szczególnych w zakresie zwalczania chorób w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń ustanowionych w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2023/594”;
- b) „Świnie utrzymywane na obszarze objętym ograniczeniami II przy zastosowaniu środków szczególnych w zakresie zwalczania chorób w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń ustanowionych w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2023/594”;
- c) „Świnie utrzymywane na obszarze objętym ograniczeniami III przy zastosowaniu środków szczególnych w zakresie zwalczania chorób w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń ustanowionych w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2023/594”.

W przypadku przemieszczania takich przesyłek w obrębie tego samego zainteresowanego państwa członkowskiego właściwy organ może jednak zdecydować, że świadectwa zdrowia zwierząt nie trzeba wydawać, jak przewidziano w art. 143 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia (UE) 2016/429.

Artykuł 19

Obowiązki podmiotów w zakresie świadectw zdrowia zwierząt do celów przemieszczania przesyłek świeżego mięsa i produktów mięsnych, w tym osłonek, pozyskanych od lub ze świń na obszarach objętych ograniczeniami I, II i III

1. Podmioty przemieszczają z obszarów objętych ograniczeniami I i II w obrębie tego samego zainteresowanego państwa członkowskiego lub do innego państwa członkowskiego przesyłki świeżego mięsa i produktów mięsnych, w tym osłonek, pozyskanych od lub ze świń utrzymywanych na obszarach objętych ograniczeniami I i II w przypadkach objętych art. 41 i 42 niniejszego rozporządzenia, jeśli przesyłkom tym towarzyszy świadectwo zdrowia zwierząt przewidziane w art. 167 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/429, które zawiera:

- a) informacje wymagane zgodnie z art. 3 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2020/2154 ⁽¹⁶⁾; oraz

⁽¹⁶⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2020/2154 z dnia 14 października 2020 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do wymagań w zakresie zdrowia zwierząt, certyfikacji i powiadamiania na potrzeby przemieszczania w obrębie terytorium Unii produktów pochodzenia zwierzęcego pozyskanych od lub ze zwierząt lądowych (Dz.U. L 431 z 21.12.2020, s. 5).

- b) jedno z następujących poświadczeń zgodności z wymogami określonymi w niniejszym rozporządzeniu:
- (i) „Świeże mięso i produkty mięsne, w tym osłonki, pozyskane od lub ze świń utrzymywanych na obszarze objętym ograniczeniami I przy zastosowaniu środków szczególnych w zakresie zwalczania chorób w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń ustanowionych w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2023/594”;
 - (ii) „Świeże mięso i produkty mięsne, w tym osłonki, pozyskane od lub ze świń utrzymywanych na obszarze objętym ograniczeniami II przy zastosowaniu środków szczególnych w zakresie zwalczania chorób w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń ustanowionych w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2023/594”.
2. Podmioty przemieszczają z obszarów objętych ograniczeniami I, II i III w obrębie tego samego zainteresowanego państwa członkowskiego lub do innego państwa członkowskiego przesyłki produktów mięsnych, w tym osłonek, które to produkty poddano odpowiedniej obróbce zmniejszającej ryzyko, pozyskanych od lub ze świń utrzymywanych na obszarach objętych ograniczeniami I, II i III wyłącznie wówczas, gdy spełnione są następujące warunki:
- a) produkty mięsne, w tym osłonki, zostały poddane odpowiedniemu procesowi obróbki zmniejszającej ryzyko określonemu w załączniku VII do rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/687;
 - b) przesyłkom tym towarzyszy świadectwo zdrowia zwierząt przewidziane w art. 167 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/429, które zawiera:
 - (i) informacje wymagane zgodnie z art. 3 rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/2154; oraz
 - (ii) następujące poświadczenie zgodności z wymogami przewidzianymi w niniejszym rozporządzeniu:

„Produkty mięsne, w tym osłonki, które to produkty poddano odpowiedniej obróbce zmniejszającej ryzyko, pozyskane od lub ze świń utrzymywanych na obszarach objętych ograniczeniami I, II lub III przy zastosowaniu środków szczególnych w zakresie zwalczania chorób w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń ustanowionych w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2023/594”.
3. Podmioty przemieszczają z obszarów objętych ograniczeniami I, II i III w obrębie tego samego zainteresowanego państwa członkowskiego lub do innego państwa członkowskiego przesyłki świeżego mięsa i produktów mięsnych, w tym osłonek, pozyskanych od lub ze świń utrzymywanych poza obszarami objętymi ograniczeniami I, II i III i poddanych ubojowi w rzeźniach znajdujących się na obszarach objętych ograniczeniami I, II i III albo w rzeźniach znajdujących się poza tymi obszarami objętymi ograniczeniami, wyłącznie wówczas, gdy przesyłkom tym towarzyszy:
- a) świadectwo zdrowia zwierząt przewidziane w art. 167 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/429, które zawiera informacje wymagane zgodnie z art. 3 rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/2154; oraz
 - b) jedno z następujących poświadczeń zgodności z wymogami określonymi w niniejszym rozporządzeniu:
 - (i) „Świeże mięso i produkty mięsne, w tym osłonki, pozyskane od lub ze świń utrzymywanych poza obszarami objętymi ograniczeniami I, II i III i poddanych ubojowi na obszarach objętych ograniczeniami I, II lub III przy zastosowaniu środków szczególnych w zakresie zwalczania chorób w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń ustanowionych w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2023/594”; lub
 - (ii) „Świeże mięso i produkty mięsne, w tym osłonki, pozyskane od lub ze świń utrzymywanych i poddanych ubojowi poza obszarami objętymi ograniczeniami I, II i III przy zastosowaniu środków szczególnych w zakresie zwalczania chorób w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń ustanowionych w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2023/594”; lub

(iii) „Świeże mięso i produkty mięsne, w tym osłonki, pozyskane od lub ze świń utrzymywanych i poddanych ubojowi poza obszarami objętymi ograniczeniami I, II i III i wyprodukowane lub przetworzone na obszarach objętych ograniczeniami I, II lub III przy zastosowaniu środków szczególnych w zakresie zwalczania chorób w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń ustanowionych w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2023/594”.

4. W przypadkach przemieszczania przesyłek, o których mowa w ust. 1, 2 i 3 niniejszego artykułu, w obrębie tego samego zainteresowanego państwa członkowskiego właściwy organ może zdecydować, że świadectwa zdrowia zwierząt nie trzeba wydawać, jak przewidziano w art. 167 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia (UE) 2016/429.

5. Właściwy organ zainteresowanego państwa członkowskiego może zdecydować, że, w przypadkach nieobjętych zakresem stosowania art. 167 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia (UE) 2016/429, znak jakości zdrowotnej lub, w stosownych przypadkach, znak identyfikacyjny, o którym mowa w art. 5 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 853/2004, umieszczony na świeżym mięsie lub produktach mięsnych, w tym na osłonkach, może zastąpić świadectwo zdrowia zwierząt przy przemieszczaniu przesyłek do innych państw członkowskich, pod warunkiem że:

a) znak jakości zdrowotnej lub, w stosownych przypadkach, znak identyfikacyjny jest stosowany na świeżym mięsie lub produktach mięsnych, w tym na osłonkach w:

(i) zakładach kontaktowych wyznaczonych zgodnie z art. 44 ust. 1 niniejszego rozporządzenia. albo

(ii) zakładach, które przetwarzają wyłącznie świeże mięso i produkty mięsne, w tym osłonki, pozyskane od świń utrzymywanych na obszarze objętym ograniczeniami I lub poza obszarami objętymi ograniczeniami I, II i III, oraz wymienionych w wykazie zakładów, o którym mowa w ust. 6 niniejszego artykułu;

b) świadectwo zdrowia zwierząt zastępuje się wyłącznie w przypadku następujących przesyłek:

(i) świeżego mięsa i produktów mięsnych, w tym osłonek, pozyskanych od lub ze świń utrzymywanych na obszarach objętych ograniczeniami I lub II z tych obszarów objętych ograniczeniami do innego państwa członkowskiego, jak określono w ust. 1;

(ii) produktów mięsnych, w tym osłonek, które to produkty poddano odpowiedniej obróbce zmniejszającej ryzyko, pozyskanych od lub ze świń utrzymywanych na obszarach objętych ograniczeniami I lub II z tych obszarów objętych ograniczeniami do innego państwa członkowskiego, jak określono w ust. 2;

(iii) świeżego mięsa i produktów mięsnych, w tym osłonek, pozyskanych od lub ze świń utrzymywanych poza obszarami objętymi ograniczeniami I, II i III i poddanych ubojowi na obszarach objętych lub poddanych ubojowi w rzeźniach znajdujących się na obszarach objętych ograniczeniami I, II lub III z tych obszarów objętych ograniczeniami do innego państwa członkowskiego, jak określono w ust. 3;

(iv) świeżego mięsa i produktów mięsnych, w tym osłonek, pozyskanych od lub ze świń utrzymywanych poza obszarami objętymi ograniczeniami I, II i III i wyprodukowane lub przetworzone na obszarach objętych ograniczeniami I, II lub III z tych obszarów objętych ograniczeniami do innego państwa członkowskiego, jak określono w ust. 3;

c) właściwy organ zainteresowanego państwa członkowskiego zapewnia istnienie alternatywnego systemu gwarantującego identyfikowalność przesyłek, o których mowa w lit. b), oraz zgodność tych przesyłek ze środkami szczególnymi w zakresie zwalczania chorób związanymi z afrykańskim pomorem świń, ustanowionymi w niniejszym rozporządzeniu.

6. Właściwy organ zainteresowanego państwa członkowskiego:

a) udostępnia Komisji i innym państwom członkowskim link do strony internetowej właściwego organu wraz z wykazem zakładów znajdujących się na obszarach objętych ograniczeniami I, II i III:

(i) które przetwarzają wyłącznie świeże mięso lub produkty mięsne, w tym osłonki, pozyskane od świń utrzymywanych na obszarach objętych ograniczeniami I lub poza obszarami objętymi ograniczeniami I, II i III; oraz

(ii) w odniesieniu do których właściwy organ zainteresowanego państwa członkowskiego dopuścił możliwość zastąpienia świadectwa zdrowia zwierząt przy przemieszczaniu przesyłek do innych państw członkowskich znakiem jakości zdrowotnej lub, w stosownych przypadkach, znakiem identyfikacyjnym, o którym mowa w ust. 5;

- b) zapewnia aktualność wykazu, o którym mowa w lit. a).

Artykuł 20

Obowiązki podmiotów w zakresie świadectw zdrowia zwierząt do celów przemieszczania przesyłek materiału biologicznego pozyskanego od lub ze świń utrzymywanych w zakładach znajdujących się na obszarach objętych ograniczeniami II lub III poza te obszary objęte ograniczeniami

Podmioty przemieszczają przesyłki materiału biologicznego pozyskanego od lub ze świń utrzymywanych na obszarach objętych ograniczeniami II lub III poza te obszary objęte ograniczeniami wyłącznie w obrębie tego samego zainteresowanego państwa członkowskiego lub do innego państwa członkowskiego w przypadkach objętych art. 32, 33 i 34 niniejszego rozporządzenia, jeśli przesyłkom tym towarzyszy świadectwo zdrowia zwierząt przewidziane w art. 161 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/429, które zawiera co najmniej jedno z następujących poświadczeń zgodności z wymogami określonymi w niniejszym rozporządzeniu:

- a) „Materiał biologiczny pozyskany od lub ze świń utrzymywanych na obszarach objętych ograniczeniami II przy zastosowaniu środków szczególnych w zakresie zwalczania chorób w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń ustanowionych w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2023/594”;
- b) „Materiał biologiczny pozyskany od lub ze świń utrzymywanych na obszarze objętym ograniczeniami III przy zastosowaniu środków szczególnych w zakresie zwalczania chorób w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń ustanowionych w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2023/594”.

W przypadku przemieszczania przesyłek w obrębie tego samego zainteresowanego państwa członkowskiego właściwy organ może jednak zdecydować, że świadectwa zdrowia zwierząt nie trzeba wydawać, jak przewidziano w art. 161 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia (UE) 2016/429.

Artykuł 21

Obowiązki podmiotów w zakresie świadectw zdrowia zwierząt do celów przemieszczania przesyłek materiału kategorii 2 i 3 pozyskanego od lub ze świń utrzymywanych na obszarach objętych ograniczeniami II lub III poza te objęte ograniczeniami

Podmioty przemieszczają przesyłki materiału kategorii 2 i 3 pozyskanego od lub ze świń utrzymywanych na obszarach objętych ograniczeniami II lub III poza te obszary wyłącznie w obrębie tego samego zainteresowanego państwa członkowskiego lub do innego państwa członkowskiego w przypadkach objętych art. 35–40, jeśli przesyłkom tym towarzyszy:

- a) dokument handlowy, o którym mowa w rozdziale III załącznika VIII do rozporządzenia (UE) nr 142/2011; oraz
- b) świadectwo zdrowia zwierząt, o którym mowa w art. 22 ust. 5 rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/687 i które określono w załączniku VIII do rozporządzenia (UE) nr 142/2011.

W przypadku przemieszczania w obrębie tego samego zainteresowanego państwa członkowskiego właściwy organ może jednak zdecydować, że świadectwa zdrowia zwierząt nie trzeba wydawać, jak przewidziano w art. 22 ust. 6 rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/687.

SEKCJA 4

SZCZEGÓLWE WARUNKI STOSOWANIA ODSTĘPSTW ZEZWALAJĄCYCH NA PRZEMIESZCZANIE PRZESYŁEK ŚWIŃ UTRZYMYWANYCH NA OBSZARZE OBJĘTYM OGRANICZENIAMI I W OBRĘBIE TEGO OBSZARU OBJĘTEGO OGRANICZENIAMI I POZA NIM

Artykuł 22

Szczegółowe warunki stosowania odstępstw zezwalających na przemieszczanie przesyłek świń utrzymywanych na obszarze objętym ograniczeniami I w obrębie tego obszaru objętego ograniczeniami i poza nim

1. Na zasadzie odstępstwa od zakazu przewidzianego w art. 9 ust. 1 właściwy organ zainteresowanego państwa członkowskiego może zezwolić na przemieszczanie przesyłek świń utrzymywanych na obszarze objętym ograniczeniami I w obrębie tego obszaru objętego ograniczeniami i poza nim do:
 - a) zakładu znajdującego się na terytorium tego samego zainteresowanego państwa członkowskiego:
 - (i) na tym samym lub na innym obszarze objętym ograniczeniami I;
 - (ii) na obszarach objętych ograniczeniami II lub III;
 - (iii) poza obszarami objętymi ograniczeniami I, II i III;
 - b) zakładu znajdującego się na terytorium innego zainteresowanego państwa członkowskiego;
 - c) państw trzecich.
2. Właściwy organ udziela zezwoleń, o których mowa w ust. 1, wyłącznie gdy spełniono:
 - a) ogólne warunki określone w art. 43 ust. 2–7 rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/687;
 - b) dodatkowe ogólne warunki określone w art. 14 ust. 2, art. 15 ust. 1 lit. b) i c), art. 15 ust. 2 i 3 oraz art. 16 i 17.

SEKCJA 5

SZCZEGÓLWE WARUNKI STOSOWANIA ODSTĘPSTW ZEZWALAJĄCYCH NA PRZEMIESZCZANIE PRZESYŁEK ŚWIŃ UTRZYMYWANYCH NA OBSZARZE OBJĘTYM OGRANICZENIAMI II W OBRĘBIE TEGO OBSZARU OBJĘTEGO OGRANICZENIAMI I POZA NIM

Artykuł 23

Szczegółowe warunki stosowania odstępstw zezwalających na przemieszczanie przesyłek świń utrzymywanych na obszarze objętym ograniczeniami II w obrębie tego obszaru objętego ograniczeniami i poza nim na terytorium tego samego zainteresowanego państwa członkowskiego

1. Na zasadzie odstępstwa od zakazu przewidzianego w art. 9 ust. 1 właściwy organ zainteresowanego państwa członkowskiego może zezwolić na przemieszczanie przesyłek świń utrzymywanych na obszarze objętym ograniczeniami II w obrębie tego obszaru objętego ograniczeniami i poza nim do zakładu znajdującego się na terytorium tego samego zainteresowanego państwa członkowskiego:
 - a) na tym samym lub innym obszarze objętym ograniczeniami II;
 - b) na obszarach objętych ograniczeniami I lub III;
 - c) poza obszarami objętymi ograniczeniami I, II i III.
2. Właściwy organ udziela zezwoleń, o których mowa w ust. 1, wyłącznie gdy spełniono:
 - a) ogólne warunki określone w art. 43 ust. 2–7 rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/687;
 - b) dodatkowe ogólne warunki określone w art. 14 ust. 2 oraz art. 15, 16 i 17.

3. Właściwy organ zainteresowanego państwa członkowskiego zapewnia, aby świnie podlegające przemieszczaniu, na które udzielono zezwolenia, o którym to przemieszczaniu mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, pozostawały w zakładzie przeznaczenia co najmniej przez okres monitorowania określony w załączniku II do rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/687 dla afrykańskiego pomoru świń.

Artykuł 24

Szczegółowe warunki stosowania odstępstw zezwalających na przemieszczanie przesyłek świń utrzymywanych na obszarze objętym ograniczeniami II w obrębie tego obszaru objętego ograniczeniami i poza nim do rzeźni znajdującej się na terytorium tego samego zainteresowanego państwa członkowskiego do celów niezwłocznego uboju

1. Na zasadzie odstępstwa od zakazu przewidzianego w art. 9 ust. 1 właściwy organ zainteresowanego państwa członkowskiego może zezwolić na przemieszczanie przesyłek świń utrzymywanych na obszarze objętym ograniczeniami II w obrębie tego obszaru objętego ograniczeniami i poza nim do rzeźni znajdującej się na terytorium tego samego zainteresowanego państwa członkowskiego, pod warunkiem że:

- a) utrzymywane świnie są przemieszczane do celów niezwłocznego uboju;
- b) rzeźnia przeznaczenia została wyznaczona zgodnie z art. 44 ust. 1.

2. Właściwy organ udziela zezwoleń, o których mowa w ust. 1, wyłącznie gdy spełniono:

- a) ogólne warunki określone w art. 43 ust. 2–7 rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/687;
- b) dodatkowe ogólne warunki określone w art. 14 ust. 2, art. 15 ust. 1 lit. b) i c), art. 15 ust. 2 i 3 oraz art. 16 i 17.

3. Na zasadzie odstępstwa od zakazu przewidzianego w art. 9 ust. 1, w przypadku gdy przemieszczanie, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, nie spełnia warunków przewidzianych w ust. 2 niniejszego artykułu, właściwy organ zainteresowanego państwa członkowskiego może zezwolić na przemieszczanie przesyłek świń utrzymywanych na obszarze objętym ograniczeniami II w obrębie tego obszaru lub poza ten obszar, pod warunkiem że:

- a) przed udzieleniem wspomnianego zezwolenia właściwy organ zainteresowanego państwa członkowskiego przeprowadził ocenę ryzyka wynikającego z takiego zezwolenia, a z oceny tej wynika, że ryzyko rozprzestrzenienia się afrykańskiego pomoru świń jest znikome;
- b) utrzymywane świnie są przemieszczane do celów niezwłocznego uboju oraz zgodnie z art. 28 ust. 2, art. 29 ust. 2 lit. a) oraz art. 29 ust. 2 lit. b) ppkt (i)–(v) rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/687;
- c) rzeźnia przeznaczenia została wyznaczona zgodnie z art. 44 ust. 1 i znajduje się:
 - (i) w obrębie tego samego lub innego obszaru objętego ograniczeniami II, możliwie jak najbliżej zakładu dokonującego wysyłki;
 - (ii) na obszarach objętych ograniczeniami I lub III na terytorium tego samego zainteresowanego państwa członkowskiego, jeżeli nie ma możliwości przeprowadzenia uboju zwierząt na obszarze objętym ograniczeniami II
 - (iii) poza obszarami objętymi ograniczeniami I, II i III na terytorium tego samego zainteresowanego państwa członkowskiego, jeżeli nie ma możliwości przeprowadzenia uboju zwierząt na obszarach objętych ograniczeniami I, II i III;
- d) produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego pozyskane od lub ze świń utrzymywanych na obszarze objętym ograniczeniami II były przetwarzane lub usuwane zgodnie z art. 35 i 39;
- e) świeże mięso i produkty mięsne, w tym osłonki, pozyskane od lub ze świń utrzymywanych na obszarze objętym ograniczeniami II są przemieszczane wyłącznie z rzeźni w obrębie tego samego państwa członkowskiego zgodnie z art. 41 ust. 2 lit. b).

Artykuł 25

Szczegółowe warunki stosowania odstępstw zezwalających na przemieszczanie przesyłek świń utrzymywanych na obszarze objętym ograniczeniami II poza ten obszar objęty ograniczeniami do obszaru objętego ograniczeniami II lub III w innym państwie członkowskim

1. Na zasadzie odstępstwa od zakazu przewidzianego w art. 9 ust. 1 właściwy organ zainteresowanego państwa członkowskiego może zezwolić na przemieszczanie przesyłek świń utrzymywanych na obszarze objętym ograniczeniami II poza ten obszar objęty ograniczeniami do zakładu znajdującego się na obszarach objętych ograniczeniami II lub III na terytorium innego państwa członkowskiego.

2. Właściwy organ zainteresowanego państwa członkowskiego udziela zezwolenia przewidzianego w ust. 1 wyłącznie pod warunkiem że:

- a) spełnione są ogólne warunki określone w art. 43 ust. 2–7 rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/687;
- b) spełnione są dodatkowe ogólne warunki określone w art. 14 ust. 2 oraz art. 15, 16 i 17;
- c) ustanowiono procedurę odrębnego przesyłania zgodnie z art. 26;
- d) utrzymywane świny spełniają wszelkie inne dodatkowe odpowiednie gwarancje związane z afrykańskim pomorem świń na podstawie korzystnego wyniku oceny ryzyka środków przeciwko rozprzestrzenianiu się tej choroby:
 - (i) wymagane przez właściwy organ zakładu dokonującego wysyłki;
 - (ii) zatwierdzone przez właściwe organy państw członkowskich tranzytu i zakładu przeznaczenia przed przemieszczeniem przesyłki utrzymywanych świń;
- e) w okresie co najmniej dwunastu miesięcy poprzedzających datę przemieszczenia przesyłki utrzymywanych świń w zakładzie dokonującym wysyłki nie potwierdzono urzędowo wystąpienia ogniska afrykańskiego pomoru świń u utrzymywanych świń zgodnie z art. 11 rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/687;
- f) podmiot powiadomił właściwy organ z wyprzedzeniem o planowanym przemieszczeniu przesyłki utrzymywanych świń zgodnie z art. 152 lit. b) rozporządzenia (UE) 2016/429 i art. 96 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2020/688 ⁽¹⁷⁾.

3. Właściwy organ zainteresowanego państwa członkowskiego:

- a) sporządza wykaz zakładów, które spełniają gwarancje, o których mowa w ust. 2 lit. d);
- b) powiadamia, w ramach Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz, Komisję i pozostałe państwa członkowskie o gwarancjach przewidzianych zgodnie z ust. 2 lit. d) oraz o zatwierdzeniu przez właściwe organy przewidzianym zgodnie z ust. 2 lit. d) ppkt (ii).

4. Zatwierdzenie, o którym mowa w ust. 2 lit. d) ppkt (ii) niniejszego artykułu, oraz obowiązek w zakresie informowania, o którym mowa w ust. 3 lit. b) niniejszego artykułu, nie są wymagane, gdy zakład dokonujący wysyłki, miejsca tranzytu i zakład przeznaczenia znajdują się na obszarach objętych ograniczeniami I, II lub III, które to obszary objęte ograniczeniami sąsiadują ze sobą, co zapewnia przemieszczanie utrzymywanych świń wyłącznie przez te obszary objęte ograniczeniami I, II lub III zgodnie ze szczegółowymi warunkami przewidzianymi w art. 22 ust. 4 rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/687.

⁽¹⁷⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2020/688 z dnia 17 grudnia 2019 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do wymagań w zakresie zdrowia zwierząt dotyczących przemieszczania zwierząt łądowych i jaj wylęgowych w obrębie terytorium Unii (Dz.U. L 174 z 3.6.2020, s. 140).

Artykuł 26

Szczegółowa procedura odrębnego przesyłania dotycząca przyznawania odstępstw odnośnie do przemieszczania przesyłek świń utrzymywanych na obszarze objętym ograniczeniami II poza ten obszar objęty ograniczeniami do obszaru objętego ograniczeniami II lub III na terytorium innego państwa członkowskiego

1. Właściwy organ zainteresowanego państwa członkowskiego ustanawia procedurę odrębnego przesyłania przewidzianą w art. 25 ust. 2 lit. c) w odniesieniu do przemieszczania przesyłek świń utrzymywanych na obszarze objętym ograniczeniami II poza ten obszar objęty ograniczeniami do zakładu znajdującego się na obszarze objętym ograniczeniami II lub III w innym państwie członkowskim pod kontrolą właściwych organów:

- a) zakładu dokonującego wysyłki;
- b) państw członkowskich tranzytu;
- c) zakładu przeznaczenia.

2. Właściwy organ zakładu dokonującego wysyłki:

- a) zapewnia, aby każdy środek transportu służący do celów przemieszczenia przesyłki utrzymywanych świń, o którym mowa w ust. 1:
 - (i) był indywidualnie wyposażony w system nawigacji satelitarnej w celu ustalania, transmisji i zapisu jego położenia w czasie rzeczywistym;
 - (ii) został zaplombowany przez urzędowego lekarza weterynarii niezwłocznie po załadunku przesyłki utrzymywanych świń; wyłącznie urzędowy lekarz weterynarii lub organ egzekwowania prawa zainteresowanego państwa członkowskiego, zgodnie z ustaleniami z właściwym organem, może w stosownych przypadkach złamać plombę i zastąpić ją nową;
- b) powiadamia z wyprzedzeniem właściwy organ miejsca zakładu przeznaczenia oraz, w stosownych przypadkach, właściwy organ państwa członkowskiego tranzytu o zamiarze wysłania przesyłki utrzymywanych świń;
- c) ustanawia system, zgodnie z którym podmioty mają obowiązek niezwłocznie powiadomić właściwy organ miejsca zakładu dokonującego wysyłki o każdym zdarzeniu lub o każdej awarii środka transportu służącego do przewozu przesyłki utrzymywanych świń;
- d) zapewnia opracowanie planu na wypadek sytuacji nadzwyczajnej, systemu hierarchii służbowej oraz niezbędnych zasad współpracy między właściwymi organami, o których mowa w ust. 1 lit. a), b) i c), w razie możliwych wypadków podczas transportu, poważnej awarii lub jakichkolwiek oszukańczych działań ze strony podmiotów.

Artykuł 27

Obowiązki właściwego organu zainteresowanego państwa członkowskiego miejsca zakładu przeznaczenia dla przesyłek świń utrzymywanych na obszarze objętym ograniczeniami II na terytorium innego państwa członkowskiego

Właściwy organ zainteresowanego państwa członkowskiego miejsca zakładu przeznaczenia dla przesyłek świń utrzymywanych na obszarze objętym ograniczeniami II na terytorium innego państwa członkowskiego:

- a) niezwłocznie powiadamia właściwy organ zakładu dokonującego wysyłki o przybyciu przesyłki;
- b) zapewnia, aby utrzymywane świni:
 - (i) pozostawały w zakładzie przeznaczenia co najmniej przez okres monitorowania określony w załączniku II do rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/687 dla afrykańskiego pomoru świń albo
 - (ii) były przemieszczane bezpośrednio do rzeźni wyznaczonej zgodnie z art. 44 ust. 1 tego rozporządzenia.

SEKCJA 6

SZCZEGÓLWE WARUNKI STOSOWANIA ODSTĘPSTW ZEZWALAJĄCYCH NA PRZEMIESZCZANIE PRZESYŁEK ŚWIŃ UTRZYMYWANYCH NA OBSZARZE OBJĘTYM OGRANICZENIAMI III W OBRĘBIE TEGO OBSZARU OBJĘTEGO OGRANICZENIAMI I POZA NIM

Artykuł 28

Szczegółowe warunki stosowania odstępstw zezwalających na przemieszczanie przesyłek świń utrzymywanych na obszarze objętym ograniczeniami III w obrębie tego obszaru i poza tym obszarem objętym ograniczeniami do obszaru objętego ograniczeniami I lub II na terytorium tego samego zainteresowanego państwa członkowskiego

1. Na zasadzie odstępstwa od zakazu przewidzianego w art. 9 ust. 1, w wyjątkowych okolicznościach, gdy wskutek tego zakazu w zakładzie, w którym utrzymywane są świnię, pojawiają się problemy związane z dobrostanem zwierząt, właściwy organ zainteresowanego państwa członkowskiego może zezwolić na przemieszczanie przesyłek świń utrzymywanych na obszarze objętym ograniczeniami III poza ten obszar objęty ograniczeniami do zakładu znajdującego się na obszarze objętym ograniczeniami II lub, w przypadku braku takiego obszaru objętego ograniczeniami II w tym państwie członkowskim, na obszarze objętym ograniczeniami I na terytorium tego samego państwa członkowskiego, pod warunkiem, że:

- a) spełnione są ogólne warunki określone w art. 43 ust. 2–7 rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/687;
- b) spełnione są dodatkowe ogólne warunki określone w art. 14 ust. 2, art. 15 ust. 1, 2 i 4 oraz art. 16 i 17;
- c) zakład przeznaczenia należy do tego samego łańcucha dostaw i utrzymywane świnię zostaną przemieszczone w celu zakończenia cyklu produkcji.

2. Na zasadzie odstępstwa od zakazu przewidzianego w art. 9 ust. 1 właściwy organ zainteresowanego państwa członkowskiego może zezwolić na przemieszczanie przesyłek świń utrzymywanych na obszarze objętym ograniczeniami III do zakładu znajdującego się w obrębie tego obszaru objętego ograniczeniami na terytorium tego samego zainteresowanego państwa członkowskiego, wyłącznie gdy spełniono:

- a) ogólne warunki określone w art. 43 ust. 2–7 rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/687;
- b) dodatkowe ogólne warunki określone w art. 14 ust. 2, art. 15 ust. 1, 2 i 4 oraz art. 16 i 17.

3. Właściwy organ zainteresowanego państwa członkowskiego zapewnia, aby utrzymywane świnię nie były przemieszczane z zakładu przeznaczenia znajdującego się na obszarze objętym ograniczeniami I, II lub III co najmniej przez okres monitorowania określony w załączniku II do rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/687 dla afrykańskiego pomoru świń.

Artykuł 29

Szczegółowe warunki stosowania odstępstw zezwalających na przemieszczanie przesyłek świń utrzymywanych na obszarze objętym ograniczeniami III poza ten obszar objęty ograniczeniami do celów niezwłocznego uboju na terytorium tego samego zainteresowanego państwa członkowskiego

1. Na zasadzie odstępstwa od zakazu przewidzianego w art. 9 ust. 1, w wyjątkowych okolicznościach, gdy wskutek tego zakazu w zakładzie, w którym utrzymywane są świnię, pojawiają się problemy związane z dobrostanem zwierząt, oraz w przypadku ograniczeń logistycznych dotyczących możliwości ubojowych rzeźni znajdujących się na obszarze objętym ograniczeniami III i wyznaczonych zgodnie z art. 44 ust. 1 lub w przypadku braku wyznaczonej rzeźni na obszarze objętym ograniczeniami III, właściwy organ zainteresowanego państwa członkowskiego może zezwolić na przemieszczenie – do celów niezwłocznego uboju – świń utrzymywanych na obszarze objętym ograniczeniami III poza ten obszar objęty ograniczeniami do rzeźni wyznaczonej zgodnie z art. 44 ust. 1 w tym samym państwie członkowskim i jak najbliżej zakładu dokonującego wysyłki znajdującego się:

- a) na obszarze objętym ograniczeniami II;
- b) na obszarze objętym ograniczeniami I, jeżeli nie ma możliwości przeprowadzenia uboju zwierząt na obszarze objętym ograniczeniami II;

- c) poza obszarami objętymi ograniczeniami I, II i III, jeżeli nie ma możliwości przeprowadzenia uboju zwierząt na tych obszarach objętych ograniczeniami.
2. Właściwy organ zainteresowanego państwa członkowskiego udziela zezwolenia przewidzianego w ust. 1 wyłącznie pod warunkiem że:
- a) spełnione są ogólne warunki określone w art. 43 ust. 2–7 rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/687;
- b) spełnione są dodatkowe ogólne warunki określone w art. 14 ust. 2, art. 15 ust. 1 lit. b) i c), art. 15 ust. 2 oraz art. 16 i 17;
3. Właściwy organ zainteresowanego państwa członkowskiego zapewnia, aby:
- a) utrzymywane świnie były przeznaczone do niezwłocznego uboju bezpośrednio w rzeźni wyznaczonej zgodnie z art. 44 ust. 1;
- b) po przybyciu do wyznaczonej rzeźni świnie z obszaru objętego ograniczeniami III były utrzymywane oddzielnie od innych świń i były poddawane ubojowi:
- (i) określonego dnia, gdy poddaje się ubojowi wyłącznie świnie z obszaru objętego ograniczeniami III, albo
- (ii) na koniec dnia, w którym przeprowadza się ubój, w celu zapewnienia, aby następnie nie były poddawane ubojowi inne utrzymywane świnie;
- c) po zakończeniu uboju świń z obszaru objętego ograniczeniami III, a przed rozpoczęciem uboju innych utrzymywanych świń rzeźnia jest oczyszczana i dezynfekowana zgodnie z instrukcjami właściwego organu zainteresowanego państwa członkowskiego.
4. Właściwy organ zainteresowanego państwa członkowskiego zapewnia, aby:
- a) produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego pozyskane od lub ze świń utrzymywanych na obszarze objętym ograniczeniami III i przemieszczone poza ten obszar objęty ograniczeniami III były przetwarzane lub usuwane zgodnie z art. 35 i 40;
- b) świeże mięso i produkty mięsne, w tym osłonki, pozyskane od lub ze świń utrzymywanych na obszarze objętym ograniczeniami III i przemieszczone poza obszar objęty ograniczeniami III były przetwarzane i przechowywane zgodnie z art. 43 lit. d).
5. Na zasadzie odstępstwa od zakazu przewidzianego w art. 9 ust. 1, w przypadku gdy przemieszczanie, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, nie spełnia warunków ustanowionych w ust. 2 niniejszego artykułu, właściwy organ zainteresowanego państwa członkowskiego może zezwolić na przemieszczanie przesyłek świń utrzymywanych na obszarze objętym ograniczeniami III poza ten obszar, pod warunkiem że:
- a) przed udzieleniem wspomnianego zezwolenia właściwy organ zainteresowanego państwa członkowskiego przeprowadził ocenę ryzyka wynikającego z takiego zezwolenia, a z oceny tej wynika, że ryzyko rozprzestrzenienia się afrykańskiego pomoru świń jest znikome;
- b) utrzymywane świnie są przemieszczane do celów niezwłocznego uboju w warunkach przewidzianych w art. 29 ust. 3 lit. b) i c) oraz zgodnie z art. 28 ust. 2 oraz art. 29 ust. 2 rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/687;
- c) rzeźnia przeznaczenia została wyznaczona zgodnie z art. 44 ust. 1 i znajduje się:
- (i) na innym obszarze objętym ograniczeniami III na terytorium tego samego zainteresowanego państwa członkowskiego, możliwie jak najbliżej zakładu dokonującego wysyłki;
- (ii) na obszarach objętych ograniczeniami I lub II na terytorium tego samego zainteresowanego państwa członkowskiego, możliwie jak najbliżej zakładu dokonującego wysyłki, jeżeli nie jest możliwe przeprowadzenie uboju zwierząt na obszarze objętym ograniczeniami III;
- (iii) poza obszarami objętymi ograniczeniami I, II i III na terytorium tego samego zainteresowanego państwa członkowskiego, jeżeli nie ma możliwości przeprowadzenia uboju zwierząt na obszarach objętych ograniczeniami I, II i III;

- d) produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego pozyskane od lub ze świń utrzymywanych na obszarze objętym ograniczeniami III są przetwarzane lub usuwane zgodnie z art. 35, 38 i 40;
- e) świeże mięso i produkty mięsne, w tym osłonki, pozyskane od lub ze świń utrzymywanych na obszarze objętym ograniczeniami III są przemieszczane z rzeźni wyłącznie w obrębie tego samego państwa członkowskiego zgodnie z art. 41 ust. 2 lit. b) ppkt (i).

Artykuł 30

Szczegółowe warunki stosowania odstępstw zezwalających na przemieszczanie przesyłek świń utrzymywanych na obszarze objętym ograniczeniami III w obrębie tego obszaru objętego ograniczeniami do rzeźni znajdującej się na terytorium tego samego zainteresowanego państwa członkowskiego do celów niezwłocznego uboju

1. Na zasadzie odstępstwa od zakazu przewidzianego w art. 9 ust. 1 właściwy organ zainteresowanego państwa członkowskiego może zezwolić na przemieszczanie przesyłek świń utrzymywanych na obszarze objętym ograniczeniami III do rzeźni znajdującej się w obrębie tego obszaru objętego ograniczeniami na terytorium tego samego zainteresowanego państwa członkowskiego, pod warunkiem, że:

- a) utrzymywane świnie są przemieszczane do celów niezwłocznego uboju;
- b) rzeźnia przeznaczenia jest:
 - (i) wyznaczona zgodnie z art. 44 ust. 1; oraz
 - (ii) znajduje się w obrębie tego samego obszaru objętego ograniczeniami III;
- c) produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego pozyskane od lub ze świń utrzymywanych na obszarze objętym ograniczeniami III są przetwarzane lub usuwane zgodnie z art. 35, 38 i 40;
- d) świeże mięso i produkty mięsne, w tym osłonki, pozyskane od lub ze świń utrzymywanych na obszarze objętym ograniczeniami III są przemieszczane z rzeźni wyłącznie w obrębie tego samego państwa członkowskiego zgodnie z art. 43 lit. d).

2. Właściwy organ udziela zezwoleń, o których mowa w ust. 1, wyłącznie gdy spełniono:

- a) ogólne warunki określone w art. 43 ust. 2–7 rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/687;
- b) dodatkowe ogólne warunki określone w art. 14 ust. 2, art. 15 ust. 1 lit. b) i c), art. 15 ust. 2 i 4 oraz art. 16 i 17.

3. Na zasadzie odstępstwa od zakazu przewidzianego w art. 9 ust. 1, w przypadku gdy przemieszczanie przesyłek utrzymywanych świń, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, nie spełnia warunków przewidzianych w ust. 2 niniejszego artykułu, właściwy organ zainteresowanego państwa członkowskiego może zezwolić na przemieszczanie przesyłek świń utrzymywanych na obszarze objętym ograniczeniami III do rzeźni w obrębie tego obszaru, pod warunkiem że:

- a) przed udzieleniem wspomnianego zezwolenia właściwy organ zainteresowanego państwa członkowskiego przeprowadził ocenę ryzyka wynikającego z takiego zezwolenia, a z oceny tej wynika, że ryzyko rozprzestrzenienia się afrykańskiego pomoru świń jest znikome;
- b) utrzymywane świnie są przemieszczane do celów niezwłocznego uboju;
- c) rzeźnia przeznaczenia:
 - (i) jest wyznaczona zgodnie z art. 44 ust. 1; oraz
 - (ii) znajduje się w obrębie tego samego obszaru objętego ograniczeniami III, możliwie jak najbliżej zakładu dokonującego wysyłki;
- d) produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego pozyskane od lub ze świń utrzymywanych na obszarze objętym ograniczeniami III są przetwarzane lub usuwane zgodnie z art. 35, 38 i 40;
- e) świeże mięso pozyskane od lub ze świń utrzymywanych na obszarze objętym ograniczeniami III jest oznakowane i przemieszczane zgodnie ze szczegółowymi warunkami udzielania zezwoleń na przemieszczanie przesyłek świeżego mięsa pozyskanego od lub ze zwierząt utrzymywanych należących do gatunków umieszczonych w wykazie z niektórymi zakładów określonych w art. 33 ust. 2 rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/687 do zakładu przetwórczego w celu poddania jednemu z procesów obróbki zmniejszającej ryzyko określonych w załączniku VII do tego rozporządzenia.

SEKCJA 7

SZCZEGÓLWE WARUNKI STOSOWANIA ODSTĘPSTW ZEZWALAJĄCYCH NA PRZEMIESZCZANIE PRZESYŁEK ŚWIŃ UTRZYMYWANYCH NA OBSZARACH OBJĘTYCH OGRANICZENIAMI I, II I III POZA TE OBSZARY OBJĘTE OGRANICZENIAMI DO ZATWIERDZONEGO ZAKŁADU PRODUKTÓW UBOCZNYCH POCHODZENIA ZWIERZĘCEGO

Artykuł 31

Szczegółowe warunki stosowania odstępstw zezwalających na przemieszczanie przesyłek świń utrzymywanych na obszarach objętych ograniczeniami I, II lub III do zatwierdzonego zakładu produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego znajdującego się w obrębie obszarów objętych ograniczeniami I, II i III lub poza nimi znajdujących w obrębie tego samego zainteresowanego państwa członkowskiego

1. Na zasadzie odstępstwa od zakazów przewidzianych w art. 9 ust. 1 właściwy organ zainteresowanego państwa członkowskiego może zezwolić na przemieszczanie przesyłek świń utrzymywanych na obszarach objętych ograniczeniami I, II lub III do zatwierdzonego zakładu produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego znajdującego się w obrębie obszarów objętych ograniczeniami I, II i III lub poza nimi znajdujących w obrębie tego samego zainteresowanego państwa członkowskiego, w którym to zakładzie:

- a) utrzymywane świnie są niezwłocznie uśmiercane; oraz
- b) powstałe produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego są unieszkodliwiane zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1069/2009.

2. Właściwy organ zainteresowanego państwa członkowskiego udziela zezwolenia przewidzianego w ust. 1 wyłącznie pod warunkiem że:

- a) spełnione są ogólne warunki określone w art. 43 ust. 2–7 rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/687;
- b) spełnione są dodatkowe ogólne warunki określone w art. 14 ust. 2 i art. 17.

SEKCJA 8

SZCZEGÓLWE WARUNKI UDZIELANIA ZEZWOLENIA NA PRZEMIESZCZANIE PRZESYŁEK ZAWIERAJĄCYCH MATERIAŁ BIOLOGICZNY POZYSKANY OD LUB ZE ŚWIŃ UTRZYMYWANYCH NA OBSZARZE OBJĘTYM OGRANICZENIAMI II POZA TEN OBSZAR OBJĘTY OGRANICZENIAMI

Artykuł 32

Szczegółowe warunki stosowania odstępstw zezwalających na przemieszczanie przesyłek zawierających materiał biologiczny pozyskany od lub ze świń utrzymywanych na obszarze objętym ograniczeniami II poza ten obszar objęty ograniczeniami na terytorium tego samego zainteresowanego państwa członkowskiego

Na zasadzie odstępstwa od zakazu przewidzianego w art. 10 ust. 1 właściwy organ zainteresowanego państwa członkowskiego może zezwolić na przemieszczanie przesyłek zawierających materiał biologiczny z zarejestrowanego lub zatwierdzonego zakładu zajmującego się materiałem biologicznym znajdującego się na obszarze objętym ograniczeniami II do innego obszaru objętego ograniczeniami II lub do obszarów objętych ograniczeniami I lub III lub poza obszary objęte ograniczeniami I, II i III na terytorium tego samego państwa członkowskiego pod warunkiem że:

- a) materiał biologiczny pobrano lub wyprodukowano, przetworzono i przechowywano w zakładach i został pozyskany od lub z utrzymywanych świń spełniających warunki określone w art. 15 ust. 1 lit. b) i c), art. 15 ust. 2 i 5 oraz art. 16;
- b) świnie będące samcami-dawcami i samicami-dawczyniami były utrzymywane w zakładach zajmujących się materiałem biologicznym, do których nie wprowadzano żadnych innych utrzymywanych świń z zakładów znajdujących się na obszarach objętych ograniczeniami II, które nie są zgodne z dodatkowymi warunkami ogólnymi ustanowionymi w art. 15 i 16, ani z zakładów znajdujących się na obszarze objętym ograniczeniami III przez okres co najmniej 30 dni przed datą pozyskania lub produkcji materiału biologicznego.

Artykuł 33

Szczegółowe warunki stosowania odstępstw zezwalających na przemieszczanie przesyłek zawierających materiał biologiczny pozyskany od lub ze świń utrzymywanych na obszarze objętym ograniczeniami III poza ten obszar objęty ograniczeniami na terytorium tego samego zainteresowanego państwa członkowskiego

Na zasadzie odstępstwa od zakazu przewidzianego w art. 10 ust. 1 właściwy organ zainteresowanego państwa członkowskiego może zezwolić na przemieszczanie przesyłek zawierających materiał biologiczny z zatwierdzonego zakładu zajmującego się materiałem biologicznym znajdującego się na obszarze objętym ograniczeniami III do innego obszaru objętego ograniczeniami III lub do obszarów objętych ograniczeniami I lub II lub poza obszary objęte ograniczeniami I, II i III na terytorium tego samego państwa członkowskiego pod warunkiem że:

- a) materiał biologiczny pobrano lub wyprodukowano, przetworzono i przechowywano w zakładach i został pozyskany od lub z utrzymywanych świń spełniających warunki określone w art. 15 ust. 1 lit. b) i c), art. 15 ust. 2 i 5 oraz art. 16;
- b) świnię będącą samcami-dawcami i samicami-dawczyniami były utrzymywane w zatwierdzonych zakładach zajmujących się materiałem biologicznym:
 - (i) od urodzenia lub przez okres co najmniej trzech miesięcy przed datą pozyskania materiału biologicznego;
 - (ii) do których nie wprowadzano żadnych innych utrzymywanych świń z zakładów znajdujących się na obszarach objętych ograniczeniami II, które nie są zgodne z dodatkowymi warunkami ogólnymi ustanowionymi w art. 15 i 16, ani z zakładów znajdujących się na obszarze objętym ograniczeniami III przez okres co najmniej 30 dni przed datą pozyskania lub produkcji materiału biologicznego.
- c) wszystkie utrzymywane świnię w zatwierdzonym zakładzie zajmującym się materiałem biologicznym były co najmniej raz w roku poddawane badaniu laboratoryjnemu z wynikiem pozytywnym w kierunku afrykańskiego pomoru świń.

Artykuł 34

Szczegółowe warunki stosowania odstępstw zezwalających na przemieszczanie przesyłek zawierających materiał biologiczny pozyskany od lub ze świń utrzymywanych na obszarze objętym ograniczeniami II z tego obszaru objętego ograniczeniami do obszarów objętych ograniczeniami II lub III na terytorium innego państwa członkowskiego

1. Na zasadzie odstępstwa od zakazu przewidzianego w art. 10 ust. 1 właściwy organ zainteresowanego państwa członkowskiego może zezwolić na przemieszczanie przesyłek zawierających materiał biologiczny pozyskany od lub ze świń utrzymywanych na obszarze objętym ograniczeniami II z zatwierdzonego zakładu zajmującego się materiałem biologicznym znajdującego się na obszarze objętym ograniczeniami II do obszarów objętych ograniczeniami II lub III na terytorium innego zainteresowanego państwa członkowskiego pod warunkiem że:

- a) materiał biologiczny pobrano lub wyprodukowano, przetworzono i przechowywano w zakładach zajmujących się materiałem biologicznym zgodnie z warunkami określonymi w art. 15 ust. 1 lit. b) i c), art. 15 ust. 2 oraz art. 16;
- b) świnię będącą samcami-dawcami i samicami-dawczyniami były utrzymywane w zatwierdzonych zakładach zajmujących się materiałem biologicznym:
 - (i) od urodzenia lub przez okres co najmniej trzech miesięcy przed datą pozyskania materiału biologicznego;
 - (ii) do których przez okres co najmniej 30 dni przed datą pozyskania lub produkcji materiału biologicznego nie wprowadzono żadnych innych utrzymywanych świń z obszarów objętych ograniczeniami II i III.
- c) przesyłki zawierające materiał biologiczny spełniają wszelkie inne odpowiednie gwarancje zdrowia zwierząt w oparciu o korzystny wynik oceny ryzyka środków przeciwko rozprzestrzenianiu się afrykańskiego pomoru świń:
 - (i) wymagane przez właściwe organy zakładu dokonującego wysyłki;
 - (ii) zatwierdzone przez właściwy organ państwa członkowskiego zakładu przeznaczenia przed datą przemieszczenia przesyłek zawierających materiał biologiczny.

- d) wszystkie utrzymywane świnie w zatwierdzonym zakładzie dokonującym wysyłki zajmującym się materiałem biologicznym są co najmniej raz w roku poddawane badaniu laboratoryjnemu z wynikiem pozytywnym w kierunku afrykańskiego pomoru świń.
2. Właściwy organ zainteresowanego państwa członkowskiego:
- a) sporządza wykaz zatwierdzonych zakładów zajmujących się materiałem biologicznym, które spełniają warunki określone w ust. 1 niniejszego artykułu i które są upoważnione do przemieszczania przesyłek materiału biologicznego z obszaru objętego ograniczeniami II w tym zainteresowanym państwie członkowskim do obszarów objętych ograniczeniami II i III w innym zainteresowanym państwie członkowskim; wykaz ten zawiera informacje na temat zatwierdzonych zakładów zajmujących się materiałem biologicznym świń, które to informacje właściwy organ zainteresowanego państwa członkowskiego musi przechowywać, jak określono w art. 7 rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/686;
- b) udostępnia publicznie wykaz, o którym mowa w lit. a), na swojej stronie internetowej i aktualizuje go;
- c) udostępnia Komisji i państwom członkowskim link do strony internetowej, o której mowa w lit. b).

SEKCJA 9

SZCZEGÓLWE WARUNKI STOSOWANIA ODSTĘPSTW ZEZWALAJĄCYCH NA PRZEMIESZCZANIE PRZESYŁEK PRODUKTÓW UBOCZNYCH POCHODZENIA ZWIERZĘCEGO POZYSKANYCH OD LUB ZE ŚWIŃ UTRZYMYWANYCH NA OBSZARACH OBJĘTYCH OGRANICZENIAMI II I III POZA TE OBSZARY OBJĘTE OGRANICZENIAMI

Artykuł 35

Szczegółowe warunki stosowania odstępstw zezwalających na przemieszczanie przesyłek produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego pozyskanych od lub ze świń utrzymywanych na obszarach objętych ograniczeniami II i III poza te obszary objęte ograniczeniami w obrębie tego samego państwa członkowskiego w celu przetworzenia lub usunięcia

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 11 ust. 1 niniejszego rozporządzenia właściwy organ zainteresowanego państwa członkowskiego może zezwolić na przemieszczenie przesyłek produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego pozyskanych od lub ze świń utrzymywanych na obszarach objętych ograniczeniami II i III poza te obszary do zakładu zatwierdzonego przez właściwy organ w celu przetworzenia, usunięcia jako odpadu poprzez spalanie lub usunięcia lub utylizacji poprzez łączne spalanie produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, o czym mowa w art. 24 ust. 1 lit. a), b) i c) rozporządzenia (WE) nr 1069/2009, znajdującego się poza obszarami objętymi ograniczeniami II lub III w obrębie tego samego państwa członkowskiego, pod warunkiem że środki transportu są indywidualnie wyposażone w system nawigacji satelitarnej w celu ustalania, transmisji i zapisu jego położenia w czasie rzeczywistym.
2. Przewoźnik odpowiedzialny za przemieszczenie przesyłek produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, o których mowa w ust. 1:
- a) umożliwia właściwemu organowi kontrolę za pośrednictwem systemu nawigacji satelitarnej przemieszczania się środków transportu w czasie rzeczywistym;
- b) przechowuje elektroniczne zapisy tego przemieszczenia przez okres co najmniej dwóch miesięcy od daty przemieszczenia przesyłki.
3. Właściwy organ może podjąć decyzję, aby system nawigacji satelitarnej, o którym mowa w ust. 1, zastąpić indywidualnym plombowaniem środków transportu, pod warunkiem, że:
- a) przesyłki produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego pozyskanych od lub ze świń utrzymywanych na obszarach objętych ograniczeniami II i III przemieszcza się wyłącznie w obrębie tego samego państwa członkowskiego do celów, o których mowa w ust. 1;
- b) każdy środek transportu jest plombowany przez urzędowego lekarza weterynarii niezwłocznie po załadunku przesyłki produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego; wyłącznie urzędowy lekarz weterynarii lub organ egzekwowania prawa państwa członkowskiego, zgodnie z ustaleniami z właściwym organem zainteresowanego państwa członkowskiego, może w stosownych przypadkach złamać plombę i zastąpić ją nową.

4. Na zasadzie odstępstwa od art. 11 ust. 1 właściwy organ zainteresowanego państwa członkowskiego może podjąć decyzję o zezwoleniu na przemieszczanie przesyłek produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, przez tymczasowy zakład zatwierdzony do gromadzenia takich produktów zgodnie z art. 24 ust. 1 lit. i) rozporządzenia (WE) nr 1069/2009, pod warunkiem że:

- a) właściwy organ zainteresowanego państwa członkowskiego przeprowadził ocenę ryzyka wynikającego z takiego przemieszczania, a z oceny tej wynika, że ryzyko rozprzestrzenienia się afrykańskiego pomoru świń jest znikome;
- b) produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego są przemieszczane wyłącznie do tymczasowego zakładu zatwierdzonego do gromadzenia takich produktów zlokalizowanego możliwie jak najbliżej zakładu dokonującego wysyłki w tym samym zainteresowanym państwie członkowskim.

Artykuł 36

Szczegółowe warunki stosowania odstępstw zezwalających na przemieszczanie przesyłek obornika pozyskanego od świń utrzymywanych na obszarach objętych ograniczeniami II i III poza te obszary objęte ograniczeniami w obrębie tego samego państwa członkowskiego

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 11 ust. 1 niniejszego rozporządzenia właściwy organ zainteresowanego państwa członkowskiego może zezwolić na przemieszczanie przesyłek obornika, w tym ściółki i zużytej ściółki, pozyskanego od świń utrzymywanych na obszarach objętych ograniczeniami II i III, na składowisko odpadów znajdujące się poza tymi obszarami objętymi ograniczeniami w obrębie tego samego państwa członkowskiego zgodnie ze szczegółowymi warunkami określonymi w art. 51 rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/687.

2. Na zasadzie odstępstwa od art. 11 ust. 1 niniejszego rozporządzenia właściwy organ zainteresowanego państwa członkowskiego może zezwolić na przemieszczanie przesyłek obornika, w tym ściółki i zużytej ściółki, pozyskanego od świń utrzymywanych na obszarze objętym ograniczeniami II do celów przetworzenia lub usunięcia zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1069/2009 w zakładzie zatwierdzonym w odniesieniu do tych celów w obrębie terytorium tego samego państwa członkowskiego.

3. Przewoźnik odpowiedzialny za przemieszczanie przesyłek obornika, w tym ściółki i zużytej ściółki, o których mowa w ust. 1 i 2:

- a) umożliwia właściwemu organowi kontrolę za pośrednictwem systemu nawigacji satelitarnej przemieszczania się środków transportu w czasie rzeczywistym;
- b) przechowuje elektroniczne zapisy tego przemieszczenia przez okres co najmniej dwóch miesięcy od daty przemieszczenia przesyłki.

4. Właściwy organ zainteresowanego państwa członkowskiego może podjąć decyzję, aby system nawigacji satelitarnej, o którym mowa w ust. 3 lit. a), został zastąpiony indywidualnym zaplombowaniem środków transportu, pod warunkiem że każdy środek transportu jest plombowany przez urzędowego lekarza weterynarii niezwłocznie po załadunku przesyłki obornika, w tym ściółki i zużytej ściółki, o której mowa w ust. 1 i 2.

Wyłącznie urzędowy lekarz weterynarii lub organ egzekwowania prawa zainteresowanego państwa członkowskiego, zgodnie z ustaleniami z tym właściwym organem, może w stosownych przypadkach złamać plombę i zastąpić ją nową.

Artykuł 37

Szczegółowe warunki udzielania zezwolenia na przemieszczanie przesyłek materiałów kategorii 3 pozyskanych od lub ze świń utrzymywanych na obszarach objętych ograniczeniami II poza te obszary objęte ograniczeniami w obrębie tego samego państwa członkowskiego w celu przetworzenia produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, o których mowa w art. 24 ust. 1 lit. a), e) i g) rozporządzenia (WE) nr 1069/2009

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 11 ust. 1 niniejszego rozporządzenia właściwy organ zainteresowanego państwa członkowskiego może zezwolić na przemieszczanie przesyłek zawierających materiały kategorii 3 pozyskane od lub ze świń utrzymywanych na obszarze objętym ograniczeniami II poza ten obszar objęty ograniczeniami do zakładu zatwierdzonego przez właściwy organ do celów dalszego przetworzenia w przetworzony materiał paszowy, do celów produkcji przetworzonej karmy dla zwierząt domowych i produktów pochodnych przeznaczonych do wykorzystania poza łańcuchem paszowym lub przekształcenia produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego w biogaz lub kompost zgodnie z art. 24 ust. 1 lit. a), e) i g) rozporządzenia (WE) nr 1069/2009, znajdującego się poza obszarem objętym ograniczeniami II w obrębie tego samego państwa członkowskiego, pod warunkiem, że:

- a) spełnione są ogólne warunki określone w art. 43 ust. 2–7 rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/687;

- b) spełnione są dodatkowe ogólne warunki określone w art. 14 ust. 2;
- c) materiały kategorii 3 pochodzą od utrzymywanych świń oraz z zakładów, które spełniają warunki ogólne określone w art. 15 ust. 1 lit. b) i c), art. 15 ust. 2 i 3 oraz art. 16;
- d) materiały kategorii 3 pozyskano od lub ze świń utrzymywanych na obszarze objętym ograniczeniami II i poddanych ubojowi:
- (i) na obszarze objętym ograniczeniami II:
 - tego samego zainteresowanego państwa członkowskiego; albo
 - innego zainteresowanego państwa członkowskiego zgodnie z art. 25;albo
 - (ii) poza obszarem objętym ograniczeniami II w tym samym zainteresowanym państwie członkowskim zgodnie z art. 24;
- e) środki transportu są indywidualnie wyposażone w system nawigacji satelitarnej w celu ustalania, transmisji i zapisu ich położenia w czasie rzeczywistym;
- f) przesyłki zawierające materiały kategorii 3 przemieszcza się z rzeźni lub innych zakładów podmiotów prowadzących przedsiębiorstwa spożywcze wyznaczonych zgodnie z art. 44 ust. 1 bezpośrednio do:
- (i) zakładu przetwórczego w celu przetwarzania produktów pochodnych, o których mowa w załączniku X do rozporządzenia (UE) nr 142/2011;
 - (ii) zakładu produkującego karmę dla zwierząt domowych zatwierdzonego w odniesieniu do produkcji przetworzonej karmy dla zwierząt domowych, o której mowa w rozdziale II pkt 3 lit. a) i pkt 3 lit. b) ppkt (i), (ii) i (iii) załącznika XIII do rozporządzenia (UE) nr 142/2011;
 - (iii) wytwórni biogazu lub kompostowni zatwierdzonych do celów przekształcania produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego w kompost lub biogaz zgodnie ze standardowymi parametrami przekształcania, o których mowa w rozdziale III sekcja 1 załącznika V do rozporządzenia (UE) nr 142/2011; lub
 - (iv) zakładu przetwórczego do celów przetwarzania produktów pochodnych, o których mowa w załączniku XIII do rozporządzenia (UE) nr 142/2011.
2. Przewoźnik odpowiedzialny za przemieszczenie przesyłek materiałów kategorii 3, o których mowa w ust. 1:
- a) umożliwia właściwemu organowi kontrolę za pośrednictwem systemu nawigacji satelitarnej przemieszczania się środków transportu w czasie rzeczywistym;
 - b) przechowuje elektroniczne zapisy tego przemieszczenia przez okres co najmniej dwóch miesięcy od daty przemieszczenia przesyłki.
3. Właściwy organ zainteresowanego państwa członkowskiego może podjąć decyzję, aby system nawigacji satelitarnej, o którym mowa w ust. 1 lit. e), zastąpić indywidualnym plombowaniem środków transportu, pod warunkiem że:
- a) materiały kategorii 3:
 - (i) pozyskano od lub ze świń utrzymywanych na obszarze objętym ograniczeniami II;
 - (ii) przemieszcza się wyłącznie w obrębie tego samego państwa członkowskiego do celów, o których mowa w ust. 1;
 - b) każdy środek transportu jest plombowany przez urzędowego lekarza weterynarii niezwłocznie po załadunku przesyłki materiałów kategorii 3, o których mowa w ust. 1.

Wyłącznie urzędowy lekarz weterynarii lub organ egzekwowania prawa zainteresowanego państwa członkowskiego, zgodnie z ustaleniami z właściwym organem tego państwa członkowskiego, może w stosownych przypadkach złamać plombę i zastąpić ją nową.

Artykuł 38

Szczegółowe warunki stosowania odstępstw zezwalających na przemieszczanie przesyłek materiałów kategorii 2 pozyskanych od lub ze świń utrzymywanych na obszarach objętych ograniczeniami II i III poza te obszary objęte ograniczeniami w celu przetworzenia i usunięcia w innym państwie członkowskim

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 11 ust. 1 niniejszego rozporządzenia właściwy organ zainteresowanego państwa członkowskiego może zezwolić na przemieszczanie przesyłek produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego z materiałów kategorii 2, innych niż obornik, w tym ściółka i zużyta ściółka, o których mowa w art. 36 niniejszego rozporządzenia, pozyskanych od lub ze świń utrzymywanych na obszarach objętych ograniczeniami II i III do zakładu przetwórczego do celów przetworzenia metodami 1–5, jak określono w rozdziale III załącznika IV do rozporządzenia (UE) nr 142/2011, lub do spalarni lub współspalarni odpadów, o których mowa w art. 24 ust. 1 lit. a), b) i c) rozporządzenia (WE) nr 1069/2009, znajdującego się w innym państwie członkowskim, pod warunkiem, że:

- a) spełnione są ogólne warunki określone w art. 43 ust. 2–7 rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/687;
- b) spełnione są dodatkowe ogólne warunki określone w art. 14 ust. 2;
- c) środki transportu są indywidualnie wyposażone w system nawigacji satelitarnej w celu ustalania, transmisji i zapisu ich położenia w czasie rzeczywistym;

2. Przewoźnik odpowiedzialny za przemieszczanie przesyłek materiałów kategorii 2, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, innych niż obornik, w tym ściółki i zużytej ściółki, o których mowa w art. 36:

- a) umożliwi właściwemu organowi zainteresowanego państwa członkowskiego kontrolę za pośrednictwem systemu nawigacji satelitarnej przemieszczania się środków transportu w czasie rzeczywistym; oraz
- b) przechowuje elektroniczne zapisy tego przemieszczenia przez okres co najmniej dwóch miesięcy od daty przemieszczenia przesyłki.

3. Właściwe organy państw członkowskich wysyłki i przeznaczenia przesyłki materiałów kategorii 2, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, innych niż obornik, w tym ściółki i zużytej ściółki, o których mowa w art. 36 niniejszego rozporządzenia, zapewniają kontrolę tej przesyłki zgodnie z art. 48 rozporządzenia (WE) nr 1069/2009.

Artykuł 39

Szczegółowe warunki stosowania odstępstw zezwalających na przemieszczanie przesyłek materiałów kategorii 3 pozyskanych od lub ze świń utrzymywanych na obszarze objętym ograniczeniami II poza ten obszar objęty ograniczeniami w celu przetworzenia lub przekształcenia w innym państwie członkowskim

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 11 ust. 1 niniejszego rozporządzenia właściwy organ zainteresowanego państwa członkowskiego może zezwolić na przemieszczanie przesyłek zawierających materiały kategorii 3 pozyskane od lub ze świń utrzymywanych na obszarze objętym ograniczeniami II poza ten obszar objęty ograniczeniami do zakładu zatwierdzonego przez właściwy organ do celów przetworzenia materiałów kategorii 3 w przetworzoną paszę, przetworzoną karmę dla zwierząt domowych, produkty pochodne przeznaczone do wykorzystania poza łańcuchem paszowym lub przekształcenia materiałów kategorii 3 w biogaz lub kompost zgodnie z art. 24 ust. 1 lit. a), e) i g) rozporządzenia (WE) nr 1069/2009, znajdującego się w innym państwie członkowskim, pod warunkiem że:

- a) spełnione są ogólne warunki określone w art. 43 ust. 2–7 rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/687;
- b) spełnione są dodatkowe ogólne warunki określone w art. 14 ust. 2;
- c) materiały kategorii 3 pochodzą od utrzymywanych świń oraz z zakładów, które spełniają warunki ogólne określone w art. 15 ust. 1 lit. b) i c), art. 15 ust. 2 i 3 oraz art. 16;

- d) materiały kategorii 3, o których mowa w ust. 1, pozyskano od lub ze świń utrzymywanych na obszarze objętym ograniczeniami II i poddanych ubojowi:
- (i) na obszarze objętym ograniczeniami II:
 - tego samego zainteresowanego państwa członkowskiego; albo
 - innego zainteresowanego państwa członkowskiego zgodnie z art. 25;
 - lub
 - (ii) poza obszarem objętym ograniczeniami II w tym samym zainteresowanym państwie członkowskim zgodnie z art. 24;
- e) środki transportu są indywidualnie wyposażone w system nawigacji satelitarnej w celu ustalania, transmisji i zapisu ich położenia w czasie rzeczywistym;
- f) produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego przemieszcza się bezpośrednio z rzeźni lub innych zakładów podmiotów prowadzących przedsiębiorstwa spożywcze wyznaczonej zgodnie z art. 44 ust. 1 do:
- (i) zakładu przetwórczego do celów przetwarzania produktów pochodnych, o których mowa w załącznikach X i XIII do rozporządzenia (UE) nr 142/2011.
 - (ii) zakładu produkującego karmę dla zwierząt domowych zatwierdzonego w odniesieniu do produkcji przetworzonej karmy dla zwierząt domowych, o której mowa w rozdziale II pkt 3 lit. b) ppkt (i), (ii) i (iii) załącznika XIII do rozporządzenia (UE) nr 142/2011;
 - (iii) wytwórni biogazu lub kompostowni zatwierdzonych do celów przekształcania produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego w kompost lub biogaz zgodnie ze standardowymi parametrami przekształcania, o których mowa w rozdziale III sekcja 1 załącznika V do rozporządzenia (UE) nr 142/2011.
2. Przewoźnik odpowiedzialny za przemieszczanie przesyłek materiałów kategorii 3:
- a) umożliwia właściwemu organowi kontrolę za pośrednictwem systemu nawigacji satelitarnej przemieszczania się środków transportu w czasie rzeczywistym; oraz
 - b) przechowuje elektroniczne zapisy tego przemieszczenia przez okres co najmniej dwóch miesięcy od daty przemieszczenia przesyłki.

Artykuł 40

Szczegółowe warunki udzielania zezwolenia na przemieszczanie przesyłek materiałów kategorii 3 pozyskanych od lub ze świń utrzymywanych na obszarach objętych ograniczeniami III poza te obszary objęte ograniczeniami w obrębie tego samego państwa członkowskiego w celu przetworzenia produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, o których mowa w art. 24 ust. 1 lit. a), e) i g) rozporządzenia (WE) nr 1069/2009

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 11 ust. 1 niniejszego rozporządzenia właściwy organ zainteresowanego państwa członkowskiego może zezwolić na przemieszczanie przesyłek zawierających materiały kategorii 3 pozyskane od lub ze świń utrzymywanych na obszarze objętym ograniczeniami III poza ten obszar objęty ograniczeniami do zakładu zatwierdzonego przez właściwy organ do celów produkcji przetworzonej karmy dla zwierząt domowych, produktów pochodnych przeznaczonych do wykorzystania poza łańcuchem paszowym lub przekształcania materiałów kategorii 3 w biogaz lub kompost zgodnie z art. 24 ust. 1 lit. a), e) i g) rozporządzenia (WE) nr 1069/2009, znajdującego się poza obszarem objętym ograniczeniami III w obrębie tego samego państwa członkowskiego, pod warunkiem, że:
- a) spełnione są ogólne warunki określone w art. 43 ust. 2–7 rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/687;
 - b) spełnione są dodatkowe ogólne warunki określone w art. 14 ust. 2;
 - c) materiały kategorii 3 pochodzą od utrzymywanych świń oraz z zakładów, które spełniają warunki ogólne określone w art. 15 ust. 1 lit. b) i c), art. 15 ust. 2 i 3 oraz art. 16;
 - d) materiały kategorii 3 pozyskano od lub ze świń utrzymywanych na obszarze objętym ograniczeniami III i poddanych ubojowi zgodnie z art. 29 lub 30;
 - e) środki transportu są indywidualnie wyposażone w system nawigacji satelitarnej w celu ustalania, transmisji i zapisu ich położenia w czasie rzeczywistym;

- f) przesyłki zawierające materiały kategorii 3 przemieszcza się bezpośrednio z rzeźni lub innych zakładów podmiotów prowadzących przedsiębiorstwa spożywcze wyznaczonych zgodnie z art. 44 ust. 1 do:
- (i) zakładu przetwórczego do celów przetwarzania produktów pochodnych, o których mowa w załącznikach X i XIII do rozporządzenia (UE) nr 142/2011;
 - (ii) zakładu produkującego karmę dla zwierząt domowych zatwierdzonego przez właściwy organ w odniesieniu do produkcji przetworzonej karmy dla zwierząt domowych, o której mowa w rozdziale II pkt 3 lit. a) i pkt 3 lit. b) ppkt (i), (ii) i (iii) załącznika XIII do rozporządzenia (UE) nr 142/2011;
 - (iii) wytwórni biogazu lub kompostowni zatwierdzonych przez właściwy organ do celów przekształcania produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego w kompost lub biogaz zgodnie ze standardowymi parametrami przekształcania, o których mowa w rozdziale III sekcja 1 załącznika V do rozporządzenia (UE) nr 142/2011.
2. Przewoźnik odpowiedzialny za przemieszczenie przesyłek materiałów kategorii 3, o których mowa w ust. 1:
- a) umożliwia właściwemu organowi kontrolę za pośrednictwem systemu nawigacji satelitarnej ruchu środków transportu w czasie rzeczywistym;
 - b) przechowuje elektroniczne zapisy tego przemieszczenia przez okres co najmniej dwóch miesięcy od daty przemieszczenia przesyłki.
3. Właściwy organ zainteresowanego państwa członkowskiego może podjąć decyzję, aby system nawigacji satelitarnej, o którym mowa w ust. 1 lit. e), zastąpić indywidualnym plombowaniem środków transportu, pod warunkiem że:
- a) materiały kategorii 3 przemieszcza się wyłącznie w obrębie tego samego państwa członkowskiego do celów, o których mowa w ust. 1;
 - b) każdy środek transportu jest plombowany przez urzędowego lekarza weterynarii niezwłocznie po załadunku przesyłki materiałów kategorii 3, o których mowa w ust. 1.

Wyłącznie urzędowy lekarz weterynarii lub organ egzekwowania prawa zainteresowanego państwa członkowskiego, zgodnie z ustaleniami z właściwym organem tego państwa członkowskiego, może w stosownych przypadkach złamać plombę i zastąpić ją nową.

SEKCJA 10

SZCZEGÓLWE WARUNKI STOSOWANIA ODSTĘPSTW ZEZWALAJĄCYCH NA PRZEMIESZCZANIE PRZESYŁEK ŚWIEŻEGO MIĘSA I PRODUKTÓW MIĘSNYCH, W TYM OSŁONEK, POZYSKANYCH OD LUB ZE ŚWIŃ UTRZYMYWANYCH NA OBSZARACH OBJĘTYCH OGRANICZENIAMI II I III POZA TE OBSZARY OBJĘTE OGRANICZENIAMI

Artykuł 41

Szczegółowe warunki udzielania zezwolenia na przemieszczanie przesyłek świeżego mięsa i produktów mięsnych, w tym osłonek, pozyskanych od lub ze świń utrzymywanych na obszarze objętym ograniczeniami II poza ten obszar objęty ograniczeniami na terytorium tego samego zainteresowanego państwa członkowskiego

1. Na zasadzie odstępstwa od zakazów przewidzianych w art. 12 ust. 1 właściwy organ zainteresowanego państwa członkowskiego może zezwolić na przemieszczanie przesyłek świeżego mięsa i produktów mięsnych, w tym osłonek, pozyskanych od lub ze świń utrzymywanych na obszarze objętym ograniczeniami II poza ten obszar objęty ograniczeniami na terytorium tego samego zainteresowanego państwa członkowskiego, pod warunkiem, że:
- a) spełnione są ogólne warunki określone w art. 43 ust. 2–7 rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/687;

- b) świeże mięso i produkty mięsne, w tym osłonki, pozyskano od lub ze świń utrzymywanych w zakładach, które spełniają ogólne warunki określone w art. 14 ust. 2, art. 15 ust. 1 lit. b) i c), art. 15 ust. 2 i 3 oraz art. 16;
- c) świeże mięso i produkty mięsne, w tym osłonki, wyprodukowano w zakładach wyznaczonych zgodnie z art. 44 ust. 1.

2. Na zasadzie odstępstwa od zakazów przewidzianych w art. 12 ust. 1, jeżeli warunki określone w ust. 1 niniejszego artykułu nie są spełnione, właściwy organ zainteresowanego państwa członkowskiego może zezwolić na przemieszczanie przesyłek świeżego mięsa i produktów mięsnych, w tym osłonek, pozyskanych od lub ze świń utrzymywanych na obszarze objętym ograniczeniami II poza ten obszar objęty ograniczeniami na terytorium tego samego zainteresowanego państwa członkowskiego, pod warunkiem że:

- a) świeże mięso i produkty mięsne, w tym osłonki, wyprodukowano w zakładach wyznaczonych zgodnie z art. 44 ust. 1;
- b) świeże mięso i produkty mięsne, w tym osłonki,
 - (i) wyłącznie w przypadku świeżego mięsa, są oznakowane i przemieszczane zgodnie ze szczegółowymi warunkami udzielania zezwoleń na przemieszczanie przesyłek świeżego mięsa pozyskanego od lub ze zwierząt utrzymywanych należących do gatunków umieszczonych w wykazie z niektórych zakładów określonych w art. 33 ust. 2 rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/687 do zakładu przetwórczego w celu poddania jednemu z procesów obróbki zmniejszającej ryzyko określonych w załączniku VII do tego rozporządzenia;
 - albo
 - (ii) są oznakowane zgodnie z art. 47; oraz
 - (iii) są przeznaczone do przemieszczania wyłącznie w obrębie tego samego zainteresowanego państwa członkowskiego.

Artykuł 42

Szczegółowe warunki stosowania odstępstw zezwalających na przemieszczanie przesyłek świeżego mięsa i produktów mięsnych, w tym osłonek, pozyskanych od lub ze świń utrzymywanych na obszarze objętym ograniczeniami II poza ten obszar objęty ograniczeniami do innych państw członkowskich oraz do państw trzecich

Na zasadzie odstępstwa od zakazów przewidzianych w art. 12 ust. 1 właściwy organ zainteresowanego państwa członkowskiego może zezwolić na przemieszczanie przesyłek świeżego mięsa i produktów mięsnych, w tym osłonek, pozyskanych od lub ze świń utrzymywanych na obszarze objętym ograniczeniami II poza ten obszar objęty ograniczeniami do innego państwa członkowskiego oraz do państw trzecich, pod warunkiem, że:

- a) spełnione są ogólne warunki określone w art. 43 ust. 2–7 rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/687;
- b) spełnione są dodatkowe ogólne warunki określone w art. 14 ust. 2;
- c) świeże mięso i produkty mięsne, w tym osłonki, pozyskano od lub ze świń utrzymywanych w zakładach, które spełniają ogólne warunki określone w:
 - (i) art. 15 ust. 1 lit. b) i c), art. 15 ust. 2 i 3; oraz
 - (ii) art. 15 ust. 1 lit. a), z wyjątkiem sytuacji, gdy utrzymywane świnie są przemieszczane do zakładów zgodnie z art. 24; oraz
 - (iii) art. 16;
- d) świeże mięso i produkty mięsne, w tym osłonki, wyprodukowano w zakładach wyznaczonych zgodnie z art. 44 ust. 1.

Artykuł 43

Szczegółowe warunki stosowania odstępstw zezwalających na przemieszczanie przesyłek świeżego mięsa i produktów mięsnych, w tym osłonek, pozyskanych od lub ze świń utrzymywanych na obszarze objętym ograniczeniami III do innych obszarów objętych ograniczeniami I, II i III lub poza obszary objęte ograniczeniami I, II i III na terytorium tego samego państwa członkowskiego

Na zasadzie odstępstwa od zakazów przewidzianych w art. 12 ust. 1 właściwy organ zainteresowanego państwa członkowskiego może zezwolić na przemieszczanie przesyłek świeżego mięsa i produktów mięsnych, w tym osłonek, pozyskanych od lub ze świń utrzymywanych na obszarze objętym ograniczeniami III do innych obszarów objętych ograniczeniami I, II i III lub poza obszary objęte ograniczeniami I, II i III na terytorium tego samego państwa członkowskiego, pod warunkiem że:

- a) spełnione są ogólne warunki określone w art. 43 ust. 2–7 rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/687;
- b) spełnione są dodatkowe ogólne warunki określone w art. 14 ust. 2;
- c) świeże mięso i produkty mięsne, w tym osłonki, pozyskano od lub ze świń:
 - (i) utrzymywanych w zakładach, które spełniają warunki ogólne określone w:
 - art. 15 ust. 1 lit. b) i c) oraz art. 15 ust. 2; oraz
 - art. 15 ust. 1 lit. a), z wyjątkiem sytuacji, gdy utrzymywane świny są przemieszczane do zakładów zgodnie z art. 29; oraz
 - art. 16;
 - (ii) poddanych ubojowi:
 - w obrębie tego samego obszaru objętego ograniczeniami III; albo
 - poza tym samym obszarem objętym ograniczeniami III po dokonaniu dopuszczonego przemieszczenia zgodnie z art. 29;
- d) świeże mięso i produkty mięsne, w tym osłonki, wyprodukowano w zakładach wyznaczonych zgodnie z art. 44 ust. 1; oraz
 - (i) wyłącznie w przypadku świeżego mięsa, są oznakowane i przemieszczane zgodnie ze szczegółowymi warunkami udzielania zezwoleń na przemieszczanie przesyłek świeżego mięsa pozyskanego od lub ze zwierząt utrzymywanych należących do gatunków umieszczonych w wykazie z niektórych zakładów określonych w art. 33 ust. 2 rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/687 do zakładu przetwórczego w celu poddania jednemu z procesów obróbki zmniejszającej ryzyko określonych w załączniku VII do tego rozporządzenia;
albo
 - (ii) są oznakowane zgodnie z art. 47; oraz
 - (iii) są przeznaczone do przemieszczania wyłącznie w obrębie tego samego zainteresowanego państwa członkowskiego.

ROZDZIAŁ IV

ŚRODKI SZCZEGÓLNE ZMNIEJSZAJĄCE RYZYKO ZWIĄZANE Z AFRYKAŃSKIM POMOREM ŚWIŃ DLA PODMIOTÓW PROWADZĄCYCH PRZEDSIĘBIORSTWO SPOŻYWCZE W ZAINTERESOWANYCH PAŃSTWACH CZŁONKOWSKICH

Artykuł 44

Specjalne wyznaczenie rzeźni i zakładów rozbioru, chłodni, zakładów przetwórstwa mięsnego i zakładów obróbki dziczyzny

1. Właściwy organ zainteresowanego państwa członkowskiego wyznacza, na wniosek podmiotu prowadzącego przedsiębiorstwo spożywcze, zakłady do celów:
 - a) niezwłocznego uboju utrzymywanych świń z obszarów objętych ograniczeniami II i III:
 - (i) w obrębie tych obszarów objętych ograniczeniami II i III, o czym mowa w art. 24 i 30;
 - (ii) poza tymi obszarami objętymi ograniczeniami II i III, o czym mowa w art. 24 i 29;

- b) rozbioru, przetwarzania i przechowywania świeżego mięsa i produktów mięsnych, w tym osłonek, pochodzących od świń utrzymywanych na obszarach objętych ograniczeniami II lub III, o czym mowa w art. 41, 42 i 43;
- c) przyrządzania mięsa zwierząt łownych, o którym mowa w pkt 1 ppkt 1.18 załącznika I do rozporządzenia (WE) 853/2004, oraz przetwarzania i przechowywania świeżego mięsa i produktów mięsnych pochodzących od dzikich świń, pozyskanych na obszarach objętych ograniczeniami I, II lub III, jak przewidziano w art. 51 i 52 niniejszego rozporządzenia;
- d) przyrządzania mięsa zwierząt łownych, o którym mowa w pkt 1 ppkt 1.18 załącznika I do rozporządzenia (WE) 853/2004, oraz przetwarzania i przechowywania świeżego mięsa i produktów mięsnych pochodzących od dzikich świń, jeżeli zakłady te znajdują się na obszarach objętych ograniczeniami I, II lub III, jak przewidziano w art. 51 i 52 niniejszego rozporządzenia.

2. Właściwy organ może podjąć decyzję, że wyznaczenie, o którym mowa w ust. 1, nie jest wymagane w przypadku zakładów przetwarzających świeże mięso i produkty mięsne, w tym osłonki, dokonujących ich rozbioru i je przechowujących, które to mięso i produkty pozyskano od lub ze świń utrzymywanych na obszarach objętych ograniczeniami II lub III oraz od lub z dzikich świń na obszarach objętych ograniczeniami I, II lub III, oraz zakładów, o których mowa w ust. 1 lit. d), pod warunkiem że:

- a) świeże mięso i produkty mięsne, w tym osłonki, pochodzące od świń oznakowano w tych zakładach specjalnym znakiem jakości zdrowotnej lub, w stosownych przypadkach, znakiem identyfikacyjnym, o którym mowa w art. 47;
- b) świeże mięso i produkty mięsne, w tym osłonki, pochodzące od świń z tych zakładów są przeznaczone wyłącznie dla tego samego zainteresowanego państwa członkowskiego;
- c) produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego pochodzące od świń z tych zakładów są przetwarzane lub usuwane wyłącznie w tym samym państwie członkowskim zgodnie z art. 35.

3. Właściwy organ zainteresowanego państwa członkowskiego:

- a) udostępnia Komisji i innym państwom członkowskim link do strony internetowej właściwego organu wraz z wykazem wyznaczonych zakładów i ich działalności, o których mowa w ust. 1;
- b) zapewnia aktualność wykazu, o którym mowa w lit. a).

Artykuł 45

Szczegółowe warunki wyznaczania zakładów do celów niezwłocznego uboju świń utrzymywanych na obszarach objętych ograniczeniami II lub III

Właściwy organ zainteresowanego państwa członkowskiego wyznacza zakłady do celów niezwłocznego uboju świń utrzymywanych na obszarach objętych ograniczeniami II lub III, wyłącznie wówczas, gdy spełnione są następujące warunki:

- a) ubój świń utrzymywanych poza obszarami objętymi ograniczeniami II i III oraz świń utrzymywanych na obszarach objętych ograniczeniami II lub III, podlegających dozwolonym przemieszczeniom, o którym mowa w art. 24, 29 i 30, oraz wytwarzanie i przechowywanie produktów z tych świń odbywa się oddzielnie od uboju świń utrzymywanych na obszarach objętych ograniczeniami I, II lub III oraz od produkcji i przechowywania produktów z tych świń, które nie spełniają odpowiednich:
 - (i) dodatkowych warunków ogólnych określonych w art. 15, 16 i 17; oraz
 - (ii) warunków szczegółowych przewidzianych w art. 24, 29 i 30;
- b) podmiot prowadzący zakład dysponuje udokumentowanymi instrukcjami lub procedurami zatwierdzonymi przez właściwy organ zainteresowanego państwa członkowskiego, mającymi zapewnić spełnienie warunków określonych w lit. a).

Artykuł 46

Szczegółowe warunki wyznaczania zakładów do celów rozbioru, przetwarzania i przechowywania świeżego mięsa i produktów mięsnych, w tym osłonek, pozyskanych od lub ze świń utrzymywanych na obszarach objętych ograniczeniami II i III

Właściwy organ zainteresowanego państwa członkowskiego wyznacza zakłady do celów rozbioru, przetwarzania i przechowywania świeżego mięsa i produktów mięsnych, w tym osłonek, pozyskanych od lub ze świń utrzymywanych na obszarach objętych ograniczeniami II i III, wyłącznie wówczas, gdy spełnione są następujące warunki:

- a) rozbiór, przetwarzanie i przechowywanie świeżego mięsa i produktów mięsnych, w tym osłonek, pozyskanych od lub ze świń utrzymywanych poza obszarami objętymi ograniczeniami II i III oraz od lub ze świń utrzymywanych na obszarach objętych ograniczeniami II i III przeprowadza się oddzielnie od świeżego mięsa i produktów mięsnych, w tym osłonek, pozyskanych od lub ze świń utrzymywanych na obszarach objętych ograniczeniami II i III, które nie spełniają odpowiednich:
 - (i) dodatkowych warunków ogólnych określonych w art. 15, 16 i 17; oraz
 - (ii) warunków szczegółowych przewidzianych w art. 41, 42 i 43;
- b) podmiot prowadzący zakład dysponuje udokumentowanymi instrukcjami lub procedurami zatwierdzonymi przez właściwy organ zainteresowanego państwa członkowskiego, mającymi zapewnić spełnienie warunków określonych w lit. a).

Artykuł 47

Specjalne znaki jakości zdrowotnej lub znaki identyfikacyjne

1. Właściwy organ zainteresowanych państw członkowskich zapewnia, aby następujące produkty pochodzenia zwierzęcego były oznakowane zgodnie z ust. 2:

- a) świeże mięso i produkty mięsne, w tym osłonki, pozyskane od lub ze świń utrzymywanych na obszarze objętym ograniczeniami III, jak przewidziano w art. 43 lit. d) ppkt (ii);
- b) świeże mięso i produkty mięsne, w tym osłonki, pozyskane od lub ze świń utrzymywanych na obszarze objętym ograniczeniami II, jeśli nie spełniono szczegółowych warunków udzielania zezwolenia na przemieszczanie przesyłek tych towarów poza obszar objęty ograniczeniami II przewidziany w art. 41 ust. 1, jak określono w art. 24 ust. 3 lit. e) i art. 41 ust. 2 lit. b) ppkt (ii);
- c) świeże mięso i produkty mięsne pochodzące od dzikich świń przemieszczanych w obrębie obszaru objętego ograniczeniami I lub poza ten obszar objęty ograniczeniami z zakładu wyznaczonego zgodnie z art. 44 ust. 1, jak przewidziano w art. 52 ust. 1 lit. c) ppkt (iii) tiret pierwsze.

2. Właściwy organ zainteresowanego państwa członkowskiego oraz, w stosownych przypadkach, podmioty prowadzące przedsiębiorstwa spożywcze zapewniają, aby:

- a) w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, przeznaczonych do przemieszczania wyłącznie w obrębie tego samego zainteresowanego państwa członkowskiego, stosowany był znak jakości zdrowotnej lub, w stosownych przypadkach, znak identyfikacyjny przewidziany w art. 5 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 853/2004 z dwiema dodatkowymi przekątnymi równoległymi liniami;
- b) po oznakowaniu produktów pochodzenia zwierzęcego zgodnie z ust. 2 lit. a) niniejszego artykułu informacje wymagane na potrzeby znaku jakości zdrowotnej lub, w stosownych przypadkach, znaku identyfikacyjnego przewidzianego w art. 5 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 853/2004 były całkowicie czytelne.

3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2 niniejszego artykułu właściwy organ zainteresowanego państwa członkowskiego może zatwierdzić zastosowanie specjalnego znaku jakości zdrowotnej lub, w stosownych przypadkach, znaku identyfikacyjnego, który nie jest owalny i którego nie można pomylić ze znakiem jakości zdrowotnej ani znakiem identyfikacyjnym przewidzianym w art. 5 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 853/2004 przez okres dwunastu miesięcy od daty publikacji niniejszego rozporządzenia.

ROZDZIAŁ V

**ŚRODKI SZCZEGÓLNE W ZAKRESIE ZWALCZANIA CHOROÓB MAJĄCE ZASTOSOWANIE DO DZIKICH ŚWIŃ
W PAŃSTWACH CZŁONKOWSKICH***Artykuł 48***Szczegółowe zakazy dotyczące przemieszczania dzikich świń przez podmioty**

Właściwe organy państw członkowskich zakazują przemieszczania przesyłek dzikich świń przez podmioty zgodnie z art. 101 rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/688:

- a) na całym terytorium danego państwa członkowskiego;
- b) z całego terytorium danego państwa członkowskiego do:
 - (i) innego państwa członkowskiego oraz
 - (ii) państw trzecich.

*Artykuł 49***Szczegółowe zakazy dotyczące przemieszczania w obrębie obszarów objętych ograniczeniami I, II i III oraz z tych obszarów objętych ograniczeniami świeżego mięsa, produktów mięsnych i wszelkich innych produktów pochodzenia zwierzęcego, produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych pozyskanych od lub z dzikich świń i ciał dzikich świń, które to mięso i produkty są przeznaczone do spożycia przez ludzi**

1. Właściwe organy zainteresowanych państw członkowskich zakazują przemieszczania w obrębie obszarów objętych ograniczeniami I, II i III oraz z tych obszarów przesyłek świeżego mięsa, produktów mięsnych i wszelkich innych produktów pochodzenia zwierzęcego, produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych pozyskanych od lub z dzikich świń i ciał dzikich świń, które to mięso i produkty są przeznaczone do spożycia przez ludzi.
2. Właściwe organy zainteresowanych państw członkowskich zakazują przemieszczania w obrębie obszarów objętych ograniczeniami I, II i III oraz z tych obszarów świeżego mięsa, produktów mięsnych i wszelkich innych produktów pochodzenia zwierzęcego, produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych pozyskanych od lub z dzikich świń i ciał dzikich świń, które to mięso i produkty są przeznaczone do spożycia przez ludzi:
 - a) na własny użytek domowy;
 - b) przez myśliwych na dostawę małych ilości zwierzyny łownej lub mięsa zwierząt łownych z gatunków świń bezpośrednio do konsumenta końcowego lub lokalnego zakładu detalicznego bezpośrednio zaopatrującego konsumenta końcowego, jak przewidziano w art. 1 ust. 3 lit. e) rozporządzenia (WE) nr 853/2004.

*Artykuł 50***Ogólne zakazy przemieszczania przesyłek produktów pozyskanych od lub z dzikich świń i ciał dzikich świń, które to produkty są przeznaczone do spożycia przez ludzi, ze względu na ryzyko rozprzestrzeniania się afrykańskiego pomoru świń**

Właściwy organ zainteresowanego państwa członkowskiego może zakazać na terytorium tego samego państwa członkowskiego przemieszczania przesyłek świeżego mięsa, produktów mięsnych oraz wszelkich innych produktów pozyskanych od lub z dzikich świń i ciał dzikich świń, które to mięso i produkty są przeznaczone do spożycia przez ludzi, jeżeli właściwy organ uzna, że zachodzi ryzyko rozprzestrzenienia się afrykańskiego pomoru świń na te dzikie świnię bądź pozyskane od nich lub z nich produkty, z nich lub za ich pośrednictwem.

Artykuł 51

Szczegółowe warunki stosowania odstępstw zezwalających na przemieszczanie w obrębie obszarów objętych ograniczeniami I, II i III oraz z tych obszarów objętych ograniczeniami przesyłek produktów mięsnych pozyskanych od lub z dzikich świń

1. Na zasadzie odstępstwa od zakazu przewidzianego w art. 49 ust. 1 właściwy organ zainteresowanego państwa członkowskiego może zezwolić na przemieszczanie w obrębie obszarów objętych ograniczeniami I, II lub III oraz z tych obszarów przesyłek produktów mięsnych pozyskanych od lub z dzikich świń z zakładów znajdujących się na obszarach objętych ograniczeniami I, II lub III:

- a) do innych obszarów objętych ograniczeniami I, II lub III położonych w tym samym zainteresowanym państwie członkowskim;
- b) do obszarów znajdujących się poza obszarami objętymi ograniczeniami I, II i III położonych w tym samym zainteresowanym państwie członkowskim; oraz
- c) do innych państw członkowskich oraz państw trzecich.

2. Właściwy organ zainteresowanego państwa członkowskiego zezwala na przemieszczanie przesyłek produktów mięsnych pozyskanych od lub z dzikich świń z zakładów znajdujących się na obszarze objętym ograniczeniami I, II lub III, o których mowa w ust. 1, gdy spełnione są następujące warunki:

- a) w odniesieniu do każdej dzikiej świni wykorzystywanej do produkcji i przetwarzania produktów mięsnych na obszarach objętych ograniczeniami I, II i III przeprowadzono badania w kierunku identyfikacji patogenów wywołujących afrykański pomór świń;
- b) właściwy organ uzyskał negatywne wyniki badań w kierunku identyfikacji patogenów wywołujących afrykański pomór świń, o których mowa w lit. a), przed procesem obróbki, o którym mowa w lit. c) pkt (ii);
- c) produkty mięsne pozyskane od lub z dzikich świń:
 - (i) zostały wyprodukowane oraz były przetwarzane i przechowywane w zakładach wyznaczonych na podstawie art. 44 ust. 1; oraz
 - (ii) zostały poddane odpowiedniemu procesowi obróbki zmniejszającej ryzyko w przypadku produktów pochodzenia zwierzęcego z obszarów objętych ograniczeniami zgodnie z załącznikiem VII do rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/687 w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń.

Artykuł 52

Szczegółowe warunki stosowania odstępstw zezwalających na przemieszczanie w obrębie obszarów objętych ograniczeniami I, II i III oraz z obszaru objętego ograniczeniami I świeżego mięsa, produktów mięsnych i wszelkich innych produktów pochodzenia zwierzęcego pozyskanych od lub z dzikich świń i ciał dzikich świń, które to mięso i produkty są przeznaczone do spożycia przez ludzi

1. Na zasadzie odstępstwa od zakazów przewidzianych w art. 49 ust. 1 i 2 właściwy organ zainteresowanego państwa członkowskiego może zezwolić na przemieszczanie w obrębie obszaru objętego ograniczeniami I oraz z tego obszaru objętego ograniczeniami przesyłek świeżego mięsa, produktów mięsnych i wszelkich innych produktów pochodzenia zwierzęcego pozyskanych od lub z dzikich świń i ciał dzikich świń, które to mięso i produkty są przeznaczone do spożycia przez ludzi, na inne obszary objęte ograniczeniami I, II i III lub na obszary znajdujące się poza obszarami objętymi ograniczeniami I, II i III w tym samym państwie członkowskim, pod warunkiem że:

- a) w odniesieniu do każdej dzikiej świni przeprowadzono badania w kierunku identyfikacji patogenów wywołujących afrykański pomór świń przed przemieszczeniem przesyłki świeżego mięsa, produktów mięsnych i wszelkich innych produktów pochodzenia zwierzęcego pozyskanych od lub z tej dzikiej świni;
- b) właściwy organ zainteresowanego państwa członkowskiego uzyskał negatywne wyniki badań w kierunku identyfikacji patogenów wywołujących afrykański pomór świń, o których mowa w lit. a), przed przemieszczeniem przesyłki;
- c) świeże mięso, produkty mięsne i wszelkie inne produkty pochodzenia zwierzęcego pozyskane od lub z dzikich świń i ciał dzikich świń, które to mięso i produkty są przeznaczone do spożycia przez ludzi, są przemieszczane w obrębie obszaru objętego ograniczeniami I lub poza tym obszarem w tym samym państwie członkowskim:
 - (i) na własny użytek domowy; lub

- (ii) przez myśliwych na dostawę małych ilości zwierzyny łownej lub mięsa zwierząt łownych z gatunków świń bezpośrednio do konsumenta końcowego lub lokalnego zakładu detalicznego bezpośrednio zaopatrującego konsumenta końcowego, jak przewidziano w art. 1 ust. 3 lit. e) rozporządzenia (WE) nr 853/2004; lub
- (iii) z zakładów wyznaczonych na podstawie art. 44 ust. 1, w których świeże mięso i produkty mięsne oznaczono:
 - specjalnym znakiem jakości zdrowotnej lub znakiem identyfikacyjnym zgodnie z art. 47 ust. 1 lit. c); albo
 - zgodnie z art. 33 ust. 2 rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/687 i są one przemieszczane do zakładu przetwórczego w celu poddania ich jednemu z odpowiednich procesów obróbki zmniejszającej ryzyko określonych w załączniku VII do tego rozporządzenia.

2. Na zasadzie odstępstwa od zakazów przewidzianych w art. 49 ust. 1 i 2 właściwy organ zainteresowanego państwa członkowskiego może zezwolić na przemieszczanie przesyłek świeżego mięsa, produktów mięsnych i wszelkich innych produktów pochodzenia zwierzęcego pozyskanych od lub z dzikich świń i ciał dzikich świń, które to mięso i produkty są przeznaczone do spożycia przez ludzi, w obrębie obszarów objętych ograniczeniami II i III w tym samym państwie członkowskim, pod warunkiem że:

- a) w odniesieniu do każdej dzikiej świni przeprowadzono badania w kierunku identyfikacji patogenów wywołujących afrykański pomór świń przed przemieszczeniem przesyłki świeżego mięsa, produktów mięsnych i wszelkich innych produktów pochodzenia zwierzęcego pozyskanych od lub z tych dzikich świń bądź ich ciał, które to mięso i produkty są przeznaczone do spożycia przez ludzi;
- b) właściwy organ zainteresowanego państwa członkowskiego uzyskał negatywne wyniki badań w kierunku identyfikacji patogenów wywołujących afrykański pomór świń, o których mowa w lit. a), przed przemieszczeniem przesyłki;
- c) świeże mięso, produkty mięsne i wszelkie inne produkty pochodzenia zwierzęcego pozyskane od lub z dzikich świń i ciał dzikich świń, które to mięso i produkty są przeznaczone do spożycia przez ludzi, są przemieszczane w obrębie obszarów objętych ograniczeniami II i III w tym samym państwie członkowskim:
 - (i) na własny użytek domowy;
 - albo
 - (ii) zgodnie ze szczegółowymi warunkami określonymi w art. 33 ust. 2 rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/687 i są one przemieszczane do zakładu przetwórczego w celu poddania ich jednemu z odpowiednich procesów obróbki zmniejszającej ryzyko w przypadku produktów pochodzenia zwierzęcego określonych w załączniku VII do tego rozporządzenia.

3. Właściwy organ zainteresowanego państwa członkowskiego może zdecydować, że badania w kierunku identyfikacji patogenów, o których mowa w ust. 1 lit. a) i w ust. 2 lit. a) załącznika II, nie są wymagane na obszarze objętym ograniczeniami I, II lub III, pod warunkiem że:

- a) właściwy organ zainteresowanego państwa członkowskiego ocenił, na podstawie odpowiedniego i ciągłego nadzoru, szczególną sytuację epidemiologiczną w zakresie afrykańskiego pomoru świń i związane z nim ryzyko w danym obszarze objętym ograniczeniami lub w jego części, a ocena ta wykazała, że ryzyko rozprzestrzenienia się afrykańskiego pomoru świń jest niewielkie;
- b) ocena, o której mowa w lit. a), jest regularnie poddawana przeglądowi:
 - (i) z uwzględnieniem rozwoju szczególnej sytuacji epidemiologicznej w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń na danym obszarze objętym ograniczeniami; a
 - (ii) właściwy organ zainteresowanego państwa członkowskiego uznaje ryzyko rozprzestrzenienia się afrykańskiego pomoru świń za znikome;
- c) przesyłki świeżego mięsa, produktów mięsnych i wszelkich innych produktów pochodzenia zwierzęcego pozyskanych od lub z tych dzikich świń bądź ich ciał, które to mięso i produkty są przeznaczone do spożycia przez ludzi:
 - (i) w obrębie obszarów objętych ograniczeniami I, II i III znajdujących się w tym samym zainteresowanym państwie członkowskim, możliwie jak najbliżej miejsca, w którym upolowano dziką swinie; oraz
 - (ii) na własny użytek domowy.

Artykuł 53

Obowiązki podmiotów dotyczące świadectw zdrowia zwierząt do celów przesyłek świeżego mięsa, produktów mięsnych i wszelkich innych produktów pochodzenia zwierzęcego pozyskanych od lub z dzikich świń i ciał dzikich świń, które to mięso i produkty są przeznaczone do spożycia przez ludzi, w odniesieniu do przemieszczania z obszarów objętych ograniczeniami I, II i III

Podmioty przemieszczają przesyłki świeżego mięsa, produktów mięsnych i wszelkich innych produktów pochodzenia zwierzęcego pozyskanych od lub z dzikich świń i ciał dzikich świń, które to mięso i produkty są przeznaczone do spożycia przez ludzi, wyłącznie z obszarów objętych ograniczeniami I, II i III;

- a) w przypadkach objętych art. 51 i 52; oraz
- b) wówczas, gdy przesyłkom tym towarzyszy świadectwo zdrowia zwierząt przewidziane w art. 167 ust. 1 rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/429, które zawiera:
 - (i) informacje wymagane na mocy art. 168 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/429 i informacje określone w załączniku do rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/2154; oraz
 - (ii) co najmniej jedno z następujących poświadczeń zgodności z wymogami określonymi w niniejszym rozporządzeniu:
 - „Świeże mięso i produkty mięsne oraz wszelkie inne produkty pochodzenia zwierzęcego z obszaru objętego ograniczeniami I pozyskane od lub z dzikich świń przy zastosowaniu środków szczególnych w zakresie zwalczania chorób w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń ustanowionych w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2023/594”;
 - „Ciała dzikich świń, które są przeznaczone do spożycia przez ludzi, z obszaru objętego ograniczeniami I przy zastosowaniu środków szczególnych w zakresie zwalczania chorób w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń ustanowionych w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2023/594”;
 - „Produkty mięsne, które poddano odpowiedniej obróbce zmniejszającej ryzyko, z obszarów objętych ograniczeniami I, II i III pozyskane od lub z dzikich świń przy zastosowaniu środków szczególnych w zakresie zwalczania chorób w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń ustanowionych w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2023/594”.

W przypadku przemieszczania takich przesyłek w obrębie tego samego zainteresowanego państwa członkowskiego właściwy organ może jednak zdecydować, że świadectwa zdrowia zwierząt nie trzeba wydawać, jak przewidziano w art. 167 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia (UE) 2016/429.

Artykuł 54

Szczegółowe warunki udzielania zezwolenia na przemieszczanie w obrębie obszarów objętych ograniczeniami I, II i III oraz poza tymi obszarami objętymi ograniczeniami przesyłek produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych pozyskanych od lub z dzikich świń

1. Na zasadzie odstępstwa od zakazów przewidzianych w art. 49 ust. 1 i 2 właściwy organ zainteresowanego państwa członkowskiego może zezwolić na przemieszczanie w obrębie obszarów objętych ograniczeniami I, II i III oraz poza tymi obszarami objętymi ograniczeniami przesyłek produktów pochodnych pozyskanych od lub z dzikich świń do innych obszarów objętych ograniczeniami I, II i III lub do obszarów znajdujących się poza obszarami objętymi ograniczeniami I, II i III w tym samym państwie członkowskim oraz do innych państw członkowskich, o ile produkty pochodne poddano obróbce zmniejszającej ryzyko, w wyniku której nie stwarzają one żadnego ryzyka w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń.
2. Na zasadzie odstępstwa od zakazów przewidzianych w art. 49 ust. 1 właściwy organ zainteresowanego państwa członkowskiego może zezwolić na przemieszczanie w obrębie obszarów objętych ograniczeniami I, II i III oraz poza tymi obszarami objętymi ograniczeniami przesyłek produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego pozyskanych od lub z dzikich świń do innych obszarów objętych ograniczeniami I, II i III oraz do obszarów znajdujących się poza obszarami objętymi ograniczeniami I, II i III w tym samym państwie członkowskim, pod warunkiem, że:
 - a) produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego są gromadzone, transportowane i usuwane zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1069/2009;
 - b) w przypadku przemieszczania poza obszarami objętymi ograniczeniami I, II i III środki transportu są indywidualnie wyposażone w system nawigacji satelitarnej w celu ustalania, transmisji i zapisu ich położenia w czasie rzeczywistym; Przewoźnik umożliwia właściwemu organowi kontrolę w czasie rzeczywistym ruchu środka transportu i prowadzi rejestry elektroniczne tego ruchu przez co najmniej dwa miesiące od chwili przemieszczenia przesyłki.

*Artykuł 55***Obowiązki podmiotów dotyczące świadectw zdrowia zwierząt do celów przemieszczania przesyłek produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego pozyskanych od lub z dzikich świń poza obszarami objętymi ograniczeniami I, II i III na terytorium tego samego zainteresowanego państwa członkowskiego**

Podmioty przemieszczają przesyłki produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego pozyskanych od lub z dzikich świń poza obszarami objętymi ograniczeniami I, II i III na terytorium tego samego zainteresowanego państwa członkowskiego w przypadku, o którym mowa w art. 54 ust. 2, wyłącznie wówczas, gdy przesyłkom tym towarzyszy:

- a) dokument handlowy, o którym mowa w rozdziale III załącznika VIII do rozporządzenia (UE) nr 142/2011; oraz
- b) świadectwo zdrowia zwierząt, o którym mowa w art. 22 ust. 5 rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/687.

Właściwy organ zainteresowanego państwa członkowskiego może jednak zdecydować, że świadectwa zdrowia zwierząt nie trzeba wydawać, jak przewidziano w art. 22 ust. 6 rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/687.

*Artykuł 56***Krajowe plany działania dotyczące dzikich świń w celu uniknięcia rozprzestrzeniania się afrykańskiego pomoru świń w Unii**

1. Wszystkie państwa członkowskie ustanawiają krajowe plany działania obejmujące populacje dzikich świń na swoim terytorium w celu uniknięcia rozprzestrzeniania się afrykańskiego pomoru świń w Unii (krajowe plany działania) w terminie sześciu miesięcy od daty publikacji niniejszego rozporządzenia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, aby zapewnić:

- a) wysoki poziom wiedzy na temat chorób i gotowość na wypadek ich wystąpienia w odniesieniu do ryzyka związanego z rozprzestrzenianiem się afrykańskiego pomoru świń przez dzikie świnię;
- b) zapobieganie afrykańskiemu pomorowi świń, ograniczenie rozprzestrzeniania się tej choroby, jej zwalczanie i eliminację;
- c) skoordynowane działania obejmujące dzikie świnię w celu uwzględnienia ryzyka stwarzanego przez te zwierzęta w odniesieniu do rozprzestrzeniania się afrykańskiego pomoru świń.

2. Krajowe plany działania opracowuje się zgodnie z minimalnymi wymaganiami określonymi w załączniku IV.

3. Państwo członkowskie może podjąć decyzję o niesporządzaniu krajowego planu działania, jeśli w wyniku odpowiedniego i ciągłego nadzoru nie wykazano dowodów na stałą obecność dzikich świń w tym państwie członkowskim.

4. Środki wprowadzone przez państwa członkowskie w ramach krajowych planów działania muszą być zgodne, w stosownych przypadkach, z unijnymi przepisami dotyczącymi ochrony środowiska, w tym z wymogami ochrony przyrody, określonymi w dyrektywach 2009/147/WE i 92/43/EWG.

5. Państwa członkowskie przedstawiają swoje krajowe plany działania i roczne wyniki ich realizacji Komisji i pozostałym państwom członkowskim.

ROZDZIAŁ VI

SZCZEGÓLNE OBOWIĄZKI PAŃSTW CZŁONKOWSKICH W ZAKRESIE INFORMOWANIA I SZKOLENIA*Artykuł 57***Szczególne obowiązki zainteresowanych państw członkowskich w zakresie informowania**

1. Zainteresowane państwa członkowskie zapewniają, aby co najmniej operatorzy kolei, autokarów, portów lotniczych i portów, biura podróży, organizatorzy polowań i operatorzy pocztowi byli zobowiązani do zwracania uwagi swoich klientów na środki szczególne w zakresie zwalczania chorób ustanowione w niniejszym rozporządzeniu przez przekazywanie w odpowiedni sposób informacji na temat głównych zakazów ustanowionych w art. 9, 11, 12, 48 i 49 podróżnym przemieszczającym się z obszarów objętych ograniczeniami I, II i III oraz klientom korzystającym z usług pocztowych.

W tym celu zainteresowane państwa członkowskie organizują i przeprowadzają regularne kampanie na rzecz podnoszenia świadomości publicznej, aby propagować i rozpowszechniać informacje na temat środków szczególnych w zakresie zwalczania chorób, ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu.

2. Zainteresowane państwa członkowskie informują Komisję i pozostałe państwa członkowskie na forum Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz o następujących kwestiach:

- a) zmianach sytuacji epidemiologicznej w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń na swoim terytorium;
- b) wynikach nadzoru nad afrykańskim pomorem świń w przypadku utrzymywanych i dzikich świń przeprowadzonego na obszarach objętych ograniczeniami I, II i III oraz na obszarach znajdujących się poza tymi obszarami objętymi ograniczeniami;
- c) wynikach nadzoru nad afrykańskim pomorem świń w przypadku utrzymywanych i dzikich świń przeprowadzonego na obszarach wymienionych w załączniku II;
- (d) innych środkach i inicjatywach wprowadzonych w celu zapobiegania afrykańskiemu pomorowi świń, jego zwalczania i eliminacji.

Artykuł 58

Szczególne obowiązki zainteresowanych państw członkowskich w zakresie szkolenia

Zainteresowane państwa członkowskie organizują i przeprowadzają regularnie lub w odpowiednich odstępach czasu specjalne szkolenia na temat ryzyka afrykańskiego pomoru świń oraz możliwych środków zapobiegania, zwalczania i eliminacji przynajmniej dla następujących grup docelowych:

- a) lekarzy weterynarii;
- b) rolników utrzymujących świnię i innych istotnych podmiotów i przewoźników;
- c) myśliwych.

Artykuł 59

Szczególne obowiązki wszystkich państw członkowskich w zakresie informowania

1. Wszystkie państwa członkowskie zapewniają, by

- a) na wszystkich trasach w obrębie głównej infrastruktury lądowej, takich jak międzynarodowe szlaki komunikacyjne i kolejowe, oraz w obrębie powiązanych lądowych sieci transportowych, odpowiednie informacje na temat ryzyka przenoszenia afrykańskiego pomoru świń oraz na temat środków szczególnych w zakresie zwalczania chorób, ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu, były podawane do wiadomości podróżnych:
 - (i) w sposób widoczny i wyraźny;
 - (ii) prezentowane w sposób łatwo zrozumiały dla podróżnych przybywających:
 - do obszarów objętych ograniczeniami I, II i III oraz powracających z takich obszarów; lub
 - do państw trzecich narażonych na ryzyko rozprzestrzeniania się afrykańskiego pomoru świń oraz powracających z takich państw;
- b) wprowadzono niezbędne środki w celu podniesienia świadomości wśród zainteresowanych stron działających w sektorze utrzymywanych świń, w tym małych zakładów, na temat ryzyka wprowadzenia i rozprzestrzeniania wirusa afrykańskiego pomoru świń oraz w celu udzielenia im w najodpowiedniejszy sposób najważniejszych informacji na temat wzmocnionych środków bioasekuracji dla zakładów, w których utrzymywane są świnię, znajdujących się na obszarach objętych ograniczeniami I, II lub III, jak przewidziano w załączniku III, w szczególności środków, które mają być stosowane na obszarach objętych ograniczeniami I, II i III.

2. Wszystkie państwa członkowskie podnoszą świadomość na temat afrykańskiego pomoru świń wśród:

- a) społeczeństwa, jak przewidziano w art. 15 rozporządzenia (UE) 2016/429;
- b) lekarzy weterynarii, rolników, innych odpowiednich podmiotów oraz przewoźników i myśliwych.

3. Wszystkie państwa członkowskie przekazują opinii publicznej i specjalistom wymienionym w ust. 2 najodpowiedniejsze informacje na temat zmniejszania ryzyka i wzmocnionych środków bioasekuracji, jak przewidziano w:

- a) załączniku III;

- b) wytycznych unijnych w sprawie afrykańskiego pomoru świń uzgodnionych z państwami członkowskimi na forum Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz;
- c) dostępnych dowodach naukowych dostarczonych przez Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności;
- d) Kodeksie zdrowia zwierząt lądowych Światowej Organizacji Zdrowia Zwierząt.

ROZDZIAŁ VII

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 60

Uchylenie rozporządzenia wykonawczego (UE) 2021/605

Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2021/605 traci moc z dniem 21 kwietnia 2023 r.

Artykuł 61

Wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzydziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 21 kwietnia 2023 r. do dnia 20 kwietnia 2028 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 16 marca 2023 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN

ZAŁĄCZNIK I

OBSZARY OBJĘTE OGRANICZENIAMI I, II i III

CZĘŚĆ I

1. Niemcy

Następujące obszary objęte ograniczeniami I w Niemczech:

Bundesland Brandenburg:

— Landkreis Dahme-Spreewald:

- Gemeinde Alt Zauche-Wußwerk,
- Gemeinde Byhleguhre-Byhlen,
- Gemeinde Märkische Heide, mit den Gemarkungen Alt Schadow, Neu Schadow, Pretschen, Plattkow, Wittmannsdorf, Schuhlen-Wiese, Bückchen, Kuschkow, Gröditsch, Groß Leuthen, Leibchel, Glietz, Groß Leine, Dollgen, Krugau, Dürrenhofe, Biebersdorf und Klein Leine,
- Gemeinde Neu Zauche,
- Gemeinde Schwielochsee mit den Gemarkungen Groß Liebitz, Guhlen, Mochow und Siegadel,
- Gemeinde Spreewaldheide,
- Gemeinde Straupitz,

— Landkreis Märkisch-Oderland:

- Gemeinde Müncheberg mit den Gemarkungen Müncheberg, Eggersdorf bei Müncheberg und Hoppegarten bei Müncheberg,
- Gemeinde Bliesdorf mit den Gemarkungen Kunersdorf - westlich der B167 und Bliesdorf - westlich der B167
- Gemeinde Märkische Höhe mit den Gemarkungen Reichenberg und Batzlow,
- Gemeinde Wriezen mit den Gemarkungen Haselberg, Frankenfelde, Schulzendorf, Lüdersdorf Biesdorf, Rathsdorf - westlich der B 167 und Wriezen - westlich der B167
- Gemeinde Buckow (Märkische Schweiz),
- Gemeinde Strausberg mit den Gemarkungen Hohenstein und Ruhlsdorf,
- Gemeine Garzau-Garzin,
- Gemeinde Waldsiefersdorf,
- Gemeinde Rehfelde mit der Gemarkung Werder,
- Gemeinde Reichenow-Mögelin,
- Gemeinde Prötzel mit den Gemarkungen Harnekop, Sternebeck und Prötzel östlich der B 168 und der L35,
- Gemeinde Oberbarnim,
- Gemeinde Bad Freienwalde mit der Gemarkung Sonnenburg,
- Gemeinde Falkenberg mit den Gemarkungen Dannenberg, Falkenberg westlich der L 35, Gersdorf und Krüge,
- Gemeinde Höhenland mit den Gemarkungen Steinbeck, Wollenberg und Wölsickendorf,

— Landkreis Barnim:

- Gemeinde Joachimsthal östlich der L220 (Eberswalder Straße), östlich der L23 (Töpferstraße und Templiner Straße), östlich der L239 (Glambecker Straße) und Schorfheide (JO) östlich der L238,
- Gemeinde Friedrichswalde mit der Gemarkung Glambeck östlich der L 239,

- Gemeinde Althüttendorf,
- Gemeinde Ziethen mit den Gemarkungen Groß Ziethen und Klein Ziethen westlich der B198,
- Gemeinde Chorin mit den Gemarkungen Golzow, Senftenhütte, Buchholz, Schorfheide (Ch), Chorin westlich der L200 und Sandkrug nördlich der L200,
- Gemeinde Britz,
- Gemeinde Schorfheide mit den Gemarkungen Altenhof, Werbellin, Lichterfelde und Finowfurt,
- Gemeinde (Stadt) Eberswalde mit den Gemarkungen Finow und Spechthausen und der Gemarkung Eberswalde südlich der B167 und westlich der L200,
- Gemeinde Breydin,
- Gemeinde Melchow,
- Gemeinde Sydower Fließ mit der Gemarkung Grüntal nördlich der K6006 (Landstraße nach Tuchen), östlich der Schönholzer Straße und östlich Am Postweg,
- Hohenfinow südlich der B167,
- Landkreis Uckermark:
 - Gemeinde Passow mit den Gemarkungen Briest, Passow und Schönow,
 - Gemeinde Mark Landin mit den Gemarkungen Landin nördlich der B2, Grünow und Schönermark,
 - Gemeinde Angermünde mit den Gemarkungen Frauenhagen, Mürow, Angermünde nördlich und nordwestlich der B2, Dobberzin nördlich der B2, Kerkow, Welsow, Bruchhagen, Greiffenberg, Günterberg, Biesenbrow, Görldorf, Wolletz und Altkünkendorf,
 - Gemeinde Zichow,
 - Gemeinde Casekow mit den Gemarkungen Blumberg, Wartin, Luckow-Petershagen und den Gemarkungen Biesendahlshof und Casekow westlich der L272 und nördlich der L27,
 - Gemeinde Hohenselchow-Groß Pinnow mit der Gemarkung Hohenselchow nördlich der L27,
 - Gemeinde Tantow,
 - Gemeinde Mescherin mit der Gemarkung Radekow, der Gemarkung Rosow südlich der K 7311 und der Gemarkung Neurochlitz westlich der B2,
 - Gemeinde Gartz (Oder) mit der Gemarkung Geesow westlich der B2 sowie den Gemarkungen Gartz und Hohenreinkendorf nördlich der L27 und der B2 bis zur Kastanienallee, dort links abbiegend dem Schülerweg folgend bis Höhe Bahnhof, von hier in östlicher Richtung den Salveybach kreuzend bis zum Tantower Weg, diesen in nördlicher Richtung bis zu Stettiner Straße, diese weiter folgend bis zur B2, dieser in nördlicher Richtung folgend,
 - Gemeinde Pinnow nördlich und westlich der B2,
- Landkreis Oder-Spree:
 - Gemeinde Storkow (Mark),
 - Gemeinde Spreenhagen mit den Gemarkungen Braunsdorf, Markgrafpieske, Lebbin und Spreenhagen,
 - Gemeinde Grünheide (Mark) mit den Gemarkungen Kagel, Kienbaum und Hangelsberg,
 - Gemeinde Fürstenwalde westlich der B 168 und nördlich der L 36,
 - Gemeinde Rauen,
 - Gemeinde Wendisch Rietz bis zur östlichen Uferzone des Scharmützelsees und von der südlichen Spitze des Scharmützelsees südlich der B246,

- Gemeinde Reichenwalde,
- Gemeinde Bad Saarow mit der Gemarkung Petersdorf und der Gemarkung Bad Saarow-Pieskow westlich der östlichen Uferzone des Scharmützelsees und ab nördlicher Spitze westlich der L35,
- Gemeinde Tauche mit der Gemarkung Werder,
- Gemeinde Steinhöfel mit den Gemarkungen Jänickendorf, Schönfelde, Beerfelde, Gölsdorf, Buchholz, Tempelberg und den Gemarkungen Steinhöfel, Hasenfelde und Heinersdorf westlich der L36 und der Gemarkung Neuendorf im Sande nördlich der L36,
- Landkreis Spree-Neiße:
 - Gemeinde Turnow-Preilack mit der Gemarkung Turnow,
 - Gemeinde Drachhausen,
 - Gemeinde Schmogrow-Fehrow,
 - Gemeinde Drehnow,
 - Gemeinde Teichland mit den Gemarkungen Maust und Neuendorf,
 - Gemeinde Guhrow,
 - Gemeinde Werben,
 - Gemeinde Dissen-Striesow,
 - Gemeinde Briesen,
 - Gemeinde Kolkwitz mit den Gemarkungen Klein Gaglow, Hähnchen, Kolkwitz, Glinzig und Krieschow nördl. der BAB 15, Gulben, Papitz, Babow, Eichow, Limberg und Milkersdorf,
 - Gemeinde Burg (Spreewald)
 - Kreisfreie Stadt Cottbus außer den Gemarkungen Kahren, Gallinchen, Groß Gaglow und der Gemarkung Kieebusch südlich der BAB,
- Landkreis Oberspreewald-Lausitz:
 - Gemeinde Lauchhammer,
 - Gemeinde Schwarzheide,
 - Gemeinde Schipkau,
 - Gemeinde Senftenberg mit den Gemarkungen Brieske, Niemtsch, Senftenberg und Reppist,
 - die Gemeinde Schwarzbach mit der Gemarkung Biehlen,
 - Gemeinde Großräschen mit den Gemarkungen Wormlage, Saalhausen, Barzig, Freienhufen, Großräschen,
 - Gemeinde Vetschau/Spreewald mit den Gemarkungen: Naundorf, Fleißdorf, Suschow, Stradow, Göritz, Koßwig, Vetschau, Repten, Tornitz, Missen und Orgosen,
 - Gemeinde Calau mit den Gemarkungen: Kalkwitz, Mlode, Saßleben, Reuden, Bolschwitz, Säritz, Calau, Kemmen, Werchow und Gollnitz,
 - Gemeinde Luckaitztal,
 - Gemeinde Bronkow,
 - Gemeinde Altdöbern mit der Gemarkung Altdöbern westlich der Bahnlinie,
 - Gemeinde Tettau,
- Landkreis Elbe-Elster:
 - Gemeinde Großthiemig,
 - Gemeinde Hirschfeld,
 - Gemeinde Gröden,
 - Gemeinde Schraden,

- Gemeinde Merzdorf,
- Gemeinde Röderland mit der Gemarkung Wainsdorf, Präsen, Stolzenhain a.d. Röder,
- Gemeinde Plessa mit der Gemarkung Plessa,
- Landkreis Prignitz:
 - Gemeinde Groß Pankow mit den Gemarkungen Baek, Tangendorf, Tacken, Hohenvier, Strigleben, Steinberg und Gulow,
 - Gemeinde Perleberg mit der Gemarkung Schönfeld,
 - Gemeinde Karstädt mit den Gemarkungen Postlin, Strehlen, Blüten, Klockow, Premslin, Glövizin, Waterloo, Karstädt, Dargardt, Garlin und die Gemarkungen Groß Warnow, Klein Warnow, Reckenzin, Streesow und Dallmin westlich der Bahnstrecke Berlin/Spandau-Hamburg/Altona,
 - Gemeinde Gülitz-Reetz,
 - Gemeinde Putlitz mit den Gemarkungen Lockstädt, Mansfeld und Laaske,
 - Gemeinde Triglitz,
 - Gemeinde Marienfließ mit der Gemarkung Frehne,
 - Gemeinde Kümmernitztal mit der Gemarkungen Buckow, Preddöhl und Grabow,
 - Gemeinde Gerdshagen mit der Gemarkung Gerdshagen,
 - Gemeinde Meyenburg,
 - Gemeinde Pritzwalk mit der Gemarkung Steffenshagen,

Bundesland Sachsen:

- Stadt Dresden:
 - Stadtgebiet, sofern nicht bereits Teil der Sperrzone II,
- Landkreis Meißen:
 - Gemeinde Diera-Zehren, sofern nicht bereits Teil der Sperrzone II,
 - Gemeinde Glaubitz, sofern nicht bereits Teil der Sperrzone II,
 - Gemeinde Hirschstein,
 - Gemeinde Käbschütztal,
 - Gemeinde Klipphausen, sofern nicht bereits Teil der Sperrzone II,
 - Gemeinde Niederau, sofern nicht bereits Teil der Sperrzone II,
 - Gemeinde Nünchritz, sofern nicht bereits Teil der Sperrzone II,
 - Gemeinde Röderaue, sofern nicht bereits Teil der Sperrzone II,
 - Gemeinde Stadt Gröditz, sofern nicht bereits Teil der Sperrzone II,
 - Gemeinde Stadt Lommatzsch,
 - Gemeinde Stadt Meißen, sofern nicht bereits Teil der Sperrzone II,
 - Gemeinde Stadt Nossen,
 - Gemeinde Stadt Riesa,
 - Gemeinde Stadt Strehla,
 - Gemeinde Stauchitz,
 - Gemeinde Wülknitz, sofern nicht bereits Teil der Sperrzone II,
 - Gemeinde Zeithain,
- Landkreis Mittelsachsen:
 - Gemeinde Großweitzschen mit den Ortsteilen Döschütz, Gadewitz, Niederranschütz, Redemitz,
 - Gemeinde Ostrau mit den Ortsteilen Auerschütz, Beutig, Binnewitz, Clanzschwitz, Delmschütz, Döhlen, Jahna, Kattnitz, Kiebitz, Merschütz, Münchhof, Niederlützschera, Noschkowitz, Oberlützschera, Obersteina, Ostrau, Pulsitz, Rittnitz, Schlagwitz, Schmorren, Schrebitz, Sömnitz, Trebanitz, Zschochau,

- Gemeinde Reinsberg,
 - Gemeinde Stadt Döbeln mit den Ortsteilen Beicha, Bormitz, Choren, Döbeln, Dreißig, Geleitshäuser, Geritzsch, Gödelitz, Großsteinbach, Juchhöh, Kleinmockritz, Leschen, Lüttewitz, Maltitz, Markritz, Meila, Mochau, Nelkanitz, Oberranschütz, Petersberg, Präbschütz, Prüfern, Schallhausen, Schweinitz, Simselwitz, Theeschütz, Zschackwitz, Zschäschtz,
 - Gemeinde Stadt Großschirma mit den Ortsteilen Obergruna, Siebenlehn,
 - Gemeinde Stadt Roßwein mit den Ortsteilen Gleisberg, Haßlau, Klinge, Naußlitz, Neuseifersdorf, Niederforst, Ossig, Roßwein, Seifersdorf, Wettersdorf, Wetterwitz,
 - Gemeinde Striegistal mit den Ortsteilen Gersdorf, Kammersheim, Marbach,
 - Gemeinde Zschaitz-Ottewig,
 - Landkreis Nordsachsen:
 - Gemeinde Arzberg mit den Ortsteilen Stehla, Tauschwitz,
 - Gemeinde Cavertitz mit den Ortsteilen Außig, Cavertitz, Klingenhain, Schirmenitz, Treptitz,
 - Gemeinde Liebschützberg mit den Ortsteilen Borna, Bornitz, Clanzschwitz, Ganzig, Kleinragewitz, Laas, Leckwitz, Liebschütz, Sahlissan, Schönnewitz, Terpitz östlich der Querung am Käferberg, Wadewitz, Zaußwitz,
 - Gemeinde Naundorf mit den Ortsteilen Casabra, Gastewitz, Haage, Hof, Hohenwussen, Kreina, Nasenberg, Raitzen, Reppen, Salbitz, Stennschütz, Zeicha,
 - Gemeinde Stadt Belgern-Schildau mit den Ortsteilen Ammelgoßwitz, Dröschkau, Liebersee östlich der B182, Oelzschau, Seydewitz, Staritz, Wohlau,
 - Gemeinde Stadt Mügeln mit den Ortsteilen Mahris, Schweta südlich der K8908, Zschannewitz,
 - Gemeinde Stadt Oschatz mit den Ortsteilen Lonnewitz östlich des Sandbaches und nördlich der B6, Oschatz östlich des Schmorkauer Wegs und nördlich der S28, Rechau, Schmorkau, Zöschau,
 - Landkreis Sächsische Schweiz-Osterzgebirge:
 - Gemeinde Bannewitz,
 - Gemeinde Dürrröhrsdorf-Dittersbach,
 - Gemeinde Kreischa,
 - Gemeinde Lohmen,
 - Gemeinde Müglitztal,
 - Gemeinde Stadt Dohna,
 - Gemeinde Stadt Freital,
 - Gemeinde Stadt Heidenau,
 - Gemeinde Stadt Hohnstein,
 - Gemeinde Stadt Neustadt i. Sa.,
 - Gemeinde Stadt Pirna,
 - Gemeinde Stadt Rabenau mit den Ortsteilen Lübau, Obernaundorf, Oelsa, Rabenau und Spechtritz,
 - Gemeinde Stadt Stolpen,
 - Gemeinde Stadt Tharandt mit den Ortsteilen Fördergersdorf, Großopitz, Kurort Hartha, Pohrsdorf und Spechtshausen,
 - Gemeinde Stadt Wilsdruff, sofern nicht bereits Teil der Sperrzone II,
- Bundesland Mecklenburg-Vorpommern:
- Landkreis Vorpommern Greifswald
 - Gemeinde Penkun,

- Gemeinde Nadrensee,
- Gemeinde Krackow,
- Gemeinde Glasow,
- Gemeinde Grambow,
- Landkreis Ludwigslust-Parchim:
 - Gemeinde Barkhagen mit den Ortsteilen und Ortschaften: Altenlinden, Kolonie Lalchow, Plauerhagen, Zarchlin, Barkow-Ausbau, Barkow,
 - Gemeinde Blievenstorf mit dem Ortsteil: Blievenstorf,
 - Gemeinde Brenz mit den Ortsteilen und Ortschaften: Neu Brenz, Alt Brenz,
 - Gemeinde Domsühl mit den Ortsteilen und Ortschaften: Severin, Bergrade Hof, Bergrade Dorf, Zieslütbe, Alt Dammerow, Schlieven, Domsühl, Domsühl-Ausbau, Neu Schlieven,
 - Gemeinde Gallin-Kuppentin mit den Ortsteilen und Ortschaften: Kuppentin, Kuppentin-Ausbau, Daschow, Zahren, Gallin, Penzlin,
 - Gemeinde Ganzlin mit den Ortsteilen und Ortschaften: Dresenow, Dresenower Mühle, Twietfort, Ganzlin, Tönchow, Wendisch Priborn, Liebhof, Gnevsvorf,
 - Gemeinde Granzin mit den Ortsteilen und Ortschaften: Lindenbeck, Greven, Beckendorf, Bahlenrade, Granzin,
 - Gemeinde Grabow mit den Ortsteilen und Ortschaften: Fresenbrügge, Grabow, Griemoor, Heidehof, Kaltehof, Winkelmoor,
 - Gemeinde Groß Laasch mit den Ortsteilen und Ortschaften: Groß Laasch,
 - Gemeinde Kremmin mit den Ortsteilen und Ortschaften: Beckentin, Kremmin,
 - Gemeinde Kritzow mit den Ortsteilen und Ortschaften: Schlemmin, Kritzow,
 - Gemeinde Lewitzrand mit dem Ortsteil und Ortschaft: Matzlow-Garwitz (teilweise),
 - Gemeinde Lübz mit den Ortsteilen und Ortschaften: Bobzin, Broock, Broock Ausbau, Hof Gischow, Lübz, Lutheran, Lutheran Ausbau, Riederfelde, Ruthen, Wessentin, Wessentin Ausbau,
 - Gemeinde Neustadt-Glewe mit den Ortsteilen und Ortschaften: Hohes Feld, Kiez, Klein Laasch, Liebs Siedlung, Neustadt-Glewe, Tuckhude, Wabel,
 - Gemeinde Obere Warnow mit den Ortsteilen und Ortschaften: Grebbin und Wozinkel, Gemarkung Kossebade teilweise, Gemarkung Herzberg mit dem Waldgebiet Bahlenholz bis an die östliche Gemeindegrenze, Gemarkung Woeten unmittelbar östlich und westlich der L16,
 - Gemeinde Parchim mit den Ortsteilen und Ortschaften: Dargelütz, Neuhof, Kiekindemark, Neu Klockow, Möderitz, Malchow, Damm, Parchim, Voigtsdorf, Neu Matzlow,
 - Gemeinde Passow mit den Ortsteilen und Ortschaften: Unterbrüz, Brüz, Welzin, Neu Brüz, Weisin, Charlottenhof, Passow,
 - Gemeinde Plau am See mit den Ortsteilen und Ortschaften: Reppentin, Gaarz, Silbermühle, Appelburg, Seelust, Plau-Am See, Plötzenhöhe, Klebe, Lalchow, Quetzin, Heidekrug,
 - Gemeinde Rom mit den Ortsteilen und Ortschaften: Lancken, Stralendorf, Rom, Darze, Paarsch,
 - Gemeinde Spornitz mit den Ortsteilen und Ortschaften: Dütschow, Primark, Steinbeck, Spornitz,
 - Gemeinde Werder mit den Ortsteilen und Ortschaften: Neu Benthen, Benthen, Tannenhof, Werder.

2. Estonia

Następujące obszary objęte ograniczeniami I w Estonii:

- Hiiu maakond.

3. Grecja

Następujące obszary objęte ograniczeniami I w Grecji:

- in the regional unit of Drama:
 - the community departments of Sidironero and Skaloti and the municipal departments of Livadero and Ksiropotamo (in Drama municipality),
 - the municipal department of Paranesti (in Paranesti municipality),
 - the municipal departments of Kokkinogeia, Mikropoli, Panorama, Pyrgoi (in Prosotsani municipality),
 - the municipal departments of Kato Nevrokopi, Chrysokefalo, Achladea, Vathytopos, Volakas, Granitis, Dasotos, Eksohi, Katafyto, Lefkogeia, Mikrokleisoura, Mikromilea, Ochyro, Pagoneri, Perithorio, Kato Vrontou and Potamoi (in Kato Nevrokopi municipality),
- in the regional unit of Xanthi:
 - the municipal departments of Kimmerion, Stavroupoli, Gerakas, Dafnonas, Komnina, Kariofyto and Neochori (in Xanthi municipality),
 - the community departments of Satres, Thermes, Kotyli, and the municipal departments of Myki, Echinon and Oraio and (in Myki municipality),
 - the community department of Selero and the municipal department of Sounio (in Avdira municipality),
- in the regional unit of Rodopi:
 - the municipal departments of Komotini, Anthochorio, Gratini, Thrylorio, Kalhas, Karydia, Kikidio, Kosmio, Pandrosos, Aigeiros, Kallisti, Meleti, Neo Sidirochori and Mega Doukato (in Komotini municipality),
 - the municipal departments of Ipio, Arriana, Darmeni, Archontika, Fillyra, Ano Drosini, Aratos and the Community Departments Kehros and Organi (in Arriana municipality),
 - the municipal departments of Iasmos, Sostis, Asomatoi, Polyanthos and Amvrosia and the community department of Amaxades (in Iasmos municipality),
 - the municipal department of Amaranta (in Maroneia Sapon municipality),
- in the regional unit of Evros:
 - the municipal departments of Kyriaki, Mandra, Mavrokklisi, Mikro Dereio, Protokklisi, Roussa, Goniko, Geriko, Sidirochori, Megalo Derio, Sidiro, Giannouli, Agriani and Petrolofos (in Soufli municipality),
 - the municipal departments of Dikaia, Arzos, Elaia, Therapio, Komara, Marasia, Ormenio, Pentalofos, Petrotta, Plati, Ptelea, Kyprinos, Zoni, Fulakio, Spilaio, Nea Vyssa, Kavili, Kastanies, Rizia, Sterna, Ampelakia, Valtos, Megali Doxipara, Neochori and Chandras (in Orestiada municipality),
 - the municipal departments of Asvestades, Ellinochori, Karoti, Koufovouno, Kiani, Mani, Sitochori, Alepochori, Asproneri, Metaxades, Vrysika, Doksa, Elafoxori, Ladi, Paliouri and Poimeniko (in Didymoteixo municipality),
- in the regional unit of Serres:
 - the municipal departments of Kerkini, Livadia, Makrynitsa, Neochori, Platanakia, Petritsi, Akritochori, Vyronea, Gonimo, Mandraki, Megalochori, Rodopoli, Ano Poroia, Katw Poroia, Sidirokastro, Vamvakophyto, Promahonas, Kamaroto, Strymonochori, Charopo, Kastanousi and Chortero and the community departments of Achladochori, Agkistro and Kapnophyto (in Sintiki municipality),
 - the municipal departments of Serres, Elaionas and Oinoussa and the community departments of Orini and Ano Vrontou (in Serres municipality),
 - the municipal departments of Dasochoriou, Irakleia, Valtero, Karperi, Koimisi, Lithotopos, Limnochori, Podismeno and Chrysochorafa (in Irakleia municipality).

4. Łotwa

Następujące obszary objęte ograniczeniami I na Łotwie:

- Dienvidkurzemes novada, Grobiņas pagasts, Nīcas pagasta daļa uz ziemeļiem no apdzīvotas vietas Bernāti, autoceļa V1232, A11, V1222, Bārtas upes, Otaņķu pagasts, Grobiņas pilsēta,
- Ropažu novada Stopiņu pagasta daļa, kas atrodas uz rietumiem no autoceļa V36, P4 un P5, Acones ielas, Dauguļupes ielas un Dauguļupītes.

5. Litwa

Następujące obszary objęte ograniczeniami I na Litwie:

- Kalvarijos savivaldybė,
- Klaipėdos rajono savivaldybė: Agluonėnų, Dovilų, Gargždų, Priekulės, Vėžaičių, Kretingalės ir Dauparų-Kvietinių seniūnijos,
- Marijampolės savivaldybė išskyrus Šumskų ir Sasnavos seniūnijos,
- Palangos miesto savivaldybė,
- Vilkaviškio rajono savivaldybė: Bartinkų, Gražiškių, Keturvalakių, Pajevonio, Virbalio, Vištyčio seniūnijos.

6. Węgry

Następujące obszary objęte ograniczeniami I na Węgrzech:

- Békés megye 950950, 950960, 950970, 951950, 952050, 952750, 952850, 952950, 953050, 953150, 953650, 953660, 953750, 953850, 953960, 954250, 954260, 954350, 954450, 954550, 954650, 954750, 954850, 954860, 954950, 955050, 955150, 955250, 955260, 955270, 955350, 955450, 955510, 955650, 955750, 955760, 955850, 955950, 956050, 956060, 956150 és 956160 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Bács-Kiskun megye 600150, 600850, 601550, 601650, 601660, 601750, 601850, 601950, 602050, 603250, 603750 és 603850 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Budapest 1 kódszámú, vadgazdálkodási tevékenységre nem alkalmas területe,
- Csongrád-Csanád megye 800150, 800160, 800250, 802220, 802260, 802310 és 802450 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Fejér megye 400150, 400250, 400351, 400352, 400450, 400550, 401150, 401250, 401350, 402050, 402350, 402360, 402850, 402950, 403050, 403450, 403550, 403650, 403750, 403950, 403960, 403970, 404650, 404750, 404850, 404950, 404960, 405050, 405750, 405850, 405950,
- 406050, 406150, 406550, 406650 és 406750 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Győr-Moson-Sopron megye 100550, 100650, 100950, 101050, 101350, 101450, 101550, 101560 és 102150 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Jász-Nagykun-Szolnok megye 750150, 750160, 750260, 750350, 750450, 750460, 754450, 754550, 754560, 754570, 754650, 754750, 754950, 755050, 755150, 755250, 755350 és 755450 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Komárom-Esztergom megye 250150, 250250, 250450, 250460, 250550, 250650, 250750, 251050, 251150, 251250, 251350, 251360, 251650, 251750, 251850, 252250, kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Pest megye 571550, 572150, 572250, 572350, 572550, 572650, 572750, 572850, 572950, 573150, 573250, 573260, 573350, 573360, 573450, 573850, 573950, 573960, 574050, 574150, 574350, 574360, 574550, 574650, 574750, 574850, 574860, 574950, 575050, 575150, 575250, 575350, 575550, 575650, 575750, 575850, 575950, 576050, 576150, 576250, 576350, 576450, 576650, 576750, 576850, 576950, 577050, 577150, 577350, 577450, 577650, 577850, 577950, 578050, 578150, 578250, 578350, 578360, 578450, 578550, 578560, 578650, 578850, 578950, 579050, 579150, 579250, 579350, 579450, 579460, 579550, 579650, 579750, 580250 és 580450 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe.

7. Polska

Następujące obszary objęte ograniczeniami I w Polsce:

w województwie kujawsko-pomorskim:

- powiat rypiński,
- powiat brodnicki,
- powiat grudziądzki,
- powiat miejski Grudziądz,
- powiat wąbrzeski,

w województwie warmińsko-mazurskim:

- gminy Wielbark i Rozogi w powiecie szczycieńskim,

w województwie podlaskim:

- gminy Wysokie Mazowieckie z miastem Wysokie Mazowieckie, Czyżew i część gminy Kulesze Kościelne położona na południe od linii wyznaczonej przez linię kolejową w powiecie wysokomazowieckim,
- gminy Miastkowo, Nowogród, Śniadowo i Zbójna w powiecie łomżyńskim,
- gminy Szumowo, Zambrów z miastem Zambrów i część gminy Kołaki Kościelne położona na południe od linii wyznaczonej przez linię kolejową w powiecie zambrowskim,
- gminy Grabowo, Kolno i miasto Kolno, Turośl w powiecie kolneńskim,

w województwie mazowieckim:

- powiat ostrołęcki,
 - powiat miejski Ostrołęka,
 - gminy Bielsk, Brudzeń Duży, Bulkowo, Drobin, Gąbin, Łąck, Nowy Duninów, Radzanowo, Słupno, Staroźreby i Stara Biała w powiecie płockim,
 - powiat miejski Płock,
 - powiat ciechanowski,
 - gminy Baboszewo, Dzierżążnia, Joniec, Nowe Miasto, Płońsk i miasto Płońsk, Raciąż i miasto Raciąż, Sochocin w powiecie płońskim,
 - powiat sierpecki,
 - gmina Biezuń, Lutocin, Siemiątkowo i Żuromin w powiecie żuromińskim,
 - część powiatu ostrowskiego niewymieniona w części II załącznika I,
 - gminy Dzieżgowo, Lipowiec Kościelny, Mława, Radzanów, Strzegowo, Stupsk, Szreńsk, Szydłowo, Wiśniewo w powiecie mławskim,
 - powiat przasnyski,
 - powiat makowski,
 - powiat pułtuski,
 - część powiatu wyszkowskiego niewymieniona w części II załącznika I,
 - część powiatu węgrowskiego niewymieniona w części II załącznika I,
 - część powiatu wołomińskiego niewymieniona w części II załącznika I,
 - gminy Mokobody i Suchożebry w powiecie siedleckim,
 - gminy Dobrze, Jakubów, Kałuszyn, Stanisławów w powiecie mińskim,
 - gminy Bielany i gmina wiejska Sokołów Podlaski w powiecie sokołowskim,
 - powiat gostyniński,
- w województwie podkarpackim:
- gmina Krempna w powiecie jasielskim,

- część powiatu ropczycko-sędziszowskiego niewymieniona w części II załącznika I,
- gminy Pruchnik, Rokietnica, Roźwienica, w powiecie jarosławskim,
- gminy Fredropol, Krasiczyn, Krzywca, Przemyśl, część gminy Orły położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 77, część gminy Żurawica na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 77 w powiecie przemyskim,
- powiat miejski Przemyśl,
- gminy Gać, Jawornik Polski, Kańczuga, część gminy Zarzecze położona na południe od linii wyznaczonej przez rzekę Mlecza w powiecie przeworskim,
- powiat łańcucki,
- gminy Trzebownik, Głogów Małopolski, część gminy Świlcza położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 94 i część gminy Sokołów Małopolski położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 875 w powiecie rzeszowskim,
- gmina Raniżów w powiecie kolbuszowskim,
- część powiatu dębickiego niewymieniona w części II załącznika I,

w województwie świętokrzyskim:

- gminy Nowy Korczyn, Solec Zdrój, Wiślica, Stopnica, Tuczępy, Busko Zdrój w powiecie buskim,
- powiat kazimierski,
- powiat skarżyski,
- część powiatu opatowskiego niewymieniona w części II załącznika I,
- część powiatu sandomierskiego niewymieniona w części II załącznika I,
- gminy Bogoria, Osiek, Staszów i część gminy Rytwiany położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 764, część gminy Szydłów położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 756 w powiecie staszowskim,
- gminy Pawłów, Wąchock, część gminy Brody położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 9 oraz na południowy - zachód od linii wyznaczonej przez drogi: nr 0618T biegnącą od północnej granicy gminy do skrzyżowania w miejscowości Lipie, drogę biegnącą od miejscowości Lipie do wschodniej granicy gminy i część gminy Mirzec położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 744 biegnącą od południowej granicy gminy do miejscowości Tychów Stary a następnie przez drogę nr 0566T biegnącą od miejscowości Tychów Stary w kierunku północno-wschodnim do granicy gminy w powiecie starachowickim,
- powiat ostrowiecki,
- gminy Falków, Ruda Maleniecka, Radoszyce, Smyków, Słupia Konecka, część gminy Końskie położona na zachód od linii kolejowej, część gminy Stąporków położona na południe od linii kolejowej w powiecie koneckim,
- gminy Bodzentyn, Bieliny, Łągów, Morawica, Nowa Słupia, część gminy Raków położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogi nr 756 i 764, część gminy Chęciny położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 762, część gminy Górno położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od wschodniej granicy gminy łączącą miejscowości Leszczyna – Cedzyna oraz na południe od linii wyznaczonej przez ul. Kielecką w miejscowości Cedzyna biegnącą do wschodniej granicy gminy, część gminy Daleszyce położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 764 biegnącą od wschodniej granicy gminy do skrzyżowania z drogą łączącą miejscowości Daleszyce – Słopiec – Borków, dalej na północ od linii wyznaczonej przez tę drogę biegnącą od skrzyżowania z drogą nr 764 do przecięcia z linią rzeki Belnianka, następnie na północ od linii wyznaczonej przez rzeki Belnianka i Czarna Nida biegnącej do zachodniej granicy gminy w powiecie kieleckim,
- gminy Działoszyce, Michałów, Pińczów, Złota w powiecie pińczowskim,
- gminy Imielno, Jędrzejów, Nagłowice, Sędziszów, Słupia, Sobków, Wodzisław w powiecie jędrzejowskim,

- gminy Moskorzew, Radków, Secemin, część gminy Włoszczowa położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 742 biegnącą od północnej granicy gminy do miejscowości Konieczno i dalej na zachód od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Konieczno – Rogienice – Dąbie – Podłazie, część gminy Kluczewsko położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od wschodniej granicy gminy i łączącą miejscowości Krogulec – Nowiny - Komorniki do przecięcia z linią rzeki Czarna, następnie na północ od linii wyznaczonej przez rzekę Czarna biegnącą do przecięcia z linią wyznaczoną przez drogę nr 742 i dalej na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 742 biegnącą od przecięcia z linią rzeki Czarna do południowej granicy gminy w powiecie włoszczowskim,

w województwie łódzkim:

- gminy Łyszkowice, Kocierzew Południowy, Kiernozia, Chaśno, Nieborów, część gminy wiejskiej Łowicz położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 92 biegnącej od granicy miasta Łowicz do zachodniej granicy gminy oraz część gminy wiejskiej Łowicz położona na wschód od granicy miasta Łowicz i na północ od granicy gminy Nieborów w powiecie łowickim,
- gminy Cielądz, Rawa Mazowiecka z miastem Rawa Mazowiecka w powiecie rawskim,
- gminy Bolimów, Głuchów, Godzianów, Lipce Reymontowskie, Maków, Nowy Kawęczyn, Skierniewice, Słupia w powiecie skierniewickim,
- powiat miejski Skierniewice,
- gminy Mniszków, Paradyż, Sławno i Żarnów w powiecie opoczyńskim,
- gminy Czerniewice, Inowłódz, Lubochnia, Rzeczyca, Tomaszów Mazowiecki z miastem Tomaszów Mazowiecki, Zelechlinek w powiecie tomaszowskim,

gmina Przedbórz w powiecie radomszczańskim, w województwie pomorskim:

- gminy Ostaszewo, miasto Krynica Morska oraz część gminy Nowy Dwór Gdański położona na południowy zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 55 biegnącą od południowej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr 7, następnie przez drogę nr 7 i S7 biegnącą do zachodniej granicy gminy w powiecie nowodworskim,
- gminy Lichnowy, Miłoradz, Malbork z miastem Malbork, część gminy Nowy Staw położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 55 w powiecie malborskim,
- gminy Mikołajki Pomorskie, Stary Targ i Sztum w powiecie sztumskim,
- powiat gdański,
- Miasto Gdańsk,
- powiat tczewski,
- powiat kwidzyński,

w województwie lubuskim:

- gmina Lubiszyn w powiecie gorzowskim,
- gmina Dobiegniew w powiecie strzelecko-drezdeneckim,

w województwie dolnośląskim:

- gminy Dziadowa Kłoda, Międzybórz, Syców, Twardogóra, część gminy wiejskiej Oleśnica położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr S8, część gminy Dobroszyce położona na wschód od linii wyznaczonej przez linię kolejową biegnącą od północnej do południowej granicy gminy w powiecie oleśnickim,
- gminy Jordanów Śląski, Kobierzyce, Mietków, Sobótka, część gminy Żórawina położona na zachód od linii wyznaczonej przez autostradę A4, część gminy Kąty Wrocławskie położona na południe od linii wyznaczonej przez autostradę A4 w powiecie wrocławskim,
- część gminy Domaniów położona na południowy zachód od linii wyznaczonej przez autostradę A4 w powiecie oławskim,
- gmina Wiązów w powiecie strzelińskim,

- część powiatu średzkiego niewymieniona w części II załącznika I,
- miasto Świeradów Zdrój w powiecie lubańskim,
- gminy Pielgrzymka, miasto Złotoryja, część gminy wiejskiej Złotoryja położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od północnej granicy gminy w miejscowości Nowa Wieś Złotoryjska do granicy miasta Złotoryja oraz na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 382 biegnącą od granicy miasta Złotoryja do wschodniej granicy gminy w powiecie złotoryjskim,
- gmina Mirsk w powiecie lwóweckim,
- gminy Janowice Wielkie, Mysłakowice, Stara Kamienica w powiecie karkonoskim,
- część powiatu miejskiego Jelenia Góra położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 366,
- gminy Bolków, Męcinka, Mściwojów, Paszowice, miasto Jawor w powiecie jaworskim,
- gminy Dobromierz, Jaworzyna Śląska, Marcinowice, Strzegom, Żarów w powiecie świdnickim,
- gminy Dzierżoniów, Pieszycy, miasto Bielawa, miasto Dzierżoniów w powiecie dzierżoniowskim,
- gminy Głuszycza, Mieroszów w powiecie wałbrzyskim,
- gmina Nowa Ruda i miasto Nowa Ruda w powiecie kłodzkim,
- gminy Kamienna Góra, Marciszów i miasto Kamienna Góra w powiecie kamiennogórskim,

w województwie wielkopolskim:

- gminy Koźmin Wielkopolski, Rozdrażew, miasto Sulmierzyce, część gminy Krotoszyn położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogi: nr 15 biegnącą od północnej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr 36, nr 36 biegnącą od skrzyżowania z drogą nr 15 do skrzyżowania z drogą nr 444, nr 444 biegnącą od skrzyżowania z drogą nr 36 do południowej granicy gminy w powiecie krotoszyńskim,
- gminy Brodnica, część gminy Dolsk położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 434 biegnącą od północnej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr 437, a następnie na wschód od drogi nr 437 biegnącej od skrzyżowania z drogą nr 434 do południowej granicy gminy, część gminy Śrem położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 310 biegnącą od zachodniej granicy gminy do miejscowości Śrem, następnie na wschód od drogi nr 432 w miejscowości Śrem oraz na wschód od drogi nr 434 biegnącej od skrzyżowania z drogą nr 432 do południowej granicy gminy w powiecie śremskim,
- gminy Borek Wielkopolski, Piaski, Pogorzela, w powiecie gostyńskim,
- gmina Grodzisk Wielkopolski i część gminy Kamieniec położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 308 w powiecie grodziskim,
- gmina Czempin w powiecie kościańskim,
- gminy Kleszczewo, Kostrzyn, Kórnik, Pobiedziska, Mosina, miasto Puszczykowo, część gminy wiejskiej Murowana Goślina położona na południe od linii kolejowej biegnącej od północnej granicy miasta Murowana Goślina do północno-wschodniej granicy gminy w powiecie poznańskim,
- gmina Kiszkowo i część gminy Kłecko położona na zachód od rzeki Mała Węlna w powiecie gnieźnieńskim,
- powiat czarnkowsko-trzcianecki,
- część gminy Wronki położona na północ od linii wyznaczonej przez rzekę Wartę biegnącą od zachodniej granicy gminy do przecięcia z drogą nr 182, a następnie na wschód od linii wyznaczonej przez drogi nr 182 oraz 184 biegnącą od skrzyżowania z drogą nr 182 do południowej granicy gminy w powiecie szamotulskim,
- gmina Budzyń w powiecie chodzieskim,
- gminy Mieścisko, Skoki i Wągrowiec z miastem Wągrowiec w powiecie wągrowieckim,

- powiat pleszewski,
 - gmina Zagórów w powiecie słupeckim,
 - gmina Pyzdry w powiecie wrzesińskim,
 - gminy Kotlin, Żerków i część gminy Jarocin położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogi nr S11 i 15 w powiecie jarocińskim,
 - powiat ostrowski,
 - powiat miejski Kalisz,
 - powiat kaliski,
 - powiat turecki,
 - gminy Rzgów, Grodziec, Krzymów, Stare Miasto, Rychwał w powiecie konińskim,
 - powiat kępiński,
 - powiat ostrzeszowski,
- w województwie opolskim:
- gminy Domaszowice, Pokój, część gminy Namysłów położona na północ od linii wyznaczonej przez linię kolejową biegnącą od wschodniej do zachodniej granicy gminy w powiecie namysłowskim,
 - gminy Wołczyn, Kluczbork, Byczyna w powiecie kluczborskim,
 - gminy Praszka, Gorzów Śląski część gminy Rudniki położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 42 biegnącą od zachodniej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr 43 i na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 43 biegnącą od północnej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr 42 w powiecie oleskim,
 - gmina Grodków w powiecie brzeskim,
 - gminy Komprachcice, Łubniany, Murów, Niemodlin, Tułowice w powiecie opolskim,
 - powiat miejski Opole,
- w województwie zachodniopomorskim:
- gminy Nowogródek Pomorski, Barlinek, Myślibórz, część gminy Dębno położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 126 biegnącą od zachodniej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr 23 w miejscowości Dębno, następnie na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 23 do skrzyżowania z ul. Jana Pawła II w miejscowości Cychry, następnie na północ od ul. Jana Pawła II do skrzyżowania z ul. Ogrodową i dalej na północ od linii wyznaczonej przez ul. Ogrodową, której przedłużenie biegnie do wschodniej granicy gminy w powiecie myśliborskim,
 - gmina Stare Czarnowo w powiecie gryfińskim,
 - gmina Bielice, Kozielice, Pyrzyce w powiecie pyrzyckim,
 - gminy Bierzwnik, Krzęcin, Pełczyce w powiecie choszczeńskim,
 - część powiatu miejskiego Szczecin położona na zachód od linii wyznaczonej przez rzekę Odra Zachodnia biegnącą od północnej granicy gminy do przecięcia z drogą nr 10, następnie na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 10 biegnącą od przecięcia z linią wyznaczoną przez rzekę Odra Zachodnia do wschodniej granicy gminy,
 - gminy Dobra (Szczecińska), Police w powiecie polickim,
- w województwie małopolskim:
- powiat brzeski,
 - powiat gorlicki,
 - powiat proszowicki,
 - część powiatu nowosądeckiego niewymieniona w części II załącznika I,
 - gminy Czorsztyn, Krościenko nad Dunajcem, Ochotnica Dolna w powiecie nowotarskim,

- powiat miejski Nowy Sącz,
- powiat tarnowski,
- powiat miejski Tarnów,
- część powiatu dąbrowskiego niewymieniona w części III załącznika I.

8. Słowacja

Następujące obszary objęte ograniczeniami I na Słowacji:

- in the district of Nové Zámky, Sikenička, Pavlová, Biňa, Kamenín, Kamenný Most, Malá nad Hronom, Belá, Lubá, Šarkan, Gbelce, Bruty, Mužla, Obid, Štúrovo, Nána, Kamenica nad Hronom, Chľaba, Leľa, Bajtava, Salka, Malé Kosihy,
- in the district of Veľký Krtíš, the municipalities of Ipeľské Predmostie, Veľká nad Ipľom, Hrušov, Kleňany, Sečianky,
- in the district of Levice, the municipalities of Keľ, Čata, Pohronský Ruskov, Hronovce, Želiezovce, Zalaba, Malé Ludince, Šalov, Sikenica, Pastovce, Bielovce, Ipeľský Sokolec, Lontov, Kubáňovo, Szadice, Demandice, Dolné Semerovce, Vyškovce nad Ipľom, Preseľany nad Ipľom, Hrkovce, Tupá, Horné Semerovce, Hokovce, Slatina, Horné Turovce, Veľké Turovce, Šahy, Tešmak, Plášťovce, Ipeľské Uľany, Bátovce, Pečenice, Jabloňovce, Bohunice, Pukanec, Uhliská,
- in the district of Krupina, the municipalities of Dudince, Terany, Hontianske Moravce, Sudince, Súdovce, Lišov,
- the whole district of Ružomberok,
- in the region of Turčianske Teplice, municipalities of Turček, Horná Štubňa, Čremošné, Háj, Rakša, Mošovce,
- in the district of Martin, municipalities of Blatnica, Folkušová, Necpaly,
- in the district of Dolný Kubín, the municipalities of Kraľovany, Žaškov, Jasenová, Vyšný Kubín, Oravská Poruba, Leštiny, Osádka, Malatiná, Chlebnice, Krivá,
- in the district of Tvrdošín, the municipalities of Oravský Biely Potok, Habovka, Zuberec,
- in the district of Žarnovica, the municipalities of Rudno nad Hronom, Voznica, Hodruša-Hámre,
- the whole district of Žiar nad Hronom, except municipalities included in zone II.

9. Włochy

Następujące obszary objęte ograniczeniami I we Włoszech:

Piedmont Region:

- in the province of Alessandria, the municipalities of Casalnoceto, Oviglio, Tortona, Viguzzolo, Frugarolo, Bergamasco, Castellar Guidobono, Berzano Di Tortona, Cerreto Grue, Carbonara Scrivia, Casasco, Carentino, Frascaro, Paderna, Montegioco, Spineto Scrivia, Villaromagnano, Pozzolo Formigaro, Momperone, Merana, Monleale, Terzo, Borgoratto Alessandrino, Casal Cermelli, Montemarzino, Bistagno, Castellazzo Bormida, Bosco Marengo, Castelspina, Volpeglino, Alice Bel Colle, Gamalero, Volpedo, Pozzol Groppo, Sarezzano,
- in the province of Asti, the municipalities of Olmo Gentile, Nizza Monferrato, Incisa Scapaccino, Roccaverano, Castel Boglione, Mombaruzzo, Maranzana, Castel Rocchero, Rocchetta Palafea, Castelletto Molina, Castelnuovo Belbo, Montabone, Quaranti, Fontanile, Calamandrana, Bruno, Sessame, Monastero Bormida, Bubbio, Cassinasco, Serole, Loazzolo, Cessole, Vesime, San Giorgio Scarampi,
- in the province of Cuneo, the municipalities of Bergolo, Pezzolo Valle Uzzone, Cortemilia, Levice, Castelletto Uzzone, Perletto,

Liguria Region:

- in the province of Genova, the Municipalities of Rovegno, Rapallo, Portofino, Cicagna, Avegno, Montebruno, Santa Margherita Ligure, Favale Di Malvaro, Recco, Camogli, Moconesi, Tribogna, Fascia, Uscio, Gorreto, Fontanigorda, Neirone, Rondanina, Lorsica, Propata;

- in the province of Savona, the municipalities of Cairo Montenotte, Quiliano, Dego, Altare, Piana Crixia, Giusvalla, Albissola Marina, Savona,

Emilia-Romagna Region:

- in the province of Piacenza, the municipalities of Ottone, Zerba,

Lombardia Region:

- in the province of Pavia, the municipalities of Rocca Susella, Montesegale, Menconico, Val Di Nizza, Bagnaria, Santa Margherita Di Staffora, Ponte Nizza, Brallo Di Pregola, Varzi, Godiasco, Cecima,

Lazio Region:

- in the province of Rome,

North: the municipalities of Riano, Castelnuovo di Porto, Capena, Fiano Romano, Morlupo, Sacrofano, Magliano Romano, Formello, Campagnano di Roma, Anguillara;

West: the municipality of Fiumicino;

South: the municipality of Rome between the boundaries of the municipality of Fiumicino (West), the limits of Zone 3 (North), the Tiber river up to the intersection with the Grande Raccordo Anulare GRA Highway, the Grande Raccordo Anulare GRA Highway up to the intersection with A24 Highway, A24 Highway up to the intersection with Viale del Tecnopolo, viale del Tecnopolo up to the intersection with the boundaries of the municipality of Guidonia Montecelio;

East: the municipalities of Guidonia Montecelio, Montelibretti, Palombara Sabina, Monterotondo, Mentana, Sant'Angelo Romano, Fonte Nuova.

10. Republika Czeska

Następujące obszary objęte ograniczeniami I w Republice Czeskiej:

Region of Liberec:

- in the district of Liberec, the municipalities of Hrádek nad Nisou, Oldřichov v Hájích, Grabštejn, Václavice u Hrádku nad Nisou, Horní Vítkov, Dolní Vítkov, Bílý Kostel nad Nisou, Dolní Chrastava, Horní Chrastava, Chrastava I, Nová Ves u Chrastavy, Mlýnice, Albrechtice u Frýdlantu, Kristiánov, Heřmanice u Frýdlantu, Děřichov u Frýdlantu, Mníšek u Liberce, Oldřichov na Hranicích, Machnín, Svárov u Liberce, Desná I, Krásná Studánka, Stráž nad Nisou, Fojtka, Radčice u Krásné Studánky, Kateřinky u Liberce, Staré Pavlovice, Nové Pavlovice, Růžodol I, Františkov u Liberce, Liberec, Ruprechtice, Rudolfov, Horní Růžodol, Rochlice u Liberce, Starý Harcov, Vratislavice nad Nisou, Kunratice u Liberce, Proseč nad Nisou, Lukášov, Rýnovice, Jablonec nad Nisou, Jablonecké Paseky, Jindřichov nad Nisou, Mšeno nad Nisou, Lučany nad Nisou, Smržovka, Tanvald, Jiřetín pod Bukovou, Dolní Maxov, Antonínov, Horní Maxov, Karlov u Josefova Dolu, Loučná nad Nisou, Hraničná nad Nisou, Janov nad Nisou, Bedřichov u Jablonce nad Nisou, Josefův Důl u Jablonce nad Nisou, Albrechtice v Jizerských horách, Desná III, Polubný, Harrachov, Jizerka, Hejnice, Bílý Potok pod Smrkem.

CZEŠĆ II

1. Bułgaria

Następujące obszary objęte ograniczeniami II w Bułgarii:

- the whole region of Haskovo,
- the whole region of Yambol,
- the whole region of Stara Zagora,
- the whole region of Pernik,
- the whole region of Kyustendil,
- the whole region of Plovdiv, excluding the areas in Part III,
- the whole region of Pazardzhik, excluding the areas in Part III,

- the whole region of Smolyan,
- the whole region of Dobrich,
- the whole region of Sofia city,
- the whole region of Sofia Province,
- the whole region of Blagoevgrad excluding the areas in Part III,
- the whole region of Razgrad,
- the whole region of Kardzhali,
- the whole region of Burgas,
- the whole region of Varna excluding the areas in Part III,
- the whole region of Silistra,
- the whole region of Ruse,
- the whole region of Veliko Tarnovo,
- the whole region of Pleven,
- the whole region of Targovishte,
- the whole region of Shumen,
- the whole region of Sliven,
- the whole region of Vidin,
- the whole region of Gabrovo,
- the whole region of Lovech,
- the whole region of Montana,
- the whole region of Vratza.

2. Niemcy

Następujące obszary objęte ograniczeniami II w Niemczech:

Bundesland Brandenburg:

- Landkreis Oder-Spree:
 - Gemeinde Grunow-Dammendorf,
 - Gemeinde Mixdorf
 - Gemeinde Schlaubetal,
 - Gemeinde Neuzelle,
 - Gemeinde Neißemünde,
 - Gemeinde Lawitz,
 - Gemeinde Eisenhüttenstadt,
 - Gemeinde Vogelsang,
 - Gemeinde Ziltendorf,
 - Gemeinde Wiesenau,
 - Gemeinde Friedland,
 - Gemeinde Siehdichum,
 - Gemeinde Müllrose,
 - Gemeinde Briesen,
 - Gemeinde Jacobsdorf
 - Gemeinde Groß Lindow,
 - Gemeinde Brieskow-Finkenheerd,

- Gemeinde Ragow-Merz,
- Gemeinde Beeskow,
- Gemeinde Rietz-Neuendorf,
- Gemeinde Tauche mit den Gemarkungen Stremmen, Ranzig, Trebatsch, Sabrodt, Sawall, Mitweide, Lindenberg, Falkenberg (T), Görsdorf (B), Wulfersdorf, Giesensdorf, Briescht, Kossenblatt und Tauche,
- Gemeinde Langewahl,
- Gemeinde Berkenbrück,
- Gemeinde Steinhöfel mit den Gemarkungen Arensdorf und Demitz und den Gemarkungen Steinhöfel, Hasenfelde und Heinersdorf östlich der L 36 und der Gemarkung Neuendorf im Sande südlich der L36,
- Gemeinde Fürstenwalde östlich der B 168 und südlich der L36,
- Gemeinde Diensdorf-Radlow,
- Gemeinde Wendisch Rietz östlich des Scharmützelsees und nördlich der B 246,
- Gemeinde Bad Saarow mit der Gemarkung Neu Golm und der Gemarkung Bad Saarow-Pieskow östlich des Scharmützelsees und ab nördlicher Spitze östlich der L35,
- Landkreis Dahme-Spreewald:
 - Gemeinde Jamlitz,
 - Gemeinde Lieberose,
 - Gemeinde Schwielochsee mit den Gemarkungen Goyatz, Jessern, Lamsfeld, Ressen, Speichrow und Zaue,
- Landkreis Spree-Neiße:
 - Gemeinde Schenkendöbern,
 - Gemeinde Guben,
 - Gemeinde Jänschwalde,
 - Gemeinde Tauer,
 - Gemeinde Peitz,
 - Gemeinde Kolkwitz mit den Gemarkungen Klein Gaglow, Hähnchen, Kolkwitz, Glinzig und Krieschow südlich der BAB 15,
 - Gemeinde Turnow-Preilack mit der Gemarkung Preilack,
 - Gemeinde Teichland mit der Gemarkung Bärenbrück,
 - Gemeinde Heinersbrück,
 - Gemeinde Forst,
 - Gemeinde Groß Schacksdorf-Simmersdorf,
 - Gemeinde Neiße-Malxetal,
 - Gemeinde Jämlitz-Klein Döben,
 - Gemeinde Tschernitz,
 - Gemeinde Döbern,
 - Gemeinde Felixsee,
 - Gemeinde Wiesengrund,
 - Gemeinde Spremberg,
 - Gemeinde Welzow,
 - Gemeinde Neuhausen/Spree,
 - Gemeinde Drebkau,
 - Kreisfreie Stadt Cottbus mit den Gemarkungen Kahren, Gallinchen, Groß Gaglow und der Gemarkung Kiekbusch südlich der BAB 15,

- Landkreis Märkisch-Oderland:
 - Gemeinde Bleyen-Genschmar,
 - Gemeinde Neuhardenberg
 - Gemeinde Golzow,
 - Gemeinde Küstriner Vorland,
 - Gemeinde Alt Tucheband,
 - Gemeinde Reitwein,
 - Gemeinde Podelzig,
 - Gemeinde Gusow-Platkow,
 - Gemeinde Seelow,
 - Gemeinde Vierlinden,
 - Gemeinde Lindendorf,
 - Gemeinde Fichtenhöhe,
 - Gemeinde Lietzen,
 - Gemeinde Falkenhagen (Mark),
 - Gemeinde Zeschdorf,
 - Gemeinde Treplin,
 - Gemeinde Lebus,
 - Gemeinde Müncheberg mit den Gemarkungen Jahnsfelde, Trebnitz, Obersdorf, Münchehofe und Hermersdorf,
 - Gemeinde Märkische Höhe mit der Gemarkung Ringenwalde,
 - Gemeinde Bliesdorf mit der Gemarkung Metzdorf und Gemeinde Bliesdorf – östlich der B167 bis östlicher Teil, begrenzt aus Richtung Gemarkungsgrenze Neutrebbin südlich der Bahnlinie bis Straße „Sophienhof“ dieser westlich folgend bis „Ruesterchegraben“ weiter entlang Feldweg an den Windrädern Richtung „Herrnhof“, weiter entlang „Letschiner Hauptgraben“ nord-östlich bis Gemarkungsgrenze Alttrebbin und Kunersdorf – östlich der B167,
 - Gemeinde Bad Freienwalde mit den Gemarkungen Altgietzen, Altranft, Bad Freienwalde, Bralitz, Hohenwutzen, Schiffmühle, Hohensaaten und Neuenhagen,
 - Gemeinde Falkenberg mit der Gemarkung Falkenberg östlich der L35,
 - Gemeinde Oderaue,
 - Gemeinde Wriezen mit den Gemarkungen Altwriezen, Jäckelsbruch, Neugaul, Beauregard, Eichwerder, Rathsdorf – östlich der B167 und Wriezen – östlich der B167,
 - Gemeinde Neulewin,
 - Gemeinde Neutrebbin,
 - Gemeinde Letschin,
 - Gemeinde Zechin,
- Landkreis Barnim:
 - Gemeinde Lunow-Stolzenhagen,
 - Gemeinde Parsteinsee,
 - Gemeinde Oderberg,
 - Gemeinde Liepe,
 - Gemeinde Hohenfinow (nördlich der B167),
 - Gemeinde Niederfinow,

- Gemeinde (Stadt) Eberswalde mit den Gemarkungen Eberswalde nördlich der B167 und östlich der L200, Sommerfelde und Tornow nördlich der B167,
- Gemeinde Chorin mit den Gemarkungen Brodowin, Chorin östlich der L200, Serwest, Neuehütte, Sandkrug östlich der L200,
- Gemeinde Ziethen mit der Gemarkung Klein Ziethen östlich der Serwester Dorfstraße und östlich der B198,
- Landkreis Uckermark:
 - Gemeinde Angermünde mit den Gemarkungen Crussow, Stolpe, Gellmersdorf, Neukünkendorf, Bölkendorf, Herzsprung, Schmargendorf und den Gemarkungen Angermünde südlich und südöstlich der B2 und Dobbberzin südlich der B2,
 - Gemeinde Schwedt mit den Gemarkungen Criewen, Zützen, Schwedt, Stendell, Kummerow, Kunow, Vierraden, Blumenhagen, Oderbruchwiesen, Enkelsee, Gatow, Hohenfelde, Schöneberg, Flemsdorf und der Gemarkung Felchow östlich der B2,
 - Gemeinde Pinnow südlich und östlich der B2,
 - Gemeinde Berkholz-Meyenburg,
 - Gemeinde Mark Landin mit der Gemarkung Landin südlich der B2,
 - Gemeinde Casekow mit der Gemarkung Woltersdorf und den Gemarkungen Biesendahlshof und Casekow östlich der L272 und südlich der L27,
 - Gemeinde Hohenselchow-Groß Pinnow mit der Gemarkung Groß Pinnow und der Gemarkung Hohenselchow südlich der L27,
 - Gemeinde Gartz (Oder) mit der Gemarkung Friedrichsthal und den Gemarkungen Gartz und Hohenreinkendorf südlich der L27 und der B2 bis Kastanienallee, dort links abbiegend dem Schülerweg folgend bis Höhe Bahnhof, von hier in östlicher Richtung den Salveybach kreuzend bis zum Tantower Weg, diesen in nördlicher Richtung bis zu Stettiner Straße, diese weiter folgend bis zur B2, dieser in nördlicher Richtung folgend,
 - Gemeinde Mescherin mit der Gemarkung Mescherin, der Gemarkung Neurochlitz östlich der B2 und der Gemarkung Rosow nördlich der K 7311,
 - Gemeinde Passow mit der Gemarkung Jamikow,
- Kreisfreie Stadt Frankfurt (Oder),
- Landkreis Prignitz:
 - Gemeinde Karstädt mit den Gemarkungen Neuhof und Kribbe und den Gemarkungen Groß Warnow, Klein Warnow, Reckenzin, Streesow und Dallmin östlich der Bahnstrecke Berlin/Spandau-Hamburg/Altona,
 - Gemeinde Berge,
 - Gemeinde Pirow mit den Gemarkungen Hülsebeck, Pirow, Bresch und Burow,
 - Gemeinde Putlitz mit den Gemarkungen Sagast, Nettelbeck, Porep, Lütkenhof, Putlitz, Weitendorf und Telschow,
 - Gemeinde Marienfließ mit den Gemarkungen Jännersdorf, Stepenitz und Krempendorf,
- Landkreis Oberspreewald-Lausitz:
 - Gemeinde Vetschau mit den Gemarkungen Wüstenhain und Laasow,
 - Gemeinde Altdöbern mit den Gemarkungen Reddern, Ranzow, Pritzen, Altdöbern östlich der Bahnstrecke Altdöbern –Großräschen,
 - Gemeinde Großräschen mit den Gemarkungen Woschkow, Dörrwalde, Allmosen,
 - Gemeinde Neu-Seeland,
 - Gemeinde Neupetershain,
 - Gemeinde Senftenberg mit den Gemarkungen Peickwitz, Sedlitz, Kleinkoschen, Großkoschen und Hosena,

- Gemeinde Hohenbocka,
- Gemeinde Grünewald,
- Gemeinde Hermsdorf,
- Gemeinde Kroppen,
- Gemeinde Ortrand,
- Gemeinde Großmehlen,
- Gemeinde Lindenau,
- Gemeinde Frauendorf,
- Gemeinde Ruhland,
- Gemeinde Guteborn
- Gemeinde Schwarzbach mit der Gemarkung Schwarzbach,

Bundesland Sachsen:

- Landkreis Bautzen,
- Stadt Dresden:
 - Stadtgebiet nördlich der BAB4 bis zum Verlauf westlich der Elbe, dann nördlich der B6,
- Landkreis Görlitz,
- Landkreis Meißen:
 - Gemeinde Diera-Zehren östlich der Elbe,
 - Gemeinde Ebersbach,
 - Gemeinde Glaubitz östlich des Grödel-Elsterwerdaer-Floßkanals,
 - Gemeinde Klipphausen östlich der S177,
 - Gemeinde Lampertswalde,
 - Gemeinde Moritzburg,
 - Gemeinde Niederau östlich der B101,
 - Gemeinde Nünchritz östlich der Elbe und südlich des Grödel-Elsterwerdaer-Floßkanals,
 - Gemeinde Priestewitz,
 - Gemeinde Röderaue östlich des Grödel-Elsterwerdaer-Floßkanals,
 - Gemeinde Schönhofeld,
 - Gemeinde Stadt Coswig,
 - Gemeinde Stadt Gröditz östlich des Grödel-Elsterwerdaer-Floßkanals,
 - Gemeinde Stadt Großenhain,
 - Gemeinde Stadt Meißen östlich des Straßenverlaufs der S177 bis zur B6, dann B6 bis zur B101, ab der B101 Elbtalbrücke Richtung Norden östlich der Elbe,
 - Gemeinde Stadt Radebeul,
 - Gemeinde Stadt Radeburg,
 - Gemeinde Thiendorf,
 - Gemeinde Weinböhla,
 - Gemeinde Wülknitz östlich des Grödel-Elsterwerdaer-Floßkanals,
- Landkreis Sächsische Schweiz-Osterzgebirge:
 - Gemeinde Stadt Wilsdruff nördlich der BAB4 zwischen den Abfahren Wilsdruff und Dreieck Dresden-West,

Bundesland Mecklenburg-Vorpommern:

— Landkreis Ludwigslust-Parchim:

- Gemeinde Balow mit dem Ortsteil: Balow,
- Gemeinde Brunow mit den Ortsteilen und Ortschaften: Bauerkuhl, Brunow (bei Ludwigslust), Klüß, Löcknitz (bei Parchim),
- Gemeinde Dambeck mit dem Ortsteil und der Ortschaft: Dambeck (bei Ludwigslust),
- Gemeinde Ganzlin mit den Ortsteilen und Ortschaften: Barackendorf, Hof Retzow, Klein Damerow, Retzow, Wangelin,
- Gemeinde Gehlsbach mit den Ortsteilen und Ortschaften: Ausbau Darß, Darß, Hof Karbow, Karbow, Karbow-Ausbau, Quaßlin, Quaßlin Hof, Quaßliner Mühle, Vietlütbe, Wahlstorf
- Gemeinde Groß Godems mit den Ortsteilen und Ortschaften: Groß Godems, Klein Godems,
- Gemeinde Karrenzin mit den Ortsteilen und Ortschaften: Herzfeld, Karrenzin, Karrenzin-Ausbau, Neu Herzfeld, Repzin, Wulfsahl,
- Gemeinde Kreien mit den Ortsteilen und Ortschaften: Ausbau Kreien, Hof Kreien, Kolonie Kreien, Kreien, Wilsen,
- Gemeinde Kritzow mit dem Ortsteil und der Ortschaft: Benzin,
- Gemeinde Lübz mit den Ortsteilen und Ortschaften: Burow, Gischow, Meyerberg,
- Gemeinde Möllenbeck mit den Ortsteilen und Ortschaften: Carlshof, Horst, Menzendorf, Möllenbeck,
- Gemeinde Muchow mit dem Ortsteil und Ortschaft: Muchow,
- Gemeinde Parchim mit dem Ortsteil und Ortschaft: Slate,
- Gemeinde Prislich mit den Ortsteilen und Ortschaften: Marienhof, Neese, Prislich, Werle,
- Gemeinde Rom mit dem Ortsteil und Ortschaft: Klein Niendorf,
- Gemeinde Ruhner Berge mit den Ortsteilen und Ortschaften: Dorf Polnitz, Drenkow, Griebow, Jarchow, Leppin, Malow, Malower Mühle, Marnitz, Mentin, Mooster, Poitendorf, Polnitz, Suckow, Tessenow, Zachow,
- Gemeinde Siggelkow mit den Ortsteilen und Ortschaften: Groß Pankow, Klein Pankow, Neuburg, Redlin, Siggelkow,
- Gemeinde Stolpe mit den Ortsteilen und Ortschaften: Barkow, Granzin, Stolpe Ausbau, Stolpe,
- Gemeinde Ziegendorf mit den Ortsteilen und Ortschaften: Drefahl, Meierstorf, Neu Drefahl, Pampin, Platschow, Stresendorf, Ziegendorf,
- Gemeinde Zierzow mit den Ortsteilen und Ortschaften: Kolbow, Zierzow.

3. Estonia

Następujące obszary objęte ograniczeniami II w Estonii:

- Eesti Vabariik (välja arvatud Hiiu maakond).

4. Łotwa

Następujące obszary objęte ograniczeniami II na Łotwie:

- Aizkraukles novads,
- Alūksnes novads,
- Augšdaugavas novads,
- Ādažu novads,
- Balvu novads,

- Bauskas novads,
- Cēsu novads,
- Dienvidkurzemes novada Aizputes, Cīravas, Lažas, Durbes, Dunalkas, Tadaikšu, Vecpils, Bārtas, Sakas, Bunkas, Priekules, Gramzdas, Kalētu, Virgas, Dunikas, Vaiņodes, Gaviezes, Rucavas, Vērgales, Medzes pagasts, Nīcas pagasta daļa uz dienvidiem no apdzīvotas vietas Bernāti, autoceļa V1232, A11, V1222, Bārtas upes, Embūtes pagasta daļa uz dienvidiem no autoceļa P116, P106, autoceļa no apdzīvotas vietas Dinsdurbe, Kalvenes pagasta daļa uz rietumiem no ceļa pie Vārtājas upes līdz autoceļam A9, uz dienvidiem no autoceļa A9, uz rietumiem no autoceļa V1200, Kazdangas pagasta daļa uz rietumiem no ceļa V1200, P115, P117, V1296, Aizputes, Durbes, Pāvilostas, Priekules pilsēta,
- Dobeles novads,
- Gulbenes novads,
- Jelgavas novads,
- Jēkabpils novads,
- Krāslavas novads,
- Kuldīgas novada Alsungas, Gudenieku, Kurmāles, Rendas, Kables, Vārmes, Pelču, Snēpeles, Turlavas, Ēdoles, Īvandes, Rumbas, Padures pagasts, Laidu pagasta daļa uz ziemeļiem no autoceļa V1296, Kuldīgas pilsēta,
- Ķekavas novads,
- Limbažu novads,
- Līvānu novads,
- Ludzas novads,
- Madonas novads,
- Mārupes novads,
- Ogres novads,
- Olaines novads,
- Preiļu novads,
- Rēzeknes novads,
- Ropažu novada Garkalnes, Ropažu pagasts, Stopiņu pagasta daļa, kas atrodas uz austrumiem no autoceļa V36, P4 un P5, Acones ielas, Daugulupes ielas un Daugulupītes, Vangažu pilsēta,
- Salaspils novads,
- Saldus novads,
- Saulkrastu novads,
- Siguldas novads,
- Smiltenes novads,
- Talsu novads,
- Tukuma novads,
- Valkas novads,
- Valmieras novads,
- Varakļānu novads,
- Ventspils novads,
- Daugavpils valstspilsētas pašvaldība,
- Jelgavas valstspilsētas pašvaldība,

- Jūrmalas valstspilsētas pašvaldība,
- Rēzeknes valstspilsētas pašvaldība.

5. Litwa

Następujące obszary objęte ograniczeniami II na Litwie:

- Alytaus miesto savivaldybė,
- Alytaus rajono savivaldybė,
- Anykščių rajono savivaldybė,
- Akmenės rajono savivaldybė,
- Birštono savivaldybė,
- Biržų miesto savivaldybė,
- Biržų rajono savivaldybė,
- Druskininkų savivaldybė,
- Elektrėnų savivaldybė,
- Ignalinos rajono savivaldybė,
- Jonavos rajono savivaldybė,
- Joniškio rajono savivaldybė,
- Jurbarko rajono savivaldybė: Eržvilko, Juodaičių, Seredžiaus, Smalininkų ir Viešvilės seniūnijos,
- Kaišiadorių rajono savivaldybė,
- Kauno miesto savivaldybė,
- Kauno rajono savivaldybė,
- Kazlų rūdos savivaldybė: Kazlų Rūdos seniūnija, išskyrus vakarinė dalis iki kelio 2602 ir 183, Plutiškių seniūnija,
- Kelmės rajono savivaldybė: Kelmės, Kražių, Liolių, Tytuvėnų, Tytuvėnų apylinkių, Pakražančio ir Vaiguvo seniūnijos,
- Kėdainių rajono savivaldybė,
- Klaipėdos rajono savivaldybė: Judrėnų, Endriejavo ir Veiviržėnų seniūnijos,
- Kupiškio rajono savivaldybė,
- Kretingos rajono savivaldybė,
- Lazdijų rajono savivaldybė,
- Mažeikių rajono savivaldybė,
- Molėtų rajono savivaldybė: Alantos, Balninkų, Čiulėnų, Inturkės, Joniškio, Luokesos, Mindūnų, Suginčių ir Videniškių seniūnijos,
- Pagėgių savivaldybė,
- Pakruojo rajono savivaldybė,
- Panevėžio rajono savivaldybė,
- Panevėžio miesto savivaldybė,
- Pasvalio rajono savivaldybė,
- Radviliškio rajono savivaldybė,
- Rietavo savivaldybė,
- Prienų rajono savivaldybė,
- Plungės rajono savivaldybė,
- Raseinių rajono savivaldybė,

- Rokiškio rajono savivaldybė,
- Skuodo rajono savivaldybė,
- Šakių rajono savivaldybė: Kriūkų, Lekėčių ir Lukšių seniūnijos,
- Šalčininkų rajono savivaldybė,
- Šiaulių miesto savivaldybė,
- Šiaulių rajono savivaldybė: Ginkūnų, Gruzdžių, Kairių, Kužių, Meškuičių, Raudėnų, Šakynos ir Šiaulių kaimiškosios seniūnijos,
- Šilutės rajono savivaldybė,
- Širvintų rajono savivaldybė: Čiobiškio, Gelvonų, Jauniūnų, Kernavės, Musninkų ir Širvintų seniūnijos,
- Šilalės rajono savivaldybė,
- Švenčionių rajono savivaldybė,
- Tauragės rajono savivaldybė,
- Telšių rajono savivaldybė,
- Trakų rajono savivaldybė,
- Ukmergės rajono savivaldybė: Deltuvos, Lyduokių, Pabaisko, Pivonijos, Siesikų, Šešuolių, Taujėnų, Ukmergės miesto, Veprių, Vidiškių ir Žemaitkiemo seniūnijos,
- Utenos rajono savivaldybė,
- Varėnos rajono savivaldybė,
- Vilniaus miesto savivaldybė,
- Vilniaus rajono savivaldybė: Avižienių, Bezdonių, Buivydyžių, Dūkštų, Juodšilių, Kalvelių, Lavoriškių, Maišiagalos, Marijampolio, Medininkų, Mickūnų, Nemenčinės, Nemenčinės miesto, Nemėžio, Pagirių, Riešės, Rudaminos, Rukainių, Sudervės, Sužionių, Šatrininkų ir Zujūnų seniūnijos,
- Visagino savivaldybė,
- Zarasų rajono savivaldybė.

6. Węgry

Następujące obszary objęte ograniczeniami II na Węgrzech:

- Békés megye 950150, 950250, 950350, 950450, 950550, 950650, 950660, 950750, 950850, 950860, 951050, 951150, 951250, 951260, 951350, 951450, 951460, 951550, 951650, 951750, 952150, 952250, 952350, 952450, 952550, 952650, 953250, 953260, 953270, 953350, 953450, 953550, 953560, 953950, 954050, 954060, 954150, 956250, 956350, 956450, 956550, 956650 és 956750 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Borsod-Abaúj-Zemplén megye valamennyi vadgazdálkodási egységének teljes területe,
- Fejér megye 403150, 403160, 403250, 403260, 403350, 404250, 404550, 404560, 404570, 405450, 405550, 405650, 406450 és 407050 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Hajdú-Bihar megye valamennyi vadgazdálkodási egységének teljes területe,
- Heves megye valamennyi vadgazdálkodási egységének teljes területe,
- Jász-Nagykun-Szolnok megye 750250, 750550, 750650, 750750, 750850, 750970, 750980, 751050, 751150, 751160, 751250, 751260, 751350, 751360, 751450, 751460, 751470, 751550, 751650, 751750, 751850, 751950, 752150, 752250, 752350, 752450, 752460, 752550, 752560, 752650, 752750, 752850, 752950, 753060, 753070, 753150, 753250, 753310, 753450, 753550, 753650, 753660, 753750, 753850, 753950, 753960, 754050, 754150, 754250, 754360, 754370, 754850, 755550, 755650 és 755750 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Komárom-Esztergom megye: 250350, 250850, 250950, 251450, 251550, 251950, 252050, 252150, 252350, 252450, 252460, 252550, 252650, 252750, 252850, 252860, 252950, 252960, 253050, 253150, 253250, 253350, 253450 és 253550 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,

- Nógrád megye valamennyi vadgazdálkodási egységének teljes területe,
- Pest megye 570150, 570250, 570350, 570450, 570550, 570650, 570750, 570850, 570950, 571050, 571150, 571250, 571350, 571650, 571750, 571760, 571850, 571950, 572050, 573550, 573650, 574250, 577250, 580050 és 580150 kódszámú vadgazdálkodási egységének teljes területe,
- Szabolcs-Szatmár-Bereg megye valamennyi vadgazdálkodási egységének teljes területe.

7. **Polska**

Następujące obszary objęte ograniczeniami II w Polsce:

w województwie warmińsko-mazurskim:

- gminy Kalinowo, Stare Juchy, Prostki oraz gmina wiejska Elk w powiecie elckim,
- powiat elbląski,
- powiat miejski Elbląg,
- część powiatu gołdapskiego niewymieniona w części III załącznika I,
- powiat piski,
- powiat bartoszycki,
- część powiatu oleckiego niewymieniona w części III załącznika I,
- część powiatu giżyckiego niewymieniona w części III załącznika I,
- powiat braniewski,
- powiat kętrzyński,
- powiat lidzbarski,
- gminy Dźwierzuty Jedwabno, Pasym, Świętajno, Szczytno i miasto Szczytno w powiecie szczycieńskim,
- powiat mrągowski,
- część powiatu węgorzewskiego niewymieniona w części III załącznika I,
- powiat olsztyński,
- powiat miejski Olsztyn,
- powiat nidzicki,
- gminy Kisielice, Susz, Zalewo w powiecie iławskim,
- część powiatu ostródzkiego niewymieniona w części III załącznika I,
- gmina Iłowo – Osada, część gminy wiejskiej Działdowo położona na południe od linii wyznaczonej przez linię kolejową biegnącą od wschodniej do zachodniej granicy gminy, część gminy Płońska położona na południe od linii wyznaczonej przez linię kolejową biegnącą od wschodniej do zachodniej granicy gminy, część gminy Lidzbark położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 544 biegnącą od wschodniej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr 541 oraz na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 541 biegnącą od północnej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr 544 w powiecie działdowskim,

w województwie podlaskim:

- powiat bielski,
- powiat grajewski,
- powiat moniecki,
- powiat sejneński,
- gminy Łomża, Piątnica, Jedwabne, Przytuły i Wizna w powiecie łomżyńskim,
- powiat miejski Łomża,
- powiat siemiatycki,

- powiat hajnowski,
 - gminy Ciechanowiec, Klukowo, Szepietowo, Kobylin-Borzymy, Nowe Piekuty, Sokoły i część gminy Kulesze Kościelne położona na północ od linii wyznaczonej przez linię kolejową w powiecie wysokomazowieckim,
 - gmina Rutki i część gminy Kołaki Kościelne położona na północ od linii wyznaczonej przez linię kolejową w powiecie zambrowskim,
 - gminy Mały Płock i Stawiski w powiecie kolneńskim,
 - powiat białostocki,
 - powiat suwalski,
 - powiat miejski Suwałki,
 - powiat augustowski,
 - powiat sokólski,
 - powiat miejski Białystok,
- w województwie mazowieckim:
- gminy Domanice, Korczew, Kotuń, Mordy, Paprotnia, Przesmyki, Siedlce, Skórzec, Wiśniew, Wodynie, Zbuczyn w powiecie siedleckim,
 - powiat miejski Siedlce,
 - gminy Ceranów, Jabłonna Lacka, Kosów Lacki, Repki, Sabnie, Sterdyń w powiecie sokołowskim,
 - powiat łosicki,
 - powiat sochaczewski,
 - powiat zwoleński,
 - powiat kozienicki,
 - powiat lipski,
 - powiat radomski
 - powiat miejski Radom,
 - powiat szydłowiecki,
 - gminy Lubowidz i Kuczbork Osada w powiecie żuromińskim,
 - gmina Wieczfnia Kościelna w powiecie mławskim,
 - gminy Bodzanów, Słubice, Wyszogród i Mała Wieś w powiecie płockim,
 - powiat nowodworski,
 - gminy Czerwińsk nad Wisłą, Naruszewo, Załuski w powiecie płońskim,
 - gminy: miasto Kobyłka, miasto Marki, miasto Ząbki, miasto Zielonka, część gminy Tłuszcz ograniczona liniami kolejowymi: na północ od linii kolejowej biegnącej od wschodniej granicy gminy do miasta Tłuszcz oraz na wschód od linii kolejowej biegnącej od północnej granicy gminy do miasta Tłuszcz, część gminy Jadów położona na północ od linii kolejowej biegnącej od wschodniej do zachodniej granicy gminy w powiecie wołomińskim,
 - powiat garwoliński,
 - gminy Boguty – Pianki, Brok, Zaręby Kościelne, Nur, Małkinia Górna, część gminy Wąsewo położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 60, część gminy wiejskiej Ostrów Mazowiecka położona na południe od miasta Ostrów Mazowiecka i na południe od linii wyznaczonej przez drogę 60 biegnącą od zachodniej granicy miasta Ostrów Mazowiecka do zachodniej granicy gminy w powiecie ostrowskim,
 - część gminy Sadowne położona na północny- zachód od linii wyznaczonej przez linię kolejową, część gminy Łochów położona na północny – zachód od linii wyznaczonej przez linię kolejową w powiecie węgrowskim,

- gminy Brańszczyk, Długosiodło, Rząśnik, Wyszaków, część gminy Zabrodzie położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr S8 w powiecie wyszkowskim,
 - gminy Cegłów, Dębe Wielkie, Halinów, Latowicz, Mińsk Mazowiecki i miasto Mińsk Mazowiecki, Mrozy, Siennica, miasto Sulejówek w powiecie mińskim,
 - powiat otwocki,
 - powiat warszawski zachodni,
 - powiat legionowski,
 - powiat piaseczyński,
 - powiat pruszkowski,
 - powiat grójecki,
 - powiat grodziski,
 - powiat żyrardowski,
 - powiat białobrzeski,
 - powiat przysuski,
 - powiat miejski Warszawa,
- w województwie lubelskim:
- powiat bialski,
 - powiat miejski Biała Podlaska,
 - powiat janowski,
 - powiat puławski,
 - powiat rycki,
 - powiat łukowski,
 - powiat lubelski,
 - powiat miejski Lublin,
 - powiat lubartowski,
 - powiat łęczyński,
 - powiat świdnicki,
 - powiat biłgorajski,
 - powiat hrubieszowski,
 - powiat krasnostawski,
 - powiat chełmski,
 - powiat miejski Chełm,
 - powiat tomaszowski,
 - powiat kraśnicki,
 - powiat opolski,
 - powiat parczewski,
 - powiat włodawski,
 - powiat radzyński,
 - powiat miejski Zamość,
 - powiat zamojski,
- w województwie podkarpackim:
- powiat stalowowolski,

- powiat lubaczowski,
- gminy Medyka, Stubno, część gminy Orły położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 77, część gminy Żurawica na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 77 w powiecie przemyskim,
- powiat jarosławski,
- gmina Kamień w powiecie rzeszowskim,
- gminy Cmolas, Dzikowiec, Kolbuszowa, Majdan Królewski i Niwiska powiecie kolbuszowskim,
- powiat leżajski,
- powiat niżański,
- powiat tarnobrzeski,
- gminy Adamówka, Sieniawa, Tryńcza, Przeworsk z miastem Przeworsk, Zarzecze w powiecie przeworskim,
- gmina Ostrów, część gminy Sędziszów Małopolski położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr A4,
- część gminy Czarna położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr A4, część gminy Żyraków położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr A4, część gminy wiejskiej Dębica położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr A4 w powiecie dębickim,
- część powiatu mieleckiego niewymieniona w części III załącznika I,

w województwie małopolskim:

- gminy Nawojowa, Piwniczna Zdrój, Rytro, Stary Sącz, część gminy Łącko położona na południe od linii wyznaczonej przez rzekę Dunajec w powiecie nowosądeckim,
- gmina Szczawnica w powiecie nowotarskim,

w województwie pomorskim:

- gminy Dzierzgoń i Stary Dzierzgoń w powiecie sztumskim,
- gmina Stare Pole, część gminy Nowy Staw położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 55 w powiecie malborskim,
- gminy Stegny, Sztutowo i część gminy Nowy Dwór Gdański położona na północny wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 55 biegnącą od południowej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr 7, następnie przez drogę nr 7 i S7 biegnącą do zachodniej granicy gminy w powiecie nowodworskim,

w województwie świętokrzyskim:

- gmina Tarłów i część gminy Ożarów położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 74 biegnącą od miejscowości Honorów do zachodniej granicy gminy w powiecie opatowskim,
- część gminy Brody położona wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 9 i na północny wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 0618T biegnącą od północnej granicy gminy do skrzyżowania w miejscowości Lipie oraz przez drogę biegnącą od miejscowości Lipie do wschodniej granicy gminy i część gminy Mirzec położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 744 biegnącą od południowej granicy gminy do miejscowości Tychów Stary a następnie przez drogę nr 0566T biegnącą od miejscowości Tychów Stary w kierunku północno-wschodnim do granicy gminy w powiecie starachowickim,
- gmina Gowarczów, część gminy Końskie położona na wschód od linii kolejowej, część gminy Stąporków położona na północ od linii kolejowej w powiecie koneckim,
- gminy Dwikozy i Zawichost w powiecie sandomierskim,

w województwie lubuskim:

- gminy Bogdaniec, Deszczno, Kłodawa, Kostrzyn nad Odrą, Santok, Witnica w powiecie gorzowskim,

- powiat miejski Gorzów Wielkopolski,
- gminy Drezdenko, Strzelce Krajeńskie, Stare Kurowo, Zwierzyn w powiecie strzelecko-drezdeneckim,
- powiat żarski,
- powiat słubicki,
- gminy Brzeźnica, Iłowa, Gozdnicza, Małomice Wymiarki, Żagań i miasto Żagań w powiecie żagańskim,
- powiat krośnieński,
- powiat zielonogórski
- powiat miejski Zielona Góra,
- powiat nowosolski,
- powiat sulęciński,
- powiat międzyrzecki,
- powiat świebodziński,
- powiat wschowski,

w województwie dolnośląskim:

- powiat zgorzelecki,
- gminy Gaworzycy, Grębocice, Polkowice i Radwanice w powiecie polkowickim,
- część powiatu wołowskiego niewymieniona w części III załącznika I,
- gmina Jeżów Sudecki w powiecie karkonoskim,
- gminy Rudna, Ścinawa, miasto Lubin i część gminy Lubin niewymieniona w części III załącznika I w powiecie lubińskim,
- gmina Malczyce, Miękinia, Środa Śląska, część gminy Kostomłoty położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr A4, część gminy Udanin położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr A4 w powiecie średzkim,
- gmina Wądroże Wielkie w powiecie jaworskim,
- gminy Kunice, Legnickie Pole, Prochowice, Ruja w powiecie legnickim,
- gminy Wisznia Mała, Trzebnica, Zawonia, część gminy Oborniki Śląskie położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 340 w powiecie trzebnickim,
- gminy Leśna, Lubań i miasto Lubań, Olszyna, Platerówka, Siekierzyn w powiecie lubańskim,
- powiat miejski Wrocław,
- gminy Czernica, Długołęka, Siechnice, część gminy Żórawina położona na wschód od linii wyznaczonej przez autostradę A4, część gminy Kąty Wrocławskie położona na północ od linii wyznaczonej przez autostradę A4 w powiecie wrocławskim,
- gminy Jelcz – Laskowice, Oława z miastem Oława i część gminy Domaniów położona na północny wschód od linii wyznaczonej przez autostradę A4 w powiecie oławskim,
- gmina Bierutów, miasto Oleśnica, część gminy wiejskiej Oleśnica położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr S8, część gminy Dobroszyce położona na zachód od linii wyznaczonej przez linię kolejową biegnącą od północnej do południowej granicy gminy w powiecie oleśnickim,
- gmina Cieszków, Krośnice, część gminy Milicz położona na wschód od linii łączącej miejscowości Poradów – Piotrkosice – Sulimierz – Sułów - Gruszczyca w powiecie milickim,
- część powiatu bolesławieckiego niewymieniona w części III załącznika I,
- powiat głogowski,

- gmina Niechlów w powiecie górowskim,
- gmina Świerzawa, Wojcieszów, część gminy Zagrodno położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Jadwisin – Modlikowice Zagrodno oraz na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 382 biegnącą od miejscowości Zagrodno do południowej granicy gminy w powiecie złotoryjskim,
- gmina Gryfów Śląski, Lubomierz, Lwówek Śląski, Wleń w powiecie lwóweckim,
- gminy Czarny Bór, Stare Bogaczowice, Walim, miasto Boguszów - Gorce, miasto Jedlina Zdrój, miasto Szczawno Zdrój w powiecie wałbrzyskim,
- powiat miejski Wałbrzych,
- gmina Świdnica, miasto Świdnica, miasto Świebodzice w powiecie świdnickim,

w województwie wielkopolskim:

- gminy Siedlec, Wolsztyn, część gminy Przemęt położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Borek – Kluczewo – Sączkowo – Przemęt – Błotnica – Starkowo – Boszkowo – Letnisko w powiecie wolsztyńskim,
- gmina Wielichowo, Rakoniewice, Granowo, część gminy Kamieniec położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 308 w powiecie grodziskim,
- powiat międzychodzki,
- powiat nowotomyski,
- powiat obornicki,
- część gminy Połajewo na położona na południe od drogi łączącej miejscowości Chraplewo, Tarnówko-Boruszyn, Krosin, Jakubowo, Połajewo - ul. Ryczywolska do północno-wschodniej granicy gminy w powiecie czarnkowsko-trzcianeckim,
- powiat miejski Poznań,
- gminy Buk, Czerwonak, Dopiewo, Komorniki, Rokietnica, Stęszew, Swarzędz, Suchy Las, Tarnowo Podgórne, część gminy wiejskiej Murowana Goślina położona na północ od linii kolejowej biegnącej od północnej granicy miasta Murowana Goślina do północno-wschodniej granicy gminy w powiecie poznańskim,
- gminy
- część powiatu szamotulskiego niewymieniona w części I i III załącznika I,
- gmina Pępowo w powiecie gostyńskim,
- gminy Kobylin, Zduny, część gminy Krotoszyn położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogi: nr 15 biegnącą od północnej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr 36, nr 36 biegnącą od skrzyżowania z drogą nr 15 do skrzyżowania z drogą nr 444, nr 444 biegnącą od skrzyżowania z drogą nr 36 do południowej granicy gminy w powiecie krotoszyńskim,
- gmina Wijewo w powiecie leszczyńskim,

w województwie łódzkim:

- gminy Białaczów, Drzewica, Opoczno i Poświętne w powiecie opoczyńskim,
- gminy Biała Rawska, Regnów i Sadkowice w powiecie rawskim,
- gmina Kowiesy w powiecie skierniewickim,

w województwie zachodniopomorskim:

- gmina Boleszkowice i część gminy Dębno położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 126 biegnącą od zachodniej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr 23 w miejscowości Dębno, następnie na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 23 do skrzyżowania z ul. Jana Pawła II w miejscowości Cychry, następnie na południe od ul. Jana Pawła II do skrzyżowania z ul. Ogrodową i dalej na południe od linii wyznaczonej przez ul. Ogrodową, której przedłużenie biegnie do wschodniej granicy gminy w powiecie myśliborskim,
- gminy Cedynia, Gryfino, Mieszkowice, Moryń, część gminy Chojna położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogi nr 31 biegnącą od północnej granicy gminy i 124 biegnącą od południowej granicy gminy w powiecie gryfińskim,

- gmina Kołbaskowo w powiecie polickim,
- w województwie opolskim:
- gminy Brzeg, Lubsza, Lewin Brzeski, Olszanka, Skarbimierz w powiecie brzeskim,
 - gminy Dąbrowa, Dobrzeń Wielki, Popielów w powiecie opolskim,
 - gminy Świerczów, Wilków, część gminy Namysłów położona na południe od linii wyznaczonej przez linię kolejową biegnącą od wschodniej do zachodniej granicy gminy w powiecie namysłowskim.

8. Słowacja

Następujące obszary objęte ograniczeniami II na Słowacji:

- the whole district of Gelnica except municipalities included in zone III,
- the whole district of Poprad
- the whole district of Spišská Nová Ves,
- the whole district of Levoča,
- the whole district of Kežmarok
- in the whole district of Michalovce except municipalities included in zone III,
- the whole district of Košice-okolie,
- the whole district of Rožnava,
- the whole city of Košice,
- in the district of Sobrance: Remetské Hámre, Vyšná Rybnica, Hlivištia, Ruská Bystrá, Podhorod', Choňkovce, Ruský Hrabovec, Inovce, Beňatina, Koňuš,
- the whole district of Vranov nad Topľou,
- the whole district of Humenné except municipalities included in zone III,
- the whole district of Snina,
- the whole district of Prešov except municipalities included in zone III,
- the whole district of Sabinov except municipalities included in zone III,
- the whole district of Svidník, except municipalities included in zone III,
- the whole district of Stropkov, except municipalities included in zone III,
- the whole district of Bardejov,
- the whole district of Stará Ľubovňa,
- the whole district of Revúca,
- the whole district of Rimavská Sobota,
- in the district of Veľký Krtíš, the whole municipalities not included in part I,
- the whole district of Lučenec,
- the whole district of Poltár,
- the whole district of Zvolen, except municipalities included in zone III,
- the whole district of Detva,
- the whole district of Krupina, except municipalities included in zone I,
- the whole district of Banská Stiavnica,
- in the district of Žiar nad Hronom the municipalities of Hronská Dúbrava, Trnavá Hora,
- the whole district of Banská Bystrica, except municipalities included in zone III,
- the whole district of Brezno,
- the whole district of Liptovský Mikuláš,
- the whole district of Trebišov'.

9. Włochy

Następujące obszary objęte ograniczeniami II we Włoszech:

Piedmont Region:

- in the Province of Alessandria, the municipalities of Cavatore, Castelnuovo Bormida, Cabella Ligure, Carrega Ligure, Francavilla Bisio, Carpeneto, Costa Vescovato, Grogcardo, Orsara Bormida, Pasturana, Melazzo, Mornese, Ovada, Predosa, Lerma, Fraconalto, Rivalta Bormida, Fresonara, Malvicino, Ponzone, San Cristoforo, Sezzadio, Rocca Grimalda, Garbagna, Tassarolo, Mongiardino Ligure, Morsasco, Montaldo Bormida, Prasco, Montaldeo, Belforte Monferrato, Albera Ligure, Bosio, Cantalupo Ligure, Castelletto D'orba, Cartosio, Acqui Terme, Arquata Scrivia, Parodi Ligure, Ricaldone, Gavi, Cremolino, Brignano-Frascata, Novi Ligure, Molare, Cassinelle, Morbello, Avolasca, Carezzano, Basaluzzo, Dernice, Trisobbio, Strevi, Sant'Agata Fossili, Pareto, Visone, Voltaggio, Tagliolo Monferrato, Casaleggio Boiro, Capriata D'orba, Castellania, Carrosio, Cassine, Vignole Borbera, Serravalle Scrivia, Silvano D'orba, Villalvernia, Roccaforte Ligure, Rocchetta Ligure, Sardigliano, Stazzano, Borghetto Di Borbera, Grondona, Cassano Spinola, Montacuto, Gremiasco, San Sebastiano Curone, Fabbrica Curone, Spigno Monferrato, Montechiaro d'Acqui, Castelletto d'Erro, Ponti, Denice,
- in the province of Asti, the municipality of Mombaldone,

Liguria Region:

- in the province of Genova, the municipalities of Bogliasco, Arenzano, Ceranesi, Ronco Scrivia, Mele, Isola Del Cantone, Lumarzo, Genova, Masone, Serra Riccò, Campo Ligure, Mignanego, Busalla, Bargagli, Savignone, Torriglia, Rossiglione, Sant'Olcese, Valbrevenna, Sori, Tiglieto, Campomorone, Cogoleto, Pieve Ligure, Davagna, Casella, Montoggio, Crocefieschi, Vobbia;
- in the province of Savona, the municipalities of Albisola Superiore, Celle Ligure, Stella, Pontinvrea, Varazze, Urbe, Sassello, Mioglia,

Lazio Region:

- the Area of the Municipality of Rome within the administrative boundaries of the Local Health Unit „ASL RM1”.

10. Republika Czeska

Następujące obszary objęte ograniczeniami II w Republice Czeskiej:

Region of Liberec:

- in the district of Liberec, the municipalities of Arnoltice u Bulovky, Hajniště pod Smrkem, Nové Město pod Smrkem, Dětřichovec, Bulovka, Horní Řasnice, Dolní Pertoltice, Krásný Les u Frýdlantu, Jindřichovice pod Smrkem, Horní Pertoltice, Dolní Řasnice, Raspenava, Dolní Oldřiš, Ludvíkov pod Smrkem, Lázně Libverda, Háj u Habartic, Habartice u Frýdlantu, Kunratice u Frýdlantu, Víška u Frýdlantu, Poustka u Frýdlantu, Višňová u Frýdlantu, Předlance, Černousy, Boleslav, Ves, Andělka, Frýdlant, Srbská.

CZEŠĆ III

1. Bułgaria

Następujące obszary objęte ograniczeniami III w Bułgarii:

- in Blagoevgrad region:
 - the whole municipality of Sandanski
 - the whole municipality of Strumyani
 - the whole municipality of Petrich,
- the Pazardzhik region:
 - the whole municipality of Pazardzhik,
 - the whole municipality of Panagyurishte,
 - the whole municipality of Lesichevo,

- the whole municipality of Septemvri,
- the whole municipality of Strelcha,
- in Plovdiv region
 - the whole municipality of Hisar,
 - the whole municipality of Suedinenie,
 - the whole municipality of Maritsa
 - the whole municipality of Rodopi,
 - the whole municipality of Plovdiv,
- in Varna region:
 - the whole municipality of Byala,
 - the whole municipality of Dolni Chiflik.

2. Włochy

Następujące obszary objęte ograniczeniami III we Włoszech:

- Sardinia Region: the whole territory.

3. Łotwa

Następujące obszary objęte ograniczeniami III na Łotwie:

- Dienvidkurzemes novada Embūtes pagasta daļa uz ziemeļiem autoceļa P116, P106, autoceļa no apdzīvotas vietas Dinsdurbe, Kalvenes pagasta daļa uz austrumiem no ceļa pie Vārtājas upes līdz autoceļam A9, uz ziemeļiem no autoceļa A9, uz austrumiem no autoceļa V1200, Kazdangas pagasta daļa uz austrumiem no ceļa V1200, P115, P117, V1296,
- Kuldīgas novada Rudbāržu, Nīkrāces, Raņķu, Skrundas pagasts, Laidu pagasta daļa uz dienvidiem no autoceļa V1296, Skrundas pilsēta.

4. Litwa

Następujące obszary objęte ograniczeniami III na Litwie:

- Jurbarko rajono savivaldybė: Jurbarko miesto seniūnija, Girdžių, Jurbarkų Raudonės, Skirsnemunės, Veliuonos ir Šimkaičių seniūnijos,
- Molėtų rajono savivaldybė: Dubingių ir Giedraičių seniūnijos,
- Marijampolės savivaldybė: Sasnavos ir Šunskų seniūnijos,
- Šakių rajono savivaldybė: Barzdų, Gelgaudiškio, Griškabūdžio, Kidulių, Kudirkos Naumiesčio, Sintautų, Slavikų, Sudargo, Šakių, Plokščių ir Žvirgždaičių seniūnijos.
- Kazlų rūdos savivaldybė: Antanavos, Jankų ir Kazlų Rūdos seniūnijos: vakarinė dalis iki kelio 2602 ir 183,
- Kelmės rajono savivaldybė: Kelmės apylinkių, Kukečių, Šaukėnų ir Užvenčio seniūnijos,
- Vilkaviškio rajono savivaldybė: Gižų, Kybartų, Klausčių, Pilviškių, Šeimenos ir Vilkaviškio miesto seniūnijos.
- Širvintų rajono savivaldybė: Alionių ir Zibalų seniūnijos,
- Šiaulių rajono savivaldybė: Bubių, Kuršėnų kaimiškoji ir Kuršėnų miesto seniūnijos,
- Ukmergės rajono savivaldybė: Želvos seniūnija,
- Vilniaus rajono savivaldybė: Paberžės seniūnija.

5. Polska

Następujące obszary objęte ograniczeniami III w Polsce:

w województwie zachodniopomorskim:

- gminy Banie, Trzcińsko-Zdrój, Widuchowa, część gminy Chojna położona na wschód linii wyznaczonej przez drogi nr 31 biegnącą od północnej granicy gminy i 124 biegnącą od południowej granicy gminy w powiecie gryfińskim,

w województwie warmińsko-mazurskim:

- część powiatu działdowskiego niewymieniona w części II załącznika I,
- część powiatu iławskiego niewymieniona w części II załącznika I,
- powiat nowomiejski,
- gminy Dąbrówno, Grunwald i Ostróda z miastem Ostróda w powiecie ostródzkim,
- gmina Banie Mazurskie, część gminy Gołdap położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od zachodniej granicy gminy i łączącą miejscowości Pietraszki – Grygieliszki – Łobody – Bałupiany – Piękne Łąki do skrzyżowania z drogą nr 65, następnie od tego skrzyżowania na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 65 biegnącą do skrzyżowania z drogą nr 650 i dalej na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 650 biegnącą od skrzyżowania z drogą nr 65 do miejscowości Wronki Wielkie – Suczki – Pietrasze – Kamionki – Wilkasy biegnącą do południowej granicy gminy w powiecie gołdapskim,
- część gminy Pozdezdrze położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od zachodniej do południowej granicy gminy i łączącą miejscowości Stręgiel – Gębałka – Kutry – Jakunówko – Jasieniec, część gminy Budry położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od wschodniej do południowej granicy gminy i łączącą miejscowości Skalisze – Budzewo – Budry – Brzozówko w powiecie węgorzewskim,
- część gminy Krukłanki położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od północnej do wschodniej granicy gminy i łączącą miejscowości Jasieniec – Jeziorowskie – Podleśne w powiecie giżyckim,
- część gminy Kowale Oleckie położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od północnej do południowej granicy gminy i łączącą miejscowości Wierzbiadki – Czerwony Dwór – Mazury w powiecie oleckim,

w województwie podkarpackim:

- gminy Borowa, Czermin, Radomyśl Wielki, Wadowice Górne w powiecie mieleckim,

w województwie lubuskim:

- gminy Niegosławice, Szprotawa w powiecie żagańskim,

w województwie wielkopolskim:

- gminy Krzemieniewo, Lipno, Osieczna, Rydzyna, Świąciechowa, Włoszakowice w powiecie leszczyńskim,
- powiat miejski Leszno,
- gminy Kościan i miasto Kościan, Krzywiń, Śmigiel w powiecie kościańskim,
- część gminy Dolsk położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 434 biegnącą od północnej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr 437, a następnie na zachód od drogi nr 437 biegnącej od skrzyżowania z drogą nr 434 do południowej granicy gminy, część gminy Śrem położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 310 biegnącą od zachodniej granicy gminy do miejscowości Śrem, następnie na zachód od drogi nr 432 w miejscowości Śrem oraz na zachód od drogi nr 434 biegnącej od skrzyżowania z drogą nr 432 do południowej granicy gminy w powiecie śremskim,
- gminy Gostyń, Krobia i Poniec w powiecie gostyńskim,
- część gminy Przemęt położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Borek – Kluźcewo – Sączkowo – Przemęt – Błotnica – Starkowo – Boszkowo – Letnisko w powiecie wolsztyńskim,
- powiat rawicki,
- gmina Pniewy, część gminy Duszniki położona na północ od linii wyznaczonej przez autostradę A2 oraz na zachód od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od wschodniej granicy gminy, łączącą miejscowości Ceradz Kościelny – Grzebienisko – Wierzeja – Wilkowo, biegnącą do skrzyżowania z autostradą A2, część gminy Kaźmierz położona zachód od linii wyznaczonej przez rzekę Sarna, część gminy Ostroróg położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 184 biegnącą od południowej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr 116 oraz na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 116 biegnącą od skrzyżowania z drogą nr 184 do zachodniej granicy gminy, część gminy Szamotuły położona na zachód od linii wyznaczonej przez rzekę Sarna biegnącą od południowej granicy gminy do przecięcia z drogą nr 184 oraz na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 184 biegnącą od przecięcia z rzeką Sarna do północnej granicy gminy w powiecie szamotulskim,

w województwie dolnośląskim:

- część powiatu górowskiego niewymieniona w części II załącznika I,
- część gminy Lubin położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 335 biegnącą od zachodniej granicy gminy do granicy miasta Lubin oraz na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 333 biegnącą od granicy miasta Lubin do południowej granicy gminy w powiecie lubińskim
- gminy Prusice, Żmigród, część gminy Oborniki Śląskie położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 340 w powiecie trzebnickim,
- część gminy Zagrodno położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Jadwisin – Modlikowice – Zagrodno oraz na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 382 biegnącą od miejscowości Zagrodno do południowej granicy gminy, część gminy wiejskiej Złotoryja położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od północnej granicy gminy w miejscowości Nowa Wieś Złotoryjska do granicy miasta Złotoryja oraz na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 382 biegnącą od granicy miasta Złotoryja do wschodniej granicy gminy w powiecie złotoryjskim
- gmina Gromadka w powiecie bolesławieckim,
- gminy Chocianów i Przemków w powiecie polkowickim,
- gminy Chojnów i miasto Chojnów, Krotoszyce, Miłkowice w powiecie legnickim,
- powiat miejski Legnica,
- część gminy Wołów położona na wschód od linii wyznaczonej przez linię kolejową biegnącą od północnej do południowej granicy gminy, część gminy Wińsko położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 36 biegnącą od północnej do zachodniej granicy gminy, część gminy Brzeg Dolny położona na wschód od linii wyznaczonej przez linię kolejową od północnej do południowej granicy gminy w powiecie wołowskim,
- część gminy Milicz położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Poradów – Piotrkosice – Sulimierz-Sułów – Gruszczyca w powiecie milickim,

w województwie świętokrzyskim:

- gminy Gnojno, Pacanów w powiecie buskim,
- gminy Łubnice, Oleśnica, Połaniec, część gminy Rytwiany położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 764, część gminy Szydłów położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 756 w powiecie staszowskim,
- gminy Chmielnik, Masłów, Miedziana Góra, Mniów, Łopuszno, Piekoszów, Pierzchnica, Sitkówka-Nowiny, Strawczyn, Zagnańsk, część gminy Raków położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogi nr 756 i 764, część gminy Chęciny położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 762, część gminy Górnio położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od wschodniej granicy gminy łączącą miejscowości Leszczyna – Cedzyna oraz na północ od linii wyznaczonej przez ul. Kielecką w miejscowości Cedzyna biegnącą do wschodniej granicy gminy, część gminy Daleszyce położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 764 biegnącą od wschodniej granicy gminy do skrzyżowania z drogą łączącą miejscowości Daleszyce – Słopiec – Borków, dalej na południe od linii wyznaczonej przez tę drogę biegnącą od skrzyżowania z drogą nr 764 do przecięcia z linią rzeki Belnianka, następnie na południe od linii wyznaczonej przez rzeki Belnianka i Czarna Nida biegnącej do zachodniej granicy gminy w powiecie kieleckim,
- powiat miejski Kielce,
- gminy Krasocin, część gminy Włoszczowa położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 742 biegnącą od północnej granicy gminy do miejscowości Konieczno i dalej na wschód od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Konieczno – Rogienice – Dąbie – Podłazie, część gminy Kluczewsko położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od wschodniej granicy gminy i łączącą miejscowości Krogulec – Nowiny – Komorniki do przecięcia z linią rzeki Czarna, następnie na południe od linii wyznaczonej przez rzekę Czarna biegnącą do przecięcia z linią wyznaczoną przez drogę nr 742 i dalej na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 742 biegnącą od przecięcia z linią rzeki Czarna do południowej granicy gminy w powiecie włoszczowskim,

- gmina Kije w powiecie pińczowskim,
 - gminy Małogoszcz, Oksa w powiecie jędrzejowskim,
- w województwie małopolskim:
- gminy Dąbrowa Tarnowska, Radgoszcz, Szczucin w powiecie dąbrowskim.

6. Rumunia

Następujące obszary objęte ograniczeniami III w Rumunii:

- Zona oraşului Bucureşti,
- Judeţul Constanţa,
- Judeţul Satu Mare,
- Judeţul Tulcea,
- Judeţul Bacău,
- Judeţul Bihor,
- Judeţul Bistriţa Năsăud,
- Judeţul Brăila,
- Judeţul Buzău,
- Judeţul Călăraşi,
- Judeţul Dâmboviţa,
- Judeţul Galaţi,
- Judeţul Giurgiu,
- Judeţul Ialomiţa,
- Judeţul Ilfov,
- Judeţul Prahova,
- Judeţul Sălaj,
- Judeţul Suceava
- Judeţul Vaslui,
- Judeţul Vrancea,
- Judeţul Teleorman,
- Judeţul Mehedinţi,
- Judeţul Gorj,
- Judeţul Argeş,
- Judeţul Olt,
- Judeţul Dolj,
- Judeţul Arad,
- Judeţul Timiş,
- Judeţul Covasna,
- Judeţul Braşov,
- Judeţul Botoşani,
- Judeţul Vâlcea,
- Judeţul Iaşi,
- Judeţul Hunedoara,
- Judeţul Alba,
- Judeţul Sibiu,

- Județul Caraș-Severin,
- Județul Neamț,
- Județul Harghita,
- Județul Mureș,
- Județul Cluj,
- Județul Maramureș.

7. **Słowacja**

Następujące obszary objęte ograniczeniami III na Słowacji:

- The whole district of Vranov and Topľou,
- In the district of Humenné: Lieskovec, Myslina, Humenné, Jasenov, Brekov, Závadka, Topoľovka, Hudcovce, Ptičie, Chlmec, Porúbka, Brestov, Gruzovce, Ohradzany, Slovenská Volová, Karná, Lackovce, Kochanovce, Hažín nad Cirochou, Závada, Nižná Sitnica, Vyšná Sitnica, Rohožník, Prituľany, Ruská Poruba, Ruská Kajňa,
- In the district of Michalovce: Strážske, Staré, Oreské, Zbudza, Voľa, Nacina Ves, Pusté Čemerné, Lesné, Rakovec nad Ondavou, Petrovce nad Laborcom, Trnava pri Laborci, Vinné, Kaluža, Klokočov, Kusín, Jovsa, Poruba pod Vihorlatom, Hojné, Lúčky, Závadka, Hažín, Zalužice, Michalovce, Krásnovce, Šamudovce, Vrbnica, Žbince, Lastomír, Zemplínska Široká, Čečehov, Jastrabie pri Michalovciach, Iňačovce, Senné, Palín, Sliedkovce, Hatalov, Budkovce, Stretava, Stretávka, Pavlovce nad Uhom, Vysoká nad Uhom, Bajany,
- In the district of Gelnica: Hrišovce, Jaklovce, Kluknava, Margecany, Richnava,
- In the district Of Sabinov: Daletice,
- In the district of Prešov: Hrabkov, Krížovany, Žipov, Kvačany, Ondrašovce, Chminianske Jakubovany, Klenov, Bajerov, Bertotovce, Brežany, Bzenov, Fričovce, Hendrichovce, Hermanovce, Chmiňany, Chminianska Nová Ves, Janov, Jarovnice, Kojatice, Lažany, Mikušovce, Ovčie, Rokycany, Sedlice, Suchá Dolina, Svinia, Šindliar, Široké, Štefanovce, Vítaz, Župčany,
- the whole district of Medzilaborce,
- In the district of Stropkov: Havaj, Malá Poľana, Bystrá, Mikové, Varechovce, Vladiča, Staškovce, Makovce, Veľkrop, Solník, Korunková, Bukovce, Krišľovce, Jakušovce, Kolbovce,
- In the district of Svidník: Pstruša,
- In the district of Zvolen: Očová, Zvolen, Sliač, Veľká Lúka, Lukavica, Sielnica, Železná Breznica, Trnie, Turová, Kováčová, Budča, Hronská Breznica, Ostrá Lúka, Bacúrov, Breziny, Podzámčok, Michalková, Zvolenská Slatina, Lieskovec,
- In the district of Banská Bystrica: Sebedín-Bečov, Čerín, Dúbravica, Oravce, Mólča, Horná Mičiná, Dolná Mičiná, Vľkanová, Hronsek, Badín, Horné Pršany, Malachov, Banská Bystrica,
- The whole district of Sobrance except municipalities included in zone II.

ZAŁĄCZNIK II

**OBSZARY USTANOWIONE NA POZIOMIE UNII JAKO STREFY OBJĘTE ZAKAŻENIEM LUB OBSZARY
OBJĘTE OGRANICZENIAMI, W TYM OBSZARY ZAPOWIETRZONE I ZAGROŻONE**

(o których mowa w art. 6 ust. 2 i art. 7 ust. 2)

Część A – Obszary ustanowione jako strefy objęte zakażeniem w następstwie wystąpienia ogniska afrykańskiego pomoru świń u dzikich świń w państwie członkowskim lub strefie uprzednio wolnych od choroby:

Państwo członkowskie:

Numer referencyjny ADIS ⁽¹⁾ przypisany ognisku choroby	Obszar obejmujący:	Data, do której środki mają zastosowanie

Część B – Obszary ustanowione jako strefy objęte zakażeniem, w tym obszary zapowietrzony i zagrożony, w następstwie wystąpienia ogniska afrykańskiego pomoru świń u utrzymywanych świń w państwie członkowskim lub strefie uprzednio wolnych od choroby:

Państwo członkowskie:

Numer referencyjny ADIS przypisany ognisku choroby	Obszar obejmujący:	Data, do której środki mają zastosowanie
	Obszar zapowietrzony: Obszar zagrożony:	

⁽¹⁾ Unijny system informacji o chorobach zwierząt.

ZAŁĄCZNIK III

**WZMOCNIONE ŚRODKI BIOASEKURACJI DLA ZAKŁADÓW, W KTÓRYCH UTRZYMYWANE SĄ ŚWINIE,
ZNAJDUJĄCYCH SIĘ W OBRĘBIE OBSZARÓW OBJĘTYCH OGRANICZENIAMI I, II I III**

(o których mowa w art. 16 ust. 1 lit. b) ppkt (i))

1. Następujące wzmocnione środki bioasekuracji, o których mowa w art. 16 ust. 1 lit. b) ppkt (i), wdraża się w zakładach, w których utrzymywane są świnię, znajdujących się na obszarach objętych ograniczeniami I, II i III w zainteresowanych państwach członkowskich w przypadku przemieszczeń następujących przesyłek, na które zezwolenie wydał właściwy organ zgodnie z niniejszym rozporządzeniem:
 - a) świnię utrzymywane na obszarach objętych ograniczeniami I, II i III przemieszczane w obrębie tych obszarów i poza nimi, jak przewidziano w art. 22–25 i art. 28 i 29;
 - b) materiał biologiczny pozyskany od lub ze świń utrzymywanych na obszarze objętym ograniczeniami II przemieszczany poza ten obszar, jak przewidziano w art. 32, 33 i 34;
 - c) produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego pozyskane od lub ze świń utrzymywanych na obszarze objętym ograniczeniami II przemieszczane poza ten obszar, jak przewidziano w art. 37 i 39;
 - d) świeże mięso, produkty mięsne, w tym osłonki, pozyskane od lub ze świń utrzymywanych na obszarach objętych ograniczeniami II i III przemieszczane poza te obszary, jak przewidziano w art. 41, 42 i 43.

2. Podmioty prowadzące zakłady, w których utrzymywane są świnię, znajdujące się w obrębie obszarów objętych ograniczeniami I, II i III w zainteresowanych państwach członkowskich w przypadku dozwolonych przemieszczeń, o których mowa w pkt 1, w obrębie tych obszarów i poza nimi, zapewniają stosowanie w zakładach, w których utrzymywane są świnię, następujących wzmocnionych środków bioasekuracji:
 - a) brak bezpośredniego lub pośredniego kontaktu między utrzymywanymi świniami w zakładzie oraz co najmniej:
 - (i) innymi utrzymywanymi świniami z innych zakładów, z wyjątkiem utrzymywanych świń, które podmiot może przemieszczać do zakładu i których transfer jest zatwierdzony przez właściwy organ, jeżeli wymaga tego niniejsze rozporządzenie;
 - (ii) dzikimi świniami;
 - b) odpowiednie środki higieniczne, takie jak zmiana odzieży i obuwia przy wchodzeniu do i opuszczaniu pomieszczeń, w których utrzymywane są świnię;
 - c) mycie i odkażanie rąk oraz odkażanie obuwia przy wchodzeniu do pomieszczeń, w których utrzymywane są świnię;
 - d) brak kontaktu z utrzymywanymi świniami przez okres co najmniej 48 godzin od zakończenia jakiejkolwiek działalności łowieckiej związanej z dzikimi świniami lub jakimkolwiek innym kontakcie z dzikimi świniami;
 - e) zakaz wstępu nieupoważnionych osób lub środków transportu do zakładu, w tym do pomieszczeń i budynków, w których utrzymywane są świnię;
 - f) odpowiednie prowadzenie ewidencji osób i środków transportu mających dostęp do zakładu, w którym utrzymywane są świnię;
 - g) pomieszczenia i budynki zakładu, w którym utrzymywane są świnię, muszą:
 - (i) być zbudowane w taki sposób, aby żadne inne zwierzęta, które mogą przenosić wirusa afrykańskiego pomoru świń, nie mogły wejść do pomieszczeń i budynków ani mieć kontaktu z utrzymywanymi świniami, ich paszą i materiałem ściółkowym. W szczególności struktura i budynki zakładu muszą zapewniać, aby utrzymywane świnię nie miały kontaktu z dzikimi świniami;
 - (ii) umożliwiać mycie i odkażanie rąk;
 - (iii) w stosownych przypadkach umożliwiać czyszczenie i dezynfekcję pomieszczeń i budynków, z wyjątkiem terenów w pobliżu budynków zakładu, w których świnię trzymane są na zewnątrz, w przypadku gdyby takie czyszczenie i dezynfekcja nie byłyby wykonalne;

- (iv) posiadać odpowiednie warunki do zmiany obuwia i odzieży przy wejściu do pomieszczeń i budynków, w których utrzymywane są świnię;
 - (v) posiadać odpowiednią ochronę przed owadami i kleszczami, jeżeli wymaga tego właściwy organ danego państwa członkowskiego na podstawie oceny ryzyka dostosowanej do konkretnej sytuacji epidemiologicznej w zakresie afrykańskiego pomoru świń w tym państwie członkowskim;
 - h) ogrodzenia ochronne co najmniej pomieszczeń, w których utrzymywane są świnię, oraz budynków, w których przechowywane są paszę i ściółkę, w celu zapewnienia, aby utrzymywane świnię oraz ich pasza i ściółka nie miały kontaktu z osobami nieupoważnionymi oraz, w stosownych przypadkach, z innymi świniami;
 - i) plan bioasekuracji zatwierdzony przez właściwy organ zainteresowanego państwa członkowskiego z uwzględnieniem profilu zakładu i ustawodawstwa krajowego; w stosownych przypadkach ten plan bioasekuracji musi obejmować co najmniej:
 - (i) ustanowienie „czystych” i „brudnych” stref dla pracowników, właściwych dla typologii zakładu, takich jak przebieralnie, prysznice, jadalnie;
 - (ii) ustanowienie i, w stosownych przypadkach, przegląd rozwiązań logistycznych dotyczących wprowadzania do zakładu nowych utrzymywanych świń;
 - (iii) procedury czyszczenia i dezynfekcji obiektów, środków transportu, wyposażenia i higieny personelu;
 - (iv) przepisy dotyczące żywności dla personelu znajdującego się na miejscu oraz zakaz utrzymywania świń przez personel, tam gdzie jest to istotne i jeżeli ma to zastosowanie na podstawie ustawodawstwa krajowego danego państwa członkowskiego;
 - (v) specjalny, powtarzający się program podnoszenia świadomości dla personelu w zakładzie;
 - (vi) ustanowienie i, w stosownych przypadkach, przegląd rozwiązań logistycznych w celu zapewnienia właściwego rozdzielania różnych jednostek epidemiologicznych oraz uniknięcia bezpośredniego lub pośredniego kontaktu świń z produktami ubocznymi pochodzenia zwierzęcego i innymi jednostkami w zakładzie;
 - (vii) procedury i instrukcje dotyczące egzekwowania wymogów w zakresie bioasekuracji podczas budowy lub naprawy pomieszczeń lub budynków;
 - (viii) audyty wewnętrzne lub samoocena w celu egzekwowania środków bioasekuracji;
 - (ix) ocenę szczególnego ryzyka w zakresie bioasekuracji oraz procedury stosowania odpowiednich środków zmniejszających ryzyko w odniesieniu do zakładów, w których świnię trzymane są czasowo lub stale na zewnątrz.
-

ZAŁĄCZNIK IV

MINIMALNE WYMOGI W ZAKRESIE KRAJOWYCH PLANÓW DZIAŁANIA DOTYCZĄCYCH DZIKICH ŚWIŃ MAJĄCYCH NA CELU UNIKNIĘCIE ROZPRZESTRZENIANIA SIĘ AFRYKAŃSKIEGO POMORU ŚWIŃ W UNII

(o których mowa w art. 56)

Krajowe plany działania dotyczące dzikich świń mające na celu uniknięcie rozprzestrzeniania się afrykańskiego pomoru świń w Unii obejmują co najmniej następujące elementy:

- (a) strategiczne cele i priorytety krajowego planu działania;
- (b) zakres planu, w tym terytorium objęte krajowym planem działania;
- (c) opis danych naukowych dotyczących środków określonych w krajowym planie działania, w stosownych przypadkach, lub odniesienie do wytycznych unijnych dotyczących afrykańskiego pomoru świń uzgodnionych z państwami członkowskimi w ramach Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz ⁽¹⁾;
- (d) opis ról i funkcji odpowiednich instytucji i zainteresowanych stron;
- (e) oszacowanie wielkości populacji dzikich świń w państwie członkowskim lub jego regionach oraz opis metody szacowania;
- (f) opis zarządzania gospodarką łowiecką w państwie członkowskim, w tym przegląd terenów łowieckich, stowarzyszeń łowieckich, okresów polowań, szczególnych metod i narzędzi polowań;
- (g) opis jakościowych lub ilościowych celów rocznych, pośrednich i długoterminowych oraz środków odpowiedniej kontroli i, w razie potrzeby, zmniejszenia populacji dzikich świń, w tym, w stosownych przypadkach, celów dotyczących rocznego pozyskania;
- (h) opis lub linki do krajowych wymogów bioasekuracji związanych z polowaniami na dzikie świnie;
- (i) opis i linki do odpowiednich unijnych lub krajowych środków bioasekuracji w odniesieniu do zakładów utrzymujących świnie mających na celu ochronę tych zwierząt przed dzikimi świniami;
- (j) ustalenia dotyczące wdrażania, w tym harmonogram różnych środków;
- (k) strategia komunikacyjna dla myśliwych, opis ukierunkowanych kampanii informacyjnych i szkoleniowych dotyczących afrykańskiego pomoru świń oraz powiązane linki do takich kampanii dla myśliwych, aby zapobiegać wprowadzaniu i rozprzestrzenianiu tej choroby przez myśliwych;
- (l) wspólne programy współpracy między sektorem rolnictwa i sektorem ochrony środowiska zapewniające zrównoważone zarządzanie gospodarką łowiecką, wprowadzenie zakazu dokarmiania i praktyk rolniczych mającego na celu ułatwienie zapobiegania, kontroli i zwalczania afrykańskiego pomoru świń, w stosownych przypadkach;
- (m) opis współpracy transgranicznej z innymi państwami członkowskimi i państwami trzecimi, w stosownych przypadkach, w odniesieniu do zarządzania dzikimi świniami;
- (n) opis obowiązkowego stałego nadzoru poprzez badanie martwych dzikich świń z użyciem testów identyfikacji patogenów pod kątem afrykańskiego pomoru świń na całym terytorium państwa członkowskiego;
- (o) ocena ewentualnego znaczącego negatywnego wpływu polowań na gatunki i siedliska chronione na mocy odpowiednich unijnych przepisów środowiskowych, w tym wymogów ochrony przyrody, określonych w dyrektywach 2009/147/WE i 92/43/EWG, oraz, w razie potrzeby, opis środków zapobiegawczych i łagodzących ograniczających negatywny wpływ na środowisko.

⁽¹⁾ https://food.ec.europa.eu/animals/animal-diseases/diseases-and-control-measures/african-swine-fever_en

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2023/595**z dnia 16 marca 2023 r.****w sprawie ustanowienia formularza sprawozdania dotyczącego zasobów własnych opartych na odpadach opakowaniowych z tworzyw sztucznych niepoddawanych recyklingowi na podstawie rozporządzenia Rady (UE, Euratom) 2021/770**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (UE, Euratom) 2021/770 z dnia 30 kwietnia 2021 r. w sprawie obliczania zasobów własnych opartych na odpadach opakowaniowych z tworzyw sztucznych niepoddawanych recyklingowi, metod i procedury udostępniania tych zasobów własnych, w sprawie środków w celu zaspokojenia potrzeb gotówkowych oraz w sprawie niektórych aspektów zasobów własnych opartych na dochodzie narodowym brutto ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 6,

po konsultacji z komitetem ustanowionym na mocy art. 39 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na podstawie art. 5 ust. 5 rozporządzenia (UE, Euratom) 2021/770 państwa członkowskie powinny przekazywać Komisji dane statystyczne dotyczące wyrażonej w kilogramach masy odpadów opakowaniowych z tworzyw sztucznych, które wytworzono oraz które poddano recyklingowi, a także dotyczące obliczenia kwoty zasobów własnych opartych na odpadach opakowaniowych z tworzyw sztucznych niepoddawanych recyklingowi.
- (2) W celu ograniczenia obciążenia administracyjnego państwa członkowskie powinny mieć możliwość przekazywania danych statystycznych oraz kwoty zasobów własnych w ramach jednego sprawozdania.
- (3) Dane dotyczące wytwarzania i recyklingu odpadów opakowaniowych z tworzyw sztucznych stanowią podstawę do obliczenia wkładów krajowych do budżetu ogólnego Unii. Dlatego konieczne jest zwiększenie porównywalności, wiarygodności i wyczerpującego charakteru tych danych.
- (4) Aby zagwarantować porównywalność danych między państwami członkowskimi oraz wiarygodność i wyczerpujący charakter tych danych, należy określić szczegółowe przepisy dotyczące danych, które mają być zawarte w sprawozdaniu przekazywanym Komisji.
- (5) Dyrektywa 94/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽³⁾ umożliwia zgłaszanie danych dotyczących opakowań wprowadzonych do obrotu jako wytworzonych odpadów opakowaniowych. Ta metoda zgłaszania danych może jednak prowadzić do różnic w obliczaniu ilości odpadów w państwach członkowskich, a zatem do mniejszej porównywalności danych między państwami członkowskimi stosującymi „podejście oparte na wprowadzaniu do obrotu” a państwami członkowskimi stosującymi „podejście oparte na analizie odpadów”.
- (6) Konieczne jest ustanowienie jednolitych warunków dotyczących zgłaszania danych, tak aby wszystkie państwa członkowskie zgłaszały informacje dotyczące odpadów opakowaniowych z tworzyw sztucznych na porównywalnych zasadach, w celu zapewnienia ich równego traktowania podczas weryfikacji danych oraz wyjaśnienia mającej zastosowanie metodyki do celów zasobów własnych opartych na odpadach opakowaniowych z tworzyw sztucznych. Należy zatem bardziej szczegółowo określić metodykę obliczania ustanowioną w decyzji Komisji 2005/270/WE ⁽⁴⁾.
- (7) Jeżeli do celów oszacowania ilości wytworzonych odpadów opakowaniowych z tworzyw sztucznych stosuje się podejście oparte na wprowadzaniu do obrotu, dane dotyczące wprowadzenia do obrotu należy uzupełnić wskaźnikami korygującymi, tak aby uwzględnić wszystkie odpady opakowaniowe z tworzyw sztucznych wytworzone w państwie członkowskim i zapewnić wiarygodność i dokładność zgłoszonych danych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 165 z 11.5.2021, s. 15.

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylająca niektóre dyrektywy (Dz.U. L 312 z 22.11.2008, s. 3).

⁽³⁾ Dyrektywa 94/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych (Dz.U. L 365 z 31.12.1994, s. 10).

⁽⁴⁾ Decyzja Komisji 2005/270/WE z dnia 22 marca 2005 r. ustanawiająca formaty w odniesieniu do systemu baz danych zgodnie z dyrektywą 94/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych (Dz.U. L 86 z 5.4.2005, s. 6).

- (8) Ilość wytworzonych odpadów opakowaniowych z tworzyw sztucznych należy ustalić, stosując dwa dostępne podejścia, tak aby uzyskać rzetelny szacunek, obliczony w porównywalny sposób dla wszystkich państw członkowskich.
- (9) W celu monitorowania zmian w przekazanych danych niezbędne jest, aby w przypadku rewizji poprzedniego sprawozdania państwo członkowskie wraz z przekazaniem zrewidowanych danych wskazało, które dane zostały zmienione, i wyjaśniło przyczyny powstałych różnic.
- (10) W przypadku wystąpienia różnic w stosunku do danych dotyczących odpadów opakowaniowych z tworzyw sztucznych, zgłaszanych na podstawie dyrektywy 94/62/WE, państwa członkowskie powinny również wyjaśnić przyczyny tych różnic,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot

W niniejszym rozporządzeniu ustanowiono formularz sprawozdania dotyczącego zasobów własnych opartych na odpadach opakowaniowych z tworzyw sztucznych niepoddawanych recyklingowi.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „odpady” oznaczają odpady zdefiniowane w art. 3 ust. 1 dyrektywy 2008/98/WE;
- 2) „selektywnie zbierane” oznacza ilość odpadów zebranych w drodze selektywnej zbiórki zdefiniowanej w art. 3 pkt 11 dyrektywy 2008/98/WE;
- 3) „poddane recyklingowi” oznacza ilość odpadów poddanych recyklingowi zdefiniowanemu w art. 3 pkt 17 dyrektywy 2008/98/WE;
- 4) „tworzywo sztuczne” oznacza plastik zdefiniowany w art. 3 pkt 1a dyrektywy 94/62/WE;
- 5) „opakowanie” oznacza opakowanie zdefiniowane w art. 3 pkt 1 dyrektywy 94/62/WE;
- 6) „opakowanie wielokrotnego użytku” oznacza opakowanie wielokrotnego użytku zdefiniowane w art. 3 pkt 2a dyrektywy 94/62/WE;
- 7) „odpady opakowaniowe” oznaczają odpady opakowaniowe zdefiniowane w art. 3 pkt 2 dyrektywy 94/62/WE;
- 8) „punkt obliczeniowy” oznacza punkt obliczeniowy zdefiniowany w art. 2 ust. 1 lit. d) oraz załączniku II do decyzji 2005/270/WE;
- 9) „internetowa platforma handlowa” oznacza internetową platformę handlową zdefiniowaną w art. 2 pkt 17 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE⁽²⁾;
- 10) „wytworzone odpady opakowaniowe z tworzyw sztucznych” oznaczają wyrażoną w kilogramach masę opakowań z tworzyw sztucznych, w tym komponentów z tworzyw sztucznych opakowań kompozytowych i innych, które w danym roku kalendarzowym stają się odpadami w państwie członkowskim;
- 11) „poddane recyklingowi odpady opakowaniowe z tworzyw sztucznych” oznaczają wyrażoną w kilogramach masę odpadów opakowaniowych z tworzyw sztucznych, w tym komponentów z tworzyw sztucznych opakowań kompozytowych i innych, w punkcie obliczeniowym tworzyw sztucznych;
- 12) „organizacja odpowiedzialności producenta” oznacza organizację realizującą zasadę rozszerzonej odpowiedzialności producenta w imieniu producentów produktów;
- 13) „wprowadzanie do obrotu” oznacza dostarczenie po raz pierwszy produktu w celu jego dystrybucji, konsumpcji lub używania na rynku państwa członkowskiego w ramach działalności handlowej, odpłatnie lub nieodpłatnie;

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE z dnia 25 października 2011 r. w sprawie praw konsumentów, zmieniająca dyrektywę Rady 93/13/EWG i dyrektywę 1999/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylająca dyrektywę Rady 85/577/EWG i dyrektywę 97/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 304 z 22.11.2011, s. 64).

- 14) „podejście oparte na wprowadzaniu do obrotu” oznacza metodę oszacowania wytworzonych odpadów opakowaniowych z tworzyw sztucznych na podstawie danych dotyczących wprowadzania do obrotu, uzyskanych od organizacji odpowiedzialności producenta lub z innych źródeł; dane należy uzupełnić w razie potrzeby i w stosownych przypadkach o szacunkowe ilości odnoszące się do:
- „gapowiczów”,
 - producentów poniżej progu *de minimis*,
 - podmiotów odpowiedzialnych we własnym zakresie,
 - eksportu po wprowadzeniu do obrotu,
 - handlu internetowego,
 - importu prywatnego,
 - eksportu prywatnego,
 - opakowań wielokrotnego użytku wprowadzanych do obrotu po raz pierwszy,
 - opakowań wielokrotnego użytku, które stały się odpadami,
 - wszelkich innych oszacowań;
- 15) „podejście oparte na analizie odpadów” oznacza metodę oszacowania łącznej rocznej ilości wytworzonych odpadów opakowaniowych z tworzyw sztucznych przez połączenie danych dotyczących selektywnie zbieranych odpadów opakowaniowych (z tworzyw sztucznych) z danymi dotyczącymi zmieszanych odpadów komunalnych na podstawie analizy składu odpadów sprzed nie więcej niż czterech lat, oraz z wszelkimi innymi istotnymi danymi dotyczącymi odpadów, w tym przemysłowych i komercyjnych odpadów opakowaniowych z tworzyw sztucznych;
- 16) „gapowicz” oznacza producenta lub dystrybutora, który wprowadza do obrotu opakowania z tworzyw sztucznych lub produkty w opakowaniach i który nie zgłasza ich organizacji odpowiedzialności producenta ani organowi publicznemu, ani nie bierze w żaden inny sposób odpowiedzialności finansowej lub finansowej i organizacyjnej za gospodarowanie odpadami opakowaniowymi z tworzyw sztucznych; lub zgłasza mniejsze ilości niż rzeczywiście wprowadza do obrotu;
- 17) „*de minimis*” oznacza minimalny próg, który państwa członkowskie mogą określić, poniżej którego nie jest wymagana sprawozdawczość wobec organizacji odpowiedzialności producenta lub organu publicznego;
- 18) „podmiot odpowiedzialny we własnym zakresie” oznacza producenta, który bierze odpowiedzialność finansową lub finansową i organizacyjną za gospodarowanie odpadami opakowaniowymi z tworzyw sztucznych, a zatem nie jest zobowiązany do zgłaszania ich organizacji odpowiedzialności producenta;
- 19) „eksport po wprowadzeniu do obrotu” oznacza produkty w opakowaniach lub opakowania wywożone do innego państwa członkowskiego lub do państwa trzeciego po wprowadzeniu do obrotu w jednym państwie członkowskim;
- 20) „handel internetowy” oznacza handel towarami wewnątrz Unii za pomocą środków elektronicznych;
- 21) „import prywatny” oznacza opakowania produktów przywożonych przez osoby fizyczne na własny użytek z innego państwa członkowskiego ze sklepu stacjonarnego lub z państwa trzeciego ze sklepu stacjonarnego lub za pośrednictwem internetowej platformy handlowej;
- 22) „eksport prywatny” oznacza opakowania produktów wywożonych przez osoby fizyczne na własny użytek do innego państwa członkowskiego lub do państwa trzeciego ze sklepu stacjonarnego;
- 23) „opakowanie wielokrotnego użytku wprowadzone do obrotu po raz pierwszy” oznacza dostarczenie po raz pierwszy opakowania wielokrotnego użytku zawierającego produkt do dystrybucji, konsumpcji lub używania na rynku państwa członkowskiego w ramach działalności handlowej.

Artykuł 3

Sprawozdanie roczne

1. Sprawozdanie roczne, o którym mowa w art. 5 ust. 5 rozporządzenia (UE, Euratom) 2021/770, zawiera dane statystyczne dotyczące masy odpadów opakowaniowych z tworzyw sztucznych, które wytworzono i poddano recyklingowi, a także obliczenie kwoty zasobów własnych opartych na odpadach opakowaniowych z tworzyw sztucznych niepoddawanych recyklingowi. Sprawozdanie roczne służy jako dokument potwierdzający do celów kontroli przez Komisję zasobów własnych opartych na odpadach opakowaniowych z tworzyw sztucznych niepoddawanych recyklingowi i sprawowanego przez Komisję nadzoru nad nimi.

2. Do oszacowania ilości wytworzonych odpadów opakowaniowych z tworzyw sztucznych dopuszcza się następujące podejścia:
 - a) podejście oparte na wprowadzaniu do obrotu;
 - b) podejście oparte na analizie odpadów.
3. Obliczenia dokonane w oparciu o dwa podejścia, o których mowa w lit. a) i b), są dostosowywane w celu zapewnienia porównywalności, wiarygodności i wyczerpującego charakteru wyników.
4. Państwa członkowskie ustalają szacunki uzyskane za pomocą dwóch podejść, o których mowa w ust. 2 lit. a) i b), i przedstawiają jeden szacunek ilości wytworzonych odpadów przez zbilansowanie dostępnych wyników, tak aby w efektywny sposób wykorzystać wszystkie dostępne podstawowe źródła danych stanowiące podstawę różnych podejść do zestawiania danych na temat wytwarzania odpadów.
5. Wszelkie różnice między danymi otrzymanymi w wyniku dwóch podejść, o których mowa w ust. 2 lit. a) i b), należy szczegółowo wyjaśnić zgodnie z formatem określonym w tabeli 3 w załączniku I.
6. Oprócz danych statystycznych sprawozdanie roczne zawiera w stosownych przypadkach wyjaśnienia następujących kwestii:
 - a) zmian metodyki,
 - b) rewizji uprzednio zgłoszonych danych statystycznych,
 - c) wszelkich różnic między danymi dotyczącymi odpadów opakowaniowych z tworzyw sztucznych, zgłoszonymi do 30 czerwca na podstawie dyrektywy 94/62/WE a danymi statystycznymi zgłoszonymi do 31 lipca tego samego roku na podstawie rozporządzenia (UE, Euratom) 2021/770, oprócz różnic wynikających z przeliczenia kilogramów na tony.

Wyjaśnienia te przedstawia się zgodnie z formatem określonym w załączniku II.

Artykuł 4

Struktura danych

1. Dane statystyczne w sprawozdaniu rocznym mają strukturę określoną w tabeli 1 w załączniku I.
2. Obliczenie kwoty zasobów własnych opartych na odpadach opakowaniowych z tworzyw sztucznych niepoddawanych recyklingowi przedstawia się w sprawozdaniu rocznym w tabeli 2 zawartej w załączniku I.
3. Szczegółowy podział danych statystycznych przedstawia się zgodnie z tabelą 3 w załączniku I.
4. Sprawozdanie za pierwszy rok sprawozdawczy zawiera dane dotyczące 2021 r.

Artykuł 5

Przekazywanie sprawozdania i rewizji

1. Państwa członkowskie przekazują Komisji (Eurostatowi) drogą elektroniczną sprawozdanie roczne za rok poprzedzający o dwa lata bieżący rok („n-2”).
2. Przekazanie sprawozdania rocznego, o którym mowa w ust. 1, odbywa się nie później niż 31 lipca każdego roku.
3. Wszelkie rewizje danych za wcześniejsze lata przekazuje się Komisji (Eurostatowi) przez ponowne przekazanie sprawozdania rocznego wraz z wyjaśnieniami dokonanych zmian.

*Artykuł 6***Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 16 marca 2023 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN

ZAŁĄCZNIK I

Sprawozdania dotyczące zasobów własnych opartych na odpadach opakowaniowych z tworzyw sztucznych niepoddawanych recyklingowi

Tabela 1. Masa odpadów opakowaniowych z tworzyw sztucznych niepoddawanych recyklingowi (w kg)		
Rok odniesienia:		
A. Łączna masa wytworzonych odpadów opakowaniowych z tworzyw sztucznych		
B. Łączna masa odpadów opakowaniowych z tworzyw sztucznych poddanych recyklingowi		
C. Łączna masa odpadów opakowaniowych z tworzyw sztucznych niepoddanych recyklingowi (A-B)		

Tabela 2. Kwota zasobów własnych opartych na odpadach opakowaniowych z tworzyw sztucznych niepoddawanych recyklingowi ⁽¹⁾ (w EUR)		
Rok odniesienia:		
D. Łączna kwota zasobów własnych opartych na tworzywach sztucznych (C×0,8)		
E. Obniżka ryczałtowa		
F. Łączna kwota zasobów własnych opartych na tworzywach sztucznych po obniżce (D-E)		

⁽¹⁾ Zgodnie z art. 2 ust. 1 lit. c) oraz art. 2 ust. 2 akapit trzeci decyzji Rady (UE, Euratom) 2020/2053.

Tabela 3. Wyczerpujący charakter oszacowań; środki kontroli i weryfikacji			
Rok odniesienia:			
Wytworzone odpady opakowaniowe z tworzyw sztucznych			
Wytworzone odpady opakowaniowe z tworzyw sztucznych – podejście oparte na wprowadzaniu do obrotu, na podstawie danych od organizacji odpowiedzialności producenta	kg	Wyjaśnienie (w stosownych przypadkach)	
Wprowadzone do obrotu, na podstawie danych uzyskanych od organizacji odpowiedzialności producenta, przed dostosowaniami			
Producenci poniżej progu <i>de minimis</i>			
Podmioty odpowiedzialne we własnym zakresie			
Gapowicze			
Eksport po wprowadzeniu do obrotu			
Handel internetowy			
Import prywatny			
Eksport prywatny			
Opakowania wielokrotnego użytku wprowadzane do obrotu po raz pierwszy ⁽¹⁾			
Opakowania wielokrotnego użytku, które stały się odpadami ⁽²⁾			
Pozostałe dostosowania			
	Wykaz dostosowań		

Wytworzone odpady opakowaniowe z tworzyw sztucznych – podejście oparte na wprowadzaniu do obrotu, na podstawie danych innych niż dane od organizacji odpowiedzialności producenta		kg	Wyjaśnienie (w stosownych przypadkach)
Wprowadzone do obrotu, na podstawie danych innych niż dane od organizacji odpowiedzialności producenta – przed dostosowaniami			
Statystyka produkcji			
Statystyka handlu zagranicznego			
Specjalne badania			
Elektroniczne rejestry i przekazywanie danych administracyjnych			
Import prywatny			
Eksport prywatny			
Pozostałe dostosowania			
	Wykaz dostosowań		
Łączna masa wytworzonych odpadów opakowaniowych z tworzyw sztucznych – podejście oparte na wprowadzaniu do obrotu		kg	
Wytworzone odpady opakowaniowe z tworzyw sztucznych – podejście oparte na analizie odpadów		kg	Wyjaśnienie (w stosownych przypadkach)
Zbierane selektywnie			
Odpady komunalne			
Odpady przemysłowe i komercyjne			
Pozostałe dostosowania			
	Wykaz dostosowań		
Łączna masa wytworzonych odpadów opakowaniowych z tworzyw sztucznych – podejście oparte na analizie odpadów		kg	
Różnica szacunków wynikających z podejścia opartego na wprowadzaniu do obrotu i podejścia opartego na analizie odpadów		kg	
Decyzja w sprawie korekty	Wyjaśnienie		
Skorygowana kwota (podana w tabeli 1): Łączna masa wytworzonych odpadów opakowaniowych z tworzyw sztucznych		kg	
Odpady opakowaniowe z tworzyw sztucznych poddane recyklingowi			

Odpady opakowaniowe z tworzyw sztucznych poddane recyklingowi	kg	Wyjaśnienie (w stosownych przypadkach)
Odpady opakowaniowe z tworzyw sztucznych poddane recyklingowi w państwie członkowskim		
Odpady opakowaniowe z tworzyw sztucznych poddane recyklingowi w innym państwie członkowskim		
Odpady opakowaniowe z tworzyw sztucznych poddane recyklingowi poza UE		
Wykaz dostosowań	Wyjaśnienie	
Łączna masa odpadów opakowaniowych z tworzyw sztucznych poddanych recyklingowi	kg	

(¹) Odliczane, gdy opakowania wielokrotnego użytku są uwzględnione w łącznej ilości opakowań wprowadzonych do obrotu lub w korektach ujętych w poniższym wykazie.

(²) Kategoria ta obejmuje opakowania wielokrotnego użytku wprowadzane do obrotu po raz pierwszy i we wcześniejszych okresach, które stały się odpadami w bieżącym okresie.

ZAŁĄCZNIK II

Wyjaśnienie różnic

Tabela 1. Wyjaśnienie różnic w stosunku do danych zgłaszanych na podstawie dyrektywy 94/62/WE (należy zgłaszać tylko w stosownych przypadkach)

Pozycja	Różnica (w kg) ⁽¹⁾	Wyjaśnienie
A. Łączna masa wytworzonych odpadów opakowaniowych z tworzyw sztucznych		
B. Łączna masa odpadów opakowaniowych z tworzyw sztucznych poddanych recyklingowi		
C. Łączna masa odpadów opakowaniowych z tworzyw sztucznych niepoddanych recyklingowi (A-B)		

⁽¹⁾ Dane zgłoszone w niniejszym sprawozdaniu pomniejszone od dane zgłoszone na podstawie dyrektywy 94/62/WE.

Tabela 2. Wyjaśnienie zmian metodyki w porównaniu z poprzednim rokiem (należy zgłaszać tylko w stosownych przypadkach)

Pozycja	Wyjaśnienie zmian metodyki (w stosownych przypadkach)
Wytworzone odpady opakowaniowe z tworzyw sztucznych – podejście oparte na wprowadzaniu do obrotu, na podstawie danych od organizacji odpowiedzialności producenta	
Wprowadzone do obrotu, na podstawie danych uzyskanych od organizacji odpowiedzialności producenta, przed dostosowaniami	
Producenci poniżej progu <i>de minimis</i>	
Podmioty odpowiedzialne we własnym zakresie	
Gapowicze	
Ekspert po wprowadzeniu do obrotu	
Handel internetowy	
Import prywatny	
Ekspert prywatny	
Opakowania wielokrotnego użytku wprowadzane do obrotu po raz pierwszy ⁽¹⁾	
Opakowania wielokrotnego użytku, które stały się odpadami ⁽²⁾	
Pozostałe dostosowania	
	Wykaz dostosowań
Wytworzone odpady opakowaniowe z tworzyw sztucznych – podejście oparte na wprowadzaniu do obrotu, na podstawie danych innych niż dane od organizacji odpowiedzialności producenta	
Wprowadzone do obrotu, na podstawie danych innych niż dane od organizacji odpowiedzialności producenta – przed dostosowaniami	
Statystyka produkcji	
Statystyka handlu zagranicznego	
Specjalne badania	

Elektroniczne rejestry i przekazywanie danych administracyjnych		
Import prywatny		
Eksport prywatny		
Pozostałe dostosowania		
	Wykaz dostosowań	
Wytworzone odpady – podejście oparte na analizie odpadów		
Wykaz dostosowań		
Łączna masa wytworzonych odpadów opakowaniowych z tworzyw sztucznych		
Odpady opakowaniowe z tworzyw sztucznych poddane recyklingowi		
Odpady opakowaniowe z tworzyw sztucznych poddane recyklingowi w państwie członkowskim		
Odpady opakowaniowe z tworzyw sztucznych poddane recyklingowi w innym państwie członkowskim		
Odpady opakowaniowe z tworzyw sztucznych poddane recyklingowi poza UE		
Wykaz dostosowań		
Łączna masa odpadów opakowaniowych z tworzyw sztucznych poddanych recyklingowi		

(¹) Odliczane tylko wówczas, gdy opakowania wielokrotnego użytku są uwzględnione w łącznej ilości opakowań wprowadzonych do obrotu lub w korektach ujętych w poniższym wykazie. W takim przypadku kwotę oblicza się jako wartość netto wpływów i wypływów.

(²) Kategoria ta obejmuje opakowania wielokrotnego użytku wprowadzane do obrotu po raz pierwszy i we wcześniejszych okresach, które stały się odpadami w bieżącym okresie.

DECYZJE

DECYZJA RADY (UE) 2023/596

z dnia 13 marca 2023 r.

w sprawie mianowania zastępcy członka Komitetu Regionów, zaproponowanego przez Królestwo Belgii

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 305, uwzględniając decyzję Rady (UE) 2019/852 z dnia 21 maja 2019 r. ustalającą skład Komitetu Regionów ⁽¹⁾,

uwzględniając wniosek rządu belgijskiego,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Art. 300 ust. 3 Traktatu stanowi, że w skład Komitetu Regionów mają wchodzić przedstawiciele społeczności regionalnych i lokalnych, posiadający mandat wyborczy społeczności regionalnej lub lokalnej albo odpowiedzialni politycznie przed wybranym zgromadzeniem.
- (2) W dniu 20 stycznia 2020 r. Rada przyjęła decyzję (UE) 2020/102 ⁽²⁾ w sprawie mianowania członków i zastępców członków Komitetu Regionów na okres od dnia 26 stycznia 2020 r. do dnia 25 stycznia 2025 r.
- (3) Stanowisko zastępcy członka Komitetu Regionów zwolniło się w związku z upływem mandatu, na podstawie którego Alexia BERTRAND została zaproponowana na stanowisko zastępcy członka.
- (4) Rząd belgijski zaproponował Pierre'a-Yves'a JEHOLETA, będącego przedstawicielem wspólnoty regionalnej posiadającym mandat wyborczy społeczności regionalnej, *Ministre-Président de la Fédération Wallonie-Bruxelles* (premier rządu Federacji Walonia–Bruksela), na stanowisko zastępcy członka Komitetu Regionów do końca bieżącej kadencji, czyli do dnia 25 stycznia 2025 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Pierre-Yves JEHOLET, będący przedstawicielem wspólnoty regionalnej posiadającym mandat wyborczy, *Ministre-Président de la Fédération Wallonie-Bruxelles* (premier rządu Federacji Walonia–Bruksela), zostaje niniejszym mianowany na stanowisko zastępcy członka Komitetu Regionów do końca bieżącej kadencji, czyli do dnia 25 stycznia 2025 r.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem przyjęcia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 139 z 27.5.2019, s. 13.

⁽²⁾ Decyzja Rady (UE) 2020/102 z dnia 20 stycznia 2020 r. w sprawie mianowania członków i zastępców członków Komitetu Regionów na okres od dnia 26 stycznia 2020 r. do dnia 25 stycznia 2025 r. (Dz.U. L 20 z 24.1.2020, s. 2).

Sporządzono w Brukseli dnia 13 marca 2023 r.

W imieniu Rady
Przewodniczący
J. PEHRSON

DECYZJA RADY (UE) 2023/597**z dnia 13 marca 2023 r.****w sprawie mianowania członka Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego
zaproponowanego przez Republikę Portugalską**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 302,

uwzględniając decyzję Rady (UE) 2019/853 z dnia 21 maja 2019 r. ustalającą skład Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

uwzględniając propozycję rządu Portugalii,

po konsultacji z Komisją Europejską,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 300 ust. 2 Traktatu w skład Komitetu Ekonomiczno-Społecznego wchodzi przedstawiciele organizacji pracodawców, pracowników oraz inni przedstawiciele podmiotów reprezentujących społeczeństwo obywatelskie, w szczególności z dziedzin społeczno-ekonomicznej, obywatelskiej, zawodowej i kultury.
- (2) W dniu 2 października 2020 r. Rada przyjęła decyzję (UE) 2020/1392 ⁽²⁾ w sprawie mianowania członków Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego na okres od dnia 21 września 2020 r. do dnia 20 września 2025 r.
- (3) Stanowisko członka Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego zwolniło się w związku z rezygnacją Carlosa Alberta MINEIRO AIRESA.
- (4) Rząd portugalski zaproponował António Augusto DA ASCENÇÃO MENDONÇA, *Bastonário da Ordem dos Economistas, Conselho Nacional das Ordens Profissionais (CNOP)* (prezesa portugalskiego Stowarzyszenia Ekonomistów, Krajowa Rada Stowarzyszeń Zawodowych) na stanowisko członka Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego do końca bieżącej kadencji, czyli do dnia 20 września 2025 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

António Augusto DA ASCENÇÃO MENDONÇA, *Bastonário da Ordem dos Economistas, Conselho Nacional das Ordens Profissionais (CNOP)* (prezes portugalskiego Stowarzyszenia Ekonomistów, Krajowa Rada Stowarzyszeń Zawodowych) zostaje niniejszym mianowany członkiem Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego do końca bieżącej kadencji, czyli do dnia 20 września 2025 r.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem przyjęcia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 139 z 27.5.2019, s. 15.

⁽²⁾ Decyzja Rady (UE) 2020/1392 z dnia 2 października 2020 r. w sprawie mianowania członków Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego na okres od dnia 21 września 2020 r. do dnia 20 września 2025 r. oraz uchylecia i zastąpienia decyzji Rady w sprawie mianowania członków Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego na okres od dnia 21 września 2020 r. do dnia 20 września 2025 r. przyjętej w dniu 18 września 2020 r. (Dz.U. L 322 z 5.10.2020, s. 1).

Sporządzono w Brukseli dnia 13 marca 2023 r.

W imieniu Rady
Przewodniczący
J. PEHRSON

DECYZJA RADY (WPZiB) 2023/598**z dnia 14 marca 2023 r.****w sprawie zmiany decyzji (WPZiB) 2021/698 w celu uwzględnienia unijnego programu bezpiecznej łączności**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 28,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Wdrażanie, udostępnianie oraz użytkowanie systemów i usług utworzonych w ramach unijnego programu bezpiecznej łączności, ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/588 ⁽¹⁾, może skutkować potencjalnymi zagrożeniami dla bezpieczeństwa i podstawowych interesów Unii i jej państw członkowskich.
- (2) Należy zatem rozszerzyć zakres decyzji Rady (WPZiB) 2021/698 ⁽²⁾ na systemy i usługi utworzone w ramach unijnego programu bezpiecznej łączności,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji (WPZiB) 2021/698 wprowadza się następujące zmiany:

1) tytuł otrzymuje brzmienie:

„Decyzja Rady (WPZiB) 2021/698 z dnia 30 kwietnia 2021 r. w sprawie bezpieczeństwa systemów i usług wdrażanych, udostępnianych i użytkowanych w ramach Unijnego programu kosmicznego i Unijnego programu bezpiecznej łączności, które mogą mieć wpływ na bezpieczeństwo Unii, oraz uchylecia decyzji 2014/496/WPZiB”;

2) art. 1 ust. 1 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) aby oddalić zagrożenie dla bezpieczeństwa Unii lub co najmniej jednego państwa członkowskiego lub złagodzić poważną szkodę dla podstawowych interesów Unii lub co najmniej jednego państwa członkowskiego wynikające z wdrażania, udostępniania i użytkowania utworzonych systemów lub świadczonych usług w ramach komponentów Unijnego programu kosmicznego lub Unijnego programu bezpiecznej łączności (zwanym dalej »Programami«); lub”;

3) art. 1 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przy wdrażaniu niniejszej decyzji odpowiednio uwzględnia się różnice między komponentami Programów, w szczególności w odniesieniu do uprawnień i kontroli państw członkowskich w odniesieniu do czujników, systemów lub innych zdolności mających znaczenie dla Programów.”;

4) art. 3 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Agencja lub odpowiednia wyznaczona struktura monitorująca bezpieczeństwo i Komisja zapewniają Wysokiemu Przedstawicielowi doradztwo w sprawie prawdopodobnego szerszego wpływu utworzenia systemów i świadczenia usług w ramach komponentów Programów zgodnie z instrukcjami, które Wysoki Przedstawiciel zamierza zaproponować Radzie zgodnie z ust. 1.”;

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/588 z dnia 15 marca 2023 r. ustanawiające unijny program bezpiecznej łączności na lata 2023–2027 (zob. s. 1 niniejszego Dziennika Urzędowego).

⁽²⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2021/698 z dnia 30 kwietnia 2021 r. w sprawie bezpieczeństwa systemów i usług wdrażanych, udostępnianych i użytkowanych w ramach Unijnego programu kosmicznego, które mogą mieć wpływ na bezpieczeństwo Unii, oraz uchylecia decyzji 2014/496/WPZiB (Dz.U. L 170 z 12.5.2021, s. 178).

5) art. 5 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W ciągu roku od stwierdzenia, na podstawie analizy ryzyka i zagrożeń przeprowadzonej przez Komisję zgodnie z art. 34 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2021/696, przez komitet w składzie zajmującym się bezpieczeństwem ustanowionym na podstawie art. 107 ust. 1 lit. e) rozporządzenia (UE) 2021/696, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 107 ust. 3 tego rozporządzenia, czy dany system utworzony lub dana usługa świadczona w ramach danego komponentu Programów lub oba są istotne z punktu widzenia bezpieczeństwa, Wysoki Przedstawiciel opracowuje i przekłada KPiB niezbędne procedury operacyjne w celu praktycznego wdrożenia przepisów niniejszej decyzji w odniesieniu do danego systemu lub danej usługi lub ich obu. W tym celu Wysoki Przedstawiciel korzysta ze wsparcia ekspertów z państw członkowskich, Komisji, Agencji oraz odpowiedniej wyznaczonej struktury monitorowania bezpieczeństwa, stosownie do przypadku.”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie trzeciego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 14 marca 2023 r.

W imieniu Rady
Przewodnicząca
E. SVANTESSON

DECYZJA RADY (WPZiB) 2023/599**z dnia 16 marca 2023 r.****w sprawie środka pomocy w ramach Europejskiego Instrumentu na rzecz Pokoju w celu wzmocnienia zdolności sił zbrojnych Republiki Macedonii Północnej**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 28 ust. 1 i art. 41 ust. 2,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzją Rady (WPZiB) 2021/509 ⁽¹⁾ ustanowiono Europejski Instrument na rzecz Pokoju (EPF) w celu finansowania przez państwa członkowskie działań Unii w ramach wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa służących utrzymaniu pokoju, zapobieganiu konfliktom i umacnianiu bezpieczeństwa międzynarodowego zgodnie z art. 21 ust. 2 lit. c) Traktatu. W szczególności, zgodnie z art. 1 ust. 2 decyzji (WPZiB) 2021/509, EPF ma być wykorzystywany do finansowania środków pomocy, takich jak działania mające na celu wzmocnienie zdolności państw trzecich oraz organizacji regionalnych i międzynarodowych dotyczących kwestii wojskowych i obronnych.
- (2) W dniu 21 marca 2022 r. Unia zatwierdziła Strategiczny kompas, aby UE stała się solidniejszym i bardziej kompetentnym podmiotem zapewniającym bezpieczeństwo, w tym poprzez zwiększone wykorzystanie EPF w celu wspierania zdolności obronnych partnerów.
- (3) W deklaracji z Brda z dnia 6 października 2021 r. przywódcy Unii i jej państw członkowskich, w porozumieniu z przywódcami Bałkanów Zachodnich, wezwali do dalszego rozwoju zdolności partnerów za Bałkanów Zachodnich za pośrednictwem EPF.
- (4) W deklaracji z Tirany z dnia 6 grudnia 2022 r., Unia zobowiązała się do dalszej współpracy z regionem w celu dalszego rozwijania jego zdolności obronnych i potencjału obronnego, w tym za pośrednictwem EPF.
- (5) W konkluzjach Komitetu Politycznego i Bezpieczeństwa (KPiB) z dnia 26 października 2022 r. w sprawie strategicznych wytycznych Europejskiego Instrumentu na rzecz Pokoju na 2023 r., utrzymano środki pomocy w celu dwustronnego wsparcia kilku krajów Bałkanów Zachodnich jako jeden z kluczowych priorytetów na ten okres.
- (6) W dniu 7 grudnia 2022 r. Wysoki Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa (zwany dalej „Wysokim Przedstawicielem”) otrzymał wniosek o udzielenie przez Unię pomocy siłom zbrojnym Macedonii Północnej w nabywaniu kluczowego sprzętu, aby wzmocnić ich zdolności operacyjne, w szczególności w zakresie logistyki, medycyny, sprzętu chemicznego, biologicznego, radiologicznego i jądrowego (CBRN), inżynierii, a także zdolności obronnych i zdolności wczesnego ostrzegania.
- (7) Po zakończeniu stosowania środka pomocy Wysoki Przedstawiciel przeprowadzi ocenę jego wpływu, a także zarządzania dostarczonym sprzętem i jego wykorzystania. Ćwiczenie to będzie wkładem w analizę zebranych doświadczeń, który posłuży ocenie skuteczności środka pomocy oraz jego spójności z ogólną strategią i polityką Unii w Macedonii Północnej.
- (8) Środki pomocy mają być realizowane z uwzględnieniem zasad i wymogów określonych w decyzji (WPZiB) 2021/509, w szczególności w zgodności ze wspólnym stanowiskiem Rady 2008/944/WPZiB ⁽²⁾, oraz zgodnie z przepisami dotyczącymi realizacji dochodów i wydatków finansowanych w ramach EPF.

⁽¹⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2021/509 z dnia 22 marca 2021 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Instrumentu na rzecz Pokoju oraz uchylenia decyzji (WPZiB) 2015/528 (Dz.U. L 102 z 24.3.2021, s. 14).

⁽²⁾ Wspólne stanowisko Rady 2008/944/WPZiB z dnia 8 grudnia 2008 r. określające wspólne zasady kontroli wywozu technologii wojskowych i sprzętu wojskowego (Dz.U. L 335 z 13.12.2008, s. 99).

- (9) Rada potwierdza, że jest zdecydowana chronić, propagować i realizować prawa człowieka, podstawowe wolności i zasady demokratyczne, a także umacniać praworządność i dobre sprawowanie władzy zgodnie z Kartą Narodów Zjednoczonych, Powszechną deklaracją praw człowieka i prawem międzynarodowym, w szczególności prawem międzynarodowym praw człowieka oraz międzynarodowym prawem humanitarnym,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Ustanowienie, cele, zakres i czas trwania

1. Niniejszym ustanawia się środek pomocy na rzecz Macedonii Północnej (zwanej dalej „beneficjentem”) finansowany z Europejskiego Instrumentu na rzecz Pokoju (EPF) (zwany dalej „środkiem pomocy”).
2. Celem środka pomocy jest wzmocnienie zdolności sił zbrojnych Macedonii Północnej poprzez poprawę i modernizację sprzętu należącego do jej grupy batalionu piechoty lekkiej. Dzięki zapewnieniu odpowiedniego sprzętu środek przyczyni się do zwiększenia zdolności sił zbrojnych Macedonii Północnej do dokonania wkładu na rzecz misji i operacji wojskowych w dziedzinie wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony, stanowiących uzupełnienie wsparcia udzielanego dwustronnie przez innych międzynarodowych partnerów..
3. Aby zrealizować cel określony w ust. 2, w ramach środka pomocy finansuje się zapewnienie następującego sprzętu nieśmiercionośnego:
 - a) logistyka;
 - b) urządzenia medyczne;
 - c) systemy łączności i informacji;
 - d) zdolności wywiadowcze;
 - e) sprzęt chemiczny, biologiczny, radiologiczny i jądrowy (CBRN);
 - f) inżynieria;
 - g) sprzęt do szkolenia.
4. Czas trwania środka pomocy wynosi 36 miesięcy od dnia zawarcia umowy podpisanej przez administratora do spraw środków pomocy, działającego w charakterze urzędnika zatwierdzającego, oraz przez podmiot, o których mowa w art. 4 ust. 2 niniejszej decyzji, zgodnie z art. 32 ust. 2 lit. a) decyzji (WPZiB) 2021/509.

Artykuł 2

Uzgodnienia finansowe

1. Finansowa kwota odniesienia przewidziana na pokrycie wydatków związanych ze środkiem pomocy wynosi 9 000 000 EUR.
2. Wszystkimi wydatkami zarządza się zgodnie z decyzją (WPZiB) 2021/509 oraz z przepisami dotyczącymi realizacji dochodów i wydatków w ramach EPF.

Artykuł 3

Uzgodnienia z beneficjentem

1. Wysoki Przedstawiciel dokonuje z beneficjentem niezbędnych uzgodnień, by zapewnić spełnienie przez niego wymogów i warunków ustanowionych w niniejszej decyzji, jako warunku udzielenia wsparcia w ramach środka pomocy.
2. Uzgodnienia, o których mowa w ust. 1, obejmują postanowienia zobowiązujące beneficjenta do zapewnienia:
 - a) przestrzegania przez jednostki sił zbrojnych Republiki Macedonii, otrzymujące wsparcie w ramach środka pomocy, odpowiednich przepisów prawa międzynarodowego, w szczególności prawa międzynarodowego praw człowieka i międzynarodowego prawa humanitarnego;

- b) właściwego i efektywnego wykorzystania wszelkich aktywów dostarczonych w ramach środka pomocy do celów, do których zostały one dostarczone;
 - c) wystarczającego konserwowania wszelkich aktywów dostarczonych w ramach środka pomocy w celu zapewnienia ich użyteczności i dostępności operacyjnej przez cały cykl ich życia;
 - d) by żadne aktywa dostarczone w ramach środka pomocy nie zostały – po zakończeniu cyklu ich życia – utracone ani przekazane bez zgody Komitetu Instrumentu utworzonego na podstawie decyzji (WPZiB) 2021/509 na rzecz osób lub podmiotów innych niż określone w tych ustaleniach.
3. Uzgodnienia, o których mowa w ust. 1, obejmują postanowienia dotyczące zawieszenia i zakończenia wsparcia w ramach środka pomocy w przypadku stwierdzenia, że beneficjent naruszył obowiązki określone w ust. 2.

Artykuł 4

Wykonanie

1. Wysoki Przedstawiciel jest odpowiedzialny za zapewnienie wykonania niniejszej decyzji zgodnie z decyzją (WPZiB) 2021/509 oraz z przepisami dotyczącymi realizacji dochodów i wydatków finansowanych w ramach EPF, zgodnie z zintegrowanymi ramami metodologicznymi dla oceny oraz określenia środków i kontroli wymaganych w związku ze środkami pomocy w ramach EPF.
2. Działania, o których mowa w art. 1 ust. 3, są prowadzone przez ITF – Enhancing Human Security.

Artykuł 5

Monitorowanie, kontrola i ocena

1. Wysoki Przedstawiciel monitoruje przestrzeganie przez beneficjenta obowiązków określonych w art. 3. Monitorowanie to jest wykorzystywane do zapewnienia świadomości na temat okoliczności i ryzyk naruszenia obowiązków określonych w art. 3 oraz do przyczyniania się do zapobiegania takim naruszeniom, w tym naruszaniu prawa międzynarodowego praw człowieka i międzynarodowego prawa humanitarnego przez jednostki otrzymujące wsparcie w ramach środka pomocy.
2. Kontrola po wysłaniu sprzętu i zaopatrzenia jest zorganizowana w następujący sposób:
 - a) weryfikacja dostawy, przy czym certyfikaty dostaw EPF mają być podpisywane przez siły użytkowników końcowych w momencie przeniesienia prawa własności;
 - b) sprawozdawczość z działalności, przy czym beneficjent składa co roku sprawozdanie z wykorzystania określonych przedmiotów; sprawozdawczość jest prowadzona tak długo, jak KPiB uzna to za konieczne;
 - c) inspekcje na miejscu, przy czym beneficjent ma zapewnić Wysokiemu Przedstawicielowi – na jego wniosek – możliwość wizytacji na miejscu.
3. Po zakończeniu stosowania środka pomocy Wysoki Przedstawiciel przeprowadza ocenę końcową, aby stwierdzić, czy środek pomocy przyczynił się do osiągnięcia celów określonych w art. 1 ust. 2.

Artykuł 6

Sprawozdawczość

W okresie wdrażania Wysoki Przedstawiciel przedstawia KPiB sześciomiesięczne sprawozdania z realizacji środka pomocy, zgodnie z art. 63 decyzji (WPZiB) 2021/509. Administrator do spraw środków pomocy regularnie informuje Komitet Instrumentu ustanowiony decyzją (WPZiB) 2021/509 o realizacji dochodów i wydatków zgodnie z art. 38 tej decyzji, w tym poprzez dostarczanie informacji na temat zaangażowanych dostawców i podwykonawców.

*Artykuł 7***Zawieszenie i zakończenie**

1. KPiB może podjąć decyzję o całkowitym lub częściowym zawieszeniu realizacji środka pomocy zgodnie z art. 64 decyzji (WPZiB) 2021/509.
2. KPiB może zalecić Radzie zakończenie środka pomocy.

*Artykuł 8***Wejście w życie**

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 16 marca 2023 r.

W imieniu Rady
Przewodnicząca
R. POURMOKHTARI

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2023/600

z dnia 13 marca 2023 r.

zmieniająca decyzję wykonawczą (UE) 2019/1956 w odniesieniu do norm zharmonizowanych dotyczących ogrzewaczy pomieszczeń, opraw oświetleniowych akwariów, wyłączników i suszarek bębnowych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1025/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie normalizacji europejskiej, zmieniające dyrektywy Rady 89/686/EWG i 93/15/EWG oraz dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 94/9/WE, 94/25/WE, 95/16/WE, 97/23/WE, 98/34/WE, 2004/22/WE, 2007/23/WE, 2009/23/WE i 2009/105/WE oraz uchylające decyzję Rady 87/95/EWG i decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1673/2006/WE⁽¹⁾, w szczególności jego art. 10 ust. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 12 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/35/UE⁽²⁾ w przypadku sprzętu elektrycznego spełniającego normy zharmonizowane lub części norm zharmonizowanych, do których odniesienia opublikowano w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, zakłada się, że spełnia on cele związane z bezpieczeństwem, o których mowa w art. 3 wspomnianej dyrektywy i które określono w załączniku I do niej, a które to cele są objęte tymi normami zharmonizowanymi lub ich częściami.
- (2) Pismem nr M/511 z dnia 8 listopada 2012 r. Komisja zwróciła się do Europejskiego Komitetu Normalizacyjnego (CEN), Europejskiego Komitetu Normalizacyjnego Elektrotechniki (CENELEC) i Europejskiego Instytutu Norm Telekomunikacyjnych (ETSI) z wnioskiem o przedstawienie pierwszego pełnego wykazu tytułów norm zharmonizowanych oraz o sporządzenie, znowelizowanie i sfinalizowanie na potrzeby dyrektywy 2014/35/UE norm zharmonizowanych dotyczących sprzętu elektrycznego przewidzianego do stosowania w określonych granicach napięcia (dalej zwanym „wnioskiem”). Cele związane z bezpieczeństwem, o których mowa w art. 3 dyrektywy 2014/35/UE i które określono w załączniku I do wspomnianej dyrektywy, nie uległy zmianie od czasu skierowania do CEN, CENELEC i ETSI wspomnianego wniosku.
- (3) Na podstawie wniosku CEN i CENELEC dokonały nowelizacji normy zharmonizowanej EN 60335-2-11:2010 zmiennej normami EN 60335-2-11:2010/A1:2015 i EN 60335-2-11:2010/A11:2012, dotyczącej suszarek bębnowych, do której odniesienia opublikowano komunikatem Komisji 2018/C 326/02⁽³⁾. Doprowadziło to do przyjęcia normy zharmonizowanej EN IEC 60335-2-11:2022 wraz ze zmianą do niej EN IEC 60335-2-11:2022/A11:2022.
- (4) Na podstawie wniosku CEN i CENELEC zmieniły następujące normy zharmonizowane, do których odniesienia opublikowano decyzją wykonawczą Komisji (UE) 2019/1956⁽⁴⁾: EN 60335-2-30:2009 zmienioną normami EN 60335-2-30:2009/A11:2012, EN 60335-2-30:2009/A1:2020 i EN 60335-2-30:2009/A12:2020 oraz skorygo-

⁽¹⁾ Dz.U. L 316 z 14.11.2012, s. 12.

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/35/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do udostępniania na rynku sprzętu elektrycznego przewidzianego do stosowania w określonych granicach napięcia (Dz.U. L 96 z 29.3.2014, s. 357).

⁽³⁾ Komunikat Komisji (2018/C326/02) w ramach wdrażania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/35/UE w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do udostępniania na rynku sprzętu elektrycznego przewidzianego do stosowania w określonych granicach napięcia (Dz.U. C 326 z 14.9.2018, s. 4).

⁽⁴⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2019/1956 z dnia 26 listopada 2019 r. w sprawie norm zharmonizowanych dla sprzętu elektrycznego przewidzianego do stosowania w określonych granicach napięcia, opracowanych na potrzeby dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/35/UE (Dz.U. L 306 z 27.11.2019, s. 26).

waną normami EN 60335-2-30:2009/AC:2010 i EN 60335-2-30:2009/AC:2014, dotyczącą ogrzewaczy pomieszczeń; oraz EN 62423:2012 zmienioną normą EN 62423:2012/A11:2021, dotyczącą wyłączników. Doprowadziło to do przyjęcia następujących zmian: EN 60335-2-30:2009/A2:2022 i EN 60335-2-30:2009/A13:2002; oraz EN 62423:2012/A12:2022.

- (5) Na podstawie wniosku CEN i CENELEC zmieniły również normę zharmonizowaną EN 60598-2-11:2013 dotyczącą opraw oświetleniowych akwariów, do której odniesienie opublikowano komunikatem Komisji 2018/C 326/02. Doprowadziło to do przyjęcia zmieniającej normy zharmonizowanej EN 60598-2-11:2013/A1:2022.
- (6) Komisja wraz z CEN i CENELEC oceniła zgodność z wnioskiem tych norm zharmonizowanych oraz zmian do nich.
- (7) Następujące normy zharmonizowane spełniają cele związane z bezpieczeństwem, które mają obejmować i które są określone w dyrektywie 2014/35/UE: EN IEC 60335-2-11:2022, zmieniona normą EN IEC 60335-2-11:2022/A11:2022; EN 60335-2-30:2009, zmieniona normami EN 60335-2-30:2009/A11:2012, EN 60335-2-30:2009/A1:2020, EN 60335-2-30:2009/A12:2020, EN 60335-2-30:2009/A2:2022 i EN 60335-2-30:2009/A13:2022 oraz skorygowana normami EN 60335-2-30:2009/AC:2010 i EN 60335-2-30:2009/AC:2014; EN 62423:2012, zmieniona normami EN 62423:2012/A11:2021 i EN 62423:2012/A12:2022; oraz EN 60598-2-11:2013, zmieniona normą EN 60598-2-11:2013/A1:2022. Odniesienia do tych norm oraz zmiany do nich należy zatem opublikować w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
- (8) Załącznik I do decyzji wykonawczej (UE) 2019/1956 zawiera wykaz odniesień do norm zharmonizowanych, zgodność z którymi stanowi podstawę do domniemania zgodności z dyrektywą 2014/35/UE. W celu zapewnienia, aby odniesienia do norm zharmonizowanych opracowanych na potrzeby dyrektywy 2014/35/UE zostały wymienione w jednym akcie, do tego załącznika należy włączyć odniesienia do tych norm oraz odniesienia do zmian do nich.
- (9) Z serii L *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* należy zatem wycofać odniesienia do norm zharmonizowanych EN 60335-2-30:2009 i EN 62423:2012 wraz z odniesieniami do wszelkich norm, którymi je zmieniono lub skorygowano, ponieważ zostały one znowelizowane lub zmienione. Należy zatem skreślić te odniesienia z załącznika I do decyzji wykonawczej (UE) 2019/1956.
- (10) Z serii L *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* należy również wycofać odniesienia do norm zharmonizowanych EN 60335-2-11:2010 i EN 60598-2-11:2013 wraz z odniesieniami do wszelkich norm, którymi je zmieniono lub skorygowano, ponieważ zostały one znowelizowane. Załącznik II do decyzji wykonawczej (UE) 2019/1956 zawiera wykaz odniesień do norm zharmonizowanych opracowanych na potrzeby dyrektywy 2014/35/UE, które wycofuje się z serii C *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*. Wspomniane wyżej odniesienia należy zatem włączyć do tego załącznika.
- (11) Aby dać producentom wystarczająco dużo czasu na dostosowanie swojego sprzętu elektrycznego objętego normą zharmonizowaną EN 60335-2-11:2010, zmienioną normami EN 60335-2-11:2010/A1:2015 i EN 60335-2-11:2010/A11:2012; EN 60335-2-30:2009, zmienioną normami EN 60335-2-30:2009/A1:2020, EN 60335-2-30:2009/A11:2012 i EN 60335-2-30:2009/A12:2020 oraz skorygowaną normami EN 60335-2-30:2009/AC:2010 i EN 60335-2-30:2009/AC:2014; EN 62423:2012, zmienioną normą EN 62423:2012/A11:2021; oraz EN 60598-2-11:2013, należy odroczyć wycofanie odniesień do tych norm zharmonizowanych.
- (12) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję wykonawczą (UE) 2019/1956.
- (13) Zgodność z normą zharmonizowaną stanowi podstawę do domniemania zgodności z odpowiednimi zasadniczymi wymaganiami, w tym z celami związanymi z bezpieczeństwem, określonymi w prawodawstwie harmonizacyjnym Unii od dnia publikacji odniesienia do takiej normy w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Niniejsza decyzja powinna zatem wejść w życie z dniem jej opublikowania,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji wykonawczej (UE) 2019/1956 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w załączniku I wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem I do niniejszej decyzji;
- 2) w załączniku II wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem II do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Pkt 1 załącznika I stosuje się od dnia 17 września 2024 r.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 marca 2023 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN

ZAŁĄCZNIK I

W załączniku I wprowadza się następujące zmiany:

- 1) skreśla się wiersze 78 i 92;
- 2) dodaje się następujące wiersze w kolejności sekwencyjnej:

Nr	Odniesienie do normy
„78a.	EN 60335-2-30:2009 Elektryczny sprzęt do użytku domowego i podobnego – Bezpieczeństwo użytkownika – Część 2-30: Wymagania szczegółowe dotyczące ogrzewaczy pomieszczeń EN 60335-2-30:2009/A1:2020 EN 60335-2-30:2009/A11:2012 EN 60335-2-30:2009/A12:2020 EN 60335-2-30:2009/A13:2022 EN 60335-2-30:2009/A2:2022 EN 60335-2-30:2009/AC:2010 EN 60335-2-30:2009/AC:2014”
„92a.	EN 62423:2012 Wyłączniki różnicowoprądowe typu F i typu B z wbudowanym zabezpieczeniem nadprądowym i bez wbudowanego zabezpieczenia nadprądowego do użytku domowego i podobnego EN 62423:2012/A11:2021 EN 62423:2012/A12:2022”

- 3) dodaje się wiersze w brzmieniu:

Nr	Odniesienie do normy
„131.	EN IEC 60335-2-11:2022 Elektryczny sprzęt do użytku domowego i podobnego – Bezpieczeństwo użytkownika – Część 2-11: Wymagania szczegółowe dotyczące suszarek bębnowych EN IEC 60335-2-11:2022/A11:2022
132.	EN 60598-2-11:2013 Oprawy oświetleniowe – Część 2-11: Wymagania szczegółowe – oprawy oświetleniowe akwariów EN 60598-2-11:2013/A1:2022”

ZAŁĄCZNIK II

W załączniku II dodaje się wiersze w brzmieniu:

Nr	Odniesienie do normy	Data wycofania
„120.	EN 60335-2-11:2010 Elektryczny sprzęt do użytku domowego i podobnego – Bezpieczeństwo użytkowania – Część 2-11: Wymagania szczegółowe dotyczące suszarek bębnowych EN 60335-2-11:2010/A11:2012 EN 60335-2-11:2010/A1:2015	17.9.2024 r.
121.	EN 60598-2-11:2013 Oprawy oświetleniowe – Część 2-11: Wymagania szczegółowe – oprawy oświetleniowe akwariów	17.9.2024 r.”

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2023/601**z dnia 13 marca 2023 r.****zmieniająca decyzję wykonawczą (UE) 2022/1668 w odniesieniu do norm zharmonizowanych dotyczących projektowania i badania odkurzaczy przeznaczonych do użytku w atmosferach potencjalnie wybuchowych oraz wymagań metrologicznych i funkcjonalnych detektorów gazów palnych****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1025/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie normalizacji europejskiej, zmieniające dyrektywy Rady 89/686/EWG i 93/15/EWG oraz dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 94/9/WE, 94/25/WE, 95/16/WE, 97/23/WE, 98/34/WE, 2004/22/WE, 2007/23/WE, 2009/23/WE i 2009/105/WE oraz uchylające decyzję Rady 87/95/EWG i decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1673/2006/WE⁽¹⁾, w szczególności jego art. 10 ust. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 12 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/34/UE⁽²⁾ w przypadku produktów spełniających normy zharmonizowane lub części norm zharmonizowanych, do których odniesienie opublikowano w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, zakłada się, że spełniają one zasadnicze wymagania w zakresie zdrowia i bezpieczeństwa określone w załączniku II do tej dyrektywy i objęte tymi normami lub ich częściami.
- (2) Pismem nr BC/CEN/46-92 – BC/CLC/05-92 z dnia 12 grudnia 1994 r. Komisja zwróciła się do Europejskiego Komitetu Normalizacyjnego (CEN) i Europejskiego Komitetu Normalizacyjnego Elektrotechniki (CENELEC) z wnioskiem o opracowanie i nowelizację norm zharmonizowanych na potrzeby dyrektywy 94/9/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽³⁾ („wniosek”). Dyrektywa ta została zastąpiona dyrektywą 2014/34/UE bez zmiany zasadniczych wymagań w zakresie zdrowia i bezpieczeństwa określonych w załączniku II do dyrektywy 94/9/WE. Wymagania te są obecnie określone w załączniku II do dyrektywy 2014/34/UE.
- (3) CEN i CENELEC zostały poproszone w szczególności o opracowanie nowych norm dotyczących projektowania i testowania urządzeń przeznaczonych do użytku w atmosferze potencjalnie wybuchowej, jak określono w rozdziale I programu normalizacyjnego uzgodnionego między CEN, CENELEC i Komisją oraz załączonego do wniosku. CEN i CENELEC zostały również poproszone o dokonanie nowelizacji obowiązujących norm w celu dostosowania ich do zasadniczych wymagań w zakresie zdrowia i bezpieczeństwa określonych w dyrektywie 94/9/WE.
- (4) Na podstawie wniosku CEN opracował normę zharmonizowaną EN 17348:2022 – Wymagania projektowania i badania odkurzaczy przeznaczonych do użytku w atmosferach potencjalnie wybuchowych. CEN zmienił również następującą normę zharmonizowaną, do której odniesienie opublikowano decyzją wykonawczą Komisji (UE) 2022/1668⁽⁴⁾: EN 60079-29-1:2016 – Atmosfery wybuchowe – Część 29-1: Detektory gazu – Wymagania metrologiczne i funkcjonalne detektorów gazów palnych. Doprowadziło to do przyjęcia dwóch następujących zmian: EN 60079-29-1:2016/A1:2022 oraz EN 60079-29-1:2016/A11:2022.

⁽¹⁾ Dz.U. L 316 z 14.11.2012, s. 12.

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/34/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do urządzeń i systemów ochronnych przeznaczonych do użytku w atmosferze potencjalnie wybuchowej (Dz.U. L 96 z 29.3.2014, s. 309).

⁽³⁾ Dyrektywa 94/9/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 marca 1994 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich dotyczących urządzeń i systemów ochronnych przeznaczonych do użytku w przestrzeniach zagrożonych wybuchem (Dz.U. L 100 z 19.4.1994, s. 1).

⁽⁴⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2022/1668 z dnia 28 września 2022 r. w sprawie zharmonizowanych norm dla urządzeń i systemów ochronnych przeznaczonych do użytku w atmosferze potencjalnie wybuchowej opracowanych na potrzeby dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/34/UE (Dz.U. L 251 z 29.9.2022, s. 6).

- (5) Komisja wraz z CEN oceniła, czy normy EN 17348:2022 oraz EN 60079-29-1:2016 zmienione normami EN 60079-29-1:2016/A1:2022 i EN 60079-29-1:2016/A11:2022 są zgodne z wnioskiem.
- (6) Normy zharmonizowane EN 17348:2022 i EN 60079-29-1:2016 zmienione normami EN 60079-29-1:2016/A1:2022 i EN 60079-29-1:2016/A11:2022 spełniają wymagania, które mają obejmować i które są określone w dyrektywie 2014/34/UE. Odniesienia do tych norm oraz do zmian do normy EN 60079-29-1:2016 należy zatem opublikować w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
- (7) Załącznik I do decyzji wykonawczej (UE) 2022/1668 zawiera wykaz odniesień do norm zharmonizowanych, zgodność z którymi stanowi podstawę do domniemania zgodności z dyrektywą 2014/34/UE. Aby zapewnić, by odniesienia do norm zharmonizowanych opracowanych na potrzeby dyrektywy 2014/34/UE były wymienione w jednym akcie, odniesienia do norm zharmonizowanych EN 17348:2022 i EN 60079-29-1:2016 zmienionych normami EN 60079-29-1:2016/A1:2022 i EN 60079-29-1:2016/A11:2022 należy włączyć do tego załącznika.
- (8) Należy wycofać z serii L *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* odniesienie do normy zharmonizowanej EN 60079-29-1:2016, ze względu na to, że została ona zmieniona. Należy zatem skreślić to odniesienie z załącznika I do decyzji wykonawczej (UE) 2022/1668.
- (9) Aby dać producentom wystarczająco dużo czasu na przygotowanie się do stosowania normy zharmonizowanej EN 60079-29-1:2016 zmienionej normami EN 60079-29-1:2016/A1:2022 i EN 60079-29-1:2016/A11:2022, należy odroczyć wycofanie odniesień do normy zharmonizowanej EN 60079-29-1:2016.
- (10) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję wykonawczą (UE) 2022/1668.
- (11) Zgodność z normą zharmonizowaną stanowi podstawę do domniemania zgodności z odpowiednimi zasadniczymi wymaganiami określonymi w unijnym prawodawstwie harmonizacyjnym od dnia publikacji odniesienia do takiej normy w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Niniejsza decyzja powinna zatem wejść w życie z dniem jej opublikowania,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W załączniku I do decyzji wykonawczej (UE) 2022/1668 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Pkt 1 załącznika I stosuje się od dnia 17 września 2024 r.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 marca 2023 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN

ZAŁĄCZNIK

W załączniku I do decyzji wykonawczej (UE) 2022/1668 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) skreśla się wiersz 82;
- 2) dodaje się wiersz w brzmieniu:

„82a.	EN 60079-29-1:2016 Atmosfery wybuchowe – Część 29-1: Detektory gazu – Wymagania metrologiczne i funkcjonalne detektorów gazów palnych EN 60079-29-1:2016/A1:2022 EN 60079-29-1:2016/A11:2022”
-------	--

- 3) dodaje się wiersz w brzmieniu:

„92.	EN 17348:2022 Wymagania projektowania i badania odkurzaczy przeznaczonych do użytku w atmosferach potencjalnie wybuchowych”
------	--

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2023/602**z dnia 16 marca 2023 r.****zmieniająca decyzję wykonawczą (UE) 2019/245 przyjmującą oferty zobowiązań złożone po nałożeniu ostatecznego cła wyrównawczego na przywóz biodiesla pochodzącego z Argentyny**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1037 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 13, 15 i 24,po konsultacji z komitetem ustanowionym na mocy art. 15 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2019/244 ⁽³⁾ Komisja nałożyła ostateczne cło wyrównawcze na przywóz biodiesla pochodzącego z Argentyny (pierwotne dochodzenie).
- (2) Decyzją wykonawczą Komisji (UE) 2019/245 ⁽⁴⁾ przyjęto oferty zobowiązań złożone przez ośmiu producentów eksportujących oraz Argentyńską Izbę Biopaliw (CARBIO).
- (3) Oleaginoso Moreno Hermanos S.A.C.I.F.I. y A., dodatkowy kod TARIC: C497, przedsiębiorstwo podlegające indywidualnej stawce cła wyrównawczego w wysokości 25,0 % oraz objęte zobowiązaniem, powiadomiło Komisję 23 maja 2022 r., że zmieniło swoją nazwę na Viterra Argentina S.A.
- (4) Komisja zbadała przedłożone informacje i stwierdziła, że zmiana nazwy została prawidłowo zarejestrowana przez właściwe organy oraz że nie doprowadziła do powstania żadnych nowych powiązań z innymi grupami przedsiębiorstw, które nie były objęte dochodzeniem Komisji w pierwotnym dochodzeniu.
- (5) Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2023/592 ⁽⁵⁾ Komisja zmieniła rozporządzenie wykonawcze (UE) 2019/244 w celu odzwierciedlenia z dniem 1 lipca 2022 r. zmiany nazwy przedsiębiorstwa, któremu uprzednio przypisano dodatkowy kod TARIC C497.
- (6) Biorąc pod uwagę fakt, że zmiana nazwy weszła w życie z dniem 1 lipca 2022 r., wszystkie towary dopuszczone do obrotu, zwolnione z cła wyrównawczego zgodnie z art. 2 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/244, w przypadku których do zgłoszenia celnego dołączono fakturę wystawioną przez przedsiębiorstwo przed datą zmiany nazwy, na której figuruje poprzednia nazwa przedsiębiorstwa, zachowują ważność i są zwolnione z poboru ceł wyrównawczych.
- (7) Komisja stwierdziła, że zmiana nazwy nie ma wpływu na zobowiązanie przyjęte przez Komisję,

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 55.

⁽²⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21.

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/244 z dnia 11 lutego 2019 r. nakładające ostateczne cło wyrównawcze na przywóz biodiesla pochodzącego z Argentyny (Dz.U. L 40 z 12.2.2019, s. 1).

⁽⁴⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2019/245 z dnia 11 lutego 2019 r. przyjmująca oferty zobowiązań złożone po nałożeniu ostatecznego cła wyrównawczego na przywóz biodiesla pochodzącego z Argentyny (Dz.U. L 40 z 12.2.2019, s. 71).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2023/592 z dnia 16 marca 2023 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2019/244 nakładające ostateczne cło wyrównawcze na przywóz biodiesla pochodzącego z Argentyny (zob. s. 51 niniejszego Dziennika Urzędowego).

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

1. W art. 1 decyzji wykonawczej (UE) 2019/245 wprowadza się następujące zmiany:

„Argentyna	Oleaginoso Moreno Hermanos S.A.C.I.F.I. y A	Produkowany i sprzedawany przez Oleaginoso Moreno Hermanos S.A.C.I.F.I. y A, pierwszemu niezależnemu klientowi w Unii działającemu jako importer.	C497”
------------	---	---	-------

otrzymuje brzmienie:

„Argentyna	Viterra Argentina S.A.	Produkowany i sprzedawany przez Viterra Argentina S.A. pierwszemu niezależnemu klientowi w Unii działającemu jako importer.	C497”
------------	------------------------	---	-------

2. Dodatkowy kod TARIC C497 wcześniej przypisany przedsiębiorstwu Oleaginoso Moreno Hermanos S.A.C.I.F.I. y A ma zastosowanie do przedsiębiorstwa Viterra Argentina S.A. od dnia 1 lipca 2022 r. Wszelkie ostateczne cło zapłacone od przywozu produktów wytwarzanych i sprzedawanych przez Viterra Argentina S.A. z zastrzeżeniem zobowiązania złożonego przez to przedsiębiorstwo i przyjętego na podstawie decyzji wykonawczej (UE) 2019/245 odnoszącej się do Oleaginoso Moreno Hermanos S.A.C.I.F.I. y A podlega zwrotowi lub umorzeniu zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa celnego.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 16 marca 2023 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN

AKTY PRZYJĘTE PRZEZ ORGANY UTWORZONE NA MOCY UMÓW MIĘDZYNARODOWYCH

DECYZJA nr 1/2022 WSPÓLNEGO KOMITETU USTANOWIONEGO NA MOCY UMOWY MIĘDZY UNIĄ EUROPEJSKĄ A REPUBLIKĄ MOŁDAWII W SPRAWIE TRANSPORTU DROGOWEGO TOWARÓW

z dnia 15 grudnia 2022 r.

dotycząca przyjęcia jego regulaminu wewnętrznego [2023/603]

WSPÓLNY KOMITET,

uwzględniając Umowę między Unią Europejską a Republiką Mołdawii w sprawie transportu drogowego towarów ⁽¹⁾,
w szczególności jej art. 6 ust. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

Zgodnie z art. 6 ust. 6 Umowy Wspólny Komitet przyjmuje regulamin wewnętrzny. Należy zatem przyjąć regulamin wewnętrzny określony w załączniku do niniejszej decyzji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Regulamin wewnętrzny

Niniejszym przyjmuje się regulamin wewnętrzny Wspólnego Komitetu określony w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Wejście w życie

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 grudnia 2022 r.

W imieniu Wspólnego Komitetu

Współprzewodniczący

Mircea PĂSCĂLUȚĂ

Kristian SCHMIDT

⁽¹⁾ Dz.U. L 181 z 7.7.2022, s. 4.

ZAŁĄCZNIK

REGULAMIN WEWNĘTRZNY WSPÓLNEGO KOMITETU

Artykuł 1

Szefowie delegacji

1. Wspólny Komitet składa się z przedstawicieli Stron. Każda Strona wyznacza osobę, która będzie stała na czele jej delegacji, oraz, w razie konieczności, zastępcę tej osoby. Szef delegacji może być zastępowany przez zastępcę lub przez osobę wyznaczoną na potrzeby konkretnego posiedzenia.
2. Wspólnemu Komitetowi przewodniczą na przemian przedstawiciel Unii Europejskiej i przedstawiciel Republiki Mołdawii. Funkcję przewodniczącego pełni szef odpowiedniej delegacji lub, pod jego nieobecność, zastępca szefa lub osoba wyznaczona w celu ich zastępowania.

Artykuł 2

Posiedzenia

1. Wspólny Komitet spotyka się w zależności od potrzeb. Każda ze Stron może wystąpić z wnioskiem o zwołanie posiedzenia Komitetu. Wspólny Komitet zwołuje się również nie później niż trzy miesiące przed wygaśnięciem Umowy w celu oceny potrzeby przedłużenia obowiązywania Umowy i podjęcia w tej sprawie stosownej decyzji zgodnie z jej art. 5 ust. 2.
2. Wspólny Komitet organizuje posiedzenia fizyczne lub za pośrednictwem innych środków (np. w formie telekonferencji lub wideokonferencji).
3. Posiedzenia odbywają się, w miarę możliwości, na przemian w państwie członkowskim Unii Europejskiej i w Republice Mołdawii, chyba że Strony uzgodnią inaczej.
4. Językiem roboczym jest język angielski.
5. Po uzgodnieniu przez Strony daty i miejsca posiedzeń Komisja Europejska zwołuje posiedzenia dla Unii Europejskiej, a ministerstwo odpowiedzialne za transport drogowy zwołuje je dla Republiki Mołdawii.
6. O ile Strony nie uzgodnią inaczej, posiedzenia Wspólnego Komitetu nie są jawne. W razie potrzeby na zakończenie posiedzenia można za obopólną zgodą sporządzić komunikat prasowy.

Artykuł 3

Delegacje

1. Przed każdym posiedzeniem szefowie delegacji informują się nawzajem o planowanym składzie swoich delegacji na dane posiedzenie.
2. Przedstawiciele zainteresowanych stron z branży transportu drogowego mogą zostać zaproszeni do udziału w posiedzeniach lub w ich częściach w charakterze obserwatorów, jeżeli Wspólny Komitet wyrazi na to zgodę w drodze konsensusu.
3. Wspólny Komitet może, jeżeli zostało to uzgodnione w drodze konsensusu, zaprosić inne zainteresowane strony lub ekspertów do udziału w jego posiedzeniach lub w ich częściach w celu przedstawienia informacji na konkretne tematy.
4. Obserwatorzy nie uczestniczą w procesie decyzyjnym Wspólnego Komitetu.

Artykuł 4

Sekretariat

Urzędnik Komisji Europejskiej oraz urzędnik ministerstwa Republiki Mołdawii odpowiedzialnego za transport drogowy wspólnie pełnią funkcję sekretarzy Wspólnego Komitetu.

Artykuł 5

Porządek obrad

1. Szefowie delegacji ustalają wstępny porządek obrad każdego posiedzenia w drodze obopólnego porozumienia. Sekretarze przekazują członkom delegacji wstępny porządek obrad nie później niż piętnaście dni przed datą posiedzenia.
2. Wspólny Komitet przyjmuje porządek obrad na początku każdego posiedzenia. Jeżeli Wspólny Komitet wyrazi na to zgodę, w porządku obrad można umieścić punkty, których nie uwzględniono we wstępnym porządku obrad.
3. Szefowie delegacji mogą skrócić termin określony w ust. 1 w celu uwzględnienia wymogów lub pilnego charakteru danej sprawy.

Artykuł 6

Protokoły

1. Po każdym posiedzeniu Wspólnego Komitetu sporządza się projekt protokołu. Wskazuje się w nim omawiane punkty i przyjęte decyzje.
2. W terminie jednego miesiąca od daty posiedzenia szef delegacji, który pełni rolę gospodarza posiedzenia, przedkłada za pośrednictwem sekretarzy Wspólnego Komitetu projekt protokołu szefowi drugiej delegacji do zatwierdzenia w drodze procedury pisemnej.
3. Po zatwierdzeniu protokół zostaje podpisany w dwóch egzemplarzach przez szefów delegacji i każda ze Stron zachowuje po jednym oryginalnym egzemplarzu. Szefowie delegacji mogą zdecydować, że podpisanie i wymiana kopii w formie elektronicznej spełniają powyższy wymóg.
4. Protokoły posiedzeń Wspólnego Komitetu są jawne, chyba że jedna ze Stron zgłosi wniosek, by było inaczej.

Szefowie delegacji mogą skrócić termin określony w ust. 2 i uzgodnić datę zatwierdzenia, o którym mowa w ust. 3, w celu uwzględnienia wymogów lub pilnego charakteru danej sprawy.

Artykuł 7

Procedura pisemna

W razie konieczności i w należycie uzasadnionych przypadkach decyzje Wspólnego Komitetu mogą zostać przyjęte w drodze procedury pisemnej. W tym celu szefowie delegacji wymieniają opinie na temat projektów środków, w odniesieniu do których zwrócono się do Wspólnego Komitetu o wydanie decyzji, które następnie można zatwierdzić w drodze wymiany korespondencji. Każda ze Stron może jednak zażądać zwołania posiedzenia Wspólnego Komitetu w celu omówienia danej kwestii.

Artykuł 8

Narady

1. Wspólny Komitet podejmuje decyzje w drodze konsensusu Stron.
2. Decyzje Wspólnego Komitetu noszą nazwę „decyzja”, po której następuje numer porządkowy, data przyjęcia oraz opis przedmiotu decyzji.

3. Decyzje Wspólnego Komitetu są podpisywane przez szefów delegacji i załączane do protokołu.
4. Decyzje przyjęte przez Wspólny Komitet są wykonywane przez Strony zgodnie z ich własnymi procedurami wewnętrznymi.
5. Decyzje przyjęte przez Wspólny Komitet mogą zostać opublikowane przez Strony w ich odpowiednich publikatorach urzędowych. Każda ze Stron zachowuje po jednym oryginalnym egzemplarzu decyzji.

Artykuł 9

Grupy robocze

1. Wspólny Komitet może ustanawiać grupy robocze wspierające Wspólny Komitet w wykonywaniu jego obowiązków. Zakres zadań grupy roboczej jest zatwierdzany przez Wspólny Komitet zgodnie z art. 6 ust. 5 Umowy i zostaje zamieszczony w załączniku do decyzji ustanawiającej grupę roboczą.
2. W skład grup roboczych wchodzi przedstawiciele Stron.
3. Grupy robocze pracują pod zwierzchnictwem Wspólnego Komitetu, któremu składają sprawozdanie po każdym ze swoich posiedzeń. Grupy robocze nie podejmują decyzji, ale mogą formułować zalecenia dla Wspólnego Komitetu.
4. Wspólny Komitet może w każdej chwili podjąć decyzję o rozwiązaniu istniejących grup roboczych, zmianie zakresu ich zadań lub ustanowieniu nowych grup roboczych mających wspierać go w wykonywaniu jego obowiązków.

Artykuł 10

Wydatki

1. Każda ze Stron pokrywa wydatki związane ze swoim udziałem w posiedzeniach Wspólnego Komitetu i grup roboczych, obejmujące zarówno koszty personelu, podróży i pobytu, jak i koszty opłat pocztowych i telekomunikacyjnych.
2. Wszelkie inne wydatki związane z materialnymi aspektami organizacji posiedzeń ponosi Strona, która pełni rolę gospodarza posiedzenia.

Artykuł 11

Zmiany w regulaminie wewnętrznym

Wspólny Komitet może w każdej chwili zmienić niniejszy regulamin wewnętrzny w drodze decyzji podjętej zgodnie z art. 6 ust. 5 Umowy.

DECYZJA nr 2/2022 WSPÓLNEGO KOMITETU USTANOWIONEGO NA MOCY UMOWY MIĘDZY UNIĄ EUROPEJSKĄ A REPUBLIKĄ MOŁDAWII W SPRAWIE TRANSPORTU DROGOWEGO TOWARÓW

z dnia 15 grudnia 2022 r.

dotycząca przedłużenia obowiązywania Umowy [2023/604]

WSPÓLNY KOMITET,

uwzględniając Umowę między Unią Europejską a Republiką Mołdawii w sprawie transportu drogowego towarów ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzją 1/2022 z dnia 15 grudnia 2022 r. Wspólny Komitet przyjął swój regulamin wewnętrzny.
- (2) Zgodnie z art. 5 ust. 1 Umowy między Unią Europejską a Republiką Mołdawii w sprawie transportu drogowego towarów (zwanej dalej „Umową”) Umowę stosuje się do dnia 31 marca 2023 r.
- (3) Zgodnie z art. 6 ust. 2 Umowy Wspólny Komitet zwołuje się nie później niż trzy miesiące przed wygaśnięciem Umowy w celu oceny potrzeby przedłużenia okresu obowiązywania Umowy i podjęcia w tej sprawie stosownej decyzji dotyczącej również długości tego okresu.
- (4) Na podstawie wyników monitorowania Umowy można stwierdzić, że przynosi ona korzyści dla handlu po stronie zarówno Unii Europejskiej, jak i Republiki Mołdawii, a rozwój usług transportu drogowego okazał się również korzystny dla przewoźników drogowych obu Stron.
- (5) Umowa umożliwiła Republice Mołdawii rozpoczęcie procesu przekierowywania swojej wymiany handlowej w stronę Unii Europejskiej, przyczyniając się tym samym do stopniowej integracji mołdawskiej gospodarki z gospodarką krajów Zachodu. Wraz z podobną umową o transporcie drogowym podpisaną z Ukrainą Umowa ułatwiła również eksport ukraińskich towarów, przyczyniając się do skutecznego funkcjonowania korytarzy solidarnościowych.
- (6) Przedłużenie obowiązywania Umowy należy również postrzegać jako wkład w odbudowę Ukrainy po ustaniu rosyjskiej wojny napastniczej wobec tego kraju.
- (7) Właściwe jest zatem przedłużenie obowiązywania Umowy do dnia 30 czerwca 2024 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Przedłużenie obowiązywania Umowy

Niniejszym przedłuża się do dnia 30 czerwca 2024 r. okres obowiązywania Umowy między Unią Europejską a Republiką Mołdawii w sprawie transportu drogowego towarów.

Artykuł 2

Wejście w życie

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 181 z 7.7.2022, s. 4.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 grudnia 2022 r.

W imieniu Wspólnego Komitetu
Współprzewodniczący
Mircea PĂSCĂLUȚĂ
Kristian SCHMIDT

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)